

Den Europæiske Unions Tidende

C 356

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

 56. årgang
5. december 2013
Informationsnummer

Indhold

Side

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Regionsudvalget

103. plenarforsamling den 7.-9. oktober 2013

2013/C 356/01	Regionsudvalgets resolution: »UNFCCC's COP 19 — Fremme af den internationale klimadagsorden«	1
---------------	--	---

UDTALELSER

Regionsudvalget

103. plenarforsamling den 7.-9. oktober 2013

2013/C 356/02	Regionsudvalgets udtalelse: »Anbefalinger vedrørende bedre udgiftsstyring«	3
2013/C 356/03	Regionsudvalgets udtalelse: »Partnerskab mellem by og land inden for forvaltning«	9
2013/C 356/04	Regionsudvalgets udtalelse: »Forslag til EU's budget for 2014«	15
2013/C 356/05	Regionsudvalgets udtalelse: »De lokale og regionale myndigheders syn på skifergas og olie/gas og olie i lavpermeable reservoirer (ukonventionelle kulbrinter)«	23

DA

 Pris:
7 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 356/06	Regionsudvalgets udtalelse: »Grønbog om en europæisk strategi for plasticaffald i miljøet«	30
2013/C 356/07	Regionsudvalgets udtalelse: »En EU-strategi for tilpasning til klimaændringer«	37
2013/C 356/08	Regionsudvalgets udtalelse: »Grøn infrastruktur — Styrkelse af Europas naturkapital«	43
2013/C 356/09	Regionsudvalgets udtalelse: »EU's politik for rumindustrien«	49
2013/C 356/10	Regionsudvalgets udtalelse: »CARS 2020: Handlingsplan for en konkurrencedygtig og bæredygtig bilindustri i Europa«	55
2013/C 356/11	Regionsudvalgets udtalelse: »EU's sociale investeringspakke«	60
2013/C 356/12	Regionsudvalgets udtalelse: »2020-handlingsplanen for iværksætterkultur«	68
2013/C 356/13	Regionsudvalgets udtalelse: »Grønbog — Langsigtet finansiering af den europæiske økonomi«	75
2013/C 356/14	Regionsudvalgets udtalelse: »Bæredygtig udvikling af landdistrikterne«	80
2013/C 356/15	Regionsudvalgets udtalelse: »Styrkelse af lokale myndigheder i partnerlande for bedre regeringsførelse og mere effektive udviklingsresultater«	86

III Forberedende retsakter

REGIONSUDVALGET

103. plenarforsamling den 7.-9. oktober 2013

2013/C 356/16	Regionsudvalgets udtalelse: »Fjerde jernbanepakke«	92
2013/C 356/17	Regionsudvalgets udtalelse: »Retningslinjer for transeuropæiske telenet«	116
2013/C 356/18	Regionsudvalgets udtalelse: »Forslag til direktiv om maritim fysisk planlægning og integreret kystzoneforvaltning«	124

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

REGIONSUDVALGET

103. PLENARFORSAMLING DEN 7.-9. OKTOBER 2013

Regionsudvalgets resolution: »UNFCCC's COP 19 — Fremme af den internationale klimadagsorden«

(2013/C 356/01)

REGIONSUDVALGET

1. støtter fuldt ud EU's fælles standpunkt og tilskynder alle involverede parter i COP 19 til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en global og bindende klimaaftale om at begrænse den globale opvarmning til under 2 °C indgås inden 2015 og gennemføres inden 2020;

2. opfordrer forhandlerne til at ihukomme situationens hastende karakter og tage skridtet for at øge ambitionsniveauet i den nye aftale;

3. fastholder, at medlemsstaternes regeringer og EU ikke vil kunne opfylde deres målsætninger uden en aktiv inddragelse af de lokale og regionale myndigheder, der er mest direkte berørt af klimaændringernes konsekvenser, og som har størstedelen af ansvaret for politikgennemførelse; understreger derfor også behovet for geografisk opdelte data om konsekvenserne af klimaændringer og tilpasningsstrategier;

4. slår til lyd for at integrere foranstaltninger til bekæmpelse af klimaændringer i alle sektorer og budgetter på alle forvaltningsniveauer og påpeger, at mange reformtrængende sektorer, herunder energi, landbrug, byggeri, fysisk planlægning, affaldshåndtering og transport, falder ind under de lokale og regionale myndigheders kompetenceområder;

5. anmoder derfor internationale myndigheder og EU's delegation om at give lokale og regionale myndigheder en

fremtrædende rolle i de internationale klimaforhandlinger og gennemførelsesprocesser og anerkende den formidlende rolle, som de kan spille i disse forhandlinger;

6. glæder sig over forslaget fra FN's generalsekretær om at afholde et klimatopmøde for verdens ledere i september 2014 og mener, at inddragelse af de lokale og regionale myndigheder vil være afgørende for topmødets succes;

7. gør opmærksom på, at CO₂-koncentrationen i atmosfæren er i færd med at overskride den kritiske grænse på 400 ppm, og er samtidig meget bekymret over det såkaldte »gigaton-hul« mellem de foranstaltninger, som forhandlerne har givet deres tilsagn til, og dem, som stadig mangler at blive vedtaget, hvis den globale opvarmning ikke skal overstige 2 °C;

8. er klar over, at der er usikkerhed ved modelberegninger af klimaet og levering af reduktioner, og anbefaler derfor at anvende en forsigtig tilgang til tilpasningspolitikker, som tager højde for en temperaturstigning over 2 °C;

9. er helt enig i, at den forventede FN-klimaaftale i 2015 også bør omhandle tilpasning i tillæg til afbødning, og understreger vigtigheden af at tillægge disse tiltag samme prioritet;

10. tilskynder forhandlerne til at leve op til tilsagnet om at afsætte 100 mia. dollars til Den Grønne Klimafond og omsætte begrebet »tab og skader« i praksis som aftalt under partskonferencen i Doha i 2012;

11. bifalder og opfordrer til yderligere fremskridt på skovbrugsområdet, især mht. de metodologiske aspekter af FN's program om reduktion af emissioner fra skovrydning og skovforringelse (REDD-plus); påpeger ligeledes, at finansieringsmulighederne inden for dette område bør fremmes i overensstemmelse hermed;

12. fremhæver den afgørende betydning, som sektoren for arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug (LULUCF) har for at afbøde konsekvenserne af klimaændringer, men insisterer på nødvendigheden af at tage hensyn til en bæredygtig udvikling af landdistrikterne og fødevarer sikkerhed, især i udviklingslande;

13. minder om, at hvis aftalen skal være retfærdig, er det absolut nødvendigt, at der navnlig i de mest sårbare regioner i verden og blandt de mest udsatte samfundsgrupper opbygges modstandsdygtighed over for klimaændringerne;

14. mener, at fremtidige emissionsreduktioner samt alle øvrige afbødningsforanstaltninger bør fordeles ligeligt på tværs af det internationale samfund under behørig hensyntagen til landenes og regionernes forskellige kapacitet og udgangspunkt;

15. tilskynder i den sammenhæng også til en omfattende strukturreform af EU's emissionshandelsordning;

16. henleder opmærksomheden på det presserende behov for at fremme synergier mellem tilpasnings- og afbødningsaktiviteter ved at udveksle erfaringer og bedste praksis samt fremme forskning, innovation og politikkoordinering;

17. understreger, at EU er et bevis på, at det er muligt at adskille CO₂-emissioner og BNP-vækst; gentager, at EU skal fortsætte med at sætte et godt eksempel og gennemføre ambitiøse og bindende mål, bl.a. målsætningerne om reduktion af CO₂-emissioner, vedvarende energi og energieffektivitet;

18. fremhæver indsatsen i de europæiske byer og regioner, der har vedtaget lokale eller regionale klima- og energistrategier og initiativer med potentiale til at løfte ambitionsniveauet på nationalt plan, bl.a. Europas miljøhovedstad-initiativ og

Borgmesteraftalen, hvis underskrivere har forpligtet sig til at reducere CO₂-emissionerne med mindst 20 % inden 2020;

19. anmoder om, at byernes og regionernes indsats bliver anerkendt og medtaget i MRV-bestemmelserne (overvågning, rapportering og verifikation) om regnskabsaflæggelse;

20. opfordrer til større informationsudveksling på verdensplan og bekræfter sine forpligtelser i medfør af det indgåede aftalememorandum med De Forenede Nationers Miljøprogram (UNEP) om at fremme synergier mellem de forskellige forvaltningsniveauer og forbedre gennemførelsen af multilaterale miljøaftaler; minder i den sammenhæng også om sine forpligtelser i medfør af det indgåede aftalememorandum med USA's Borgmesterkonference samt den kommende aftale med borgermestrene i Kina;

21. mener, at fremtidige EU-strategier bør udnytte potentialet ved et multilateralt decentraliseret samarbejde med tredjelande, og gør opmærksom på de specifikke instrumenter, som det har udarbejdet for at lette dette samarbejde;

22. tilskynder til, at der tages fuldt hensyn til klimakriterierne i EU's forskellige finansieringsinstrumenter, herunder EU's udviklingspolitik;

23. henleder opmærksomheden på, at subnationale regeringer og lokale myndigheder har fået større anerkendelse i Cancun-aftalen, og gentager sin opfordring til at indarbejde en tilgang med forvaltning på flere niveauer i den internationale miljøpolitik; tilskynder således UNFCCC-parterne til at give et klart tilsagn om, at de vil inddrage og støtte subnationale regeringer og lokale myndigheder i gennemførelsen af UNFCCC's beslutninger og følge eksemplet i biodiversitetskonventionens afgørelse X/22;

24. pålægger Regionsudvalgets formand at forelægge denne resolution for Europa-Parlamentets formand, formanden for Det Europæiske Råd, Kommissionens formand, det litauiske EU-formandskab og sekretariatet for FN's rammekonvention om klimaændringer.

Bruxelles, den 9. oktober 2013.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Formand for
Regionsudvalget

UDTALELSER

REGIONSUDVALGET

103. PLENARFORSAMLING DEN 7.-9. OKTOBER 2013

Regionsudvalgets udtalelse: »Anbefalinger vedrørende bedre udgiftsstyring«

(2013/C 356/02)

REGIONSUDVALGET

- understreger de lokale og regionale budgetters betydning for EU's offentlige udgifter. I den forbindelse bør bevillingerne fra samhørighedspolitikken betragtes som investeringer og ikke kun som offentlige udgifter;
- understreger, at det for at opnå en bedre udgiftsstyring ikke er tilstrækkeligt udelukkende at øge de tildelte ressourcers effektivitet, men at det derimod er nødvendigt at tage hensyn til de territoriale forskelle og de hindringer, der vanskeliggør vækst i visse regioner, samt analysere tiltagenes virkning og finde metoder til mindskelse af konsekvenserne for samhørighedspolitikken;
- understreger, at flerniveaustyring og samarbejde mellem de forskellige administrative niveauer er afgørende for at sikre en bedre gennemførelse af midlerne samt nå 2020 strategiens mål;
- gentager, at forhåndsbetingelserne bør begrænses til de områder, der har direkte forbindelse til gennemførelsen af samhørighedspolitikken, og understreger vigtigheden af at undgå at overbebyrde samhørighedspolitikken med ansvarsområder, der ikke vedrører det pågældende politikområde, og som bidrager til øget bureaukrati;
- gentager i tråd med Europa-Parlamentets standpunkt sin stærke modstand mod makroøkonomiske betingelser;
- beklager, at Rådet insisterer på en resultatreserve, og gentager i stedet sit forslag om at oprette en fleksibilitetsreserve, der udgøres af midlerne fra den automatiske frigørelse;
- foreslår, at en mulig mekanisme til forenkling af forvaltningen kunne være at harmonisere procedurerne og standardisere dokumenterne, anvende fælles it-værktøjer samt sikre en effektiv gennemførelse af kvikskrancer, som forhindrer behandling på tværs af afdelinger inden for samme administration.

Ordfører

Alberto NÚÑEZ FEIJÓO (ES/PPE), formand for den selvstyrende region Galicien

Basisdokument**I. POLITISKE ANBEFALINGER****REGIONSUDVALGET*****Betydningen af samhørighedspolitikken og de lokale og regionale budgetter***

1. understreger den betydning, som samhørighedspolitikken har haft siden konvergensprocessen mellem EU's regioner, og bemærker, at politikken også fremover vil spille en stor rolle, da den vil være afgørende for at skabe arbejdspladser og økonomisk vækst samt fremme social og territorial samhørighed og bidrage til at opfylde Europa 2020-målene. Struktur-fondene tegner sig for over 60 % af de samlede offentlige investeringer i seks medlemsstater og mellem 30 og 60 % af de offentlige investeringer i syv medlemsstater;

2. understreger de lokale og regionale budgetters betydning for EU's offentlige udgifter. De udgjorde således 16,7 % af BNP i 2011, hvilket svarede til 34 % af EU's samlede offentlige udgifter. Disse budgetter omfatter de direkte investeringer, som er afgørende for en hurtig økonomisk genopretning. I den forbindelse bør bevillingerne fra samhørighedspolitikken betragtes som investeringer og ikke kun som offentlige udgifter.

Generelle aspekter, som kan bidrage til en bedre udgiftsstyring

3. Regionsudvalget understreger, at det for at opnå en bedre udgiftsstyring ikke er tilstrækkeligt udelukkende at øge de tildelte ressourcers effektivitet, men at det derimod er nødvendigt at tage hensyn til de territoriale forskelle og de hindringer, der vanskeliggør vækst i visse regioner, samt analysere tiltagenes virkning og finde metoder til mindske af konsekvenserne for samhørighedspolitikken;

4. anbefaler at koncentrere de midler, som EU-finansieringen tilfører, på de områder, som har størst strategisk betydning lokalt set, herunder navnlig på områderne for viden, uddannelse, forskning og innovation, der har en løftestangseffekt på regionernes øvrige økonomi;

5. mener, at offentlige investeringer er et fælles ansvarsområde for alle myndighedsniveauer, og glæder sig over forslaget til henstilling vedrørende grundlæggende principper

for effektive offentlige investeringer, som OECD ⁽¹⁾; har foreslået. Udvalget opfordrer til, at disse principper vedtages på EU-niveau, og foreslår, at der føres regelmæssigt tilsyn med anvendelsen af principperne på grundlag af indikatorer for flerniveaustyring, som Regionsudvalget udarbejder.

Koordinering af foranstaltninger

6. Regionsudvalget glæder sig over den integrerede tilgang til den fælles strategiske ramme for den nye programmeringsperiode, som samler ressourcerne til regionale formål, men henleder opmærksomheden på vanskelighederne ved at koordinere de forskellige tiltag, eftersom de tematiske mål, der er anført i forslaget til den generelle forordning, adskiller sig fra de seks prioriteter for ELFUL og EHFF;

7. fremhæver forbindelsen mellem samhørighedspolitikken, 2020-strategien og de overordnede målsætninger om øget konkurrenceevne og beskæftigelse (bæredygtig vækst, beskæftigelse og velfærd), som fortsat er fuldt ud gældende. Samhørighedspolitikken har i den forbindelse været afgørende for at fremme F&U+i og viden, som har gjort det muligt at udvikle innovative projekter, øge EU's merværdi samt sikre passende koordinering mellem samhørighedspolitikens programmer og finansieringsinstrumenter og politikkerne for innovation og forskning;

8. minder om behovet for at overvåge de opnåede resultater i forbindelse med gennemførelsen af samhørighedspolitikken for at måle virkningen heraf. Enhver foranstaltning skal kunne kvantificeres og analyseres i henhold til resultatkriterier, således at man kan vurdere dens bidrag til den regionale og lokale udvikling. På den anden side giver en fremgangsmåde baseret på mål frem for på støttekriterier regionerne mulighed for at vælge de bedste redskaber og foranstaltninger og tilpasse dem til deres behov.

⁽¹⁾ Jf. OECD's dokument GOV/TDPC/(2013)3. Disse principper omfatter: anvendelse af en integreret strategi, der er tilpasset de forskellige geografiske områder, indførelse af effektive mekanismer for koordinering mellem forvaltningerne på nationalt og subnationalt niveau, koordination mellem myndighederne på subnationalt plan for at investere på det mest hensigtsmæssige niveau, forudgående evaluering af indvirkningen af og risikoen ved langsigtede offentlige investeringer, inddragelse af de berørte aktører i alle faser af investeringsprocessen, mobilisering af de private aktører og finansielle institutioner for at diversificere finansieringskilderne og styrke kapaciteten, styrkelse af kapaciteten i de institutioner, som deltager i offentlige investeringer, samt styrkelse af de relevante menneskelige ressourcers kapacitet, resultatorientering og fremme af læring, udvikling af skattemæssige rammer, som understøtter investeringsmålsætningerne, krav om en forsvarlig og gennemsigtig finansiell forvaltning på alle myndighedsniveauer, gennemsigtighed og intelligent brug af offentlige indkøb samt fremme af en sammenhængende reguleringsramme af god kvalitet på alle myndighedsniveauer.

Forvaltning og decentralisering

9. Regionsudvalget understreger, at flerniveaustyring og samarbejde mellem de forskellige administrative niveauer er afgørende for at sikre en bedre gennemførelse af midlerne samt nå 2020 strategiens mål. Udvalget glæder sig i den forbindelse over, at den fælles strategiske ramme blandt de horisontale principper medtager flerniveaustyring og partnerskabsprincippet, og forpligter sig til at kommentere Kommissionens udkast til et forslag om en europæisk adfærdskodeks, der er fastsat i artikel 5, stk. 3, i den generelle forordning, for at fremme aktiv deltagelse fra de regionale og lokale myndigheders, arbejdsmarkedsparternes og civilsamfundsorganisationernes side i alle etaper af planlægningen;

10. gentager, at større decentralisering i planlægnings-, programmerings- og forvaltningsfasen er meget mere effektiv, både hvad angår udgifter og tjenesternes kvalitet, hvilket skal ses i lyset af nærheden til borgerne. Hvis autonomien og det lokale demokrati styrkes, vil det også være betydeligt lettere at fastsætte behov og krav samt udarbejde politikker til fremme af bæredygtig vækst og konkurrenceevne;

11. mener, at decentralisering gennem de regionale og lokale institutioner spiller en væsentlig rolle med henblik på at mindske de økonomiske og sociale uligheder mellem de europæiske regioner og derigennem bidrager til at afbøde de negative virkninger af affolkningen af de fattige regioner til fordel for store byområder, samt udvandringen fra en medlemsstat til en anden, som svækker arbejdsmarkedet. Udvalget understreger, at langsigtet, årlig forhåndsplanlægning og planlægning af investeringer er vigtige forudsætninger for at opnå mere målrettede og effektive investeringer. En bottom-up-tilgang er afgørende, hvis man vil forbedre planlægningen af et lands investeringsprogrammer og nationale udviklingsplaner;

12. bemærker, at merværdien af EU's udgifter afhænger af de specifikke problemer, som hver enkelt region står over for, hvorfor det ikke er muligt at indføre en fælles og generel strategi, som gælder for alle regioner, hvilket igen understreger behovet for en vis fleksibilitet i lovgivningsrammerne for programmeringsperioden;

13. understreger, at for at nå de mål, som skal forfølges, er det, uanset de regionale forskelle, afgørende at inddrage de lokale og regionale myndigheder i gennemførelsen af fondene i perioden 2014-2020, dvs. fra udarbejdelsen af de lovgivningsmæssige rammer til gennemførelsen af foranstaltninger;

14. anbefaler at decentralisere den operationelle forvaltning på regionalt og lokalt plan, hvilket vil øge koordineringen og komplementariteten mellem fondene og sikre en

bottom-up-tilgang baseret på hver enkelt regions behov og kendetegn. Denne decentralisering giver desuden de lokale og regionale myndigheder, der er ansvarlige for at iværksætte tiltagene, ansvaret for de operationelle programmer, der ellers forvaltes af de respektive myndigheder.

Anvendelse af nærhedsprincippet

15. Regionsudvalget betoner, at Lissabontraktaten styrkede nærhedsprincippet, og understreger på ny, at det er vigtigt fortsat at bevare og udvikle en samhørighedspolitik baseret på nærhedsprincippet med henblik på at styrke de lokale og regionale myndigheders rolle i alle faser i de strukturelle foranstaltningers livscyklus;

16. støtter anvendelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, ikke kun for at opnå større effektivitet: Det nuværende decentrale system bør f.eks. bevares eller endog styrkes i forbindelse med udarbejdelsen af operationelle programmer med det formål at fremme den regionale og lokale autonomi i den praktiske gennemførelse af den europæiske samhørighedspolitik. Dette vil følgelig føre til en programmering, som i højere grad er tilpasset hver enkelt regions behov og prioriteter;

17. mener, at de regionale og lokale myndigheder bør have maksimale beføjelser i forbindelse med de programmer og foranstaltninger, der gennemføres i de enkelte regioner med det formål at sikre en integreret og områdebaseret (place-based) tilgang. Regionerne er de mest relevante partnere for de ansvarlige for EU-fondene og kan forbinde europæiske, nationale, regionale og lokale initiativer.

Betingelser og samhørighedspolitik

18. Regionsudvalget gentager, at forhåndsbetingelserne bør begrænses til de områder, der har direkte forbindelse til gennemførelsen af samhørighedspolitikken, og understreger vigtigheden af at undgå at overbebyrde samhørighedspolitikken med ansvarsområder, der ikke vedrører det pågældende politikområde, og som bidrager til øget bureaukrati;

19. minder om udvalgets udtalelse om udkastet til en generel forordning vedrørende programmeringen på samhørighedsområdet for perioden 2014-2020, som understregede, at de regionale og lokale myndigheder som oftest ikke er ansvarlige for opfyldelsen af målene vedrørende økonomisk styring, hvorfor anvendelsen af makroøkonomiske betingelser på nationalt plan vil føre til en mere ulige samhørighedspolitik og øget usikkerhed for så vidt angår finansieringen af kommende projekter;

20. gentager i tråd med Europa-Parlamentets standpunkt sin stærke modstand mod makroøkonomiske betingelser.

Overvågningsmekanismer

21. Regionsudvalget støtter en differentieret tilgang til anvendelsen af indikatorer for kvalitative og kvantitative resultater, som er relevante og udvalgt på passende vis og fokuserer på resultatet af projekterne og de langsigtede fordele i stedet for teoretiske antagelser, og fremhæver behovet for på EU-plan at harmonisere kriterierne for evaluering af resultaterne af fondenes tiltag;

22. støtter udtrykkeligt en evalueringskultur, som gør det muligt løbende at forbedre strategiernes og procedureres kvalitet, og anbefaler at fremme udvekslingen af erfaringer og bedste praksis mellem de nationale og regionale myndigheder i hele Europa. For at nå dette mål foreslår udvalget oprettelse af en integreret database for at indsamle den bedste praksis og den bedste teknologi, som er finansieret af en af fondene under den fælles strategiske ramme.

Reserver

23. Regionsudvalget beklager, at Rådet insisterer på en resultatreserve, og gentager i stedet sit forslag om at oprette en fleksibilitetsreserve, der udgøres af midlerne fra den automatiske frigørelse, således at de ansvarlige for politikken kan gennemføre strategien på mellemlangt sigt og afholde de udgifter, der oprindeligt var tildelt de enkelte operationelle programmer.

Integrerede territoriale investeringer

24. Regionsudvalget mener, at muligheden for at udarbejde og anvende strategier baseret på integrerede territoriale investeringer, som gør det muligt at gennemføre tværgående aktioner finansieret via et eller flere indsatsområder eller programmer, bidrager til, at de udvalgte projekter har større reel indvirkning på det berørte område, eftersom de tildelte midler får større merværdi og øget omkostningseffektivitet.

Forvaltning af programmerne

25. Regionsudvalget er enig i idéen om at betragte de finansielle instrumenter og tilskud som supplerende instrumenter, der bidrager til en afbalanceret regional udvikling og intelligent vækst. Udvalget mener i den forbindelse, at en passende kombineret anvendelse bør udgøre et grundlæggende element, som understøtter investeringspolitikkerne for perioden 2014-2020. CEPS har i en rapport til Europa-Parlamentet påpeget, at de innovative finansielle instrumenter ikke bør erstatte støtteordningerne, idet de udelukkende bør anvendes på projekter med finansielt udbytte;

26. bemærker, at der i forbindelse med gennemførelsen af de flerårige rammer opstår elementer, som kan ændre de oprindelige mål og prioriteter, således at omlægninger, selv om de ofte er uønskede, kan gøres mere fleksible og åbne mulighed for internt at omfordele en del af programmets ressourcer. Denne omfordeling skal under alle omstændigheder respektere de oprindelige målsætninger og satser, som ikke må ændres væsentligt, samtidig med at der sker en tilpasning til den nye virkelighed, der kendetegner regionen.

Forenkling

27. Regionsudvalget konstaterer, at selv om kravene til gennemførelsessystem og finanskontrol er blevet skærpet, har man ikke opnået de bebudede forenklinger i perioden 2007-2013, snarere tværtimod, hvormed der er opstået uforholdsmæssigt høje omkostninger. Der er derfor behov for at gennemføre en reel forenkling af den administrative byrde og øge indsatsen på området for programstyring. Denne forenkling bør både omfatte Kommissionen og de potentielle støttemodtagere og bør indebære de nødvendige krav til verificering og kontrol for dermed at give støttemodtagerne større sikkerhed;

28. er overbevist om, at ingen af de forenklingsforanstaltninger, der træffes på EU-plan, vil have en væsentlig indvirkning på programstyringen, hvis ikke de ledsages af nationale, regionale og lokale forenklingsforanstaltninger i tråd med de enkelte administrationers beføjelser;

29. foreslår, at en mulig mekanisme til forenkling af forvaltningen kunne være at harmonisere procedurerne og standardisere dokumenterne, anvende fælles it-værktøjer samt sikre en effektiv gennemførelse af kvikskranker, som forhindrer behandling på tværs af afdelinger inden for samme administration;

30. anbefaler at fremme den udbredte anvendelse af e-forvaltning, der kan udgøre et centralt element i anvendelsen af midler, og ønsker at fremme forbindelserne mellem støttemodtagere, der bidrager til egentlig velstand, samt myndigheder og forvaltere af de forskellige foranstaltninger;

31. anbefaler alternativet med standardomkostninger som en form for godkendelse og berettigelse af udgifter, der er forbundet med færre administrative byrder, uden at dette berører de mål, der forfølges i forbindelse med de forskellige foranstaltninger;

32. gentager ligeledes muligheden for at mindske øvrige bureaukratiske procedurer gennem forenklet rapportering og kontrol med henblik på at måle fremskridt samt vurdere pålideligheden af de procedurer, der anvendes med henblik på verificering, kontrol og revision af programmerne;

33. minder om betydningen af enkeltfondsprogrammer, som har gjort det muligt at forenkle procedurerne for godkendelse og revision af integrerede programmer, og fremhæver fordelene ved operationelle programmer baseret på forskellige fonde. Sådanne programmer gør det muligt at maksimere den positive indvirkning af EU's foranstaltninger på regionerne ved på integreret vis at udnytte de muligheder, der opstår som følge af de forskellige udviklingsinstrumenter;

34. understreger, at gennemførelsen af fællesskabsbestemmelser i de nationale lovgivninger udgør en potentiel kilde til konflikt i forbindelse med forvaltningen af midler, hvorfor de kompetente myndigheder opfordres til at udvide stor omhu ved udarbejdelsen af disse bestemmelser, navnlig de bestemmelser, der har en horisontal indvirkning på programmerne, hvilket er tilfældet med ansættelsesforhold og støtteordninger;

35. mener, at den tætte forbindelse mellem samhørighedspolitikken og EU-bestemmelserne på området for statsstøtte og tjenester af almen økonomisk interesse indebærer, at enhver reform bør tage behørigt hensyn til kompatibiliteten mellem finansieringsmekanismerne uden at medføre yderligere administrative byrder for forvaltningen af programmerne;

36. gentager det praktiske ved en klar ramme for gennemførelsen af bestemmelser vedrørende statsstøtte, finansielle instrumenter og offentlig-private partnerskaber, som kan forhindre standsninger eller forsinkelser i projektgennemførelsen;

37. foreslår at anvende den forenklingsmodel, som er indført af Kommissionen, med henblik på at begrænse antallet af støttekriterier til bestemte foranstaltninger. Udvalget opfordrer derfor til, at proceduren for udvælgelse af projekter indfører indikatorer, som gør det muligt at vurdere virkningen af en given investering, herunder projektets modenhed, samt opnå en mere effektiv tildeling af midler, som prioriterer projekter med den største merværdi og økonomiske indvirkning. Hvis investeringerne skal bære frugt på lang sigt, er det afgørende at styrke de lokale myndigheders administrative kapacitet — navnlig i de tilfælde, hvor de er projektets endelige modtagere — i forbindelse med offentlige indkøb og teknisk tilsyn samt ved forvaltning af midler efter investeringsfasen.

Alternative finansieringsmuligheder

38. Regionsudvalget anbefaler, at de kompetente myndigheder udnytter muligheden for privat samfinansiering til projekter, da den udgør en supplerende mulighed under samhørighedspolitikken i en tid med offentlige ressourcer, som bliver mere og mere knappe. Det ville uden tvivl tilføre politikken en vis merværdi. I denne henseende kan modellerne for offentlig-private partnerskaber være et instrument, der med fordel kan udvikles i den nye programmeringsperiode. Endvidere er privat medfinansiering af erhvervsudviklingsprojekter med til at sikre

indsatsens relevans og virksomhedernes engagement og ejerskab til de igangsatte initiativer;

39. bemærker den vigtige rolle, som EIB kan spille på dette område, og fremhæver de nye muligheder, som opstår som følge af »rammelån« og »lån til strukturprogrammer«;

40. mener, at der, som også påpeget i tidligere udtalelser, bør tages højde for muligheden for at udstede obligationer til finansiering af vigtige projekter, hvis økonomiske rentabilitet skabes på mellemlangt sigt.

Finansielle instrumenter

41. Regionsudvalget anerkender de vanskeligheder, der er forbundet med de finansielle instrumenter i indeværende periode, og understreger især de bekymringer og specifikke behov, der kendetegner byer og byområder i forbindelse med udviklingen af Jessicainstrumentet, som har ført til spændinger mellem de myndigheder, der forvalter programmerne, og de kommunale myndigheder. Udvalget gentager derfor behovet for, at samhørighedspolitikken fremmer anvendelsen af lånbaserede instrumenter i de pågældende områder, hvilket skal ses i lyset af den tilhørende multiplikatoreffekt og interventionernes effektivitet, hvilket ligeledes mindsker presset på de regionale og lokale budgetter. I dette øjemed foreslås det at inddrage udviklingsbanker og andre aktører.

Bestemmelser med tilbagevirkende kraft

42. Regionsudvalget afviser indførelsen af bestemmelser med tilbagevirkende kraft og mener, at denne praksis bør undgås i fremtiden, da den vanskeliggør forvaltningen og medfører øget retsusikkerhed. Det er i den forbindelse vigtigt at gennemføre et proportionalitetsprincip, som kan bidrage til at sørge for at tilpasse kontrolkravene til omfanget af de projekter, som samfinansieres af strukturfondene.

Proportional kontrol

43. Regionsudvalget mener, at Kommissionens mulighed for at indgå »tillidsaftaler« med regionerne bør forhindre dobbeltarbejde i revisionsprocedurerne i tråd med proportionalitetsprincippet;

44. anser det for nødvendigt, at der på EU-plan tages specifikt fat på udformningen af retningslinjer for de forvaltnings- og kontrolmekanismer, som skal gælde for flerfondsprogrammer/-investeringer, for at undgå dobbeltadministration, som kan afskrække fra at anvende dem. Dette gælder især udpegelse af de enkelte kompetente myndigheder, generel indberetning og fuldstændig revision. I den forbindelse ser udvalget frem til at kommentere retningslinjerne for gennemførelse af de nye flerfondsprogrammer;

45. understreger, at de myndigheder, der er ansvarlige for projektets forvaltning, bør være yderst forsigtige med de supplerende midler, som EU tildeler regionerne, og anbefaler derfor, at de tilpasser deres organisationer for at sikre en tilstrækkelig og passende organisationsstruktur til en optimal udnyttelse af midlerne.

Bruxelles, den 8. oktober 2013.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »Partnerskab mellem by og land inden for forvaltning«

(2013/C 356/03)

REGIONSUDVALGET

- erkender, at der findes en række lovgivningsmæssige, administrative, skattemæssige og finansielle barrierer, der hæmmer oprettelsen af partnerskaber mellem by og land. Det er vigtigt at fjerne disse hindringer for at sikre tilstedeværelsen af lovgivningsmæssige rammer, der kan fremme oprettelsen af disse partnerskaber;
- anbefaler forvaltningsmyndighederne i medlemsstaterne at bruge de nye redskaber til territorial udvikling, som EU stiller til rådighed inden for rammerne af de europæiske politikker for regionaludvikling og udvikling af landområder, nemlig integrerede territoriale investeringer, lokaludvikling styret af lokalsamfundene, globaltilskud og flerfundsstrategi;
- understreger, at hvad angår kriterierne for støtte fra fondene, er det nødvendigt at anerkende de funktionelle områder og integrere de tilgængelige finansieringskilder under regionalpolitikken og EU's fælles landbrugspolitik;
- mener, at det er absolut nødvendigt at indsamle bedre oplysninger på niveauet for funktionelle områder. Det vil så være muligt at opbygge en database med solide oplysninger, hvilket vil forbedre den territoriale planlægning og begrunde størrelsen af tiltagene;
- betoner de tværnationale aspekter af partnerskaber mellem by og land og måden, hvorpå de finansielle instrumenter, som Kommissionen tilbyder, anvendes for at fremme det økonomiske udviklingspotentiale i forbindelser mellem land og by på tværs af grænserne;
- fremhæver, at det er nødvendigt at inddrage den private sektor og socialøkonomien, som begge kan give større fordele med hensyn til resultater, iværksætter- og innovationskapacitet, udnyttelse af mulighederne og mobilisering af lokalsamfundene, men især giver mulighed for at tiltrække investeringer og oprette offentlig-private partnerskaber.

Ordfører

Romeo STAVARACHE (RO/ALDE), Borgmester i Bacău

Basisdokument**I. POLITISKE ANBEFALINGER**

REGIONSUDVALGET

Overvejelser vedrørende partnerskaber mellem by og land

1. Mellem byområder og landdistrikter er der både demografiske og økonomiske forbindelser og infrastruktur, som giver adgang til offentlige serviceydelser. Beslutningstagere på alle forvaltningsniveauer bør i særlig grad rette opmærksomheden på forbindelserne mellem by og land, der opstår som følge af transport af varer, arbejdstagernes pendling mellem bopæl og arbejdsplads, uddannelsesydelser, sundhedsydelser, vandforvaltning og affaldshåndtering, økonomiske transaktioner, adgangen til naturressourcer samt rekreative og kulturelle aktiviteter. Den måde, hvorpå disse forbindelser forvaltes, har konsekvenser for den økonomiske og sociale udvikling i de funktionelle områder og dermed for livskvaliteten for de personer, som bor der.

2. Manglende koordinering mellem byer og deres opland skader ofte udviklingen både i byerne og deres opland. Opmærksomhed om denne gensidige afhængighed og en god forståelse af den kan bidrage til at løse de problemer, som byområder og landdistrikter står over for. Kendskabet til funktionelle forbindelser og funktionel afhængighed må fremmes.

3. For at udvikle de bedst tænkelige modeller for forvaltning i byerne og landdistrikterne er det nødvendigt først at forstå forbindelserne mellem de to områder og få kortlagt, hvilke udfordringer både byområderne og landdistrikterne står over for. Universalløsninger, som passer overalt, bør allerede fra starten udelukkes.

4. Faldende befolkningstal, navnlig i afsidesliggende områder, miljømæssig bæredygtighed og landskabsbevarelse, ubetinget adgang til natur- og kulturressourcer, til offentlige serviceydelser og til forbrugsgoder, udbredelse af byområder på bekostning af landområder, økonomisk afmatning, regionernes konkurrenceevne, forbindelserne mellem regioner, effektive offentlige politikker og udnyttelse af mulighederne for ekstern finansiering er eksempler på de udfordringer, som partnerskabet mellem land og by står over for.

5. Mangfoldigheden af udfordringer kommer også til udtryk i de målsætninger, som fastsættes for partnerskabet mellem land og by, nemlig: økonomisk udvikling, integreret fælles planlægning, udnyttelse af synergieffekter, styrkelse af den regionale konkurrenceevne, stordriftsfordele som følge af samarbejde om levering af tjenesteydelser, fremmende foranstaltninger i hele området, fælles interessesamarbejde og strategisk samarbejde med henblik på at få adgang til offentlige og private midler osv.

6. Det er muligt at indkredse funktionelle områder, som omfatter både by- og landområder, på grundlag af eksisterende økonomiske, sociale og miljømæssige forbindelser mellem disse områder. Grunden til, at det er nødvendigt at identificere disse zoner, er at det begreb, som politikker for byudvikling og kommunal udvikling traditionelt bygger på, er begrænset af administrative grænser og ikke er i tråd med de socioøkonomiske realiteter i marken.

7. OECD's (Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling) overordnede definition af begrebet funktionel region er følgende: En funktionel region er et geografisk område, hvor der, selv om området ikke følger den administrative inddeling, er en særlig territorial indbyrdes afhængighed (funktionel), som ofte kræver en eller anden form for forvaltning.

8. Partnerskaber mellem by og land er karakteriseret ved en fleksibel geometri. Denne fleksibilitet skyldes: 1) målet for partnerskabet, der kan vedrøre et eller flere områder, 2) grunden til partnerskabet — styring af et projekt eller integreret forvaltning af et funktionelt område og 3) den valgte forvaltningsmåde, dvs. oppefra og ned eller nedefra og op.

9. Erfaringerne har vist, at metoderne og problemerne er forskellige fra region til region og fra land til land. I visse tilfælde har de nationale forvaltninger institutionaliseret byland-samarbejdet, mens rammerne for dette samarbejde i andre lande er fleksible. Denne mangfoldighed er en reel fordel for EU, for det giver mulighed for at afprøve og innovere og lade sig inspirere af de forskellige metoder.

10. Uanset omstændighederne er dialog og tillid mellem parterne samt en ansvarlig tilgang til opfyldelsen af et områdes behov en afgørende faktor for et succesfuldt samarbejde.

11. Manglen på tillid mellem parterne, hvad enten den viser sig på det horisontale niveau mellem de lokale parter eller på det vertikale niveau mellem de forskellige offentlige institutioner på de forskellige forvaltningsniveauer, kan være skadelig og i bred forstand hæmme samarbejdet. Alle berørte beslutningsinstanser bør udvise stor politisk pragmatisme for at skabe tillid og finde frem til løsninger på de fælles komplekse problemer.

Udfordringerne på EU-plan

12. Selv om forskellen i udvikling mellem landene i EU er blevet mindre de seneste år, er forskellene dog blevet større på regionalt niveau, hvis man kigger på de makroøkonomiske statistiske data fra før krisen. Vi bør arbejde på at finde de

bedste løsninger for at mindske kløfterne mellem regionerne, forbedre livskvaliteten i de økonomisk tilbagestående regioner og for at udvikle industrisektoren, tjenesteydelsessektoren og økologisk landbrug.

13. Det er ofte de territoriale administrative enheder, der alene har kompetence til den fysiske planlægning, og ikke det funktionelle område, og derfor bliver der ikke taget højde for den indbyrdes afhængighed mellem by- og landområder. Dette kan skade den territoriale samhörighed og begrænse mulighederne for at skabe lokale synergier, der styrker den socioøkonomiske udvikling.

14. Af effektivitetshensyn bør en integreret tilgang til udviklingspolitikkerne ikke stoppe nøjagtigt ved de administrative grænser, der skiller byområder og landområder. Der bør tages hensyn til den funktionelle dimension. Områderne omkring byerne, de såkaldt bynære områder, bidrager til den bæredygtige økonomiske udvikling og leverer energi samt miljø- og kulturressourcer, hvilket forbedrer livskvaliteten. Det konstateres dog, at byerne er centre for offentlige tjenester, handel, sundhedsvæsen, højere uddannelser, transport, innovation og beskæftigelse.

15. Det er ofte tilfældet, at de administrative by- og kommunegrænser ikke falder sammen med den regionale økonomiske geografi. Desuden er de funktionelle regioner karakteriseret ved en fortsat dynamik, så de territoriale politikker bør kunne tilpasses og bør være tilstrækkeligt fleksible. Hvis man f.eks. tænker på den hyppigste faktor for indbyrdes afhængighed mellem by- og landområder, dvs. arbejdstagernes pendling mellem hjem og arbejde, er det almindelig viden, at den optimale transporttid generelt maksimalt bør være en time. Er den større, er der negative virkninger for adgangen til arbejdsstederne.

16. En integreret tilgang i partnerskaberne mellem land og by kan skabe nye muligheder og dynamik i den økonomiske udvikling. En bæredygtig og inklusiv økonomisk vækst på regionalt niveau afhænger i høj grad af udnyttelsen af potentialet i samarbejdet mellem byer og landområder.

17. Går man ud fra, at der ikke bør være konkurrence, men snare komplementaritet mellem byområder og tilstødende landområder, kan man sige, at koordineringen af de offentlige myndigheds tiltag er en reel udfordring. Det er kun på denne måde, at byområder og landområder kan finde frem til gavnlig løsnings, der kan forebygge eventuelle interessekonflikter.

18. I udarbejdelsen af strategier og programmer i partnerskaberne mellem land og by kræves et langsigtet perspektiv, navnlig med hensyn til udviklingen af forvaltningsstrukturerne. Fordelen ved et langsigtet perspektiv er, at det kan sikre sammenhæng og håndgribelige resultater. Partnerskaberne kan bidrage til at løse de reelle problemer ved at finde svar på lokale behov i by- eller landområder eller ved at gennemføre fælles, praktiske foranstaltninger. Det er de regionale og lokale myndigheds opgave at insistere på, at man i forbindelse med programmeringen og gennemførelsen af EU's flerårige budget

prioriterer en langsigtet strategisk tilgang for at råde bod på de fejl og mangler, der skyldes procedureregler.

19. Det fremgår af undersøgelser af de konkrete eksempler på partnerskaber mellem land og by, at de ikke er helt afhængige af offentligt tiltag på højere niveau, såsom national eller europæisk lovgivning eller finansieringsordninger, for at give gode resultater. Men foranstaltningerne af denne type kan være afgørende for udviklingen af disse partnerskaber, deres tiltrækningskraft, varigheden af dem, effektiviteten og deres muligheder for at opnå de tilsigtede resultater. Der er endda situationer, hvor oprettelsen og forvaltningen af partnerskabet medfører omkostninger, som parterne ikke kan afholde på rimelig vis. I dette tilfælde er det nødvendigt med finansiel støtte eller teknisk bistand for at sikre sammenhængen i partnerskabet. For EU er det en udfordring at fastlægge de foranstaltninger, der bedst kan fremme og støtte partnerskaberne uden at skabe afhængighed af de ydede midler, samtidig med at rent formelle partnerskaber, der ikke tjener fællesskabets interesser, skal undgås.

20. Flerniveauforvaltning inden for rammerne af partnerskaber mellem land og by forudsætter, at alle berørte niveauer i den offentlige forvaltning og de institutionelle partnere deltager. Ofte tager de institutioner, der har ansvaret for instrumenterne inden for bypolitik og landpolitik på nationalt og europæisk niveau ikke hensyn til den indbyrdes afhængighed mellem by- og landområder og de tilknyttede udfordringer samt de mulige risici og fordele i forbindelse hermed.

21. Den fremadskridende åbning af EU's indre grænser har ført til en ny dynamik for grænseregioner. Fremme af grænseoverskridende partnerskaber mellem land og by udgør et betydeligt udviklingspotentiale, og navnlig EU spiller en vigtig rolle i udnyttelsen heraf.

Fra de lokale og regionale myndigheder perspektiv

22. Merværdien i partnerskaber mellem by og land består i en større effektivitet i de offentlige tiltag, større sammenhæng i anvendelsen af midlerne og fremme af integrerede løsninger på fælles problemer, og hvad der er endnu vigtigere, fremme af den territoriale solidaritet.

23. Lokale myndigheds indsats i byerne og landdistrikterne bør fokusere på at inddrage lokalsamfundene i planlægnings- og gennemførelsesarbejdet. Effektiviteten af indsatsen afhænger af aktiv inddragelse af disse samfund.

24. Effektiviteten i de offentlige tiltag for at løse problemerne, tackle de hyppige ændringer og regionernes geografiske udfordringer er væsentlig, men det er også værd at bemærke, at det ofte er nødvendigt med meget tid for at konsolidere forvaltningen. Det er derfor nødvendigt, at de berørte parter — især byerne — ikke blot tænker på deres egne behov, at de kan overvinde deres fordomme, at de fremmer jævnbyrdigheden mellem parterne på trods af forvaltningsmæssige eller økonomiske uligheder, indgår faste tilsagn, gør en vedvarende politisk indsats for at oprette kapaciteterne og udviser en vis fleksibilitet.

25. Der findes en række lovgivningsmæssige, administrative, skattemæssige eller finansielle barrierer, der hæmmer oprettelsen af partnerskaber mellem by og land og forhindrer dem i at fungere dynamisk. Det er vigtigt at fjerne disse hindringer for at sikre tilstedeværelsen af lovgivningsmæssige og finansielle rammer, der kan fremme oprettelsen af disse partnerskaber.

26. Den indbyrdes afhængighed, hvad angår levering af offentlige tjenesteydelser, bæredygtig udvikling og de økonomiske perspektiver, som partnerskaberne mellem by og land tilvejebringer, er velegnet til at stimulere både byerne og landområderne og tilskynde dem til at samarbejde.

27. Det er af stor betydning at kunne følge op på de fordele, som parterne opnår, og at måle dem. De konkrete fordele er nemmere at evaluere, mens de mindre håndgribelige er sværere at vurdere, men de er lige så betydningsfulde. Hvad angår eksterne tiltag fra organer, der finansierer partnerskaberne, er det endnu mere nødvendigt at måle fordelene, selv om parterne allerede udtrykker en vis tilfredshed med de opnåede resultater.

Regionsudvalgets politiske anbefalinger

REGIONSUDVALGET

28. bekræfter sin støtte til den forberedende aktion RURBAN, som Parlamentet og Kommissionen har foreslået. Den er i dag iværksat og vil lægge grundlaget for nye foranstaltninger, som på EU-niveau sigter mod at støtte den integrerede territoriale udvikling og partnerskaber mellem by og land;

29. glæder sig over de fremskridt, der er gjort på medlemsstatsniveau, hvad angår gennemførelsen af den territoriale dagsorden 2020, og de politikdokumenter, som de ansvarlige ministre for samhørighedspolitik har vedtaget, nemlig Leipzig-charteret om bæredygtige europæiske byer, Marseille-erklæringen om vedtagelse af en referenceramme for den bæredygtige europæiske by og Toledo-erklæringen om den integrerede byudviklings rolle som instrument til at nå målene for Europa 2020-strategien;

30. minder om Parlamentets anbefalinger vedrørende »God forvaltningspraksis og EU's regionalpolitik: støtteforanstaltninger og Europa-Kommissionens kontrol« og ser gerne, at den bliver iværksat inden for rammerne af den nye programmeringscyklus 2014-2020 ⁽¹⁾;

31. betoner, at det, hvad partnerskaber og forvaltning angår, er nødvendigt at fremme udveksling af god praksis og viden mellem byområder og landområder ⁽²⁾;

32. er klar over betydningen af den harmonisering af den europæiske lovgivning om samhørighed og politikkerne om landdistriktudvikling, der påtænkes i de nye fælles regler om fondene, som giver de lokale myndigheder mere manøvreremargin til at tilrettelægge integrerede, tværttematiske territoriale projekter, og navnlig forslagene om integrerede territoriale investeringer og lokaludvikling styret af lokalsamfundet;

33. anbefaler forvaltningsmyndighederne i medlemsstaterne at bruge de nye redskaber til territorial udvikling, som EU stiller til rådighed inden for rammerne af de europæiske politikker for regionaludvikling og udvikling af landdistrikter, nemlig integrerede territoriale investeringer, lokaludvikling styret af lokalsamfundene, globaltilskud og flerfondsstrategi;

34. anbefaler at fremme den integrerede territoriale tilgang i den nye programmeringscyklus ved i partnerskabsaftalerne klart at nævne tiltagenes og støtteforanstaltningernes territoriale dimension, navnlig dem, der sigter mod partnerskaber mellem by og land i funktionelle områder;

35. understreger, at de regionale og lokale myndigheder udarbejder deres investeringsprogrammer på baggrund af de tematiske målsætninger i Europa 2020-strategien, men at de, hvad det dækkede geografiske område angår, kan begrænse de pågældende funktionelle områder. Hvad angår kriterierne for støtte fra fondene, er det nødvendigt at anerkende disse funktionelle områder og parallelt integrere de tilgængelige finansieringskilder under regionalpolitikken og EU's fælles landbrugs-politik;

36. bakker op om idéen om, at partnerskaber mellem land og by hverken er et redskab til omfordeling af de økonomiske muligheder på et givent område eller et middel til at omfordele midlerne i et funktionelt område. Formålet er en passende anvendelse af de eksisterende muligheder og at sætte de forskellige parter i kontakt med hinanden for at fremme den lokale udvikling;

37. mener, at det er nødvendigt bedre at sætte tal på risiciene for institutionel opsplitning, der eksisterer inden for rammerne af partnerskaber mellem by og land. Disse risici kan omfatte mulige interessekonflikter mellem parterne og de økonomiske aspekter heraf, risici i forbindelse med mulighederne for reformer, der skal styrke den økonomiske effektivitet, men samtidig også for stabiliteten af anerkendelsen af tiltagenes berettigelse, skrøbelighed og økonomiske levedygtighed, eventuel manglende overensstemmelse mellem finansieringsbehovene og de eksisterende muligheder, mulighed for, at de berørte parter og de private parter ikke i tilstrækkelig høj grad inddrages osv.;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets rapport (2009/2231(INI): <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+REPORT+A7-2010-0280+0+DOC+XML+V0//DA>

⁽²⁾ Anbefalinger fra OECD — En omfattende undersøgelse af partnerskaber mellem by og land, udført af det føderale institut for byggeri, bymæssige forhold og fysisk planlægning med titlen; Partenariat pour le développement urbain-rural durable: données établies», undersøgelse fra Eurocities med titlen »Villes coopérant au-delà de leurs frontières administratives: données fondées sur l'expérience« og rapport fra Europæiske Kommuner og Regioners Råd med titlen »Le partenariat urbain-rural pour le développement territorial intégré«.

38. mener, at det er nødvendigt på europæisk niveau i højere grad at anerkende fordelene ved partnerskaberne: styrkelse af de lokale offentlige myndigheders institutionelle kapacitet i tilrettelæggelsen af offentlige tjenester, udvikling og udnyttelse af den eksisterende kapacitet og forøgelse af produktiviteten, rationalisering af midlerne og bedre adgang til de naturlige ressourcer bør støttes på alle forvaltningsniveauer, herunder på EU-plan. Større opmærksomhed omkring de funktionelle områder, mindske af de skadelige virkninger ved en konkurrence mellem tilgrænsende administrative enheder (navnlig hvad angår skattemæssige aspekter), større stordriftsfordele for investorer, økonomisk levedygtighed, adgang til tjenester, udnyttelse af uudnyttede ressourcer, bedre kendskab på lokalt niveau takket være udveksling af informationer, begrænsning af tendensen til ukontrolleret byudvikling er eksempler på udfordringer i samarbejdet mellem by og land;

39. anbefaler at støtte de funktionelle regioner og de tværnationale partnerskaber mellem by og land, der kan tjene som reference for gennemførelsen af de flerårige udviklingsprogrammer, der finansieres med midler fra strukturfondene og de europæiske investeringsfonde;

40. insisterer på, at de europæiske programmer bør være smidige, så de kan tilpasses virkeligheden i de funktionelle områder og muliggøre udviklingen af mekanismer, der kan hjælpe og tilskynde landområderne og byområderne til at arbejde sammen på en nemmere måde og fremme mere effektive politiske løsninger;

41. mener, at det er absolut nødvendigt at indsamle bedre oplysninger på niveauet for funktionelle områder. Det vil så være muligt at opbygge en database med solide oplysninger, hvilket vil forbedre den territoriale planlægning og som under alle omstændigheder kan begrunde størrelsen af tiltagene, dvs. nødvendigheden af, at planlægningen finder sted, der hvor problemerne eller ændringer faktisk opstår. For at styrke en bedre udnyttelse af de solide oplysninger om, hvordan partnerskaberne fungerer (eller ikke fungerer), er det nødvendigt at råde over konkrete eksempler, der kan vise merværdien og fordelene i partnerskabet for den bæredygtige økonomiske udvikling⁽³⁾. I den henseende vil ESPON's analyser være yderst vigtige for politikere og projektledere;

42. er overbevist om, at det med henblik på at vurdere kvaliteten af partnerskaberne mellem by og land er nødvendigt at nå til en bedre forståelse af de håndgribelige og uhåndgribelige fordele, de medfører. En sådan tilgang vil vise den europæiske merværdi, som disse partnerskaber tilvejebringer med hensyn til gennemførelsen af målsætningerne for Europa 2020-strategien. Det kan også vise sig nyttigt at udarbejde fælles indikatorer for at sætte tal på disse fordele. De lokale

myndigheder kunne tilskyndes til at anvende disse. På længere sigt kunne man lave en komparativ evaluering af partnerskaberne, navnlig når det drejer sig om programmer, der får finansiering fra de europæiske fonde;

43. opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at udarbejde nye by-land-styringsmodeller for at optimere virkningerne af samarbejdet mellem by og land og forbedre resultaterne;

44. foreslår, at partnerskabet mellem by og land bliver til en af de prioriterede tematikker for Urbact-programmet og de innovative aktioner, så det bliver muligt at indhøste oplysninger om erfaringerne og metoderne i forbindelse med partnerskaber mellem by og land i EU og fremme nyskabende styringsmodeller;

45. mener, at det er nødvendigt at styrke samarbejdet, navnlig på tværs af grænserne, og omfanget af den finansielle støtte, som de europæiske programmer yder til samfinansiering af transaktioner i partnerskabet, der kan være betydelige (såsom udgifter til administration og personale). For at sikre, at partnerskabet er levedygtigt, er det hensigtsmæssigt at evaluere disse udgifter, ligesom det er hensigtsmæssigt at evaluere forholdet mellem de opnåede fordele og de anvendte midler;

46. mener, at et effektivt partnerskab blandt de centrale parter skal tælle den private sektor, social økonomien og den ikke-statslige sektor for at sikre sig befolkningens opbakning;

47. betoner de tværnationale aspekter af partnerskaber mellem by og land og måden, hvorpå de finansielle instrumenter, som Kommissionen tilbyder, anvendes for at fremme det økonomiske udviklingspotentiale i forbindelser mellem land og by på tværs af grænserne;

48. understreger vigtigheden af dialogen med borgerne. Det er nødvendigt i forbindelse med samarbejdet mellem by og land, hvis der skal opnås konsensus om fælles perspektiver og målsætninger, og hvis tilliden skal styrkes;

49. mener, at det er nødvendigt at indføre foranstaltninger, der sigter mod at forebygge, at byerne spreder sig på en måde, der har uønskede virkninger, først og fremmest færre muligheder for bæredygtig udvikling, fordi arealbefæstelsen påvirkes, der skabes gode betingelser for oversvømmelser, og risikoforebyggelse, vandforsyningssikkerhed og luftkvalitet forringes. Det går også ud over mobiliteten ved at skabe problemer med f.eks. trafikpropper eller ekstra udgifter til infrastruktur, og det påvirker generelt den fysiske planlægning. Det er muligt at løse denne form for problemer, når bymiljøerne og landmiljøerne arbejder sammen i et partnerskab;

⁽³⁾ I den forbindelse kan der henvises til det europæiske netværk PURPLE, hvor bynære områder fra forskellige EU-medlemsstater samarbejder om emnet bynære områders levedygtighed.

50. fremhæver, at det er nødvendigt at inddrage den private sektor og socialøkonomien, da disse sektorer giver større fordele med hensyn til resultater, iværksætter- og innovationskapacitet, udnyttelse af mulighederne og mobilisering af lokalsamfundene, men det giver især mulighed for at tiltrække investeringer og oprette offentlig-private partnerskaber;

51. minder om de grundlæggende principper for et succesfuldt partnerskab, såsom skabelsen af tillid, kortlægning af alle eksisterende muligheder, overvejelser med henblik på realisering af konkrete projekter, valg af de projekter, der gavner både by og land, en målsætning om at tiltrække finansieringsmuligheder og følge en metode, der i længden er sammenhængende og levedygtig.

Bruxelles, den 8. oktober 2013.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »Forslag til EU's budget for 2014«

(2013/C 356/04)

REGIONSUDVALGET

- understreger, at processen med at udarbejde det årlige EU-budget er af både politisk og strategisk betydning for de regionale og lokale myndigheder. Udvalget foreslår derfor, at det formelt bliver hørt i forbindelse med kommende års budgetter;
- bifalder den indsats, Kommissionen har gjort for at tilvejebringe oplysninger om, hvem der modtager støtte fra EU. Udvalget mener imidlertid, at den offentligt tilgængelige information er utilstrækkelig og for begrænset til, at man kan få et præcist samlet billede af, hvilke europæiske midler der anvendes og forvaltes af de regionale og lokale myndigheder;
- understreger, at udvalget vil holde nøje øje med, om en langsom programmeringsstart og en langsom udnyttelse af midlerne vil få negativ betydning for den midtvejsevaluering af FFR, der er programsat til 2016;
- bemærker, at omkring en tredjedel af de samlede uindfrie forpligtelser (70,7 mia. EUR) vil blive udbetalt i 2014, men er ligesom Kommissionen bekymret for regnskabsårene 2015 og 2016;
- finder det uacceptabelt, at betalingerne forsinkes, og opfordrer indtrængende til, at betalingsfristen på 60 dage for programmer under delt forvaltning gøres bindende, og at der fastsættes en juridisk eller økonomisk sanktion, hvis betaling ikke sker inden fristens udløb;
- beklager, at der ikke henvises til det europæiske semester i den politiske præsentation af EU-budgettets prioriteter for 2014;
- foreslår, at den fulde fremrykning af støtten til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet til 2014-2015 ledsages af passende foranstaltninger (f.eks. opbygning af kapacitet) til hurtig gennemførelse;
- anmoder om yderligere fremrykning af forpligtelsesbevillinger på op til 200 millioner EUR til Horisont 2020, 150 millioner EUR til Erasmus og 50 millioner EUR til Cosme i 2014-2015;
- bifalder, at der planlægges en overførsel på 351,9 millioner EUR fra den første til den anden søjle under den fælles landbrugspolitik, og påpeger endnu en gang, at udvalget er stærk modstander af overførsler, der går den anden vej;
- foreslår, at den »samlede margen for vækst og beskæftigelses« ekstra fleksibilitet anvendes for udgiftsområde 1b.

Ordfører	Luc VAN DEN BRANDE (BE/PPE), Formand for det flamsk-europæiske forbindelsesorgan
Basisdokumenter:	Europa-Kommissionen, <i>Statement of estimates of the European Commission for the financial year 2014 (Preparation of the 2014 Draft Budget)</i> SEC(2013) 370, juni 2013 Udkast til Rådets forordning om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 11655/13, 27. juni 2013.

I. POLITISKE ANBEFALINGER

DET REGIONSDVALGET

- Regionsudvalget påpeger, at det er første gang, udvalget udarbejder en udtalelse om EU's årlige budgetprocedure. Hensigten er at fremlægge de regionale og lokale myndigheders synspunkter om de budgetposter, de er hovedmodtagere fra, og som de er direkte involveret i;
- understreger, at processen med at udarbejde det årlige EU-budget er af både politisk og strategisk betydning for de regionale og lokale myndigheder. Udvalget foreslår derfor, at det formelt bliver hørt af Kommissionen, Rådet eller Europa-Parlamentet i forbindelse med kommende års budgetter, således at udvalget kan tage stilling, efter at Kommissionen har offentliggjort budgetforslaget, og helst inden Rådet forelægger budgetforslaget for Europa-Parlamentet;
- pointerer, at den foreliggende udtalelse ikke omhandler administrative udgifter under udgiftsområde V;
- fokuserer i denne udtalelse på de budgetposter, der har størst betydning for Regionsudvalget og de regionale og lokale myndigheder, herunder strukturfondene, Horisont 2020, Cosme, Samhørighedsfonden og andre programmer med delt forvaltning såsom EHFF, ELFUL og LIFE+.
- bemærker endvidere, at mange regionale og lokale myndigheder, som er modtagere af midler fra EU-fonde såsom Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Samhørighedsfonden, Den Europæiske Socialfond (ESF), Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF), er meget afhængige af disse fonde for at nå deres politiske mål;
- vil også gerne minde om, at EU's budget kun udgør en lille del (omkring 2 %) af de samlede offentlige udgifter i Den Europæiske Union og i sig selv er utilstrækkeligt til at finansiere de fremtidsorienterede direkte investeringer på 1,8 billioner EUR, som Europa 2020-strategien kræver. Regionsudvalget mener derfor, at det er vigtigt at inddrage de regionale og lokale myndigheder yderligere i den nye ramme for europæisk økonomisk styring. Endvidere skal det understreges, at det er afgørende, at de regionale og lokale myndigheder deltager i fremtidige partnerskabsaftaler;
- understreger, at investeringer fra EU's budget har en multiplikator- og løftestangseffekt gennem den offentlige og private medfinansiering på regionalt, lokalt og nationalt niveau. Offentlige investeringer er i mange medlemslande stærkt afhængige af strukturfondene, som udgør over 30 % af de offentlige investeringer i 13 lande og i seks medlemsstater endda mere end 60 %;
- bemærker, at der ikke er noget klart billede af størrelsen af regionernes og de lokale myndigheders andel, selv om det antages, at en stor del af EU's budget anvendes af nationale, regionale og lokale myndigheder, herunder af såvel offentlige myndigheder som ngo'er, nonprofitorganisationer, private organisationer, virksomheder, universiteter og uddannelsesinstitutioner, enkeltpersoner osv., og at samlet set en tredjedel af de offentlige udgifter og to tredjedele af de offentlige investeringer foretages på regionalt og lokalt niveau;

EU-budgettet og de regionale og lokale myndigheder

10. er overbevist om, at de regionale og lokale myndigheder spiller en afgørende rolle og ikke kan erstattes, når det gælder gennemførelsen af EU's politiske mål. De regionale og lokale myndigheder deltager direkte eller indirekte i eksempelvis:

- beskæftigelsesprogrammer for arbejdsløse, indvandrere, kvinder osv.
- programmer til fremme af beskæftigelsen blandt unge
- social integration af udsatte grupper i samfundet
- bekæmpelse af forskelsbehandling på arbejdspladsen
- interkulturel dialog og kulturformidling
- social inklusion og inddragelse af unge
- indsatsen for at fremme handicappedes deltagelse i samfundet
- støtte til den audiovisuelle sektor
- miljøbeskyttelse og biodiversitet
- gennemførelse af det syvende rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling
- programmerne til modernisering og diversificering af de økonomiske strukturer og til jobskabelse i sektorer såsom ikt, turisme, energi, sundhed, miljø, forskning osv.
- fremme af innovation og viden
- adgangen til transport og telekommunikation
- fremme af energieffektivitet og offentlig transport
- vedvarende energi
- grænseoverskridende, tværnationalt og tværregionalt samarbejde
- løsning af specifikke problemer i byer, fjerntliggende områder osv.
- opbygning af transeuropæiske transportnet
- programmer til bekæmpelse af klimaforandringer

- forbedring af landbrugets konkurrenceevne
- forbedring af livskvaliteten i landdistrikterne
- diversificering af økonomien i landdistrikterne
- bæredygtig udvikling af fiskeriområder osv.;

11. konkluderer, at de regionale og lokale myndigheder er direkte og/eller indirekte involveret i forvaltningen eller anvendelsen af mere end 75 % af EU's budget ⁽¹⁾;

12. bifalder den indsats, Kommissionen har gjort for at tilvejebringe oplysninger om, hvem der modtager støtte fra EU, enten direkte fra Kommissionen eller via de nationale og regionale myndigheder. Formålet er at øge ansvarsfølelsen gennem større gennemsigtighed. Udvalget mener imidlertid, at den offentligt tilgængelige information er utilstrækkelig og for begrænset til, at man kan få et præcist samlet billede af, hvilke europæiske midler der anvendes og forvaltes af de regionale og lokale myndigheder;

13. beklager, at der mangler statistiske data, hvilket gør det sværere for Regionsudvalget at udfylde sin rådgivende rolle og anmoder Kommissionen om fra og med 2014 at tilvejebringe

- konsoliderede data om de samlede modtagne midler og uindfrie forpligtelser (UF) ⁽²⁾ pr. budgetpost og modtager-type, navnlig subnationale offentlige myndigheder
- en opdeling af udestående betalingsanmodninger, ikke blot pr. land, men også efter modtagerkategori (nationale myndigheder hhv. subnationale offentlige myndigheder)
- et overblik over de samlede midler, som nationale/subnationale myndigheder har rejst til medfinansiering af EU-projekter under delt forvaltning;

14. opfordrer Europa-Kommissionen, Europa-Parlamentet og Det Europæiske Råd til at strømline og harmonisere den måde, hvorpå ændringer i budgetforslagene fremlægges, for at lette den demokratiske kontrolprocedure;

⁽¹⁾ Denne beregning er baseret på forpligtelserne i det oprindelige budget for 2013, og følgende vigtige budgetposter indgår: Den Europæiske Socialfond, landbrugsstøtte, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne, transeuropæiske transportnet, Life+, forskningsprogrammer, Fiskerifonden, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Samhørighedsfonden, Instrumentet til førtiltrædelsesbistand, handlingsprogrammet for livslang læring, kultur, Aktive Unge, Media 2007, det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument.

⁽²⁾ Uindfrie forpligtelser eller UF. Efter fransk »RAL« (reste à liquider), dvs. udestående betalingsanmodninger. Forskellen mellem mængden af årlige forpligtelser og mængden af tilknyttede årlige udbetalinger udgør de uindfrie forpligtelser for det pågældende år.

15. understreger i den forbindelse, at effektiviteten af EU's politikker er betinget af en korrekt anvendelse af princippet om flerniveaustyring, der anses for et generelt princip for forvaltningen af strukturfondene⁽³⁾, hvilket vil sige, at alle myndighedsniveauer i henhold til deres kompetencer samarbejder effektivt med henblik på at opfylde de politiske mål. De regionale og lokale myndigheder kan ikke siges at være modtagere på samme måde som ngo'er, private organisationer, virksomheder, uddannelsesinstitutioner osv.;

16. støtter Kommissionens initiativ vedrørende en europæisk adfærdskodeks om partnerskab (ECCP) som supplement til forordningen om fælles bestemmelser. Den europæiske adfærdskodeks om partnerskab konkretiserer og udbygger partnerskab i forbindelse med forberedelse, gennemførelse og evaluering af FSR-programmer og -fonde. Udvalget mener, at et sådant partnerskab er den bedste garanti for en effektiv anvendelse af ressourcerne og for, at der tages højde for regionens eller det lokale samfunds behov. Udvalget beklager derfor, at Rådet ikke har inkluderet ECCP i forhandlingsrammen, selvom denne kodeks er et vigtigt forvaltningsredskab for programmeringsperioden 2014-2020;

17. opfordrer Kommissionen til at redegøre klart og tydelig for, hvordan de regionale og lokale myndigheder er blevet inddraget rettidigt og på en struktureret måde i udarbejdelsen af partnerskabsaftaler og operationelle programmer for 2014-2020;

18. påpeger endnu en gang, at det er nødvendigt at reducere de regionale og lokale myndigheders administrative byrde, og opfordrer Kommissionen, Rådet og Parlamentet til at tage højde for dette ved at udvikle nye regler for de regionale og lokale myndigheder;

19. minder om, at det har anmodet om forslag fra Kommissionen, der tager højde for kvaliteten af de offentlige udgifter i Den Europæiske Unions og medlemsstaternes makroøkonomiske regnskabsføring. Disse forslag bør især behandle spørgsmålet om en sondring mellem løbende udgifter og *investeringer* i budgetunderskudsberegningerne, således at det undgås, at investeringer med langsigtede nettofordele indgår i beregningerne som en negativ faktor;

20. bifalder Kommissionens indsats for at kortlægge offentlige udgifter med relation til klimaindsatsen.

⁽³⁾ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, som er omfattet af den fælles strategiske ramme, om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006. {SEC(2011) 1141 final} {SEC(2011) 1142 final}.

Den flerårige finansielle ramme (FFR) og de regionale og lokale myndigheder

21. Regionsudvalget bifalder, at Europa-Parlamentet, rådsformandskabet og Kommissionen den 27. juni 2013 nåede frem til en politisk aftale om den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020;

22. er bekymret for, at Kommissionen ikke har en egentlig strategi for risikostyring, der tager højde for, i hvilket omfang samhørighedspolitikken kan fungere på grundlag af årlige budgetter i mangel af en flerårig finansiell ramme;

23. er navnlig foruroliget over, at det samlede niveau for den næste FFR, som er blevet fastlagt af Det Europæiske Råd, måske ikke er højt nok til at opfylde EU's ambitioner i »Europa 2020-strategien« og »vækst- og beskæftigelsespagten«;

24. beklager, at loftet for forpligtelsesbevillinger under den flerårige finansielle ramme (960 mia. EUR) er 34 milliarder lavere end for perioden 2007-2013, og det på et tidspunkt, hvor Europa har brug for de nødvendige midler til at komme ud af den nuværende krise på en koordineret måde. Udvalget beklager også, at dette loft (960 mia. EUR) er mere end 80 milliarder lavere end det, som Kommissionen oprindeligt foreslog;

25. er enig med Europa-Parlamentet i, at FFR-forordningen ikke kan vedtages lovligt, medmindre der er politisk enighed om de relevante retsgrundlag;

26. beklager, at der ikke er gjort nogen væsentlige fremskridt i forbindelse med reformen af ordningen for Unionens egne indtægter som middel til at reducere medlemsstaternes direkte bidrag til EU-budgettet. Udvalget opfordrer derfor Rådet, Kommissionen og Europa-Parlamentet til snarest muligt at træffe beslutning om mandatet for og sammensætningen af arbejdsgruppen om egne indtægter som fastlagt i aftalen af 27. juni med henblik på at overholde fristen for en første vurdering i 2014. Arbejdsgruppen bør træde sammen på tidspunktet for den formelle vedtagelse af FFR-forordningen;

27. bifalder den aftale, man er nået frem til, om øget fleksibilitet med henblik på at anvende de respektive lofter under FFR fuldt ud ved at skabe mulighed for automatisk overførsel af uudnyttede bevillinger fra et regnskabsår til det næste, og om den obligatoriske gennemgang og efterfølgende revision af FFR ved udgangen af 2016;

28. gentager sin helt klare og stærke modstand mod enhver form for makroøkonomisk konditionalitet og mener, at den mulighed for at udvide det til alle budgetposter, som nogle medlemslande har efterlyst, er lidet formålstjenlig, da det risikerer at gå hårdt ud over regionale og lokale myndigheder, som ikke kan drages til ansvar for medlemsstaternes manglende opfyldelse af disse betingelser. Udvalget beklager, at der stadig tales om makroøkonomisk konditionalitet i artikel 6 i udkastet til Rådets forordning om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020;

29. gentager sin afvisning af en resultatreserve, da en sådan ville kunne fremme udviklingen af mindre ambitiøse projekter og lægge en dæmper på innovationen. Udvalget beklager henvisningerne hertil i den politiske gennemgang af budgetforslaget for 2014;

30. støtter Europa-Parlamentet i, at FFR-forordningen ikke kan godkendes, medmindre der gives »absolut garanti« for, at de udestående betalingsanmodninger for 2013 vil blive dækket fuldt ud, og at Rådet derfor ikke alene bør træffe en formel afgørelse om forslaget til ændringsbudget 2/2013 (7,3 milliarder EUR), men også overholde sit politiske tilsagn om omgående at vedtage endnu et ændringsbudget (3,9 milliarder EUR for at nå op på de nødvendige 11,2 milliarder EUR ⁽⁴⁾) og bifalder i den forbindelse, at Kommissionen har valgt at basere sit budgetforslag for 2014 på den forudsætning, at disse to ændringsbudgetter bliver vedtaget;

31. understreger, at udvalget vil holde nøje øje med, om en langsom programmeringsstart og en langsom udnyttelse af midlerne vil få negativ betydning for den midtvejsevaluering af FFR, der er programsat til 2016.

Det strukturelle underskud på EU's budget

32. Regionsudvalget er bekymret over, at FFR 2014-2020 medfører et yderligere strukturelt underskud i EU's budget på 52 milliarder EUR. De regionale og lokale myndigheder, som er

stærkt afhængige af EU-midler til finansiering af deres investeringer, ser det som en yderst farlig tendens, da Kommissionen af mangel på betalingsbevillinger ikke vil være i stand til i tide at honorere de indgåede forpligtelser. Udvalget bemærker endvidere, at det strider imod traktatens bestemmelser (artikel 310 og 323 i TEUF), at der er et sådant strukturelt underskud på EU's budget;

33. er dybt overrasket over, at selv hvis man antager, at de to ændringsbudgetter for 2013, der samlet set bidrager med yderligere 11,2 milliarder EUR til betalinger i 2013, vedtages, forventes det stadig, at der i slutningen af 2013 vil være uindfrie forpligtelser på omkring 225 milliarder EUR ⁽⁵⁾ fra perioden 2007-2013 i den nye finansieringsperiode, hvilket udgør omkring 25 % af det samlede loft for betalinger i FFR for perioden 2014-2020 (908,4 milliarder EUR) og 1,6 gange EU's årlige budget;

34. bemærker, at denne mængde uindfrie forpligtelser står i modstrid til det politiske mål, som Europa-Parlamentet fremførte i forhandlingerne, om at indlede den nye programmeringsperiode med at viske tavlen ren. Udvalget advarer om, at der i slutningen af 2020 vil være uindfrie forpligtelser på ca. 277 milliarder EUR ⁽⁶⁾, og at dette hul eller strukturelle underskud vil øges fra én flerårlig finansiell ramme til den næste;

35. påpeger, at de to områder, som bidrager mest til det overordnede niveau af uindfrie forpligtelser, er samhørighedspolitikken (to tredjedele af det samlede beløb) og udvikling af landdistrikterne, og anbefaler, at man finder en løsning for at undgå, at der gennem en årrække sker en akkumulering af UF;

36. støtter Europa-Parlamentets opfordring til Kommissionen om at aflægge en månedlig rapport (...) om udviklingen i medlemsstaternes betalingskrav til strukturfondene, samhørighedsfonden og fondene for udvikling af landdistrikter og fiskeri (opdelt efter medlemsstat og fond);

⁽⁴⁾ Kommissionen havde nævnt et modstridende beløb på 16,2 milliarder EUR for udestående betalinger ved udgangen af 2012, men Kommissionen holder nu fast ved dette nye tal for 2013. Beløbet 11,2 milliarder EUR omfatter alle EU's budgetposter, hvoraf udgiftsområde 1b (samhørighedspolitik) udgør 9 milliarder EUR.

⁽⁵⁾ Europa-Kommissionen, *Statement of estimates of the European Commission for the financial year 2014 (Preparation of the 2014 Draft Budget)*, SEC(2013) 370, juni 2013, Annex III-Payment request overview (bilag III — Oversigt over betalingsanmodninger), s. 86.

⁽⁶⁾ 277 milliarder EUR (underskud = forpligtelsesbevillinger i alt — betalingsbevillinger i alt for 2014 + UF fra 2007-2013 og tidligere perioder, som forventes at blive udbetalt i 2014-2020).

37. bemærker, at omkring en tredjedel af de samlede UF (70,7 mia. EUR) vil blive udbetalt i 2014, men er ligesom Kommissionen bekymret for regnskabsårene 2015 og 2016. Mens man i 2014, som er det første regnskabsår i den nye FFR, har et vist råderum i forhold til betalingsbevillingerne, eftersom det vil tage en vis tid at få skudt de nye programmer i gang (navnlig de programmer, som er under delt forvaltning), vil denne fleksibilitet blive stadig mindre, efterhånden som årene går;

38. understreger i den forbindelse den positive side af FFR-aftalen (7), der giver mulighed for fleksibilitet inden for FFR, og den såkaldte »samlede margen for betalinger« (8);

39. er bekymret over, at Kommissionen ikke har planlagt nogen margen for 2014, eftersom niveauet for betalinger er fastsat til 136,1 mia. EUR, hvilket betyder, at Kommissionen ikke vil have nogen ekstra margen for 2015, og at det strukturelle underskud risikerer at forværres igen med indledningen af de nye programmer i 2014-2020 og det resterende efterslæb fra 2007-2013 (+/- 155 mia. EUR);

40. henleder opmærksomheden på konsekvenserne af den nye »n+3«-regel for frigørelse af forpligtelser inden for samhørighedspolitikken for så vidt angår akkumulering af UF i de kommende år. I den forbindelse anbefaler Regionsudvalget, at betalingen af udestående betalingsanmodninger fra 2007-2013 får prioritet i 2014-2016 (70 mia. EUR om året i tre år), eftersom betalingsanmodninger for den nye programmeringsperiode højst sandsynligt vil begynde at hobe sig op i 2017-2018 (2014 + 3 år, under hensyntagen til forsinkelsen i iværksættelsen af programmer i 2014 som følge af, at FFR-aftalen blev indgået så sent);

41. finder det uacceptabelt, at betalingerne forsinkes, og opfordrer indtrængende til, at betalingsfristen på 60 dage for programmer under delt forvaltning gøres bindende, og at der fastsættes en juridisk eller økonomisk sanktion, hvis betaling ikke sker inden fristens udløb. Ligeledes kunne man forestille sig at anvende den allerede eksisterende økonomiske sanktion (rente) for centralt forvaltede programmer (f.eks. det syvende rammeprogram / kommende Horisont 2020-relaterede projekter) i forbindelse med andre fonde, når betaling ikke sker til tiden. Dette er et særligt interessant spørgsmål for de regionale og lokale myndigheder, som venter på refusion. Regionsudvalget forventer derfor, at der findes en løsning på dette problem i den næste revision af EU's finansforordning;

(7) Udkast til Rådets forordning om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020, 27. juni 2013, artikel 3a.

(8) Den »samlede margen for betalinger« præciserer, at Kommissionen hvert år fra og med 2015 justerer lofterne for betaling opad med et beløb svarende til differencen mellem gennemførte betalinger og betalingslofterne for FFR'en for året n-1 (f.eks. 2014).

42. beklager de mange ændringsbudgetter i gennemførelsesåret som følge af urealistisk lave vurderinger af betalingsbehovet, som pålagt af Rådet, Kommissionen og Europa-Parlamentet. For 2013 har der allerede været fremlagt fem ændringsbudgetter, mens der i 2010 var ti;

43. opfordrer på det kraftigste Kommissionen, Parlamentet og Rådet til at fremsætte forslag om strukturelle løsninger med henblik på at afhjælpe EU's strukturelle budgetunderskud, således at de indtægter, som de regionale og lokale myndigheder burde råde over som følge af forpligtelsesbevillingerne, ikke længere trues af et underskud i EU's betalingsbevillinger.

EU's budget for 2014: de regionale og lokale myndigheders strategiske prioriteter

Europa 2020

44. Regionsudvalget påpeger endnu en gang, at subnationale offentlige investeringer som regel er koncentreret om nogle prioriterede nøglesektorer, der har afgørende betydning for, at Europa 2020-strategien bliver en succes. Udvalget efterlyser også endnu en gang, at det fra politisk hold i højere grad prioriteres at skabe synergi mellem EU's, medlemsstaternes og de regionale og lokale budgetter med fokus rettet mod de vedtagne EU-prioriteter;

45. bifalder Kommissionens initiativ rettet mod at spore alle offentlige udgifter, der anvendes til finansiering af Europa 2020-strategien, men undrer sig over, at man anvender de syv flag-skibsinitiativer som grundlag, og ikke de fem overordnede mål (vedrørende beskæftigelse, innovation, uddannelse, social inklusion og klima/energi);

46. beklager, at der ikke henvises til de 11 tematiske mål i forordningen om fælles bestemmelser, som de europæiske struktur- og investeringsfonde er nødt til at koncentrere sig om (9). Dette burde stemme overens med den fælles strategiske ramme (FSR), der blev foreslået af Kommissionen den 14. marts 2012;

(9) Lambert van Nistelrooij/Constanze Angela Krehl — Udkast til betænkning — Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles bestemmelser (...), vedtaget i Europa-Parlamentets udvalg den 10. juli, artikel 9: Tematiske mål: (1) styrkelse af forskning, teknologisk udvikling og innovation, (2) bedre adgang til og brug og kvalitet af informations- og kommunikationsteknologi, (3) styrkelse af de små og mellemstore virksomheders, landbrugssektorens og fiskeri- og akvakultursektorens konkurrenceevne, (4) støtte til overgangen til en lavemissionsøkonomi i alle sektorer (5) fremme af tilpasning til klimaforandringer, risikoforebyggelse og -styring, (6) bevaring og beskyttelse af miljøet og fremme af ressourceeffektivitet, (7) afskaffelse af flaskehalsproblemer i vigtige netinfrastrukturer og lukning af huller, (8) fremme af bæredygtig beskæftigelse af høj kvalitet og støtte til arbejdskraftens frivillige mobilitet, (9) fremme af social inklusion, bekæmpelse af fattigdom og enhver forskelsbehandling, (10) investeringer i uddannelse og erhvervsuddannelse med henblik på færdigheder og livslang læring, (11) styrkelse af den institutionelle kapacitet for offentlige myndigheder og aktører og effektiv offentlig forvaltning.

47. gentager sin opfordring til fleksibilitet med henblik på at respektere regioners og byers særlige territoriale karakteristika.

48. beklager, at der ikke henvises til det europæiske semester i den politiske præsentation af EU-budgettets prioriteter for 2014. Udvalget beklager endvidere, at Kommissionen har ignoreret Europa-Parlamentets opfordring til at *levere faktuelle og konkrete data om, hvordan budgetforslaget kan spille en udløsende, katalytisk, synergetisk og supplerende rolle for investeringer på lokalt, regionalt og nationalt plan med henblik på gennemførelsen af de prioriteringer, der er vedtaget inden for rammerne af det europæiske semester*⁽¹⁰⁾, og opfordrer derfor på grundlag af princippet om flerniveaustyring til, at regionerne, navnlig de regioner, som har lovgivningsmæssige beføjelser, inddrages i det europæiske semester.

Ungdomsbeskæftigelsesinitiativet

49. Regionsudvalget støtter ungdomsbeskæftigelsesinitiativet og anmoder om, at det gøres til en del af de fremtidige partnerskabsaftaler. Samtidig understreges det, at regionerne og de lokale myndigheder bør inddrages fuldt ud i gennemførelsen af et hvilket som helst beskæftigelsesinitiativ, eftersom de er bedst placeret til at vurdere lokale arbejdsmarkeder og skræddersyede programmer for unge, og fordi mange regioner har fuld kompetence på dette politikområde;

50. beklager, at ungdomsbeskæftigelsesinitiativet oprettes parallelt med andre fonde, i stedet for at man anvender ESF-midlerne til at bekæmpe problemet, for derved øges modtagernes administrative byrde;

51. bemærker, at Kommissionen har foreslået fuld fremrykning (6 mia. EUR)⁽¹¹⁾ af støtten til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet til 2014-2015, og foreslår, at en fuld fremrykning ledsages af passende foranstaltninger (f.eks. opbygning af kapacitet) til hurtig gennemførelse, da det er umuligt at få vedtaget forslaget til forordningen om fælles bestemmelser og forslaget til ESF-forordningen inden FFR-forordningen, dvs. hen mod slutningen af 2013, hvilket vil forsinke gennemførelsen, og da der er stor usikkerhed omkring, hvordan dette ungdomsbeskæftigelsesinitiativ i praksis vil blive gennemført af medlemsstaterne/regionerne, og hvor hurtigt midlerne vil blive udnyttet. Regionsudvalget opfordrer derudover til, at artikel 9f i FFR-forordningen

ændres for at fjerne det udtrykkelige loft på 3 mia. EUR for den nye budgetpost til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet. Dette er især vigtigt for at undgå udskydelse til efter 2016 af programmer, som er af afgørende betydning for samhørigheden, herunder programmer vedrørende grænseoverskridende samarbejde eller dele af Connecting Europe-faciliteten;

Nedskæringer i budgetterne for en række vigtige programmer

52. Regionsudvalget er særligt bekymret over nedskæringerne i en række budgetposter, som har afgørende betydning for at nå op på de langsigtede investeringer, der er behov for, hvis man skal skabe en hurtig økonomisk genopretning — bl.a. inden for samhørighedspolitikken, udvikling af landdistrikterne, Cosme og Horisont 2020;

53. anmoder i tråd med artikel 9f i udkastet til Rådets forordning om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme af 27. juni 2013 om yderligere fremrykning af forpligtelsesbevillinger på op til 200 millioner EUR til Horisont 2020, 150 millioner EUR til Erasmus og 50 millioner EUR til Cosme i 2014-2015;

54. er ikke overrasket over, at forpligtelsesbevillingerne for 2014 på samhørighedsområdet er minimale som følge af de forsinkelser⁽¹²⁾, der forventes mht. gennemførelse af partnerskabsaftaler og operationelle programmer, men opfordrer medlemsstaterne til at sætte fokus på de operationelle programmer med henblik på allerede i 2014 at aktivere midlerne;

55. beklager, at budgetposten for Erasmus for lokal- og regionalpolitikere under udgiftsområde 1b (budgetpost 13 03 77 11) udgår, og anmoder på baggrund af Regionsudvalgets gode erfaringer med dette initiativ om, at den fastholdes;

56. bifalder, at forpligtelsesbevillingerne for LIFE+-programmet stiger med 10,3 % i forhold til 2013, men finder det uforståeligt, at betalingsbevillingerne reduceres (– 1,1 %);

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 13. marts 2013 om de generelle retningslinjer for udarbejdelse af budgettet for 2014, Sektion III — Kommissionen punkt 22.

⁽¹¹⁾ Dvs. fremrykning af både den specifikke supplerende tildeling på 2,143 mia. EUR, som man nåede til enighed om i Europa-Parlamentets og Rådets aftale om FFR den 27. juni 2013 (artikel 9f), og de 3 mia. EUR, som tages fra ESF-budgettet.

⁽¹²⁾ I 2006 blev den generelle forordning offentliggjort i EU-Tidende i slutningen af juli, mens den denne gang ikke forventes offentliggjort før november-december, dvs. en forsinkelse på yderligere 5-6 måneder i forhold til den tidligere finansieringsperiode (hvor der allerede var tale om en væsentlig forsinkelse).

57. bifalder, at tendensen er skiftet fra direkte til delt forvaltning for så vidt angår EHFF, selv om dette betyder lavere betalinger i begyndelsen af finansieringsperioden;

58. bifalder den bestemmelse, der er blevet indsat i artikel 8 i udkastet til Rådets forordning om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme, og som giver mulighed for at revidere den finansielle ramme med henblik på overførsel til efterfølgende år — ud over de tilsvarende udgiftslofter — af bevillinger, der ikke blev udnyttet i 2014, hvis der efter den 1. januar 2014 vedtages nye regler eller programmer under delt forvaltning.

Budgetfleksibilitet

59. Regionsudvalget bifalder, at der planlægges en overførsel på 351,9 millioner EUR fra den første til den anden søjle under den fælles landbrugspolitik, og påpeger endnu en gang, at udvalget er stærk modstander af overførsler, der går den anden vej;

60. understreger, at hverken Det Europæiske Råds konklusioner af 7.-8. februar 2013 eller udkastet til Rådets forordning om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme af 27. juni 2013 indeholder planer om et underloft for samhørighedspolitikken, som i stedet er blevet lavet om til et underudgiftsområde. På det grundlag sætter udvalget spørgsmålstegn ved de mange henvisninger til dette underloft i fremlæggelsen af budgetforslaget for 2014 ⁽¹³⁾, og argumenterer derfor for overførsel af forpligtelses-/betalingsbevillinger inden for udgiftsområde 1, når dette er relevant;

61. bifalder den »samlede margen for vækst og beskæftigelse«, som vil udgøres af disponible margener under FFR-lofterne for forpligtelsesbevillinger for årene 2014-2017, og sætter pris på, at de tilknyttede forpligtelsesbevillinger kan anvendes »ud over« de fastsatte lofter for årene 2016-2020 ⁽¹⁴⁾. Udvalget foreslår, at denne ekstra fleksibilitet anvendes for udgiftsområde 1b.

Bruxelles, den 8. oktober 2013.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

*Formand for
Regionsudvalget*

⁽¹³⁾ De eneste underlofter, man er blevet enig om, angår markedsrelaterede udgifter og direkte betalinger under udgiftsområde 2 og administrative udgifter under udgiftsområde 5.

⁽¹⁴⁾ Jf. artikel 9g i udkastet til Rådets forordning om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme.

Regionsudvalgets udtalelse: »De lokale og regionale myndigheders syn på skifergas og olie/gas og olie i lavpermeable reservoirer (ukonventionelle kulbrinter)«

(2013/C 356/05)

REGIONSUDVALGET

- er enig med EU's miljøkommissær i, at de hidtil gennemførte undersøgelser viser, at der er en række usikkerhedsmomenter eller huller i den aktuelle EU-lovgivning; understreger, at det vil være af allerstørste betydning at tage ansvar for de sundheds- og miljømæssige risici, hvis industrien skal opnå accept fra borgerne, og opfordrer Kommissionen til at udforme en ramme for forvaltning af risiciene og afhjælpning af manglerne i den relevante EU-lovgivning;
- beder om, at lokale og regionale myndigheders beslutninger om at forbyde, begrænse og kontrollere udvikling/aktiviteter i forbindelse med udvinding af ukonventionelle kulbrinter respekteres. Lokale og regionale myndigheder skal have ret til at udelukke følsomme områder (f.eks. drikkevandsbeskyttelsesområder, landsbyer, agerjord osv.) fra mulige aktiviteter til udvikling af ukonventionelle kulbrinter;
- understreger gennemsigtighedsprincippet grundlæggende betydning og det afgørende vigtige i, at de berørte befolkningsgrupper samt de lokale og regionale myndigheder inddrages i beslutningerne på dette følsomme område, og er bekymret over, at der endnu ikke er taget tilstrækkeligt hensyn til disse principper i alle medlemsstater;
- støtter forslaget om, at ukonventionelle kulbrinter indbefattes i bilag I i det reviderede EU-direktiv om vurdering af virkninger på miljøet (VVM), således at de pågældende projekter systematisk underkastes en miljøkonsekvensvurdering, og opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheden for at indføre fælles miljøstandarder for efterforskning og udvinding af ukonventionelle kulbrinter i EU med det formål at gøre det lettere at opnå sammenhængende og forståelige VVM'er.

Ordfører	Brian MEANEY (IE/EA), Clare County Council og Mid-West Regional Authority
Basisdokument	Initiativudtalelse

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. er klar over, at Europa har brug for CO₂-neutrale, bæredygtige, internationalt konkurrencedygtige og sikre energikilder til fornuftige priser. Dette er en stor udfordring for Den Europæiske Union. Medlemsstaterne har derfor behov for at finde alternativer, hvilket har skabt betydelig interesse for ukonventionelle kulbrinter. Interessen har udviklet sig på baggrund af en hidtil meget forskellig og ukoordineret lovgivningsramme i EU-landene; peger imidlertid på, at ukonventionelle kulbrinter hverken er bæredygtige hvad angår afbødning af klimaændringer eller en langsigtet energiforsyning, og at de er forbundet med store risici;

2. er klar over, at der er betydelige miljø- og sundhedsmæssige risici forbundet med horisontal hydraulisk frakturering med anvendelse af store mængder vand med tilsætningsstoffer (udvikling af ukonventionelle kulbrinter), som bruges til at hente ukonventionelle kulbrinter op;

3. fremhæver behovet for et stærkt politisk svar fra Kommissionen og henstiller til Kommissionen, at den kræver af medlemsstaterne, at de tildeler de kompetente regionale og lokale myndigheder tilstrækkelige ressourcer til korrekt at varetage de lovgivningsmæssige og tilsynsmæssige roller og opgaver, bl.a. på det sociale område, på miljøområdet og for så vidt angår god forvaltning af naturressourcerne inden for rammerne af de regionale og lokale myndigheders forskelligartede kompetencer i EU;

4. understreger det vigtige i, at målet om overgang til 100 % vedvarende energi hele tiden ses som en mulighed, og at det sikres, at 'ukonventionelle' eller andre former for energi ikke afleder opmærksomheden og ressourcerne herfra; erkender, at ukonventionelle kulbrinter spiller en rolle i overgangen fra fossil energi til vedvarende energi.

A. Overordnede principper

5. Regionsudvalget tager til efterretning, at det i Lissabontraktaten (2009, artikel 194) hedder, at hver medlemsstat har "ret til at fastsætte betingelserne for udnyttelsen af dens energiresourcer, dens valg mellem forskellige energikilder og den generelle sammensætning af dens energiforsyning". Derfor er der vidt forskellige holdninger til skifergas i EU-landene. Regionsudvalget beder om, at de lokale og regionale myndigheders kompetencer, ansvar, holdninger og syn anerkendes, respekteres og tages til efterretning af alle og især Kommissio-

nen, når forslagene udformes, med henblik på at muliggøre en sikker udvinding af ukonventionelle kulbrinter i respekt for de lokale naturressourcer;

6. beder under hensyntagen til de lokale og regionale myndigheders kompetence, særlige lokalkendskab og ressource-mæssige begrænsninger og under yderligere hensyntagen til de betydelige og mangfoldige indvirkninger og risici ved ukonventionel kulbrinteudvinding om, at de lokale og regionale myndigheders beslutninger om at forbyde, begrænse og kontrollere udviklingen/aktiviteterne i forbindelse med udvinding af ukonventionelle kulbrinter respekteres; understreger, at de lokale og regionale myndigheder skal have ret til at udelukke følsomme områder (f.eks. drikkevandsbeskyttelsesområder, landsbyer, agerjord osv.) fra mulige aktiviteter til udvikling af ukonventionelle kulbrinter, eller hvis disse aktiviteter ville gøre det umuligt for myndighederne at opfylde deres mål for reduktion af drivhus-gasser. Derudover skal de lokale og regionale myndigheder have styrket autonomi til at træffe beslutninger om at forbyde udvikling af ukonventionelle kulbrinter på deres territorium; minder i den forbindelse om det forbud mod anvendelse af ukonventionelle kulbrinter, der f.eks. er indført i Bulgarien, Frankrig, Luxembourg, den schweiziske kanton Fribourg og den spanske region Cantabrien;

7. er enig med Europa-Parlamentet i, at de frivillige retningslinjer, som eksisterer for industrien, og som kræver, at virksomhederne træffer forholdsregler mod den negative sociale og miljømæssige indvirkning af udvindingsindustriens aktiviteter, herunder Global Reporting Initiative, FN's Global Compact og OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder, er utilstrækkelige til at mindske den negative indvirkning af udvinding;

8. er enig med EU's miljøkommissær i, at de hidtil gennemførte undersøgelser viser, at der er en række usikkerhedsmomenter eller huller i den aktuelle EU-lovgivning; understreger, at det vil være af allerstørste betydning at tage ansvar for de sundheds- og miljømæssige risici, hvis industrien skal opnå accept fra borgerne, og opfordrer Kommissionen til at udforme en ramme for forvaltning af risici og afhjælpning af mangler i den relevante EU-lovgivning;

9. anmoder Kommissionen om at bede medlemsstaterne om at begrænse udviklingen af ukonventionelle kulbrinter, indtil de lovgivningsmæssige huller i de relevante EU-direktiver er lukket;

10. understreger, at enhver udvikling af ukonventionelle kulbrinter, uanset medlemsstaternes beføjelser vedrørende udnyttelsen af deres energiresourcer, bør sikre lige vilkår i EU

under fuld overholdelse af den relevante europæiske lovgivning om beskyttelse af miljøet og folkesundheden. En klar og juridisk bindende lovgivningsramme i EU, helst i form af et direktiv om efterforskning og udvinding af ukonventionelle kulbrinter, skal give passende garanti mod risici for miljøet og menneskers sundhed som følge af skifergasaktiviteter;

11. er af den opfattelse, at forsigtighedsprincippet i EU's miljølovgivning bør gennemføres konsekvent i hele EU, og at der skal være obligatorisk miljøkonsekvensvurdering uanset omfanget af efterforskningen og udvindingen af ukonventionelle kulbrinter, under hensyntagen til økonomiske interesser og behovet for at garantere energiforsyningsikkerheden og for støtte til bæredygtig udvikling;

12. kræver, at der gennemføres en obligatorisk livscyklusanalyse for hvert individuelt projekt om udvikling af ukonventionelle kulbrinter, inden der gives tilladelse til drift, og dette skal være hjørnestenen i et nyt EU-direktiv om efterforskning og udvinding af ukonventionelle kulbrinter i EU.

13. understreger gennemsløghedsprincippet grundlæggende betydning og det afgørende vigtige i, at de berørte befolkningsgrupper samt de lokale og regionale myndigheder inddrages i beslutningerne på dette følsomme område; er bekymret over, at der endnu ikke er taget tilstrækkeligt hensyn til disse principper i alle medlemsstater.

B. Generelle præmisser

14. Regionsudvalget bemærker, at de seneste teknologiske fremskridt har tilskyndet til hurtig kommerciel udvinding af ukonventionel gas i visse dele af verden, navnlig i USA, hvor skifergas anses for at have ændret spillereglerne, og Regionsudvalget er bevidst om de tekniske og økonomiske begrænsninger, der er for skifergas i EU. Der er stadig større bevidsthed om, at det er meget usandsynligt, at Europa vil få det samme boom, som USA har haft⁽¹⁾. De europæiske forekomster af ukonventionel gas ses i bedste fald som en kompensation for den faldende produktion af konventionel gas, som til dels er begrænset af forskellig geologi⁽²⁾, lovgivning, såvel som af højere befolkningstæthed. Udvalget anerkender, at der stadig er brug for gennemgribende vurderinger på dette område;

15. konstaterer desuden, at eftersom borerer efter ukonventionelle kulbrinter udtømmes meget hurtigere end borerer efter

konventionelle kulbrinter, er der brug for langt flere borehuller, hvilket medfører en forøgelse af produktionsomkostningerne; bemærker imidlertid, at ukonventionel kulbrinteudvinding gennemføres ved hjælp af moderne teknikker, som f.eks. horisontale borerer og boreplatforme med flere brønde (hvor der bores flere brønde på en enkelt platform), hvilket kan reducere følgevirkningerne for miljøet og lokalområdet;

16. mener i lyset af de aktuelle gaspriser, at skifergaspotentialet er for lille til at kunne få markant indvirkning på den europæiske gasforsyningsituation. Selv en hurtig udvikling af gasskifer i Europa kan kun og i bedste fald bidrage moderat til de europæiske gasforsyninger. Den vil ikke vende den fortsatte tendens til lavere indenlandsk produktion og øget importafhængighed⁽³⁾. Udvalget anerkender, at der er behov for yderligere vurderinger på dette område;

17. er bevidst om, at en lempelig regulering kan have været en af forhåndsbetingelserne for skifergassens levedygtighed, idet skifergassens undtagelse fra en række miljøbeskyttelseslove har været en af de afgørende faktorer bag skifergasboommet i USA. som eksempel kan det nævnes, at den nøjagtige sammensætning af fraktureringsstofferne er beskyttet af patentloven og ikke skal oplyses; understreger derfor kraftigt, at oplysning om alle kemiske bestanddele og disses andel af fraktureringsvæsken bør være en ufravigelig betingelse for godkendelse af sådanne aktiviteter i EU;

18. bemærker, at den uundgåelige indvirkning af skifergas og -olieudvinding under boreren er en stor og intensiv arealudnyttelse, som kan true byområders/landdistrikters og naturlige levesteders bæredygtighed på grund af boreplatforme og manøvreområder til lastvogne, udstyr, gasbehandlings- og transportfaciliteter samt tilkørselsveje. Væsentlige dokumenterede og mulige indvirkninger er udledning af luftforurenende stoffer, forurening af grundvandet som følge af ukontrollerede gas- eller væskeudslip som følge af udblæsninger eller udslip, udløbende fraktureringsvæske og ukontrolleret udledning af spildevand. Fraktureringsvæsker indeholder farlige stoffer, og returvandet indeholder desuden tungmetaller og radioaktive materialer fra lejerne. Skifergasboringer udgør en "højrisiko" for menneskers sundhed⁽⁴⁾ og miljøet, der er værre end den, der stammer fra andre fossile brændstoffer⁽⁵⁾, så meget desto mere som der er brug for flere borehuller for at udvinde den samme mængde;

⁽¹⁾ Dr Werner Zittel, Shale Gas European Perspectives, Europa-Parlamentet, 14. maj 2013.

⁽²⁾ <http://www.kpmg.com/Global/en/IssuesAndInsights/ArticlesPublications/shale-gas/Documents/cee-shale-gas-2.pdf>

⁽³⁾ European Parliament <http://europeecologie.eu/IMG/pdf/shale-gas-pe-464-425-final.pdf>

⁽⁴⁾ Human health risk assessment of air emissions from development of unconventional natural gas resources, Lisa M. McKenzie, Roxana Z. Witter, Lee S. Newman, John L. Adgate, Colorado School of Public Health, University of Colorado, Anschutz Medical Campus, Aurora, Colorado, USA

⁽⁵⁾ http://ec.europa.eu/environment/integration/energy/unconventional_en.htm

19. er betænkeligt ved, at de eksisterende love om minedrift i Europa og dertil knyttede bestemmelser, der berører mineaktiviteter, ikke tager højde for de specifikke aspekter af udviklingen af ukonventionelle kulbrinter. Der er store forskelle mellem de minedriftsrelaterede lovgivninger i EU-medlemsstaterne. I mange tilfælde har minerettighederne forrang frem for borgerrettighederne, og de lokale politiske myndigheder har ofte ingen indflydelse på mulige projekter eller miner, da disse tildeles af nationale regeringer eller delstatsregeringer og disses myndigheder; henviser endvidere til, at jordejere i Europa, i modsætning til USA, ikke automatisk ejer de mineraler, der findes under deres jord, hvilket betyder, at de heller ikke altid drager fordel af udvindingen heraf;

20. beder om en korrekt evaluering af det reelle potentiale for ukonventionel gas i Europa, da dette er et aspekt, som kan få afgørende betydning for enhver energiplanlægning og/eller energipolitik, der måtte blive gennemført, som en overgangsressource på vej hen imod en større procentandel af vedvarende energi i EU, hvilket der slås til lyd for i toneangivende dokumenter i EU om Europas energimæssige fremtid, f.eks. Energikøreplan 2050. Denne evaluering burde også gøre det muligt at undersøge perspektiverne i en mere systematisk anvendelse af lokale energikilder. Et af målene med denne planlægning og politikkerne bør være at sikre, at overgangen til fremtidige, økonomisk konkurrencedygtige energikilder med mindst muligt CO₂-fodaftryk kommer til at foregå på en sådan måde, at EU bliver konkurrencedygtig i forhold til andre geopolitiske regioner. Ud over at indebære uforudsigelige risici for miljø, klima og folkesundhed kan skifergas også underminere udviklingen af vedvarende energikilder og fastlåse Europa i en endnu dybere afhængighed af fossile brændstoffer. Skifergas kan ligesom opsamling og lagring af CO₂ ikke være et politisk mål i sig selv adskilt fra borgernes behov og bør ikke promoveres som et grønt alternativ i Europas energimæssige fremtid. I lyset af skifergassens høje CO₂-intensitet samt den nødvendige investeringsudvidelses omfang og niveau skal det gøres klart, hvordan den kunne blive et "overgangsbrændstof". Indvirkningen af faldende gaspriser som følge af øget skifergasudvikling i USA kan true levedygtigheden af CO₂-fattige alternativer og lægge pres på offentlige støtteordninger;

21. er betænkeligt ved, at øget skifergasudvinding, -efterforskning og -produktion på verdensplan kan føre til en betydelig stigning i flygtige metanemissioner, hvis drivhuseffekt er 20 til 25 gange stærkere end effekten af CO₂, og at det overordnede drivhusgasopvarmningspotentiale (GWP) forudsiger en stigning på over 3,5 grader ⁽⁶⁾. (Målet for den acceptable stigning er 2 grader). Derudover kan udnyttelsen af ukonventionelle olie- og gasressourcer være til hinder for, at man når FN's milleniumudviklingsmål (MDG) 7 — gående ud på at sikre miljømæssig bæredygtighed — og underminere de seneste internationale forpligtelser med hensyn til klimaændringerne, som er nedfældet i Københavnsaftalen;

22. støtter tanken om at øge EU's F&U-støtte til økodesign-sektoren via strukturfondene, Samhørighedsfonden og Den

Europæiske Investeringsbank, men bemærker dog, at der sideløbende med disse tiltag bør gives større opmærksomhed til den konkurrenceforvridning, vedtagelsen af de nye standarder kan medføre; hilser Kommissionens foreløbige vurdering af EU's miljølovgivningsramme for ukonventionelle kulbrinter velkommen; opfordrer indstændigt Kommissionen til hurtigt at:

- a. foretage en grundig evaluering af, hvorvidt disse bestemmelser er passende, og om de fuldstændigt dækker både efterforskning og storstilet kommerciel udnyttelse af udviklingen af ukonventionelle kulbrinter i Europa;
- b. påpege huller og mangler i den eksisterende miljølovgivning og om nødvendigt fremsætte passende forslag, der tilpasser den til de særlige forhold, der gør sig gældende i forbindelse med udviklingen af ukonventionelle kulbrinter, og fjerne de huller, der muliggør en forkert fortolkning eller særlige undtagelser for udvikling af ukonventionelle kulbrinter i den nationale gennemførelse, som berører de regionale og lokale myndigheder;
- c. evaluere, om de vigtigste dele af den europæiske miljølovgivning er gennemført korrekt i alle medlemsstater, og øjeblikkeligt gribe ind i tilfælde af overtrædelser;
- d. overveje, se på og lære af de amerikanske county- og delstatsmyndigheders erfaringer.

Tekniske spørgsmål vedrørende den tidligere omtalte præference for et direktiv

C. Vurderinger af udgangssituationen

23. Regionsudvalget beder Kommissionen om at kræve, at industrien tilvejebringer en uafhængig og verificerbar fastlæggelse af miljøforholdene i områder, hvor der er planer om udvikling af ukonventionelle kulbrinter:

- a. denne fastlæggelse af udgangssituationen skal lægge specifik vægt på de underliggende vilkår for menneskers og dyrs sundhed samt de naturlige levesteders kvalitet og konnektivitet;
- b. grundfjeldets geologi i forbindelse med opbevaring af grundvand og grundvandsbevægelse;
- c. habitater for mikrobiologisk fauna og flora, der findes i selve grundvandet;

⁽⁶⁾ IEA Golden Rules for a Golden age of Gas. s. 91.

d. den eksisterende overfladevands-, jordbunds- og luftkvalitet og seismologiske data, som skal indbefatte en undersøgelse af naturlige allerede eksisterende geologiske forkastninger;

e. verificerbare mikroseismologiske data;

f. 3D- og 4D-visualisering af grundvandssystemer.

D. Vurdering af virkninger på miljøet (VVM)

24. Regionsudvalget er betænkelig ved, at det nuværende VVM-direktiv ikke tager højde for de daglige produktionsniveauer af ukonventionelle kulbrinter. Dette betyder, at de pågældende projekter trods miljøindvirkningen ikke underkastes en obligatorisk VVM. I overensstemmelse med forsigtighedsprincippet og som anmodet om i Europa-Parlamentets beslutning af 21. november 2012 støtter Regionsudvalget forslaget om, at ukonventionelle kulbrinter indbefattes i bilag I i det reviderede direktiv, således at de pågældende projekter systematisk underkastes VVM;

25. opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheden for at indføre fælles miljøstandarder for efterforskning og udvinding af ukonventionelle kulbrinter i EU med det formål at gøre det lettere at opnå sammenhængende og forståelige VVM'er;

26. medgiver, at der mangler erfaringer og ekspertise i Europa; understreger, at den korrekte regulering af udvikling, efterforskning og udvinding af ukonventionelle kulbrinter delvis afhænger af de regionale og lokale myndigheders kompetence og ressourcer; erkender, at der er behov for at øge kompetencen og styrke de regionale og lokale myndigheders menneskelige ressourcer, når det gælder ukonventionelle kulbrinter.

E. Vand

27. Regionsudvalget mener, at det allervigtigste forhold vedrørende kontamination af grundvandet er brøndintegritet og kvaliteten af indkapsling og cementering, eftersom udviklingen af ukonventionelle kulbrinter finder sted i en dybde på over 2 km, og amerikanske erfaringer viser, at 6 % af brøndene var utætte ⁽⁷⁾;

28. beder om, at hvert fraktureringstrin overvåges, og at informationer om den maksimale brudlængde angiver afstanden fra vandførende lag;

29. beder Kommissionen om at kræve, at industrien udformer en procedure for korrigerende foranstaltninger, hvis der opstår udslip af metan eller naturligt forekommende radioaktivt materiale i grundvandet eller udslip af andre stoffer, der skader kvaliteten af grundvandet, hvor frakturer migrerer til grundvandet, eller ved mangler i integriteten af indkapsling eller cementering;

30. opfordrer til obligatorisk cementbinding og undersøgelse af trykket i overfladeindkapsling og -cementering inden starten af driften;

31. understreger, at en effektiv forebyggelse kræver konsekvent overvågning af, om der sker nøje overholdelse af de højeste etablerede standarder og praksisser i boringskonstruktioner; understreger, at både industrien og de kompetente myndigheder bør sikre regelmæssig kvalitetskontrol med integriteten af indkapsling og cementering;

32. opfordrer til, at operatører, myndigheder og alarmtjenester i fællesskab udarbejder planer for obligatorisk kontrol med forebyggelse af udslip samt beredskabsplaner (SPCC);

33. opfordrer til, at der fastsættes minimumsafstande mellem boreplatforme og offentlige eller private kilder og vandbrønde.

34. henviser til, at affald og spildevand fra udnyttelsen af ukonventionelle kulbrinteaflejringer kan medføre en række problemer hvad angår sikker oplagring, genanvendelse og bortskaffelse, og at der derfor er behov for lovgivning herom. I den sammenhæng er det vigtigt at inddrage de berørte lokale og regionale myndigheder, som ofte har ansvaret for affaldshåndteringen.

F. Affaldshåndtering

35. Regionsudvalget opfordrer til, at spildevand fra hydraulisk frakturering genanvendes på en sådan måde, at risikoen for udslip og udsivning minimeres; er klar over, at der opstår store mængder affaldsvand indeholdende forskellige forurenende stoffer ved hydraulisk frakturering; mener, at lukkede systemer til genanvendelse af vand på stedet under prospekteringen/udviklingen af aflejringer ved hjælp af opbevaringstanke af stål er en metode til behandling af tilbageløbsvand, der vil minimere vandmængden, mindske muligheden for overløb af overfladevand og reducere omkostninger, trafik og beskadigelse af veje i forbindelse med transport med henblik på vandbehandling; opfordrer til, at der ikke længere anvendes beklædte gruber på grund af den højere risiko for udslip og udsivning;

36. beder om offentliggørelse af mængder og indhold af de fraktureringsvæsker, der ikke opsamles efter udvikling af ukonventionelle kulbrinter, og deres sandsynlige indvirkning på grundvand og fauna ud fra viden om jordbundens og klippens struktur;

37. påpeger, at kommunale og nationale affaldsforvaltningsvirksomheder og virksomheder, der renser det spildevand og de særlige affaldsprodukter, som udvindingen resulterer i, muligvis ikke har kapacitet eller teknisk udrustning til at forvalte mængden og den specifikke sammensætning af affaldsvandet; opfordrer til, at der fastsættes affaldsvandsforvaltningsstandarder og obligatoriske vandforvaltningsplaner af operatørerne i samarbejde med vandforvaltningsmyndighederne og de myndigheder, der udsteder tilladelser;

⁽⁷⁾ Methane Migration Data Pennsylvania DEP.

38. minder om, at radioaktivt materiale, som findes naturligt i geologiske formationer, er forskelligt fra den ene type skifer til den anden; understreger behovet for en evaluering af det radioaktive indhold, før der gives produktionstilladelse.

G. Kemikalier

39. Regionsudvalget er betænkeligt ved, at der for tiden ikke er nogen EU-forpligtelse til at deklarere det kemiske indhold i fraktureringsvæsken; anfører atter, at der skal være fuld gennemsigtighed og obligatorisk offentliggørelse fra operatørernes side; beder Kommissionen om at undersøge, hvilken retsakt der er bedst egnet til at indbefatte en sådan forpligtelse på europæisk plan;

40. opfordrer til en større indsats for at udvikle tilsætningsstoffer til fraktureringsvæsker med den laveste toksicitet og mindste miljørisiko.

H. Jord, luft og andre parametre

41. Regionsudvalget understreger, at en bestemt regions geologiske egenskaber bestemmer dimensioneringen og metoden for udvindingsaktiviteter; opfordrer til, at de nationale geologiske institutter og de berørte lokale og regionale myndigheder inddrages aktivt og i tide; opfordrer til obligatorisk forhåndsgodkendelse inden geologiske undersøgelser af dybde- og overfladegeologi for et eventuelt skiferprojekt, herunder rapporter om eventuel tidligere eller nuværende minedrift i regionen; opfordrer endvidere til at udføre borehulslogging;

42. bemærker, at horisontale brønde i flere niveauer fra én boreplatform minimerer arealanvendelse og påvirkning af naturen;

43. plæderer for anvendelse af økologisk forbrændingsudstyr (såkaldte green completions) til mindske eller genanvendelse af metanemissioner under boringsudbygning;

44. minder om, at ulykker på borestedet ofte skyldes uuddannet personale, forsømmelighed eller ukorrekt omgang med sikkerhedsinstrukser;

45. henstiller, at der opstilles standardiserede beredskabsplaner og oprettes specialiserede beredskabshold.

I. Offentlighedens deltagelse og folkesundhed

46. Regionsudvalget opfordrer til særlig overvågning af helbredet hos borgere, der bor tæt ved borelokaliteter; plæderer for oprettelsen af et særligt regionalt register over befolkningens helbred;

47. anbefaler, at befolkningen informeres om aktiviteter i forbindelse med ukonventionelle kulbrinter af lokale grupper og specialister udefra, som under hensyntagen til lokalmiljøet

og de økonomiske forhold kan levere et objektivt perspektiv på alle faser af driften med vægt på de økonomiske gevinster såvel som de sociale og miljømæssige risici;

48. mener, at offentlighedens deltagelse bør sikres via obligatoriske offentlige informationskampagner inden efterforskningen og offentlige høringer, inden udvindingen går i gang; beder om en mere udfarende tilgang og information af borgerne om aktiviteter med ukonventionelle kulbrinter, så de forstår, accepterer og har tillid til reguleringen af disse aktiviteter.

J. Nedlæggelse af brønde, forladte og opgivne brønde, tilbage-løbsbassiner

49. Regionsudvalget mener i lyset af tidligere erfaringer, at de lokale og regionale myndigheder vil have behov for at få stillet finansielle garantier, der er 1,5 gang højere end omkostningerne ved den reelle plombering og forsegling af hvert enkelt borehul, som gør det inaktivt. Disse omkostninger indbefatter samtlige materialer plus ekspertise til at gennemføre arbejdet og evaluere den endelige proces;

50. kræver yderligere, at de finansielle garantier gives til de lokale myndigheder for at sikre bedste praksis i borings- og fraktureringstrinnene. Garantien skal være omfattende for at sikre genoprettelse i tilfælde af, at en virksomhed ikke længere eksisterer;

51. beder om, at industrien også deltager finansielt og på anden vis for at sikre bedste praksis i forbindelse med afhjælpning og genopretning af faciliteter, hvor der har været udvundet ukonventionelle kulbrinter;

52. beder om, at lokale myndigheder med de relevante kompetencer får tildelt de nødvendige ressourcer til længerevarende overvågning af luft og grundvand i områder, hvor der har fundet udvikling af ukonventionelle kulbrinter sted.

K. Forvaltnings- og ressourcemæssige udfordringer for de lokale myndigheder

53. Regionsudvalget bemærker, at scenarierne for udvikling af skifergas på mange trin kan udgøre en forvaltningsmæssig udfordring, når det skal sikres, at lovgivning om korrekte procedurer efterleves i forbindelse med planlægning, miljøovervågning og håndhævelsesaktioner; beder medlemsstaterne sikre, at de lokale og regionale myndigheder har ressourcer nok til at tage den udfordring op.

L. Sociale og økonomiske indvirkninger for de lokale og regionale myndigheder

54. Regionsudvalget bemærker, at presset på lokale myndigheder med lave budgetter, de økonomiske interesser og muligheden for delvis energiauafhængighed er med til at minimere analysen af de sociale risici, hvorved der udløses irreversible processer;

55. er i lyset af de lokale og regionale myndigheders erfaringer med op- og nedgangscyklerne i udvindingsindustrien klar over, at:

- a. et boom i en sektor af økonomien som kulminer eller skifer-gas- og olieudvinding fører til en stærk, ofte pludselig vækst i højt betalte lavkvalifikationsjobs i den sektor;
- b. disse jobs får unge arbejdstagere til at søge væk fra højere uddannelse eller uddannelsesmuligheder til højt kvalificerede jobs;
- c. andre industrier undgår regionen både på grund af arbejdsstyrkens begrænsede kvalifikationer og de højere lønninger i regionen;
- d. efterhånden som adgangen til naturressourcer tager af på grund af udvinding — eller når værdien falder på grund af andre økonomiske kræfter — falder beskæftigelsen i sektoren drastisk;
- e. uden nogen andre realistiske muligheder får den økonomiske afmatning arbejdstagerne til at udvandre fra området på udkik efter andre muligheder;
- f. beder om, at medlemsstaterne tager højde for disse mulige konsekvenser, og at de lokale og regionale myndigheder får mulighed for gennem planlægning at sikre, at deres samfund er bæredygtige, når en ukonventionel kulbrintekilde er udtømt eller ikke længere er levedygtig.

Bruxelles, den 9. oktober 2013.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »Grønbog om en europæisk strategi for plasticaffald i miljøet«

(2013/C 356/06)

REGIONSUDVALGET

- henstiller til Kommissionen, at der vedtages et forbud mod deponering af plastic og stærkt brændbart affald senest i 2020, og at der indføres specifikke og ambitiøse mål for forebyggelse og forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse, som er harmoniserede i alle de relevante direktiver og afspejler materialernes miljøbelastning. Mellemliggende mål og overgangsperioder kunne overvejes og forhandles med medlemsstaterne;
- beder Kommissionen om at overveje at finansiere fremtidig infrastruktur til effektiv genanvendelse af plastic og stoppe finansieringen til deponering og forbrænding. Der bør kun gives EU-midler til energiudvindingsanlæg, som er en del af en sammenhængende strategi for affaldsforvaltning omfattende tilstrækkelige infrastrukturer til de tidligere stadier i affaldshierarkiet;
- opfordrer til fuld gennemførelse af »forureneren betaler«-princippet og Kommissionen til at undersøge, hvordan det udvidede producentansvar kan håndhæves bedre i EU. Betaling af pant og returordninger er områder, der bør arbejdes videre med på EU-niveau. Ordninger med volumen- eller vægtbaserede afgifter (pay-as-you-throw) bør fremmes med indsamlingsmetoder fastlagt af de lokale og regionale myndigheder. Ud over at give incitamenter til genanvendelse bør et forbud mod at stille plasticbæreposer gratis til rådighed overvejes;
- mener, at det ved design af produkter er vigtigt at anvende ganske få ensartede plastic typer, der ikke er kombineret med andre materialer, og tydeligt at angive typen af plastic på emballage og produkter for at gøre genbrug og genanvendelse lettere. Det anbefaler krav om et mindsteindhold af genanvendt materiale i fremtidigt design;
- efterlyser en international aftale om forbud mod brugen af svært nedbrydelige mikropartikler af plastic i kosmetiske produkter og andre produkter til personlig pleje for at hindre, at denne forholdsvis nye kilde til forurening trænger ind i fødekæden. Det mener, at der er en stor mængde dokumentation, der berettiger et forbud mod oxo-nedbrydeligt plastic, indtil yderligere forskning påviser, at det har en merværdi.

Ordfører	Linda GILLHAM, medlem af Runnymede byråd (UK/AE)
Basisdokument	Grønbog om en europæisk strategi for plasticaffald i miljøet COM(2013) 123 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

- hilser grønbogen om plasticaffald i miljøet velkommen. Optimal affaldshåndtering er i dag en af de største udfordringer for lokale og regionale myndigheder, både for at mindske miljøbelastningen fra den stigende affaldsproduktion ved at skabe og finansiere infrastrukturer til affaldsbehandling og -bortskaffelse og for at bevare naturressourcerne;
- gør opmærksom på, at det imidlertid er affaldsforebyggelsen, som må prioriteres højest. Udover en optimering af affaldshåndteringen er en omfattende og ambitiøs affaldsforebyggelse de største udfordringer;
- opfordrer i den forbindelse til fuld gennemførelse af »forurenere betaler«-princippet, som er en af de mest effektive metoder til affaldsforebyggelse og vil kunne hjælpe de lokale og regionale myndigheder med at opfylde deres mål på affaldsområdet og samtidig begrænse de finansielle og organisatoriske byrder, som de pålægges;
- erkender, at det ikke er muligt at nå målene om øget forebyggelse, indsamling og genanvendelse uden husstandenes medvirken. De lokale og regionale myndigheder kan stille information og anlæg til rådighed for borgerne, dels for at få dem til at ændre forbrugsvaner, dels for at få indsamlet flere forskellige typer materiale af bedre kvalitet. Dette forudsætter, at der er vilje til at se plasticaffald som en potentielt værdifuld ressource;
- gør opmærksom på, at det ikke kun er private husholdninger, der producerer plasticaffald. Der må også i langt højere grad fokuseres på industrien (f.eks. bilindustrien), byggesektoren og andre erhvervsgrene, idet disse sektorer har et meget stort forbrug af plastic;
- anerkender, at der er forskelle i medlemsstaternes affaldshåndtering. Af mange årsager, herunder modstand i befolkningen, er det i mange medlemsstater gået langsomt med at få investeret i affaldsbehandlingsanlæg, og det har derfor taget lang tid at få bygget infrastrukturen;
- beklager den manglende eller langsommelige strategiske planlægning i affaldshåndteringskæden: indsatsen for at forebygge og forberedelsen med henblik på genbrug og genanvendelse, indsamlingssystemer, behandlingsanlæg og markedsinitiativer. Sikre markeder udvikler sig først, når der er tilstrækkelige mængder genanvendeligt plasticmateriale;
- henstiller til Kommissionen, at den sikrer, at den eksisterende EU-miljølovgivning gennemføres og håndhæves fuldt ud i alle 28 medlemsstater. Udvalget mener, at der aktuelt mangler ressourcer til håndhævelse og kontrol;
- bifalder planerne om at revidere affaldsdeponeringsdirektivet i 2014. Det mener, at denne revision bør føre til et forbud mod deponering af plastic og stærkt brændbart affald senest i 2020. Regionsudvalget er klar over, at affaldsbehandlingsindustrien og de lokale og regionale myndigheder har brug for tid, investeringer og vished for at kunne afsætte ressourcer til den rigtige infrastruktur til indsamling, sortering, genanvendelse og effektiv endelig forarbejdning. Selvom de medlemsstater, der halter bagefter, måske har behov for en periode til indfasning af forbuddet, skal al plasticaffald behandles som en ressource i overensstemmelse med planerne i køreplanen til et ressourceeffektivt Europa, hvis 2020-målene skal nås;
- gør opmærksom på, at nok deponerer syv medlemsstater allerede mindre end 10 % af affaldet, men 11 deponerer stadig mere end 60 %. I affaldshåndteringen må plastics særlige værdi anerkendes med bedre og mere effektive indsamlingssystemer, der begrænser forureningen mest muligt;
- opfordrer Kommissionen til ved fremtidige revisioner at anlægge en integreret tilgang omfattende alle former for plastic, herunder elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), udtjente køretøjer og emballage. Målene i affaldsrammedirektivet er sat for lavt og vedrører ikke specifikt plasticaffald.

12. gør gældende, at nye mål for plastic bør tage højde for, at ton ikke er en hensigtsmæssig måleenhed, især ikke for meget let plastfolie. Målene bør afspejle materialernes miljøbelastning for at øge værdien af plastic, som modsat tungere genanvendelige materialer ofte ikke værdisættes;

13. bemærker, at alle medlemsstater er positive over for udvinding af energi fra affald som et rimeligt alternativ til deponering af det affald, der bliver tilbage efter genbrug og genanvendelse, og opfordrer i den forbindelse til, at EU-finansiering kun bør gå til energiudvindingsanlæg, hvis disse indgår i en sammenhængende strategi for affaldsforvaltning, der omfatter tilstrækkelige infrastrukturer i et tidligere led til sortering, rensning og genanvendelse af det indsamlede affald. Udvalget mener endvidere, at da der af plastic kan udvindes brændsel med høj brændværdi, er det vigtigt, at der for plastic fastsættes materialspecifikke genanvendelsesmål baseret på forarbejdningsskapacitet for at undgå, at efterspørgslen efter brændsel fører til forbrænding af værdifulde ressourcer;

14. mener, at de eksisterende mål bør håndhæves bedre. Derudover støtter det indførelse af bindende, specifikke og ambitiøse, men dog opnåelige mål for forebyggelse, forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af plasticaffald i tillæg til målsætningen om at undgå deponering, da førstnævnte mål kan måles mere nøjagtigt. Disse mål bør harmoniseres i alle de relevante direktiver. Mellemliggende mål og overgangsperioder kunne overvejes og forhandles med de medlemsstater og lokale og regionale myndigheder, som ikke har gjort tilfredsstillende fremskridt med opfyldelsen af mål på affaldsområdet;

15. henstiller, at disse mål fastsættes i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, nærhedsprincippet og forsigtighedsprincippet;

16. mener, at disse foranstaltninger vil flytte plasticaffald højere op i affaldshierarkiet, og tilslutter sig Europa-Parlamentets ønske om et forbud mod deponering af alle former for genanvendeligt affald og bioaffald senest i 2020, men advarer om, at der er en fare for, at eksporten af plasticaffald til lande uden for Europa vil blive øget, hvis genanvendelsen af plastic ikke videreudvikles i EU;

17. opfordrer til, at der arbejdes mere for at genanvende plastic i alle faser for at fremme industriel symbiose. Helt fra den første designfase bør der ikke blot tænkes på genanvendelse af produktet, når det er udtjent, men også på at rationalisere de polymerer, der anvendes ved fremstillingen og anvende ganske få ensartede plastic typer, der ikke er kombineret med andre materialer, så sorteringen med henblik på genanvendelse bliver lettere;

18. opfordrer Kommissionen til at fremme grønne offentlige indkøb med større incitamenter til at forebygge, forberede med henblik på genbrug, genanvende og øge mængden af genbrugt plastic i nye produkter;

19. beder Kommissionen om at overveje at finansiere fremtidig infrastruktur til effektiv genanvendelse af plastic og stoppe finansieringen til deponering og forbrænding og samtidig understøtte markedet for genanvendt plastic og dermed skabe arbejdspladser;

20. erkender, at materialegenanvendelse gør, at EU kan blive mere selvforsynende med råvarer til sine egne produktionsfaciliteter, og at energiudvinding bør forblive en subsidieret mulighed i overensstemmelse med affaldshierarkiet, for at det fulde potentiale ved det ikke-deponerede affald kan udnyttes, og der ikke udløses en støvsugereffekt i retning mod energiudvinding som anbefalet i grønbogen;

21. er af den klare overbevisning, at der bør være krav om husstandsindsamling af affald, men at den bør tilrettelægges således, at den tilskynder til sortering og nyttiggørelse af mest muligt genanvendeligt højkvalitetsmateriale. Dette vedrører nærhedsprincippet, og trods det at blandet indsamling af tørt materiale fungerer vældig godt i nogle medlemsstater, må det erkendes, at indsamlingsmetoderne er forskellige i land og by og fra land til land. Det er ikke muligt at fastlægge en ensartet politik for alle, men der er dog gode grunde til frivilligt at rationalisere og standardisere indsamlingsmetoderne;

22. gentager, at der kan være områder, hvor det er muligt for regionale myndigheder at samarbejde på tværs af grænserne om håndtering og behandling af affald fra samme typer ejendomme, f.eks. etageejendomme, for at sikre effektiv styring af affaldsstrømme og optimal brug af den infrastruktur og de ressourcer, der findes i sektoren;

23. mener, at genanvendelse af høj kvalitet bør fremmes med aktiv støtte til et marked for genanvendt plastic, og at miljøvenlige materialer bør fremmes med henblik på at reducere mængden af plasticaffald i miljøet;

24. beklager, at den nuværende indberetning af nyttiggørelsesmål i henhold til affaldsrammedirektivet er baseret på indsamling og ikke den faktiske genanvendelse eller energiudvinding. Det haster voldsomt med at præcisere definitioner og finde frem til én metode til beregning af genanvendelsesprocenter;

25. er klar over, at Kommissionen allerede har indført et støtteprogram for de 10 medlemsstater, som målt på affaldspolitik klarer sig dårligst. Det beklager, at 18 medlemsstater stadig er langt fra at opfylde kravene i affaldsrammedirektivet;

26. mener, at der er behov for en række forskellige foranstaltninger, da der ikke er ét politikinstrument, som vil sikre, at affald genanvendes og ikke deponeres. Genanvendelse er imidlertid ikke altid en mulig løsning, da det kan være teknisk vanskeligt at genanvende plastic og heller ikke altid økonomisk forsvarligt, ikke engang af de allermest miljørigtige årsager;

27. mener, at EU har gode forudsætninger for at vise resten af verden, hvordan man får udryddet deponering af plastic, og at man på lokalt, regionalt, nationalt og internationalt niveau bør udveksle bedste praksis inden for affaldshåndtering. EU bør fremme bæredygtige initiativer og sikre, at genanvendelsesvirksomheder kun sender til genanvendelsesanlæg, der er underlagt samme krav til håndteringen som anlæg i EU. Mæglere er ikke genanvendelsesvirksomheder, og Regionsudvalget efterlyser strammere overvågning af, at reglerne om overførsel af affald anvendes i europæiske havne;

28. gentager i den forbindelse sin støtte til oprettelsen af en europæisk informationsplatform, der vil gøre det muligt for lokale og regionale myndigheder at udveksle oplysninger om forebyggelse og håndtering af affald inden for og uden for EU;

29. er klar over, at plastic bruges i hele verden, hvorfor god designpraksis med henblik på genbrug, reparation og genanvendelighed vil være nyttig også uden for EU og bidrage til at hindre, at plasticprodukter senere ender som affald i havet;

30. bemærker, at mange forbrugsvarer, navnlig elektrisk og elektronisk udstyr, produceres uden for EU og som følge af de høje lønomkostninger i EU efterfølgende videreeksporteres med henblik på adskillelse, genanvendelse eller bortskaffelse. I overensstemmelse med nærhedsprincippet anbefaler Regionsudvalget, at der udvikles genanvendelses- og genbrugsinfrastruktur inden for en EU-ramme, så medlemsstaterne kan anvende den affaldshåndteringsinfrastruktur, der findes i EU, effektivt, og dermed undgå unødvendige dobbeltinvesteringer. Plasticaffald ville således kunne behandles i nabolande uden behov for at bygge mange nye typer genanvendelsesanlæg i hver enkelt medlemsstat, og samtidig kunne der udformes planer for særlig infrastruktur til specialiseret behandling af bestemte typer af affald i EU som helhed for at undgå at bygge for

mange anlæg af samme type. Regionsudvalget erkender, at der skal være ordentlig og effektiv kontrol af den grænseoverskridende transport af affald;

31. mener, at en frivillig indsats bestemt kan supplere lovgivningen, men at en vis regulering er nødvendig for at skabe en velfungerende, effektiv, sikker og bæredygtig affaldsramme. Regionsudvalget er dog af den opfattelse, at Kommissionen først bør se nærmere på at iværksætte oplysende foranstaltninger, som kan få forbrugere og husstande til at ændre adfærd, inden man vælger at pålægge afgifter eller forbud;

32. beder Kommissionen om at undersøge, hvordan det udvidede producent- og importøransvar kan håndhæves bedre i EU, især i forhold til plasticaffald, som det alt for ofte er de lokale og regionale myndigheders ansvar at håndtere. Bedre håndhævelse af dette ansvar burde sikre, at de produkter, der markedsføres, producerer mindre plasticaffald, og at plasticaffaldet bliver lettere at genanvende. Betaling af pant for bestemte plasticprodukter og produkter indeholdende plastic og krav om, at udtjente produkter skal tages retur, er områder, der skal ses på på EU-niveau for at lette den tunge byrde på de lokale og regionale myndigheder. Derudover vil det give mening at markedsføre returordninger over for detailhandlende, skoler og arbejdspladser, hvor der kan indsamles så store mængder af sorterede værdifulde ressourcer, at genanvendelsen bliver mere rentabel. Dette sker allerede med for eksempel mobiltelefoner og printerpatroner;

33. mener, at ordninger med volumen- eller vægtbaserede afgifter (pay-as-you-throw) bør fremmes med indsamlingsmetoder fastlagt af de lokale og regionale myndigheder kombineret med bevidstgørelsesaktiviteter og en øget kontrol med affaldsstrømmene for at forhindre, at (plastic)affald stadig oftere brændes eller efterlades andre steder end i anlæg med det rigtige tekniske udstyr;

34. erkender, at pant- og returordninger bør udvikles afhængig af de givne omstændigheder. I nogle medlemsstater har indsamling af tomme flasker og dåser været en succes og udgør genanvendeligt kvalitetsmateriale. Det kan være en god løsning i landdistrikter, hvor særskilt indsamling ikke er økonomisk rentabel. Lokale og regionale myndigheder kan endvidere gøre mere for at fremme indsamling af PET-plastic (polyethylenterephthalat) med miljøbæredygtighedsplaner for større offentlige arrangementer, med mindre der findes miljøvenlige alternativer til PET-flasker.

Miljøvenligt design

35. Regionsudvalget opfatter produktdesignet som helt afgørende for at minimere affaldsmængden. Direktivet om miljøvenligt design er rettet mod vand- og energiforbruget, men i forbindelse med en revision kunne anvendelsesområdet udvides til også at omfatte andre plasticprodukter og inkludere krav om forberedelse med henblik på genbrug, tiltag imod forældelse, reparationsmuligheder og genanvendelse med råd til forbrugere om et givet produkts holdbarhed (for eksempel kunne produktet vedlægges et »produktпас«). Designet er vigtigt for forbrugerne, men også for de myndigheder, som har ansvaret for håndteringen af udtjente produkter. Et godt designet produkt, dets emballage og den måde, det skilles ad på, tager højde for og øger genanvendeligheden;

36. peger på tendensen til at gøre varer lettere og til at anvende poser som emballage (udvikling fra glas eller metal til plastic), hvilket reducerer transportudgifterne og dermed CO₂-udledningen, men anerkender, at selv om disse resultater gavner alle, er det muligt, at den store fortjeneste, som tendensen kan give producenterne, vil blive på bekostning de lokale og regionale myndigheder, som vil få øgede udgifter til indsamling og behandling;

37. anser det i den sammenhæng for nødvendigt at reducere omfanget af plastic typer (plasticblandinger), således at det bliver muligt at nedsmelte sorteret kompatibelt plastic. Hertil hører også en tydelig angivelse af plastic type på emballage og produkter for at lette sorteringen. Endvidere bør plastic ikke indeholde persistente organiske miljøgifte (Persistent Organic Pollutants — POP) eller kemikalier, som er forbudt i henhold til REACH-forordningen;

38. er af den opfattelse, at vejledning om bæredygtigheden af et produkt design i hele produktets levetid, herunder behandlingen når produktet er udtjent, vil hjælpe brugeren med at forstå produktets reelle værdi og forhindre, at nogle værdifulde ressourcer unødigt går til spilde;

39. anbefaler, at der indføres krav om et mindsteindhold af genanvendt materiale ved fremtidige designændringer, idet det dog er klar over, at materiale, der bruges til visse produkter, der anvendes til fødevarer og personlig pleje, skal opfylde bestemte standarder;

40. henstiller til, at brugen af farlige stoffer i plastic gradvist udfases, såvel i nye som i genbrugte produkter, for at mindske risiciene i forbindelse med brug og forøge mulighederne for genanvendelse. Udvalget støtter forslaget i køreplanen til et ressourceeffektivt Europa om, at alle særligt problematiske stoffer i 2020 skal være blevet placeret på REACH's kandidatliste, således at det bliver muligt at gribe ind over for de relevante plasticadditiver. Det henstiller i den forbindelse til, at der

især fokuseres på mikroplastic og nanopartikler, der udgør nye problemer, som der ikke nødvendigvis er taget højde for i REACH-forordningen;

41. opfordrer til, at der inden for miljøvenligt design især er fokus på 3D printere, idet udviklingen af disse printere kan have stor betydning for mængden og kvaliteten af plasticaffald.

Plastic til engangsbrug

42. Regionsudvalget mener, at der må sættes ind med en kombination af foranstaltninger over for plasticprodukter til engangsbrug med kort levetid, bl.a. bestemmelser for at reducere brugen og fremme produkter, der kan bruges flere gange. Plasticposer og tomme plasticflasker, der tankeløst smides væk, er indbegrebet af vores smid-væk samfund og ødelægger vores omgivelser. Ud over at give incitamenter til genanvendelse viser et forbud mod at stille plasticbæreposer gratis til rådighed positive resultater i et antal regioner og bør derfor overvejes;

43. mener, at frivillige initiativer på nationalt plan, herunder en forpligtelse for detailhandlende til at tage produkter retur, kunne medvirke til, at udgifterne til håndtering af en del af plasticaffaldet flyttes fra affalds- og miljømyndighederne og fordeles på hele værdikæden. Disse foranstaltninger må ledsages af et forbrugeroplysningsprogram;

44. mener, at returordninger kunne udvides til og fremmes andre steder, hvor der kommer mange mennesker (mange arbejdspladser og skoler har indført den slags ordninger i lille målestok, hvilket gør, at de kan indsamle en mængde, der gør, at genanvendelse bliver rentabel).

Bionedbrydeligt affald

45. Regionsudvalget er bange for, at forbrugerne muligvis vildledes af udtrykket »bionedbrydeligt«, da der er tale om plastic, som i mange tilfælde kun bionedbrydes i industrielle komposteringsanlæg ved meget høje temperaturer;

46. understreger, at det er vigtigt at skelne mellem nedbrydelig, bionedbrydelig og komposterbar. Disse udtryk bruges ofte forkert i flæng. Plastic kan være nedbrydeligt eller blot komposterbart, men det kan ikke være bionedbrydeligt;

47. ser harmonisering og forenkling af mærkningen som helt afgørende for forbrugerne. Det finder det dog bekymrende, at nogle oplysninger er forvirrende eller vildledende, og de bør nok fjernes. Information om, hvordan man genbruger rigtigt, og om indholdet af genbrugt materiale bør være let at forstå;

48. er ligeledes bange for, at udtrykket »biobaseret plastic« giver anledning til at tro, at det er miljøvenligt, trods det at den biomasse, der bruges til produktionen, ikke nødvendigvis er bæredygtig eller kan konkurrere med brugen af jord til fødevarerproduktion. Udvalget går ind for at fremme og støtte forskning i og udvikling af biobaseret plastic. I den forbindelse skal der først og fremmest sættes på et miljøvenligt design med hensyn til råmaterialer (helst baseret på affald), additiver, (miljø- og sundhedsvenlige), reparationsmuligheder (nemme at reparere), genanvendelighed, nedbrydelighed m.m.;

49. opfordrer derfor til, at eksisterende europæiske standarder for komposterbarhed (både i industrianlæg og derhjemme), bionedbrydelighed og nedbrydelighed, f.eks. EN 13432, EN 14995, bringes i fuld anvendelse, men at deres hensigtsmæssighed i relevante miljøer, herunder jord, hav, ferskvand, vandrensningsanlæg og ved anaerob behandling tillige efterprøves med henblik på at tilvejebringe et mærkningssystem for hele EU, hvor der meget klart skelnes mellem disse påstande;

50. efterlyser en international aftale om forbud mod brugen af svært nedbrydelige mikropartikler af plastic i kosmetiske produkter som eksfolierende ansigtscremer, tandpasta og andre produkter til personlig pleje for at hindre, at denne forholdsvis nye kilde til forurening trænger ind i fødekæden;

51. finder det bekymrende, at plastic mærket »oxo-nedbrydeligt« kun er oxo-fragmenterbart, og ikke bionedbrydeligt, og at der under fragmenteringen er risiko for, at mikropartikler af plastic forbliver i miljøet. Når det oxo-fragmenterbare plastic integreres i genanvendelsesprocessen, har man konstateret, at det kontaminerer og forringer kvaliteten af det genanvendte materiale. Også her er der en stor mængde dokumentation, der berettiger et forbud mod oxo-nedbrydeligt plastic, indtil yderligere forskning påviser, at disse produkter tilfører en merværdi.

Affald i havet

52. Regionsudvalget er som anført i grønbogen enig i, »at størstedelen af affaldet i vores have og oceaner er plastic«, og at dette er et alvorligt globalt problem. Det mener, at en mindske af mængden af plastic, der ender i havmiljøet, må være en prioritet for alle, som er i berøring med plastic i løbet af dets livscyklus;

53. erkender, at der er behov for yderligere undersøgelser af kilderne, transportvejene og forekomsten af både makro- og mikroplasticaaffald i miljøet. Endvidere er det nødvendigt med en forståelse af, hvordan disse mikroskopiske partikler påvirker livet i havene;

54. henstiller, at overvågningen og dataindsamlingen optrappes for at vurdere, hvorvidt specifikke foranstaltninger har været en succes eller ej, og bruges til at udvikle mulige løsninger. Det mener kun, at det vil være muligt at fastlægge et specifikt mål for nedbringelse af affaldet i havene, hvis der findes nøjagtige oplysninger om de eksisterende mængder affald i havene;

55. anbefaler en tostrengt strategi:

(a) en land-/kystbaseret strategi, der skal hindre, at plasticaffald ender i vandmiljøet;

(b) en havbaseret strategi, der skal sikre, at ocean- og havbase-rede aktiviteter håndterer deres affald ansvarligt.

Den land-/kystbaserede strategi bygger på ovennævnte foranstaltninger, mens grundlaget for den havbaserede strategi er bedre håndhævelse af Marpol (International konvention om forebyggelse af forurening fra skibe) og andre konventioner;

56. henstiller, at EU og Den Internationale Søfartsorganisation (De Forenede Nationers agentur med ansvar for skibsfarts-sikkerheden og forebyggelse af forurening fra skibe) i højere grad koordinerer og håndhæver politikkerne;

57. anerkender, at EU's havstrategirammedirektiv indeholder mål for affald i havene, og at nye mål bør være i overensstemmelse med de eksisterende mål på affaldsområdet. Specifikke mål for plastic er en mulighed, men alle mål bør være INTEL-LIGENTE og ikke blot sigte mod en nedbringelse af mængden. Tiden er inde til at håndhæve den eksisterende lovgivning om affald og ressourcer under Marpol mere effektivt;

58. anerkender, at de lokale og regionale myndigheder og deres partnere har en rolle i at skabe bevidsthed om problemet. Viden om plasticaffalds indtrængen i flod- og havmiljøet er en forudsætning for at afhjælpe og mindske dets omfang. Der kunne bl.a. fremmes oplysningsprogrammer i skoler, turister-hvervet kunne tilskyndes til at udvise ansvarlig adfærd, og initia-tiver iværksættes inden for plastindustrien. Indførelse af »euro-pæiske oprrydningsuger« eller lignende initiativer og tilstrækkelig omtale heraf ville synliggøre problemet;

59. opfordrer til samarbejde mellem lokale og regionale myndigheder, deres partnere og frivillige organisationer, så nyttige »oprydningsinitiativer« bliver mere synlige. Selvom der kun indsamles en lille del af affaldet i løbet af oprydningsdage langs kyster og på strande og i affaldsspande på strandene, er de med til at skabe opmærksomhed i lokalsamfundene. Fiskerisektoren kunne iværksætte kampagner for at fiske efter affald på dage, hvor der ikke fiskes, og for muligheden for at komme af med affaldet i den nærmeste havn i stedet for hjemhavnen. I denne forbindelse støtter Regionsudvalget Kommissionens planer om i 2014 at lancere en »oprydningsdag« og tilbyder at se nærmere på mulighederne for et samarbejde om dette initiativ;

60. mener ikke, at de lokale og regionale myndigheder alene vil kunne bære omkostningerne forbundet med affald i havet, og opfordrer til, at der i medlemsstaterne samarbejdes tættere på alle myndighedsniveauer og mellem de ansvarlige institutioner, vandmyndigheder, havnemyndigheder og affaldsbehandlingsindustrien om at finde omkostningseffektive metoder til at hindre, at plasticaffald trænger ind i havmiljøet;

61. ser gerne, at videnbasen forøges ved hjælp af programmer, der støttes af EU, såsom LIFE+, eller med EFRU-midler, så indvirkningen af plasticaffald i såvel jorden som havmiljøet kan undersøges.

Konklusion

62. Regionsudvalget opfordrer alle aktører i affaldsbehandlingsindustrien til at samarbejde om at mindske forekomsten og indvirkningen af plastic på miljøet og brugen af råmaterialer og anerkende, at plastic indeholder muligheder for at blive en værdifuld ressource. Dette er en udfordring, eftersom plastic er billigt og alsidigt og anvendes mere og mere, men fordi det er så holdbart, opstår der et varigt problem. Den stadig større ophobning af plasticaffald i havene på verdensplan har sat alarmklokkerne i gang, men det må erkendes, at den største del af denne ukontrollerede smiden væk stammer fra land. Plasticaffald er uacceptabelt i et hvilket som helst miljø!

Bruxelles, den 8. oktober 2013.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »En EU-strategi for tilpasning til klimaændringer«

(2013/C 356/07)

REGIONSUDVALGET

- erkender, at virkningerne af de globale klimaændringer kan blive lige så store som de lokale virkninger for nogle europæiske byer og regioner, og mener derfor, at der er behov for, at tilpasningsstrategiernes fokus ikke blot bliver EU;
- ser grøn infrastruktur som et klassisk eksempel på en »low-regrets, low-cost«-tilpasningsløsning, der vil medvirke til at styrke modstandsdygtigheden i byområder;
- er særdeles bekymret over klimaændringernes indvirkning på produktionen i landbruget, skovbruget og fiskeriet;
- mener, at strategierne for tilpasning til klimaændringer i højere grad bør fokusere på at udmønte tilpasningen på lokalt plan, hvor virkningerne føles mere direkte, og hvor der er det første beredskabsniveau;
- erkender, at finansieringen er af central betydning, hvad angår gennemførelsen af tilpasningstiltagene på lokalt niveau;
- indser betydningen af lokale og regionale netværks støtte til tilpasningsforanstaltningerne og mener, at EU bør tildele disse netværk en passende finansiel støtte. Regionsudvalget anbefaler dog ikke en ny organisation eller frivillige tilsagn til tilpasning, som det foreslås i strategien for tilpasning til klimaændringer, da det vil skabe overlappinger, være forvirrende for de deltagende og koste værdifulde ressourcer. Den eksisterende borgmesteraftale bør råde over flere ressourcer, og den bør relanceres som et netværk, der fokuserer på såvel klimamodvirkning som klimatilpasning;
- konkluderer, at da tingene haster, bør den foreslåede revision af strategien i 2017 ikke kun fokusere på fremskridt i de nationale tilpasningsstrategier, og hvorvidt lovgivning er nødvendig i fremtiden, men den bør også være tidshorisonten for, hvornår et antal markante gennemførelsesforanstaltninger skal være gennemført på alle forvaltningsniveauer, og at strategien for tilpasning til klimaændringer bør indeholde vejledning og støtte til subnationale organer såvel som til medlemsstaterne for at nå de markante milepæle.

Ordfører	Neil SWANNICK (UK/PSE), medlem af Manchester City Council
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — En EU-strategi for tilpasning til klimaændringer
	COM(2013) 216 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. bifalder, at den klimaaftale, der forventes vedtaget i FN i 2015, ikke kun vil omhandle modvirkning af klimaændringerne, men også tilpasning. Hvis aftalen skal være retfærdig, er det absolut nødvendigt, at der navnlig i de fattigste og mest sårbare nationer i verden opbygges modstandsdygtighed over for klimaændringer;

2. understreger, at modvirkning af klimaændringerne er den bedste måde til forebyggende at tackle de mange vigtige udfordringer, der er knyttet til tilpasning, og at jo stærkere og mere ambitiøse foranstaltningerne til modvirkning af klimaændringerne er, desto mere begrænsede kan tilpasningsforanstaltningerne være;

3. bemærker, at verden har overskredet en farlig grænse, idet indholdet af CO₂ i atmosfæren nu overstiger 400 ppm;

4. opfordrer EU-forhandlerne til at gøre fremskridt for en mere ambitiøs aftale og arbejde for bredere international opbakning til en aftale i 2015, der klart omhandler en ændring af verdens energisystem;

5. er i høj grad klar over, at mange udviklingslande trues af langsomme klimaændringer som stigende havvandstand og højere temperaturer, hvilket forstærker farerne i forbindelse med ekstreme vejrphenomener og i vid udstrækning modvirker udsigterne til global bæredygtig udvikling;

6. understreger, at klimaændringerne har direkte følger for vandressourcerne, og forvaltningen af disse ressourcer har følger for økosystemerne og afgrøde- og dyreproduktionen, de socioøkonomiske aktiviteter og menneskers sundhed;

7. opfordrer Rådet og Kommissionen til at inddrage Regionsudvalget ikke alene i arbejdet omkring afbødning af klimaændringerne, men også i det tekniske arbejde i forbindelse

med Nairobiarbejdsprogrammet, der har fokus på økosystembaseret tilpasning og biodiversitet.

Tilpasning og modstandsdygtighed

8. Regionsudvalget bifalder henvisningerne til resistens i EU's strategi for tilpasning til klimaændringer og det overordnede mål i denne om at støtte fremskridt mod »et klimaresistent Europa«. Regionsudvalget mener, at det at betragte tilpasning til klimaændringerne som del af modstandsdygtigheden er nyttigt. En by kan komme sig over en stor tragedie (fra et vejrphenomen eller på grund af andre faktorer), hvis dens modstandsdygtighed er stor, men den kan også blive alvorligt svækket, hvis modstandsdygtigheden er lille;

9. betragter det som afgørende, at der knyttes tråde mellem tilpasningerne til klimaændringerne og risikostyring i forbindelse med katastrofer og lokale katastrofeplaner;

10. betragter i forbindelse med modstandsdygtighed tilpasning som:

— en omfattende og sammenhængende dagorden, der går på tværs af systemer og sektorer, og som ikke kan holdes inden for rumlige og tidslige grænser,

— ét element i en bredere strategi, der er nødvendig for at styrke Europas og Europas byers og regioners modstandsdygtighed, og

— en proces til at kortlægge og efterfølgende mindske risikoen i forbindelse med ekstreme vejrforhold og klimatiske farer, hvilket vil begrænse virkningen af naturlige voldsomme episoder;

11. indser, at det kan forventes, at klimaændringerne vil have negative følger, selv hvis der gøres en stor indsats for tilpasning, og målet om at begrænse opvarmningen til 2 °C i gennemsnit respekteres. Den vigtigste opgave er at blive modstandsdygtig over for disse begivenheder, og derfor et betegnelsen »klimaresistens« mere korrekt end »klimasikring«;

12. erkender, at virkningerne af de globale klimaændringer kan blive lige så store som de lokale virkninger for nogle europæiske byer og regioner via virkningerne på den globale logistik og forsyningskæder, fødevarer sikkerheden og migrering (af mennesker, flora og fauna og sygdomme), og mener derfor, at der er behov for, at tilpasningsstrategierne fokus ikke blot bliver EU. På samme måde som udvikling og samarbejde, fødevarer og energi støttes globalt, er det hensigtsmæssigt også at støtte tilpasningen, som er forbundet med potentielle risici og fordele for EU;

13. bemærker omfanget af forskningsmateriale om indvirkningen af klimaændringerne på kulturarven, og mener, at tilpasningsstrategierne bør indeholde vurderinger af sårbarheden af kulturarven, såsom bygninger, kunst og arkiver, over for ekstreme klimatiske begivenheder og nedbrydelse af miljøet;

14. ser grøn infrastruktur som et klassisk eksempel på en »low-regrets, low-cost«-tilpasningsløsning, der vil medvirke til at styrke modstandsdygtigheden i byområder ved at mindske overfladetemperaturen og mængden af regnvandsafstrømning. Det er vigtigt med en tilpasningsstrategi, der baserer sig på naturlige og bymæssige systemer: fx naturlige korridorer, der går på tværs af administrative grænser som støtte til vilde dyrs migrering under omskiftelige klimaforhold. Det er derfor nyttigt at udbrede opfattelsen af, at økosystemer eller grønne infrastrukturer er overordentlig vigtige infrastrukturer.

15. fastholder, at sunde økosystemer og stor biodiversitet vil styrke den lokale og regionale modstandskraft over for klimaændringer, men understreger samtidig, at disse systemer selv er truet af klimaændringerne. Dette emne bør derfor i højere grad anerkendes i EU-strategien for tilpasning til klimaændringer, de nationale tilpasningsstrategier og EU-programmerne.

Tilpasning og økonomisk konkurrenceevne

16. Regionsudvalget bifalder, at der i strategien for tilpasning til klimaændringer skabes sammenhæng mellem ekstreme vejrforhold og risici forbundet med klimaændringerne og sikring af Europas fremtidige økonomiske velstand, men advarer om, at foranstaltninger til fremme af tilpasning med sigte på opretholdelse af vækst og konkurrenceevne ikke må gennemføres på bekostning af social velfærd og sundhed;

17. erkender, at der er betydelige omkostninger forbundet med de vejrmæssige farer, såsom skader på bygninger og

infrastruktur. Derfor bør tilpasningsforanstaltninger, hvor både det eksisterende vedligeholdes, og nye robuste elementer indbygges i fremtidige strukturer som jernbanelinjer og byggeri, fremmes;

18. konstaterer, at forsikringsselskaberne kan få den opfattelse, at en by eller en regions land, bygninger og infrastrukturer ikke er tilstrækkeligt beskyttet mod klimaændringer. Dette kan føre til færre forsikringsmuligheder eller dyrere forsikringer. I de områder, hvor sådanne forsikringer er svære at tegne, kan det blive vanskeligt at konkretisere planer om større vækst, og nogle byområder kan blive umulige at forsikre. Det hilses derfor velkomment, at Kommissionen med den offentliggjorte grøn bog om forsikringsdækning af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer vil se nærmere på denne problematik;

19. mener, at det er vigtigt at vurdere omkostningerne ved klimaændringerne, så de forebyggende tilpasningstiltag kan sammenlignes. Dette vil give større indblik i de økonomiske muligheder ved tilpasning og undgå omkostninger. De økonomiske aspekter af klimaændringerne er allerede blevet analyseret i den såkaldte Sternrapport. Yderligere forskning på dette område bør fremmes, så der kan komme flere bud på forretningsmodeller, der kan gøre det muligt at indarbejde tilpasningsaspekterne på tværs af politikker og strategier;

20. går ind for en tilgang, der vurderer omkostninger og fordele over kapitalens livscyklus, så der sikres langfristede tilbagebetalinger i forbindelse med klimaresistente investeringer. Det bør kræves af regnskabs- og risikoregistre, at de medtager de økonomiske, miljømæssige og sociale følger af tiltag og anlægsinvesteringer, der ikke tager højde for klimaændringerne;

21. mener, at risikoen for, at ekstreme vejrforhold og klimaændringerne forårsager afbrydelser i netværksinfrastruktursystemerne, skal sættes i fokus for tilpasningsstrategierne. En vejr- eller klimabetinget ulykke såsom tabet af en transformerstation eller et ikt-knudepunkt kan have indirekte dominovirkninger i mange økonomiske sektorer og på mange økonomiske tjenester;

22. bemærker, at forbindelsen mellem de socioøkonomiske systemer, klimaændringer og infrastruktur kan føre til ændringer i rejsevalg og energiforbrugsvanerne, hvilket vil have stor betydning for efterspørgslen og udbuddet af infrastruktur tjenester;

23. er særdeles bekymret over klimaændringernes indvirkning på produktionen i landbruget, skovbruget og fiskeriet. Udvalget kræver derfor, at de europæiske politikker vedrørende disse områder bidrager til at styrke modstandskraften mod klimaændringer hos disse nødvendige primære produktionsled og i de økosystemer, der gør disse produktioner mulige.

Tilpasningsmålet

24. Regionsudvalget erkender, at der er usikkerhed omkring de fremtidige koncentrationer af drivhusgasser i atmosfæren og de derved forårsagede temperaturstigninger og konsekvenser. Strategien for tilpasning til klimaændringer fokuserer på tilpasning i en verden, der er 2 °C varmere. Men ifølge de nuværende videnskabelige beviser og Det Mellemstatslige Panel for Klimaændringers fjerde rapport⁽¹⁾ vil den nuværende koncentration (hvis den blot holder sig på det nuværende niveau) føre til en opvarmning på mere end 2 °C. Derfor anbefaler vi ud fra forsigtighedsprincippet at indføre foranstaltninger, der tager sigte på en situation, hvor den fremtidige temperaturstigning er højere.

Sårbarhed over for ekstreme vejrforhold og risici i forbindelse med klimaændringer

25. Regionsudvalget bifalder henvisningerne til sårbarhed inden for rammerne af strategien for tilpasning til klimaændringer som en vigtig del af forståelsen af klimaændringer og tilpasning til dem. Det vigtigste mål ved tilpasningen er at begrænse sårbarheden af mennesker, infrastruktur og økonomiske sektorer over for skade fra ekstreme vejrforhold og klimaændringer;

26. går ind for en tilgang til tilpasning, der er baseret på sårbarhed, fordi:

- det er svært, tidskrævende og dyrt at udarbejde prognoser over forholdene på lokalt niveau, mens det generelt er lettere at sikre oplysninger om faktorer, der har betydning for sårbarheden. Med en tilgang, der baserer sig på sårbarhed, er det muligt at opnå resultater med det samme, selv når der mangler præcise prognoser for klimaændringerne på lokalt niveau;
- Verdenssundhedsorganisationen WHO bemærker, at klimaændringer er den største udfordring for folkesundheden i det 21. århundrede;
- de mest sårbare grupper, herunder de ældre, de meget unge og de socioøkonomisk dårligst stillede, er særligt truet af ekstreme vejrforhold og klimaændringerne, da de mangler ressourcer og forsikringsmuligheder. En tilgang, der baserer

sig på sårbarhed, kan indarbejde sundhed og social retfærdighed som nogle af grundene til at træffe tilpasningsforanstaltninger over for klimaændringerne;

27. bemærker, at strategien for tilpasning til klimaændringer burde indeholde en klarere redegørelse for begreber som risiko, sårbarhed, eksponering og modstandsdygtighed, herunder fastlægge grundlæggende definitioner.

Styring på flere niveauer

28. Regionsudvalget bemærker, at strategien for tilpasning til klimaændringer fokuserer på at integrere tilpasning i EU's tiltag og på udarbejdelse af nationale tilpasningsstrategier og lægger mindre vægt på betydningen af at hjælpe medlemsstaterne med at indarbejde tilpasning regionalt og lokalt;

29. understreger, at det er nødvendigt med en mere klar anerkendelse af betydningen af styring på flere niveauer i forbindelse med gennemførelsen af tilpasningsløsninger. Dette vil gøre det nemmere at:

- udbrede bevidstheden om, at kravene og rollerne i forbindelse med gennemførelsen af tilpasningstiltag er forskellige, alt efter hvilke geografiske størrelsesforhold der betragtes,
 - få et klarere overblik over ansvaret for tilpasningerne inden for geografiske områder (f.eks. ansvaret for strategiske og lokale hovedveje),
 - erkende betydningen af grænseoverskridende problematikker på tværs af medlemsstater og regioner, f.eks. angående risikostyring i forbindelse med oversvømmelser, og
 - omsætte medlemsstaternes tilpasningspolitikker til politikker på regionalt og lokalt niveau, hvor den konkrete gennemførelse skal finde sted;
30. erkender, at de nationale strategier kan give et overblik på højt niveau af virkninger og risici, men de vil ofte og forståeligt nok ikke tage højde for viden og problemer af betydning på regionalt og lokalt niveau;
31. understreger, at de nationale tilpasningsstrategier bør udstikke retningslinjer vedrørende styringen for at understøtte tilpasningsprocessen på regionalt og lokalt niveau, og at medlemsstaterne i partnerskab med lokale og regionale myndigheder bør føre tilsyn med udviklingen og gennemførelsen af tilpasningsstrategierne på regionalt og lokalt niveau. EU bør vejlede om, hvordan disse opgaver kan udføres;

32. medlemsstaterne bør opfordres til at oprette netværk, der samler aktører fra en lang række sektorer med henblik på i fælleskab at udarbejde tilpasningsstrategier for geografiske områder;

⁽¹⁾ Det Mellemstatslige Panel for Klimaændringer, fjerde rapport.

33. mener, at regionale tilpasningsstrategier bedst kan give baggrundsviden, indikation af de relevante ressourcer og vejledning til at støtte lokale tiltag. Regionerne og kommunerne kan også fremhæve de almindelige virkninger af klimaændringerne, der ofte er regionsspecifikke på grund af de variationer, der er i områder som øer, bjergregioner, sammengroede byområder og kyster;

34. erkender, at medlemsstaterne har tilrettelagt styringen af strategiernes gennemførelse på lokalt plan forskelligt, idet nogle, men ikke alle har regionale planlægningsstrukturer. Det mener imidlertid, at det i alle tilfælde er nødvendigt med en form for styringsrammer for tilpasning på subnationalt niveau, for at medlemsstaternes tilpasningsinvesteringer, lovgivning og politikker kan udmøntes på lokalt niveau;

35. mener, at strategierne for tilpasning til klimaændringer i højere grad bør fokusere på at udmønte tilpasningen på lokalt plan, hvor virkningerne føles mere direkte, og hvor der er det første beredskabsniveau. EU's indsats for tilpasning til klimaændringerne vil blive bedømt på, i hvor høj grad der i lokalområder er udviklet og gennemført tiltag for at mindske ekstreme vejrforhold og risici i forbindelse med klimaændringer;

36. erkender, at byerne er områder, hvor tilpasningsløsninger er af afgørende betydning. De fleste EU-borgere lever i byer. Byerne forstærker klimaændringerne (f. eks. den urbane varmeø-effekt), de er på visse områder sårbare, og de er centrale økonomiske og kulturelle centre;

37. understreger, at tilpasninger bør indarbejdes generelt, navnlig inden for den fysiske planlægning, da denne i høj grad sikrer ændringerne i landskabet og det bebyggede miljø på lang sigt.

Gennemførelse af tilpasningsforanstaltningerne på regionalt og lokalt niveau

38. Regionsudvalget bifalder tilsagnet om at forhøje de klimarelaterede udgifter til at udgøre mindst 20 % af budgettet i den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020 og at indarbejde tilpasning i EU's finansierings-, politik-, og forskningsprogrammer, herunder strukturmidlerne, Horisont 2020, Life+ og programmet for udvikling af landdistrikterne;

39. glæder sig over, at nærhedsprincippet kræver, at det er medlemsstaterne, der har det endelige ansvar for at fremme indarbejdelsen af tilpasningsforanstaltningerne i de regionale og lokale politikker og metoder;

40. erkender, at niveauet af tilpasning vil variere mellem medlemsstater, regioner og byer på grund af omfanget af farer

i tilknytning til klimaændringerne, sårbarheden over for disse farer og kapaciteten til tilpasning. Dette vil herefter indvirke på deres evne til at forberede sig på og træffe tiltag over for ekstreme vejrforhold og klimaændringer;

41. støtter udarbejdelsen af »tilpasningstypologier«, der kan understøtte udarbejdelsen af strategierne på byniveau. En kortlægning af lighederne mellem byerne, såsom de nuværende og prognosticerede klimafarer, og de socioøkonomiske karakteristika, kan bidrage til at skabe netværk af byer, hvor tilpasningsbehovene i grundtræk er de samme. Disse grupper af byer vil kunne fremme mere effektiv strategisk planlægning og udformning af tilpasningspolitikkerne, ressourceallokering, vejledning og oprettelse af læringsnetværk. Udvalget bemærker, at visse frivillige sammenslutninger allerede eksisterer og bør støttes;

42. bemærker, at da der er stor forskel mellem tilpasningsbehovet og -kapaciteten, såsom forskellige styringsordninger, adgang til ressourcer og biofysiske karakteristika, der har betydning for udviklingen og gennemførelsen af tilpasningsforanstaltningerne, er begrebet »bedste praksis« vildledende. Da praksis i denne sammenhæng ikke fuldt ud kan overføres fra et sted til et andet, er udtrykket »god praksis« måske bedre at bruge;

43. mener, at opbygningen af tilpasningskapacitet er en vigtig forudsætning for at kunne udvikle og gennemføre tilpasningsløsninger. Derfor er det af meget stor betydning at oprette knudepunkter mellem medlemsstaterne og på subnationalt niveau for at kunne levere løsninger til kapacitetsopbygning og uddannelse samt udveksle oplysninger og erfaringer mellem byer og regioner;

44. understreger det vigtige i miljøundervisning og kommunikation og de lokale og regionale myndigheders afgørende rolle i den sammenhæng. Udvalget fremhæver, at det er vigtigt at tilpasse kommunikation, navnlig om klimaændringer, til det lokale publikum og de lokale forhold, og at der bør stilles finansiell støtte til rådighed for sådanne kommunikations- og undervisningskampagner;

45. erkender, at finansieringen er af central betydning, hvad angår gennemførelsen af tilpasningstiltagene på lokalt niveau. Der er behov for at skabe klarhed over, hvor de store beløb, som tilpasningerne kræver, kan komme fra, ikke mindst da der er nogen tvivl om de omtalte indtægter fra EU's emissionshandelsordning. Der er et særligt behov for at kunne anvende strukturfondene såsom EFRU til tilpasning i den næste programmeringsperiode uden dog at reducere de budgetter, der er nødvendige til modvirkning af klimaændringerne;

46. indser betydningen af lokale og regionale netværks støtte til tilpasningsforanstaltningerne og mener, at EU bør tildele disse netværk en passende finansiel støtte. Regionsudvalget anbefaler dog ikke en ny organisation eller frivillige tilsagn til tilpasning, som det foreslås i strategien for tilpasning til klimaændringer, da det vil skabe overlapninger, være forvirrende for de deltagende og koste værdifulde ressourcer. Den eksisterende borgmesteraftale bør råde over flere ressourcer, og den bør relanceres som et netværk, der fokuserer på såvel klimamodvirksomhed som klimatilpasning;

47. understreger, at der er behov for, at strategien for tilpasning til klimaændringer bliver mere proaktiv og mindre reaktiv: ved udviklingen og gennemførelsen af tilpasningsforanstaltningerne bør der fokuseres på begge strategier for at mindske risiciene på lang sigt og styrke graden af forberedelse og kapaciteten til at tackle de nuværende ekstreme vejrforhold og klimaforhold.

Synergiske og modstridende tilpasnings- og modvirkningsforanstaltninger

48. Regionsudvalget erkender, at tilpasning og modvirkning er væsentlige elementer i en integreret klimastrategi. Tilpasning til de nuværende og uundgåelige fremtidige ekstreme vejrforhold og klimaændringer er yderst vigtigt, men må ikke opfattes som erstatning for modvirkning. I Cancúnaftalen, der blev udarbejdet under FN's rammekonvention om klimaændringer, understreges det, at parterne skal give samme prioritet til tilpasning og modvirkning. Men hvordan ressourcerne tildeles på subnationalt niveau vil variere;

49. bemærker, at det for at øge Europas konkurrenceevne og livskvalitet i de kommende årtier er særdeles vigtigt, at virksomheder og økonomier tilskyndes til at styrke deres modstandsdygtighed over for klimaændringer. Det er dog

nødvendigt snarest muligt at mangedoble de foranstaltninger, der sigter mod en væsentlig nedbringelse af udledningen af de skadelige gasser, der er ansvarlige for klimaændringerne;

50. bemærker, at mens tilpasning og modvirkning af klimaændringer i princippet er stærkt sammenknyttede, er integreret tilpasning/modvirkning sjældent nu om dage, og der er med hensyn hertil et presserende behov for politikker, praksis og forskning, der kan kortlægge og fremme mulighederne for synergi. Det er endvidere vigtigt, at samtlige EU's politikker bidrager til at nå disse to mål;

51. erkender de fordele, der kan opnås med foranstaltninger, der omhandler modvirkning og tilpasning som supplerende elementer, da der ellers kan være betydelige negative aspekter forbundet med tilpasnings- og modvirkningsforanstaltninger, der trækker i modsat retning, f.eks. fra mekaniske nedkølings-systemer, der skal afkøle bygninger, men som samtidig øger udledningen af drivhusgasser;

52. konkluderer, at da tingene haster, bør den foreslåede revision af strategien i 2017 ikke kun fokusere på fremskridt i de nationale tilpasningsstrategier, og hvorvidt lovgivning er nødvendig i fremtiden, men den bør også være tidshorizonten for, hvornår et antal markante gennemførelsesforanstaltninger skal være gennemført på alle forvaltningsniveauer, muligvis med brug af resultattavlen for tilpasningsberedskab, og at strategien for tilpasning til klimaændringer bør indeholde vejledning og støtte til subnationale organer såvel som til medlemsstaterne for at nå de markante milepæle;

53. mener, at Kommissionens forslag i EU-strategien for tilpasning til klimaændringer stemmer overens med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.

Bruxelles, den 8. oktober 2013.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse: »Grøn infrastruktur — Styrkelse af Europas naturkapital«

(2013/C 356/08)

REGIONSUDVALGET

- fremhæver den vigtige rolle, som de lokale og regionale myndigheder spiller i forbindelse med definition og iværksættelse af initiativet, og opfordrer dem til at mobilisere sig i alle berørte sektorpolitikker, navnlig ved hjælp af deres beføjelser inden for fysisk planlægning og byudvikling, med henblik på at planlægge og tilrettelægge grøn infrastruktur; understreger, at nøglen til succes med gennemførelsen af grøn infrastruktur ligger i, at alle myndighedsniveauer samarbejder, og at alle aktører og berørte parter inddrages;
- anmoder Kommissionen om hurtigst muligt at færdiggøre konkrete vejledninger om integration af grøn infrastruktur i EU's forskellige politikker og anmoder om yderligere tekniske data om grøn infrastruktur i byområder; grøn infrastruktur bør indføjes i den europæiske referenceramme for bæredygtige byer samt i det fremtidige »byudviklingsnet«;
- understreger, at det haster med at fastsætte de nærmere bestemmelser for integration af grøn infrastruktur og dennes høje prioritet i partnerskabsaftalerne og de europæiske operationelle finansieringsprogrammer, som er ved at blive fastlagt for samhørigheds- og strukturfondene for 2014-2020;
- opfordrer Kommissionen til at indføre krav i EU-lovgivningen rettet mod at opnå et »nettotab på nul procent« af biodiversitet og økosystemtjenester; anmoder Kommissionen om at fortsætte og udvide EU-støttens krydsoverensstemmelse og biodiversitetssikring; foreslår desuden, at der trækkes en vis procentdel fra al EU-støtte, der ydes til gennemførelse af grå infrastrukturer, med henblik på at bidrage til en supplerende biodiversitetsfond;
- bifalder, at det i meddelelsen annonceres, at Kommissionen sammen med Den Europæiske Investeringsbank vil etablere en EU-finansieringsfacilitet senest i 2014, som skal støtte udviklere af grønne infrastrukturprojekter;
- bifalder TEN-G-initiativet og opfordrer til, at det anerkendes som værende i fællesskabets interesse på linje med transport-, energi-, informationsteknologi- og kommunikationsnettene, og anmoder Kommissionen om at undersøge mulighederne for en EU-lovgivning på området.

Ordfører	Annabelle JAEGER, medlem af regionalrådet i Provence-Alpes Côte d'Azur (FR/PSE)
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — »Grøn infrastruktur — Styrkelse af Europas naturkapital« COM(2013) 249 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Generelle bemærkninger

1. Regionsudvalget bifalder Kommissionens meddelelse »Grøn infrastruktur — Styrkelse af Europas naturkapital«, der er forløber for en EU-strategi på området. Regionsudvalget mener, at de fremsatte forslag i høj grad kan bidrage til opfyldelsen af EU's 2020-målsætninger om effektiv ressourceanvendelse, social og regional samhørighed, intelligent og bæredygtig vækst, tiltrækningskraft, forbedring af biodiversiteten og landskabskvaliteten, beskyttelse mod naturrisici, muliggørelse af en bæredygtig bymodel, jobbevarelse og -skabelse på lokalt plan i små og mellemstore virksomheder, forbedring af folkesundheden og bekæmpelse af uligheder — til understøttelse af målene for EU's biodiversitetsstrategi for 2020 og i overensstemmelse med og som supplement til fugledirektivet og habitatdirektivet samt forbindelsen med Natura 2000-områder ⁽¹⁾;

2. forventer, at den fremtidige anvendelse af grøn infrastruktur i EU vil bidrage til at nå mål 2 i EU's biodiversitetsstrategi for 2020, som sigter på inden 2020 at genoprette mindst 15 % af de nedbrudte økosystemer, og til at standse tabet af biodiversitet og genoprette økosystemer på hele EU's territorium og ikke kun i Natura 2000-områder;

3. mener i øvrigt ikke, at de forskellige strategier og programmer, der hidtil er blevet gennemført på internationalt, europæisk og nationalt niveau, endnu har givet resultater, der modsvarer det, som står på spil for biodiversiteten. Udvalget mener, at der er konsensus om behovet for at revidere samfundsmodellerne for produktion og forbrug, som er de vigtigste faktorer bag tabet af biodiversitet på grund af ødelæggelse og fragmentering af naturlige levesteder og gentagne tilfælde af forurening. Uden en sådan revision vil de fornyede forpligtelser inden for rammerne af konventionen om den biologiske mangfoldighed og EU's strategi for biodiversitet 2020 være forgæves;

4. fastholder derfor, at Kommissionen spiller en vigtig rolle med hensyn til at give impulser til en tværgående strategi baseret på grøn infrastruktur. Dette er en enestående mulighed for at inddrage alle europæiske aktører — stater, lokale og regionale myndigheder, virksomheder, forskere, foreninger og

borgere — i bestræbelserne på at skabe balance mellem økonomi, samfund og biosfære;

5. noterer sig med interesse den foreslåede definition, der omfatter udfordringerne vedrørende bedre forbindelser for arter og mellem habitater samt infrastrukturernes kvalitet på alle planer, også i byerne, den enestående biodiversitet i såvel beskyttede som almindelige områder, samt såvel de naturlige løsninger som naturbaserede løsninger iværksat af mennesker. Udvalget mener dog, at definitionen bør præciseres konkret i de retningslinjer for gennemførelse, der vil blive offentliggjort, og som bør omfatte begreberne permeabilitet og egnet levested for levende organismer. I den forbindelse bør der lægges særlig vægt på etablering og anvendelse af økologiske og funktionelle forbindelser på alle niveauer;

6. glæder sig over, at de mange økonomiske, miljømæssige og sociale nyttevirksomheder af velfungerende økosystemer bl.a. i form af beskyttelse mod risici anerkendes med deres rette værdi, og fastholder, at denne nyttemæssige dimension af produktionen af varer og tjenesteydelser til samfundet under alle omstændigheder supplerer den etiske dimension af bevarelse af natur og biodiversitet;

7. minder for det første om, at konceptet grøn infrastruktur i sagens natur bevæger sig ud over de administrative og territoriale grænser, og for det andet, at konceptets udvikling, bevarelse og faren for dets sikkerhed først og fremmest afhænger af medlemsstaternes og de regionale og lokale myndigheders politikker vedrørende fysisk planlægning og bevarelse af naturressourcer;

8. bifalder og støtter denne globale tilgang, som forankrer grøn infrastruktur solidt i begrænsningen af og tilpasningen til klimaforandringerne. Regionsudvalget fremhæver den vigtige rolle, som de lokale og regionale myndigheder spiller i forbindelse med definition og iværksættelse af en sådan strategi;

9. mener, at bevarelse, udvikling og opretholdelse af grøn infrastruktur på mellemlang og lang sigt er betydeligt billigere end grå infrastrukturer med hensyn til de samlede omkostninger, herunder eksterne omkostninger, der på nuværende tidspunkt påhviler samfundet. Løsninger, som er inspireret af eller baseret på naturen, og som er i synergi med biodiversiteten (miljøteknik), kræver mindre energiintensitet, bevarelse og vedligeholdelse end traditionelle løsninger og er derfor mere effektive og bæredygtige;

⁽¹⁾ Cdr 22/2009 fin, Cdr 112/2010 fin.

10. minder om, at forebyggelse af økosystemernes nedbrydelse og genoprettelse af nedbrudte økosystemers funktioner bør have højeste prioritet, idet foranstaltningerne til behandling af følgevirkningerne af en miljømæssig ubalance på grund af menneskelige aktiviteter altid er dyrere, mere langvarige, og ikke mindst er det usikkert, hvordan resultatet bliver;

11. mener, at selv om en økonomisk vurdering af økosystemtjenesterne i forbindelse med visse cost-benefit-analyser kan være nyttig med hensyn til at afveje mål, der er i konflikt med hinanden, er den ikke fri for metodevanskeligheder og er i mange tilfælde uhensigtsmæssig samt har åbenlyse etiske konsekvenser. Det bør derfor understreges, at der også findes en anden metode til vurdering af omkostningerne ved tabt biodiversitet. Omkostningerne ved opretholdelse af det miljømæssige potentiale for at genoprette tabt biodiversitet kan således beregnes ved at opgøre omkostningerne ved de investeringer, der kræves for at bevare eller forbedre biodiversiteten for at sikre de miljøvenlige tjenesteydelser. Regionsudvalget mener, at sidstnævnte metode bør anvendes;

12. opfordrer alle lokale og regionale myndigheder til at mobilisere sig i alle berørte sektorpolitikker, navnlig ved hjælp af deres beføjelser inden for fysisk planlægning og byudvikling, med henblik på at planlægge og tilrettelægge grøn infrastruktur;

13. anmoder EU og medlemsstaterne om at bistå disse myndigheder med de menneskelige, tekniske og økonomiske ressourcer, der kræves for at stå mål med udfordringerne ⁽²⁾.

Landbrug, skove, land og jordbund

14. Regionsudvalget mener, at en indsats mod tab af jordbundens funktioner, intensiveret arealudnyttelse og jordforringelse bør have højeste prioritet i forbindelse med fysisk planlægning og byplanlægning. Et nettotab af naturområder, skove og landbrugsjord på nul procent bør tilstræbes i forbindelse med byvækst, og visse lokale og regionale myndigheder er allerede begyndt at integrere begreberne grøn infrastruktur og »intet nettotab« i forskellige former i deres byplanlægningsdokumenter og deres fysiske planlægningsdokumenter;

15. minder desuden om sin støtte til medlemsstaternes genoptagelse af de nødvendige drøftelser for at nå frem til vedtagelsen af en fælles europæisk lovgivningsmæssig ramme for jordbundsbeskyttelse og genoprettelse af jordbundsfunktionen — et uundværligt værktøj til styring af denne udfordring af vital betydning ⁽³⁾;

16. minder om skovbrugets bidrag til grøn infrastruktur — enten aktivt i form af genoprettelse af sammenhængende skovområder eller vedtagelse af miljøvenlig forvaltningspraksis eller passivt i form af bevarelse af skovbryn. Især i regioner, hvor skovene ejes af mange forskellige private ejere, kræver indførelsen af grøn infrastruktur, at der oprettes velfungerende ejerforeninger, og at regionerne og de lokale myndigheder

forsynes med redskaber til mobilisering af disse private aktører, f.eks. for så vidt angår jordbesiddelse, uddannelse, teknisk støtte, sammenlægning og finansiel støtte;

17. noterer sig de beslutninger, som EU har truffet inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik for perioden 2014-2020, og sætter spørgsmålstegn ved, om der kan ske en effektiv gennemførelse af grøn infrastruktur på disse områder inden 2020. Regionsudvalget betoner derfor vigtigheden af, at de kompetente myndigheder gør grøn infrastruktur til en af rettesnorene for deres anvendelse af aktionsmidler til bevarelse og genoprettelse af biodiversiteten gennem grønnere direkte betalinger i miljømæssigt vigtige områder og anvendelse af Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), herunder sammenhæng i lokaliseringen af grønnere miljøvenlige landbrugsforanstaltninger og tildelingen af budgetmidler hertil. Samtidig må de frigøre midler til genoprettelse af biodiversiteten i landbrugsmiljøer, navnlig økologiske landbrug og skovlandbrug;

18. mener, med henblik på at fremme bæredygtigt landbrug og skovbrug inden for strategien for grøn infrastruktur, at udviklingen af biobaserede byggematerialer er nødvendig af hensyn til solidariteten mellem land- og byområder, idet anvendelsen af traditionelle materialer til byggeri i byområder og til grå infrastrukturer lægger hårdt pres på landområderne og havene. Det er vigtigt at stimulere brugen af træ og andre materialer i form af biprodukter fra landbruget eller produkter, der supplerer de sædvanlige afgrøder (halm, hamp, hør, uld osv.) til fordel for de lokale berørte parter. Regionsudvalget mener, at man bør fremme lokale dynamiske virksomheder, navnlig ved at støtte strukturering af sektorer, investering i industrielle forædlingsværktøjer og strukturering af markedet via eksemplariske offentlige indkøb eller opmuntringer til de kommuner, der anvender dem. Det er desuden nødvendigt at udvikle forskningsprogrammer for disse materialers tekniske egenskaber og gode produktionsbetingelser med henblik på at bevare økosystemerne. Endelig bør forbrugerne ved hjælp af passende mærkning informeres om, hvor materialerne stammer fra, og om deres dyrkningsbetingelser.

Delt forvaltning

19. Regionsudvalget understreger, at nøglen til succes med gennemførelsen af grøn infrastruktur ligger i, at alle myndighedsniveauer samarbejder, at der sker en effektiv gennemførelse af principperne for forvaltning på flere myndighedsniveauer, og at alle aktører og berørte parter samt den brede offentlighed deltager på lokalt niveau i udformningen og gennemførelsen af infrastrukturen;

20. slår til lyd for fremgangsmåder med inddragelse af andre parter, hvilket vil skabe de nødvendige og supplerende bottom up-initiativer fra de aktører, som er direkte involveret i fysisk planlægning og arealanvendelse, navnlig lokalsamfundene ⁽⁴⁾.

⁽²⁾ CdR 22/2009 fin, CdR 112/2010 fin.

⁽³⁾ CdR 112/2010 fin.

⁽⁴⁾ CdR 112/2010 fin.

Et nyt medborgerskab

21. Regionsudvalget bemærker det store sociale behov for bynatur, der både vidner om et behov for natur i forskellige former (rekreations- og fritidsområder, arealer til have dyrkning og landbrug, landskabs- og udsmykningslementer, områder med vild natur osv.) og det dertil knyttede behov for velvære, samt om folkesundhedens udfordringer og bekæmpelse af økonomiske og sociale uligheder. Opfyldelsen af disse behov vedrører naturligvis de unge, men også de ældre og de ugunstigt stillede;

22. ser med interesse på og opfordrer til borgerinitiativer forbundet med grøn infrastruktur, navnlig i byområder og bynære områder (deltagelsesbaserede opgørelser over biodiversitet, deltagelse i fastlæggelse af nye byområder forbundet med biodiversitet, genanvendelse af forladte industrigrunde og områder, fælles haver osv.). Muligheden for sammenkobling af alle disse områder ved hjælp af stier, der egner sig til ikke-motoriserede trafiksystemer, er afgørende for at forbedre livskvaliteten i byerne.

Innovationspotentiale og nye erhverv

23. Regionsudvalget bemærker, at grøn infrastruktur indebærer forskning og innovation, der giver planlæggerne udviklingsmuligheder, for eksempel med hensyn til bevoksede mure og tage og miljøvenlig restaurering. Udvalget præciserer imidlertid, at de reelle fordele ved grøn infrastruktur, f.eks. med hensyn til klimatilpasning, afhænger af kvaliteten af dens gennemførelse. Der bør kun tilskyndes til funktionelle løsninger, som er tilpasset klimaet og biodiversiteten;

24. støtter Kommissionens forslag om at reducere de risici, der er forbundet med innovationsprocessen, ved hjælp af finansielle instrumenter (såsom risikodelingsordninger) og bakker op om dens intention om at støtte projekter finansieret med offentlige og private midler;

25. ser med interesse på udviklingen af nye erhverv forbundet med grøn infrastruktur: miljøteknik i forbindelse med restaurering, vedligeholdelse og generhvervelse af nedbrudte økosystemer, og understreger vigtigheden af at tage højde for de indirekte og afledte erhverv (planteformering, landbrugets produktionssektorer osv.). Regionerne og de lokale myndigheder med ansvar for den økonomiske udvikling bør bidrage til og støtte denne jobskabende tendens;

26. mener, at grøn infrastruktur bygger på økosystemer og dermed forbundne dyrkede arealer, som begge varierer kraftigt på grund af de biogeografiske betingelser og deres historie. Den grønne infrastruktur udgør således et redskab til udvikling af økonomiske sektorer og lokale job, der ikke kan flyttes andre steder hen. I denne forbindelse minder Regionsudvalget om, at EU-lovgivningen på området offentlige indkøb er under revision, og at Europa-Parlamentets Udvalg om det Indre Marked den 11. januar 2013 erklærede, at det økonomisk mest fordelagtige tilbud burde være det kriterium, som de ordregivende

myndigheder baserer sig på i forbindelse med tildeling af offentlige kontrakter. Regionsudvalget er enig med Europa-Parlamentet i, at dette kriterium ud over pris og omkostninger bl.a. bør inkludere overvejelser vedrørende kvalitet, miljø og sociale forhold, navnlig de sociale og miljømæssige karakteristika samt innovative aspekter, herunder i givet fald omkostningseffektiviteten ved en kontrakt inden for kort afstand.

Løftestænger

27. Regionsudvalget anmoder Kommissionen om hurtigst muligt at udarbejde præcise og konkrete praktiske vejledninger om integration af grøn infrastruktur i EU's forskellige politikker, og foreslår, at de regioner og lokale myndigheder, som allerede er involveret i reklamefremstød for grøn infrastruktur, inddrages i dette arbejde og i samarbejde med Kommissionen udfærdiger lokale udgaver af vejledningerne, som er mere præcise med hensyn til biotoper samt lokal viden og knowhow; anerkender i den sammenhæng, at en første vejledning allerede foreligger i form af »Guide to multi-benefit cohesion policy investments in nature and green infrastructure«⁽⁵⁾;

28. anmoder om yderligere tekniske data om grøn infrastruktur i byområder, der samtidig kan medvirke til at mobilisere projekter inden for rammerne af de nye strukturfondsforanstaltninger, der omfatter en investering på 5 % af fondsmidlerne i bæredygtig byudvikling;

29. ønsker, at grøn infrastruktur indføres i den europæiske referenceramme for bæredygtige byer⁽⁶⁾ samt i det fremtidige »byudviklingsnet«, som indgår i samhörighedspolitikken for 2014-2020;

30. anmoder om, at der i forbindelse med den kommende revision af direktiv 2001/42/EF om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet indføres en henvisning til grøn infrastruktur som et yderligere kriterium for bestemmelse af den sandsynlige indvirkning på miljøet;

31. fastholder nødvendigheden af, når en grå infrastruktur skønnes nødvendig efter en undersøgelse på et tidligt stadium med henblik på at finde alternative løsninger, der bygger på grøn infrastruktur, at den udformes således, at man så vidt muligt undgår miljøpåvirkninger og reducerer eventuelt resterende påvirkninger, og endelig bør der indføres godkendte kompenserende foranstaltninger af hensyn til den miljømæssige og ejendomsretlige ligevægt⁽⁷⁾. Regionsudvalget opfordrer, under hensyntagen til den indsats Kommissionen allerede har gjort under aktion 7b, der indgår i EU's biodiversitetsstrategi for 2020, vedrørende »nettotalet på nul procent« af biodiversitet og økosystemtjenester, Kommissionen til at indføre alle disse krav i EU-lovgivningen.

⁽⁵⁾ http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/studies/pdf/guide_multi_benefit_nature.pdf

⁽⁶⁾ »Reference Framework for Sustainable European Cities« (RFSC), et fælles initiativ mellem EU-medlemsstaterne, Kommissionen og de lokale myndigheders europæiske sammenslutninger. Jf. <http://www.rfsc-community.eu/>

⁽⁷⁾ For at opfylde målet om et nettotalet af biodiversitet på nul procent.

Overvågning og evaluering

32. Regionsudvalget bifalder forslaget om i 2017 at gøre status over de realiserede fremskridt med hensyn til grøn infrastruktur og betoner, at regionerne og de lokale myndigheder er klar til at bidrage til denne ved at mobilisere deres eksisterende lokale observatorier for henholdsvis biodiversitet, økonomiske aktiviteter, sundhed, sociale uligheder osv. med henblik på at stille de relevante oplysninger til rådighed på EU-niveau;

33. sætter spørgsmålstegn ved foranstaltningen vedrørende effektiviteten af grøn infrastruktur og fastholder, at det er vigtigt at støtte udviklingen af en ordning for hurtig vurdering af økosystemernes funktionelle tilstand, som skal være anvendelig og let forståelig for de berørte parter, ikke blot med hensyn til at vurdere effektiviteten, men også til at sammenligne grøn infrastruktur med grå infrastrukturer;

34. mener, at det bør være muligt at foretage en fuldstændig vurdering af forholdet mellem de grå infrastrukturer og naturen, og støtter det arbejde, som Kommissionen har indledt i form af kortlægning og vurdering af økosystemtjenesterne og fordelene ved disse i Europa (MAES). Udvalget mener desuden, at man må støtte udviklingen af metoder og værktøjer til måling og beregning, der på baggrund af en livscyklusundersøgelse gør det muligt at nå frem til en enkel beskrivelse af de økonomiske aktiviteter og produkter med hensyn til forholdet mellem dem og henholdsvis naturen og økosystemtjenesterne.

Kommunikation, bevidstgørelse og pædagogisk tilgang

35. Regionsudvalget anbefaler en ambitiøs kommunikationskampagne, der udarbejdes af EU i samarbejde med de øvrige forvaltningsniveauer, og som især kan anvendes af de lokale og regionale myndigheder⁽⁸⁾ samt de øvrige lokale aktører (foreninger, virksomheder osv.). Kampagnen bør fokusere på de tredobbelte fordele ved grøn infrastruktur, nemlig miljømæssige, økonomiske og sociale fordele, samt på eksisterende god praksis i medlemsstaterne;

36. fastholder, at det er nødvendigt at styrke udnyttelsen af god praksis. Kommissionen bør sammen med de øvrige institutionelle aktører, partnere fra sammenslutninger samt de lokale og regionale myndigheder, der allerede indsamler sådanne oplysninger, fortsætte med at identificere, formidle og udnytte de gode erfaringer via en udvekslingsplatform samt via jævnlige møder og kurser, som regionerne og de lokale myndigheder tilrettelægger med Kommissionens støtte, idet disse parter spiller en nøglerolle i forbindelse med bevidstgørelse om grøn infrastruktur;

37. opfordrer Kommissionen til at indføje elementer af grøn infrastruktur i de europæiske miljømærkningsprogrammer, der allerede eksisterer, eller som er under udarbejdelse, hvad enten der er tale om områder (nationalparker i landdistrikter, forstadsområder og byområder osv.) eller produkter (materialer, byggeri osv.).

⁽⁸⁾ CdR 112/2010 fin.

Finansiering

38. Selv om Regionsudvalget anerkender anvendeligheden af krydsfinansiering til mobilisering af sektorpolitikkerne vedrørende biodiversitet, understreger udvalget, at det af forskellige årsager er vanskeligt at mobilisere disse finansieringsmuligheder. Der kan f.eks. være tale om forskellige betegnelser for finansielle redskaber eller en kompleks finansieringsteknik. Udvalget anmoder derfor om præcise brugervejledninger;

39. Regionsudvalget understreger, at det haster med at fastsætte de nærmere bestemmelser for integration af grøn infrastruktur og dennes høje prioritet i partnerskabsaftalerne og de europæiske operationelle finansieringsprogrammer, som er ved at blive fastlagt for samhørigheds- og strukturfondene for 2014-2020, så de kompetente myndigheder kan påtage sig deres fulde ansvar for finansiering på området. Udvalget opfordrer de kompetente regionale og lokale myndigheder til at udnytte de muligheder for finansiering af lokalitetstilpassede grøn infrastruktur-løsninger, der foreslås i de operationelle programmer, og investere i den nødvendige kapacitetsopbygning på tværs af sektorer samt søge samfinansiering og netværkssamarbejde for at sikre effektiv gennemførelse;

40. er enig i, at der er behov for et finansieringsredskab for projekter, der omfatter grøn infrastruktur, og bifalder i høj grad, at det i meddelelsen annonceres, at Kommissionen sammen med Den Europæiske Investeringsbank vil etablere en EU-finansieringsfacilitet senest i 2014, som skal støtte udviklere af grønne infrastrukturprojekter. Regionsudvalget ønsker, at de lokale og regionale myndigheder inddrages i definitionen af et sådant redskab;

41. foreslår, at der trækkes en vis procentdel fra al EU-støtte, der ydes til gennemførelse af grå infrastrukturer, med henblik på at bidrage til en supplerende biodiversitetsfond. Fonden vil således med kapitaltilførsel medvirke til gennemførelsen af grøn infrastruktur i de medlemsstater, der er berørt af grå infrastrukturer;

42. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og de lokale myndigheder til på effektiv vis og på alle finansieringsniveauer fortsat at ophæve støtte og skatteordninger med skadelig indvirkning på biodiversiteten;

43. anmoder Kommissionen om at fortsætte og udvide EU-støttens krydsoverensstemmelse⁽⁹⁾ og biodiversitetssikring⁽¹⁰⁾, således at indvirkningen på den grønne infrastruktur og biodiversiteten vurderes for hvert projekt, der finansieres af EU-midler, og således at omfanget af EU-støtten justeres i forhold hertil;

⁽⁹⁾ CdR 22/2009 fin, CdR 218/2009 fin.

⁽¹⁰⁾ IEEP, december 2012: Background Study towards biodiversity proofing of the EU budget.

44. anmoder Kommissionen om i sin midtvejsrapport om strukturfondene for perioden 2014-2020 og Connecting Europe-faciliteten at fremhæve og understrege kommende aktioner, der vedrører grøn infrastruktur.

TEN-G-initiativet

45. Regionsudvalget bifalder TEN-G-projektet og anmoder om, at alle forudgående undersøgelser omfatter de regionale og lokale dimensioner af grøn infrastruktur på EU-niveau med henblik på at sikre kohærens, effektive virkninger på genoprettelsen af økosystemernes funktion og dermed bevarelsen af biodiversiteten og dennes modstandsdygtighed over for klimaforandringer samt borgernes og de berørte parter medansvar;

46. ønsker, at TEN-G anerkendes som værende i fællesskabets interesse på linje med transport-, energi-, informationsteknologi- og kommunikationsnettene, og anmoder Kommissionen om at undersøge mulighederne for en EU-lovgivning på området.

Grænseoverskridende og fælleseuropæiske udfordringer

47. Regionsudvalget opfordrer regionerne og de lokale myndigheder til at samarbejde om at sørge for sammenhæng i fælles grønne områder med henblik på at sikre kohærens i forbindelse med grøn infrastruktur, og anmoder Kommissionen om at lade dette samarbejde på tværs af grænserne indgå i en overordnet plan på EU-niveau;

48. anmoder om, at tiltaget grøn infrastruktur i EU spredes ud over Europas grænser ved at styrke EU's naboskabsinstrumenter for investering i grøn infrastruktur i byområder. Eksisterende initiativer som Emerald-netværket, Man and Biosphere-programmet og Pan-European Ecological Network kunne bidrage hertil.

Nærhedsprincippet

49. Regionsudvalget mener, at Kommissionens forslag om at integrere grøn infrastruktur i de øvrige EU-politikker og den støtte, som den foreslår at give til de øvrige forvaltningsniveauer, så disse kan udvikle deres egne politikker på området, er i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Bruxelles, den 8. oktober 2013.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »EU's politik for rumindustrien«

(2013/C 356/09)

REGIONSUDVALGET

- minder om, at relevante reguleringsaspekter set i lyset af EU's rumpolitik in spe vil være industrielle standarder, spørgsmål med relation til tekniske operationer og kommerciel udnyttelse af infrastruktur til satellitkommunikation;
- er enig i, at en efterspørgselsorienteret politik for EU's rumsektor har til formål at myndiggøre brugerne, men at den ikke blot kan omfatte forbrugerstøtte;
- opfordrer Kommissionen til at opstille kriterier for offentlig nytteværdi baseret på kompetencer og behov hos de offentlige myndigheder i forbindelse med evalueringen af brugernes efterspørgsel;
- påpeger, at et tæt partnerskab mellem det lokale/regionale niveau, som samarbejder med industrisektorerne for at kortlægge og støtte deres indledende tiltag, og det nationale/fælleseuropæiske niveau bør udgøre et væsentligt aspekt i EU's industripolitik;
- ønsker at henlede opmærksomheden på erfaringerne med lokal og regional bedste praksis, som viser, at Copernicus/GMES-downstreamtjenester i langt de fleste tilfælde opfylder de politiske behov og har demonstreret deres nytteværdi med hensyn til opfyldelsen af de politiske mål;
- foreslår, at tjenester og applikationer udviklet på grundlag af rumteknologier kunne samfinansieres vha. strukturfondene under forudsætning af, at der er tilstrækkelig med politisk vilje og bevidsthed hos de personer, der forvalter midlerne. En lignende mekanisme er allerede anvendt under den finansielle ramme for 2007-2013, hvor ubenyttede samhørighedsmidler/EFRU-midler blev omfordelt til en ny prioritet: satellitbaseret bredbåndsinternet til fjerntliggende regioner;
- mener, at den operationelle fase i Copernicus er afgørende for det økonomiske gennembrud for ny teknologi, men at der vil være behov for finansiel støtte til overvindelse af de startomkostninger, som er forbundet med, at en bred vifte af brugere begynder at anvende en ny teknologi.

Ordfører	Adam STRUZIŁ (PL/PPE), formand for Mazovia-regionen
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — EU's politik for rumindustrien — Udnyttelse af potentialet for økonomisk vækst i rumsektoren
	COM(2013) 108 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. bifalder Kommissionens meddelelse, som klart fremhæver betydningen af EU's politik for rumindustrien.

Indledende bemærkninger

2. Regionsudvalget fremhæver, at rumsektoren er en vigtig faktor i Europa 2020-strategien og dens flagskibsinitiativer, navnlig »Innovation i EU« og »En integreret industripolitik«. Rumteknologi har en særlig betydning for vidensøkonomien, påvirker den fremtidige økonomiske konkurrenceevne og stiller værktøjer til rådighed, som kan løse presserende problemer på landjorden. Et »spin-off« fra rumsektoren kan defineres som noget, der er lært eller ændret i forbindelse med rumaktiviteter, og som herefter anvendes i eller overføres til andre sammenhænge, og dermed øger den økonomiske værdi;

3. bemærker, at Den Europæiske Rumorganisations (ESA) evaluering af de værdiforøgende downstream-sektorer for rumapplikationer viser, at det europæiske marked ikke kun er mindre, men også mindre orienteret mod det private marked sammenlignet med verdensmarkedet. I modsætning til situationen i andre rumnationer er det heller ikke forsvarsindustrien, der fastlægger standarder og aktiviteter i opstartsfasen. På verdensplan er de fleste virksomheder aktive i flere segmenter og på flere niveauer i værdikæden. I Europa findes der stort set ingen aktører, som kontrollerer hele værdikæden. Generelt er specialiseringen i Europa (som fokuserer på specifikke satellit-navigationsapplikationer) en smule mindre end på verdensplan;

4. er i høj grad bevidst om de vigtigste politiske udfordringer for EU's rumsektor, der omfatter markedets tilrettelæggelse, administrativ forenkling, principper for offentlige indkøb, adgang til data, offentlige institutioners rolle som kunder og den lovgivningsmæssige ramme;

5. anerkender, at EU's rumindustri generelt har stor betydning for Europas videnskabelige og teknologiske status. Dette omfatter støtte til Europas videnskabs- og teknologibase og rumteknologiens indvirkning på økonomien generelt;

6. er enig i Rådets konklusioner af 30. maj 2013 vedrørende »EU's rumpolitik — Udnyttelse af potentialet for

økonomisk vækst i rumsektoren«, som fastslår, at SMV'ers deltagelse i forsyningskæden er en afgørende faktor for den europæiske rumindustris konkurrenceevne med henblik på udviklingen af et afbalanceret industrigrundlag, og udvalget er enig med Rådet, når det opfordrer Kommissionen til at se nærmere på behovet for nye, innovative finansielle instrumenter;

7. mener, at det, set ud fra de lokale og regionale myndigheders perspektiv, især er vigtigt, at EU's politikker fremmer brugen af rumbaserede applikationer, og at EU derfor bør udforme hensigtsmæssige støtteforanstaltninger, der kan styrke udvikling og anvendelse af rumbaserede applikationer til både offentlige og private brugere, navnlig lokale myndigheder og SMV'er, samtidig med at der gives støtte til innovation.

A. Mål og foranstaltninger i politikken for rumindustrien

8. Regionsudvalget deler Kommissionens opfattelse af, at rummet har utrolig stor betydning for EU og borgerne, og ser i lighed med Kommissionen, at den europæiske rumindustri står over for store udfordringer som følge af udviklingen i nye rummagter som Kina og Indien. Som fastholdt i meddelelsen er denne situation et resultat af utilstrækkelig finansiering og skyldes ikke mangel på effektivitet i den europæiske rumsektor;

9. har forståelse for, at EU's politik for rumindustrien, i en periode hvor EU og medlemsstaterne har finansielle vanskeligheder, bør fokusere på at skabe fundamentet for en fremtidig styrkelse af sektoren på det globale marked og fjerne hindringer for en sådan proces. Derfor støtter udvalget fuldt ud meddelelsens mål: etablering af en lovgivningsmæssig ramme, udvikling af en konkurrencedygtig industriel base, fremme af omkostningseffektivitet, udvikling af markeder for rumapplikationer og sikring af teknologisk uafhængighed og en uafhængig adgang til rummet;

10. støtter argumentet om, at en effektiv europæisk forvaltning af rummet kræver en aftale mellem de vigtigste aktører, dvs. Kommissionen, ESA og medlemsstaterne, og konstaterer samtidig, at en fælles beslutningsproces for den europæiske forsvarspolitik, set ud fra et politisk synspunkt, ville styrke samarbejdet mellem de nationale militære sektorer, hvilket også ville være til gavn for den civile rumfart;

11. anerkender den europæiske rumsektors markedsrelaterede resultater, navnlig på SatCom-området, og støtter Kommissionens indsats for at fastholde dette segments globale konkurrencedygtighed. Set i dette perspektiv støtter udvalget i høj grad initiativet til at sikre europæiske operatører adgang til radiofrekvenskanaler. Spørgsmålet har betydning for regionerne, idet SatCom giver mulighed for at overvinde bredbåndskløften i tyndt befolkede områder;

12. anerkender betydningen af, at den europæiske rumsektor er teknologisk uafhængig, og bakker op om de foreslåede løsninger, herunder gensidig berigelse mellem rumsektoren og andre sektorer, iværksættelse af relevante indkaldelser af projektforslag under Horisont 2020-programmet og investeringer i uddannelsen af en veluddannet arbejdsstyrke til rumindustrien;

13. sætter imidlertid spørgsmålstegn ved, om den tilgængelige støtte (f.eks. under Horisont 2020) er tilstrækkelig til at realisere væsentlige fremskridt i sikringen af teknologisk uafhængighed. Udvalget opfordrer derfor Kommissionen til at fremlægge en detaljeret plan for, hvordan dette mål skal opfyldes;

14. foreslår, at det prioriteres at søge den veluddannede arbejdsstyrke i de nye EU-medlemsstater, som alle har givet udtryk for deres interesse i og ambition om at komme med i klubben af rumnationer, og som derudover har et højt uddannelsesniveau inden for ingeniørfag og naturvidenskab;

15. støtter i høj grad udviklingen af markeder for rumapplikationer og -tjenester og bemærker, at lokale og regionale myndigheder kan spille en meget vigtig rolle i denne proces;

16. ønsker i den henseende at minde om, at lokale og regionale myndigheder er vigtige slutbrugere af rumtjenester. Med henblik på en fuld udnyttelse af rumapplikationernes potentiale bør de lokale og regionale brugere imidlertid i højere grad gøres opmærksomme på de dermed forbundne fordele. Der er behov for en mere intensiv dialog mellem tjenesteudbydere og slutbrugere;

17. mener derudover, at de lokale og regionale myndigheder på deres territorium samler forskellige økonomiske aktører og deltagere i innovationstrekanten. Lokale og regionale myndigheder har ansvaret for innovations- og SMV-programmer, der kan forbindes med rummet og yder dermed et strategisk bidrag til styrkelsen af rummarkedet;

18. bemærker ligeledes, at de lokale og regionale myndigheder på grund af deres tætte kontakt til borgerne har en unik adgang til forskellige samfundsgrupper på deres territorium

og derfor har ideelle forudsætninger for at kunne informere borgerne om de fordele, der er forbundet med rumtjenester. På den baggrund har netværk af lokale og regionale myndigheder som f.eks. netværket NEREUS (Network of European Regions Using Space Technologies) en særlig betydning.

B. Generelle lokale og regionale problemstillinger

19. Regionsudvalget anerkender med udgangspunkt i det faktum, at regioner er en af de største brugere af satellitbaserede applikationer, navnlig Copernicus/GMES-tjenester og -produkter, at EU's politik for rumindustrien bør støtte teknisk innovation og fjerne hindringer for udviklingen af denne. Resultaterne af EU's rumpolitik vil blive målt på faktorer som vækst, omkostningsreduktion, tværsektorielle spillover-effekter og beskæftigelsesmuligheder for en højt uddannet og produktiv arbejdsstyrke;

20. deler Kommissionens opfattelse af, at fremme af innovation på efterspørgselssiden er den største udfordring for EU's rumpolitik, således at EU's regioner og borgere kan få økonomisk fordel af de midler, som allerede er investeret i rummet under rammeprogrammerne;

21. er enig i, at en efterspørgselsorienteret politik for EU's rumsektor har til formål at myndiggøre brugerne, men at den ikke blot kan omfatte forbrugerstøtte;

22. opfordrer Kommissionen til at opstille kriterier for offentlig nytteværdi baseret på kompetencer og behov hos de offentlige myndigheder i forbindelse med evalueringen af brugernes efterspørgsel;

23. bemærker set ud fra et regionalt perspektiv, at lokale og regionale slutbrugere kun vil købe Copernicustjenester og -produkter, hvis de ser en klar forretningsmæssig fordel i at anvende disse;

24. anbefaler, at Kommissionen bør se nærmere på spørgsmålet om finansieringsmekanismer for nuværende og potentielle brugere, som kunne stilles til rådighed af EU og medlemsstaterne, når tjenesterne bliver operationelle. I Europa, som i resten af verden, er jordobservation en offentlig infrastruktur og aktiviteter i offentlighedens interesse indebærer afhængighed af offentlige midler til forskning og udvikling samt den operationelle etablering af tjenester;

25. mener, at den operationelle fase i Copernicus er afgørende for det økonomiske gennembrud for ny teknologi, men at der vil være behov for finansiel støtte til overvindelse af de startomkostninger, som er forbundet med, at en bred vifte af brugere begynder at anvende en ny teknologi;

26. forventer, at brugere som lokale og regionale myndigheder og SMV'er fortsat vil have brug for incitamenter og støtte fra EU og medlemsstaterne, og konstaterer, at ESA ligeledes kunne involveres i støtten til brugerne;

27. ønsker at henlede opmærksomheden på erfaringerne med lokal og regional bedste praksis, som viser, at Copernicus/GMES-downstreamtjenester i langt de fleste tilfælde opfylder de politiske behov og har demonstreret deres nytteværdi med hensyn til opfyldelsen af de politiske mål;

28. foreslår, at tjenester og applikationer udviklet på grundlag af rumteknologier kunne samfinansieres vha. strukturfondene under forudsætning af, at der er tilstrækkelig med politisk vilje og bevidsthed hos de personer, der forvalter midlerne. En lignende mekanisme er allerede anvendt under den finansielle ramme for 2007-2013, hvor ubenyttede samhørighedsmidler/EFRU-midler blev omfordelt til en ny prioritet: satellitbaseret bredbåndsinternet til fjerntliggende regioner.

C. Imødegåelse af sektorens problemer

29. Regionsudvalget konstaterer, at rumsektoren er karakteriseret ved lange udviklingscykluser. Dette øger de markedsrelaterede risici, idet markedspotentialet for nye applikationer må vurderes lang tid i forvejen. Konsekvensen er, at det er vanskeligt for iværksættere i rumindustrien at tiltrække investorer. Derudover gør rumaktivernes lange driftstid (10-15 år for en telekommunikationssatellit) markedet meget cyklisk, og det er meget vanskeligt at foretage en hurtig justering af udbuddet, hvis der sker ændringer i efterspørgslen;

30. anerkender, at høje faste omkostninger i upstream-sektoren, der skyldes store F&U-investeringer og lange udviklingstider samt markedets beskedne størrelse, forhindrer udnyttelsen af stordriftsfordele, hvilket fremmer en tendens til koncentration (f.eks. i segmentet for affyringsramper). På den anden side er omfattende stordriftsfordele en mulighed i downstream-sektoren, hvilket gør større markeder mere økonomisk levedygtige. Karakteren af disse udfordringer betyder, at regeringernes centrale rolle i den europæiske rumøkonomi ikke er til at overse;

31. fremhæver, at det er afgørende, at EU og medlemsstaterne i samarbejde med ESA hurtigst muligt træffer de nødvendige politiske, lovgivningsmæssige og tekniske beslutninger om at stille de påkrævede finansielle ressourcer til rådighed til sikring af en uafhængig adgang til rummet, færdiggørelse af de rumsystemer, som for nærværende udvikles eller planlægges, og styrkelse af F&U samt udvikling af innovative rumtjenester og -applikationer;

32. er af den opfattelse, at fremstillingsindustrien på rumfartsområdet på trods af sin strategiske betydning stadig ikke er en vigtig drivkraft i de nationale økonomier sammenlignet med andre industrisektorer i Europa og opfordrer til, at den fremtidige EU-politik for rumindustrien sikrer større uafhængighed for EU, hvad angår leveringen af strategiske komponenter fra tredjelande;

33. opfordrer ESA til fortsat at støtte organisationer, der har interesse i at overføre rumteknologi til andre industrier vha. støtte til feasibilityundersøgelser, markedsanalyser og prototyping. Støtte til nyetablerede virksomheder er tilgængelig via virksomhedskuvøser og den »incentive«-støtte (eller startkapital), der kan fås fra ESA's teknologioverførselsprogram (ESA Technology Transfer Programme Office — TTPO). Udvalget opfordrer ligeledes til en dialog, som kan resultere i en styrkelse af mulighederne for aktørerne på lokalt og regionalt niveau;

34. mener, at det har afgørende betydning, at EU fremmer »intelligent specialisering« og samarbejde mellem Unionens regionale og innovative støtteprogrammer, hvis det skal undgås, at EU overhales af de internationale konkurrenter;

35. er enig i Rådets konklusioner, der fastslår, at et nøgleelement i intelligent specialisering er inddragelsen af regionerne som centrale aktører i Europas innovationspolitik, hvilket også kan bidrage til, at forskningssektoren kan få adgang til det store finansielle potentiale i EU's regionale fonde. Set ud fra de lokale og regionale myndigheders perspektiv er det navnlig vigtigt at udvikle forretningsmodeller og styrke SMV'ernes erhvervskompetencer inden for tjenester med relation til jordobservation;

36. opfordrer til en koordinering af EU- og nationale politikker med det formål at fremskynde modningsprocessen i den europæiske jordobservationssektor på såvel udbuds- som efterspørgselssiden. Den nylige konsolideringsbølge er et tegn på, at industrien forbereder sig på næste fase. Tiden er kommet til, at vigtige kundesegmenter, som regeringer, bakker op om applikationer på jordobservationsområdet i stor skala. Når det lykkes for regeringerne at harmonisere efterspørgslen i en EU-kontekst vil dette på den ene side øge efterspørgslen og på den anden side muliggøre en standardisering (og stordriftsfordele for industrien).

D. Rumsektorens betydning

37. Regionsudvalget bemærker, at en række teknologiske spin-offs fra rumsektoren med relation til biovidenskaben ikke udnyttes fuldt ud i EU for øjeblikket. På europæisk niveau ville der være store fordele ved at have en målrettet spin-offstrategi ved starten af et rumprogram, som inddrager repræsentanter fra andre industrier;

38. fremhæver satellitteknologiens betydning i EU's rumsektor, og konstaterer, at ca. to tredjedele af alle solgte satellitter vedrører telekommunikationsapplikationer. Hvad angår EU's politik for rumindustrien er det derfor vigtigt at tage højde for, at dette marked har været genstand for konjunkturudsving, som primært afspejler ændringer i efterspørgslen efter GEO-telekommunikationssatellitter og dertil relaterede opsendelsestjenester;

39. konstaterer, at mobiltelefoner, internettet, kreditkort, vejafgifter, tv-udsendelser og vejrudsigter blot er nogle få eksempler på hverdagsfunktioner, som helt eller delvist er afhængige af satellitter. Andre mere strategiske anvendelsesområder omfatter bl.a. landbrug, overvågning af hav- og luftstrømme, navigation for skibe og fly, overvågning af nødsituationer, forurening, klima og miljø;

40. bemærker ligeledes, at stigningen i antallet af private aktører i rummet har bidraget til at gøre rumteknologi og -tjenester mere prismæssigt overkommelige og tilgængelige, hvilket har gjort det muligt for stater uden nationale rumprogrammer og udviklingslande at nyde godt af nogle af de fordele, som rummet kan levere;

41. anerkender, at det 7. europæiske rammeprogram har ydet et vigtigt bidrag til fremme af innovation i Galileo/Egnos og de ledsagende tjenester. Ordføreren kan imidlertid beklage, at der kun i beskedent omfang er blevet fokuseret på applikationer i det 7. rammeprogram, idet opmærksomheden har været rettet mod upstream-sektoren.

E. Den fremtidige tilgang til EU's politik for rumindustrien

42. Regionsudvalget stiller spørgsmålet om det hidtidige fokus, som har været begrænset til arbejdsmarked, infrastruktur og konkurrencedygtighed (med andre ord kvaliteten af de økonomiske rammevilkår) har været tilstrækkeligt omfattende, eller om der i stedet bør fokuseres på evnen til at fremstille eksportegnede varer og tjenester;

43. bifalder, at der er blevet taget højde for programmerne GALILEO og Copernicus i EU's flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020;

44. påpeger, at der på trods af, at den europæiske strategi for perioden 2014-2020 fokuserer på forskning og udvikling samt højteknologi, er en risiko for, at EU mister sin konkurrencefordel på dette område set i forhold til hurtigt udviklende lande under industrialisering som Indien, Kina og Brasilien, hvis medlemsstaternes budgetter til forskning og udvikling forbliver under de mål, der er opstillet i Lissabonstrategien;

45. bemærker, at enhver industripolitik resultater er uløseligt forbundet med de makroøkonomiske tendenser i EU og de nationale økonomier og opfordrer til udvikling af en højteknologisk, forskningsintensiv industriproduktion, hvor konkurrencefordelene kan udnyttes;

46. anser en afbalanceret gennemførelse af Europa 2020-strategien for at være vigtig: stiller derfor spørgsmålet, om konkurrenceevnen i innovative sektorer er tilstrækkelig til at forbedre beskæftigelse og vækst i EU's samlede økonomi, og opfordrer til, at der gives støtte til hele rumsektoren, således at strukturen i sektoren bliver mere ligevægtig med hensyn til fordelingen mellem store, mellemstore og små virksomheder;

47. anerkender, at der stadig skal gøres en stor indsats for at sikre en tilstrækkelig adgang til finansiering (risikovillig kapital) fra kilder, der ikke er for risikosky, selvom Kommissionen allerede har redskaber (herunder intelligent specialisering), der skal sikre en mere geografisk baseret tilgang til industripolitikken for vigtige sektorer;

48. påpeger, at et tæt partnerskab mellem det lokale/regionale niveau, som samarbejder med industrisektorerne for at kortlægge og støtte deres indledende tiltag, og det nationale/fælleseuropæiske niveau bør udgøre et væsentligt aspekt i EU's industripolitik.

F. Nærhed og proportionalitet

49. Regionsudvalget er enig med Kommissionen i, at EU skal have kompetence til at udføre aktiviteter, navnlig udformning og gennemførelse af programmer, på områderne forskning, teknologisk udvikling og rumindustri i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i EUF-traktaten. Imidlertid må udøvelsen af denne kompetence ikke resultere i, at medlemsstaterne forhindres i at udøve deres. De delte kompetencer vil være gældende, indtil EU udarbejder afledt EU-ret på disse områder, hvorefter nationale parlamenter skal fjerne national lovgivning, der er i modstrid med denne;

50. konstaterer, at den fragmenterede og begrænsede finansiering, der er til rådighed for rumforskningen, anses for at være en af de største barrierer for den videre udvikling af rumaktiviteter, og opfordrer derfor til en bedre koordinering af rumaktiviteter mellem EU, ESA og de respektive medlemsstater, således at Europa kan påtage sig et globalt lederskab i rumsektoren. Betydningen af EU's involvering i finansieringen af rumforskningsaktiviteter underbygges af den kendsgerning, at mange rumforskningsaktiviteter ikke ville blive gennemført uden EU-støtte. EU's indsats anses for at være uundværlig i den henseende;

51. har den holdning, at de foreslåede tiltag i meddelelsen er nødvendige, fordi det berørte emne har transnationale aspekter, som ikke kan reguleres tilfredsstillende af medlemsstaterne, og de eksisterende EU-foranstaltninger og den målrettede støtte under denne ramme ikke er tilstrækkelige til at kunne opfylde de opstillede målsætninger. Den foreslåede indsats vil pga. omfanget og effektiviteten resultere i klare fordele sammenlignet med en fragmenteret indsats på nationalt, regionalt eller lokalt niveau. Fordelen vil hovedsageligt ligge i stordriftsfordele, idet omfattende rumprogrammer kræver et investeringsniveau, som medlemsstaterne ikke har råd til på egen hånd;

52. bemærker derudover, at det aktuelle initiativ ikke har til formål at erstatte initiativer, som medlemsstaterne har truffet. Initiativet sigter mod at supplere foranstaltninger på medlemsstatsniveau og styrke koordineringen, hvor en sådan er nødvendig af hensyn til opfyldelsen af fælles mål;

53. anser argumenterne for at være klare, passende og overbevisende. Derfor er den EU-indsats, der skitseres i meddelelsen i tråd med nærhedsprincippet;

54. er enig med Kommissionen i, at EU i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet kun bør lovgive i det nødvendige omfang. Det bør prioriteres at styrke samarbejdet mellem medlemsstater, koordinere nationale tiltag eller supplere og støtte sådanne tiltag vha. retningslinjer, etablering af mekanismer til informationsudveksling mm. Relevante reguleringsaspekter set i lyset af EU's rumpolitik in spe vil være industrielle standarder, spørgsmål med relation til tekniske operationer og kommerciel udnyttelse af infrastruktur til satellitkommunikation.

Bruxelles, den 8. oktober 2013.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »CARS 2020: Handlingsplan for en konkurrencedygtig og bæredygtig bilindustri i Europa«

(2013/C 356/10)

REGIONSUDVALGET

- konstaterer, at bilindustriens vanskeligheder i mange medlemsstater har strukturelle årsager, som kræver gennemgribende ændringer;
- fremhæver, at det er vigtigt at udnytte alle muligheder på det lokale og regionale forvaltningsniveau. Hertil hører, afhængigt af de beføjelser de lokale og regionale myndigheder er tildelt i de enkelte medlemsstater, reduktion af de administrative byrder, fremskyndelse af bevillingsprocedurer, uddannelses- og efteruddannelsesforanstaltninger, etablering af kompetence- og innovationscentre og iværksættelse af innovative projekter;
- henviser til de eksisterende muligheder under strukturfondene: hertil hører f.eks. støtte til projekter inden for forskning og udvikling eller etablering af klynger. I nogle regioner er »bilklynger« blevet videreudviklet til »mobilitetsklynger« ved at inddrage jernbanesystemer, luftfart og sågar cykler, især el-cykler og pedelecs. Gennem diversificering har det været muligt at sikre en fortsat udnyttelse af virksomhedernes produktionskapacitet. Denne tendens understøttes først og fremmest ved at udnytte synergieffekter inden for innovation og teknologi;
- støtter udtrykkeligt Kommissionens strategi om at etablere en ekspertgruppe på højt niveau, der skal overvåge gennemførelsen og justeringen af handlingsplanens foranstaltninger og bifalder, at Regionsudvalget inddrages i gruppens arbejde.

Ordfører

Christian BUCHMANN (AT/PPE), medlem af Steiermarks delstatsregering

Basisdokument

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: CARS 2020: Handlingsplan for en konkurrencedygtig og bæredygtig bilindustri i Europa

COM(2012) 636 final

I. GENERELLE BEMÆRKNINGER

1. Bilindustrien står for 12 millioner direkte og indirekte arbejdspladser i EU og investeringer til en værdi af 28 milliarder euro i forskning og udvikling (2009). Den er en vækstmultiplikator, som yder et væsentligt positivt bidrag til EU's handelsbalance.

2. Bilindustrien i Europa gennemgår en alvorlig krise, der risikerer at blive værre, og som vil kunne mærkes i hele den europæiske økonomi.

3. Mens markeder uden for Europa, som f.eks. BRIC-landene, oplever et kraftigt opsving, er efterspørgslen efter biler i Europa stagnerende, hvilket udviklingen i antallet af nyindregistrerede personbiler i Europa tydeligt viser. Antallet af nyindregistrerede biler faldt i januar 2013 med 8,7 % til 885 159, hvilket er det laveste tal for januar, siden man begyndte at indsamle data ⁽¹⁾.

4. Europæiske fabrikanten kan og har kun i begrænset omfang og på forskellig vis kunnet høste fordel af potentialet på de udenlandske markeder. Mens PSA-Peugeot-Citroën, Ford og Fiat har noteret betydelige tab, har fabrikanten af luksusbiler som BMW, Audi og Daimler umiddelbart oplevet en stigning i deres salgstal. Masseproducenter, som hidtil primært har solgt deres små og mellemstore biler i Europa, befinder sig i en stadig vanskeligere økonomisk situation.

5. Eksperten venter ikke nogen forbedring af situationen i de næste tre år. Der kan forventes yderligere omstruktureringer, jobtab og fabrikslukninger i bilindustrien. Samtidig rejser spørgsmål om omfanget af en eventuel støtte og en forstærket forsknings- og innovationsindsats.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

6. Regionsudvalget konstaterer, at bilindustriens vanskeligheder i mange medlemsstater har strukturelle årsager, som kræver gennemgribende ændringer;

7. fremhæver, at disse ændringer skal være ledsaget af en intensiv social dialog, så konsekvenserne for de berørte parter begrænses mest muligt;

8. bifalder i høj grad Kommissionens meddelelse CARS 2020, som foreslår en handlingsplan for en konkurrencedygtig og bæredygtig bilindustri i Europa;

9. er enig med Kommissionen i, at disse foranstaltninger, som følge af den skitserede udgangssituation, skal gennemføres hurtigt;

10. understreger, at den europæiske bilindustri skal bidrage til et langsigtet bæredygtigt samfund. I den forbindelse vil foranstaltninger på miljø-, klima-, og trafikikkerhedsområdet få stor betydning;

11. støtter udtrykkeligt Kommissionens strategi om at etablere en ekspertgruppe på højt niveau, der skal overvåge gennemførelsen og justeringen af handlingsplanens foranstaltninger og bifalder, at Regionsudvalget inddrages i den højtstående ekspertgruppes arbejde;

12. ser med stor bekymring, at der mangler den nødvendige sammenhæng i Kommissionens forslag. Ofte arbejder generaldirektoraterne for erhvervspolitik, klima, miljø, beskæftigelse, det indre marked og handel forbi hinanden. Initiativerne på de forskellige områder er ikke i tilstrækkelig grad afstemt efter hinanden;

13. henviser som et eksempel til begrænsningerne i støtten til store virksomheder og den nuværende meget lave grænse for at blive betragtet som en lille eller mellemstor virksomhed (SMV), som allerede påpeget i Regionsudvalgets udtalelse om »Retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte for perioden 2014-2020« (CDR2232/2012_00_00_TRA_AC);

14. understreger i den forbindelse fleksible instrumenters store betydning for støtten til kriseramte virksomheder og henviser samtidig til Regionsudvalgets udtalelse om »EU's rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder« (CDR240/2013_00_00_TRA_AC);

⁽¹⁾ Tal fra Foreningen af Europæiske Automobilfabrikanten (European Automobile Manufacturers' Association — ACEA): [21.2.2013].

15. minder om, at udarbejdelsen af europæiske retningslinjer for finansielle incitamenter til fremme af miljøvenlige køretøjer var en af anbefalingerne i den endelige CARS 21-rapport, der blev vedtaget i juni 2012. Regionsudvalget beklager i denne forbindelse, at Kommissionen har udarbejdet retningslinjerne for finansielle incitamenter i form af et arbejdsdokument og ikke et lovgivningsdokument. Udvalget beklager endvidere, at dette dokument blot indeholder fem »anbefalede principper«, der ikke er forpligtende, og at dokumentet er vagt med hensyn til, hvilken effekt de store forskelle mellem skatteincitamenterne har for det indre markeds virkemåde;

16. fremhæver, at det er vigtigt at udnytte alle muligheder på det lokale og regionale forvaltningsniveau. Hertil hører, afhængigt af de beføjelser de lokale og regionale myndigheder er tildelt i de enkelte medlemsstater, reduktion af de administrative byrder, fremskyndelse af bevillingsprocedurer, uddannelses- og efteruddannelsesforanstaltninger, etablering af kompetence- og innovationscentre og iværksættelse af innovative projekter;

17. påpeger i den sammenhæng, at et initiativ, som kunne tages på lokalt og regionalt niveau, er samarbejde om fælles testmiljøer for den europæiske bilindustri. Sådanne fælles projekter kan inddrage lokale og regionale myndigheder, industrien, forskningsaktører m.fl. og rummer et stort potentiale for at sænke bilindustriens samlede udviklingsomkostninger, ligesom de kan have en positiv effekt på den internationale konkurrenceevne på langt sigt;

18. bemærker, at Kommissionens meddelelse fokuserer på bestræbelserne på at gøre køretøjer mere energieffektive, hvorimod den går let hen over et punkt af allerstørste betydning for såvel virksomhedernes konkurrenceevne som miljøet, nemlig energieffektiviteten i selve de fabrikker, hvor bilerne fremstilles, såvel som hos underleverandørerne. Dette er et område, der burde kigges nærmere på i forbindelse med CARS 2020-handlingsplanen.

INVESTERINGER I F&U

19. Regionsudvalget er enig med Kommissionen i, at investeringer i forskning og udvikling spiller en afgørende rolle for den fremtidige udvikling af den europæiske bilindustri, hvilket allerede blev understreget i Regionsudvalgets udtalelse om »Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og udvikling« (CdR 402/2011 fin);

20. ønsker bl.a. at gøre opmærksom på den demografiske udvikling, som accentuerer behovet for effektiv satsning på investeringer i forskning og udvikling. En stadig ældre befolkning skaber nye behov for at tilpasse teknik og funktioner i køretøjer, så de opfylder de ændrede behov, som denne befolkning har, når de anvender køretøjer. Mere effektive, komfortable, sikre, støjsvage og brugervenlige køretøjer med

internet- og netværksadgang kan på den måde udgøre moderne konkurrencefaktorer, som kan styrke den europæiske bilindustri på sigt;

21. understreger, at navnlig SMV'er indtager en vigtig rolle som innovatorer på underleverandørområdet og jobskabere i bilindustrien. Den EU-støtte, der omtales i CARS 2020, ville være særlig vigtig på netop dette område;

22. henviser til erfaringerne fra rammeprogrammerne for forskning fra de seneste år, som viser, at SMV'er, trods Kommissionens bestræbelser på at gennemføre forbedringer, stadig kun i beskedent omfang nyder godt af støtten fra EU's forskningsprogrammer. Årsagerne hertil er de store administrative byrder, de lange behandlingstider, men også den alt i alt for lave middeltildeling til programmerne, som resulterer i, at få projekter modtager støtte;

23. støtter Kommissionens forslag om en forenkling af projektstøtten i Horisont 2020 og opfordrer Europa-Parlamentet til at støtte de fremsatte forslag om afbureaukratisering for dermed også at reducere kontrolforanstaltningerne;

24. beklager, at Kommissionens forslag vedrørende tildelingen af Horisont 2020-midler ikke blev godkendt.

STRUKTURFONDENES ROLLE

25. Regionsudvalget slår til lyd for, at de regionale og lokale myndigheder udnytter strukturfondene optimalt inden for rammerne af statsstøttelovgivningens muligheder;

26. henviser til de eksisterende muligheder under strukturfondene: hertil hører f.eks. støtte til projekter inden for forskning og udvikling eller etablering af klynger. I nogle regioner er »bilklynger« blevet videreudviklet til »mobilitetsklynger« ved at inddrage jernbanesystemer, luftfart og sågar cykler, især el-cykler og pedelecs. Gennem diversificering har det været muligt at sikre en fortsat udnyttelse af virksomhedernes produktionskapacitet i krisetider. Denne tendens understøttes først og fremmest ved at udnytte synergieffekter inden for innovation og teknologi.

KVALIFIKATIONER

27. Regionsudvalget understreger problemerne inden for uddannelse og efteruddannelse, demografiske forandringer, færdighedsmanglen og den mærkbare knaphed på unge kandidater fra tekniske universiteter, der også behandles i meddelelsen om CARS 2020;

28. fremhæver nødvendigheden af, at midler fra Den Europæiske Socialfond (ESF) anvendes fornuftigt til en opkvalificering af arbejdstagere, der endnu ikke trues af arbejdsløshed. Det er op til medlemsstaterne at planlægge brugen af ESF-midler. Derved skal det sikres, at der tages hensyn til den enkelte regions særlige udviklingsbehov;

29. støtter i den forbindelse Europa-Parlamentets krav om, at Kommissionen forelægger et forslag til direktiv om information og høring af arbejdstagere, foregribelse og styring af omstruktureringer;

30. opfordrer til, at Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen tildeles tilstrækkelige midler og udformes fleksibelt med det formål at afbøde globaliseringens negative følger-virkninger for europæiske virksomheder og deres arbejdstagere;

31. henviser til de positive erfaringer med en tidlig uddannelse af unge i et tosporet uddannelsessystem, hvor virksomhederne selv uddanner den efterspurgte faglærte arbejdskraft, og hvor de unge har gode chancer for at finde arbejde umiddelbart efter, at uddannelsesforløbet er afsluttet;

32. støtter målrettede foranstaltninger, der skal gøre tekniske fag mere attraktive for kvinder. I hele Europa udgør kvinder under 10 % af kandidaterne fra tekniske universiteter. Erfaringer var de enkelte regioner har vist, at kvinder navnlig inden for F&U har bidraget med en værdifuld sensibilitet, som navnlig er værdsat inden for billedesign. Hertil kommer, at de med over 50 % udgør den største købergruppe.

33. opfordrer til yderligere samarbejde mellem erhvervsuddannelsessystemet og erhvervslivet, hvilket det ser som en mulighed for bedre at kunne tilpasse undervisningsplanerne til de skiftende behov på arbejdsmarkedet.

ALTERNATIVE BRÆNDSTOFFER OG DEN NØDVENDIGE INFRASTRUKTUR

34. Regionsudvalget opfordrer industrien til yderligere at intensivere udviklingen af alternative fremdriftsteknologier og markedsføre modeller, der fungerer i praksis, med henblik på at opfylde klimamålene og drage økonomisk fordel af det teknologiske forspring (reduktion af udgifterne til brændstoffer, handelsbalancen, beskæftigelse i forbindelse med produktionen af biobrændstoffer m.m.) og opnå en energibesparelse som følge heraf. Dette omfatter også procedurer og teknologier til opsamling og lagring af nye energikilder;

35. foreslår, at der satses på en intensiv udveksling af god praksis mellem alle medlemsstater om samarbejdet mellem erhvervsuddannelsessystemet og erhvervslivet, således at alle regioner kan få gavn heraf;

36. opfordrer i den forbindelse til, at udviklingen af forskellige teknologier stimuleres vha. præcise målsætninger, der tager højde for alle alternativer. Alt afhængigt af anvendelsesformålet har de enkelte teknologier styrker og svagheder. Samtidig bør der ved regulering af brugen af alternative brændstoffer fra vedvarende energikilder tages hensyn til den samlede energibalance, herunder energiforbruget ved brændstofproduktionen;

37. fremhæver i den sammenhæng vigtigheden af, at den nødvendige infrastruktur stilles til rådighed, idet det ellers vil være vanskeligt at trænge ind på markedet. Der må derfor gøres en fælles indsats for at presse på med alternative brændstoffer og den dertil krævede infrastruktur. Dette vil kræve, at der oprettes særlige koordinationsudvalg mellem sektoren og dem, der har ansvaret for planlægningen af infrastrukturer. Udviklingen af disse infrastrukturer bør baseres på forudgående undersøgelser og integrerede mobilitetsplaner, som gør det muligt at analysere de forskellige muligheder med udgangspunkt i de forskellige transportformer og behovene i det pågældende regional- eller lokalområde;

38. opfordrer til udarbejdelse af EU-retningslinjer for finansielle incitamenter til fremme af rene køretøjer, som bør baseres på objektive og disponible data som f.eks. CO₂-udledninger;

39. bifalder i den henseende Kommissionens initiativ »Miljøvenlig energi til transport« og henviser til Regionsudvalgets udtalelse om dette emne (CDR28/2013_00_00_TRA_AC);

40. konstaterer, at der findes innovative løsninger inden for offentlige udbudsprocedurer. Gennem offentlige investeringer kan der ydes særlig støtte til alternative fremdriftsteknologier, især i byområder (omstilling af bilparker);

41. henviser til mange forbilledlige eksempler fra regioner og kommuner, hvor man går nye veje i form af en kombination af tilskud til el-biler, parkeringspladsforvaltning og infrastruktur (ladestationer).

LIVSCYKLUSBETRAGTNING OG GENANVENDELSE

42. Regionsudvalget henviser til EU-direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000, der foreskriver, at 95 % af et køretøjs vægt i materialer skal kunne genbruges og genvindes fra 2015. Ved at udnytte genanvendelige ressourcer kan ressourceforbruget således reduceres, og afhængigheden af importerede råmaterialer bringes ned. Samtidig er procesorienteret genanvendelse i gang med at danne grundlaget for en kontinuerlig værdiskabelse og for at skabe kvalificerede job i Europas regioner;

43. fremhæver, at en konsekvent livscyklusbetragtning allerede begynder med bilens konstruktion og endvidere omfatter alle miljørelevante virkninger i produktionsprocessen. Den dækker naturligvis også driftsfasen og til slut genanvendelse og/eller bearbejdning til senere genvinding;

44. gør opmærksom på, at en sådan helhedsbetragtning først og fremmest giver gode muligheder for udvikling af nye bæredygtige materialer og bidrager til at nå de CO₂-mål, der er forankret i Europa 2020-strategien;

45. understreger, at eksporten af mere end 75 % af de udrangerede køretøjer i sidste fase af deres produktlivscyklus betyder, at Europa mister store potentielle ressourcer og skal anvende nye primære ressourcer købt i Asien til nye køretøjer (sjældne jordarter);

46. fremhæver i den forbindelse genanvendelsens vigtige funktion, idet den skaber nye arbejdspladser og reducerer afhængigheden af råstofleverandører;

47. opfordrer derfor til, at der bør gøres en fælles indsats for at øge brugen af udrangerede køretøjer som ressource. Målet bør være at indføre klare bestemmelser om en forpligtelse til genanvendelse samt at fremskynde udviklingen af bæredygtige materialer.

48. anmoder om, at man i højere grad er opmærksom på brugtvoغنsmarkedet og analysen af forbrugernes vaner under beslutningstagningsprocessen, hvad angår evalueringen af bilindustrien og dertil knyttede spørgsmål;

49. finder det uheldigt, at handlingsplanen kun nævner brugtvoغنsmarkedet i et enkelt afsnit, og gør opmærksom på, at vognparken i EU's østlige medlemsstater er præget af gamle biler. Dette kan tilskrives kombinationen af billigere brugtvoغن-sforhandlere, priserne på nye biler og den gennemsnitlige nettoløn samt et fald i levestandarden;

Bruxelles, den 9. oktober 2013.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »EU's sociale investeringspakke«

(2013/C 356/11)

REGIONSUDVALGET

- påskønner den af Kommissionen foreslåede strategiske tilgang, som går ud på via den sociale investeringspakke at vie mere opmærksomhed til at styrke befolkningens evner og støtte deres deltagelse i samfundet og på arbejdsmarkedet med henblik på at øge den enkeltes velstand, sætte skub i økonomien og bidrage til et stærkere, mere sammenhængende og konkurrencedygtigt EU efter krisen;
- beklager, at Kommissionens sociale investeringspakke forbigår de lokale og regionale myndigheders rolle. Lokale og regionale myndigheder har et direkte kendskab til sociale problemer og spiller en afgørende rolle i koordineringen og gennemførelsen af tiltag til håndtering af disse problemer;
- bemærker, at mange lokale og regionale myndigheder allerede udformer og gennemfører vellykkede programmer til håndtering af de udfordringer, der nævnes i den sociale investeringspakke. Derfor bør man fremme den indbyrdes udveksling af bedste praksis mellem lokale og regionale myndigheder;
- opfordrer EU til i enighed med medlemsstaterne at overveje muligheden af at etablere en europæisk ramme for sociale boliger, eftersom sociale boliger spiller en afgørende rolle for bekæmpelsen af hjemløshed, da de er et resultat af de boligforholds- og forebyggende strategier rettet mod hjemløse, som Kommissionen har opfordret til;
- påpeger, at ESF derfor i højere grad bør tage hånd om borgernes egentlige behov ved at give lokale og regionale myndigheder større fleksibilitet til at fastlægge målsætninger på lokalt niveau;
- anmoder Kommissionen om at udarbejde en konkret gennemførelsesplan for den sociale investeringspakke. Planen bør omfatte ordninger til overvågning, koordinering, tværnational udveksling og gensidig læring om tematiske prioriteter såsom ungdomsarbejdsløshed, uddannelse, hjemløshed, børnefattigdom og omsorg for handicappede og plejekrævende personer.

Ordfører	Ahmed ABOUTALEB (NL/PSE), borgmester i Rotterdam
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Sociale investeringer i vækst og samhørighed, herunder gennem anvendelse af Den Europæiske Socialfond 2014-2020
	COM(2013) 83 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Baggrund for udtalelsen

1. Regionsudvalget påskønner den af Kommissionen foreslåede strategiske tilgang, som går ud på via den sociale investeringspakke at vie mere opmærksomhed til at styrke befolkningens evner og støtte deres deltagelse i samfundet og på arbejdsmarkedet med henblik på at øge den enkeltes velstand, sætte skub i økonomien og bidrage til et stærkere, mere sammenhængende og konkurrencedygtigt EU efter krisen;

2. henleder opmærksomheden på sin udtalelse om aktiv inddragelse (2008/C 257/01), som understreger lokale og regionale myndigheders betydning som vigtige aktører i en aktiv integrationspolitik;

3. mener, at det kun er muligt at opnå bæredygtig vækst, afbalancerede budgetter og social samhørighed gennem yderligere bestræbelser på at skabe nye arbejdspladser og forbedre den sociale beskyttelse og den sociale inklusion. Dette bør fuldt ud manifestere sig i det europæiske semester ved, at man sikrer indarbejdelsen af målsætninger, der navnlig vedrører ordentlig beskæftigelse og mindskelse af uligheder, i overvågnings- og samordningsmekanismerne og dermed en balance mellem økonomiske og sociale målsætninger og fortsætter indsatsen for at fremme økonomisk, social og territorial samhørighed med det formål at reducere de økonomiske og sociale forskelle mellem regionerne;

4. påpeger, at udfordringer i forbindelse med fattigdom og social udstødelse er særligt alvorlige i absolutte tal i byområder, som udgør 80 % af EU's befolkning og 85 % af EU's BNP, mens landdistrikter på grund af lavere indtægter og lavere befolkningskoncentration står over for større sociale problemer relativt set. I byområder har disse sociale problemer tendens til at samle sig i visse kvarterer, som omdannes til fattigdomslommer uanset velstanden i byen.

Generelle bemærkninger

5. Regionsudvalget understreger, at det i bekæmpelsen af fattigdom og social udstødelse er afgørende at sikre, som det er nedfældet i EU's charter om grundlæggende rettigheder, alle

borgere lige adgang til almenyttige basistjenester, såsom bolig, uddannelse, sundhedsvæsen, beskæftigelse og adgang til sociale tjenester. En af forudsætningerne for at opnå dette er solidaritet mellem borgere fra alle samfundslag. Fordelingen af disse basistjenester kræver en sammenhængende strategi med både et langsigtet og et kortsigtet fokus, der sætter borgerne i centrum for problemløsningsprocessen;

6. opfordrer til, at alle EU's institutioner afgiver et klart tilsagn om at inddrage borgerne i alle faser af politikudviklingen, fra overvejelse til gennemførelse. Det er af altafgørende betydning, at vi nu genfinder tilliden til vores demokratiske institutioner ved at vise, at vi er 100 pct. lydhøre over for borgernes behov og ambitioner. Derudover vil vi ved at søge løsninger på lokalt niveau og drage nytte af borgernes energi, vilje til forandring og viden om de reelle behov ude i virkeligheden være bedre rustet til at finde realistiske og effektive løsninger på sociale udfordringer. Ved at investere i lokale fællesskaber skaber man stabile kvarterer, hvilket har en positiv effekt på opfattelsen af sikkerheden;

7. bifalder, at Kommissionen respekterer nærhedsprincippet, i og med den anerkender, at beskæftigelse og socialpolitik primært er medlemsstaternes og de lokale og regionale myndigheders ansvar;

8. er enig med Kommissionen i, at det i kampen mod arbejdsløshed er afgørende at lægge større vægt på tiltag, der skaber nye jobs, mindsker arbejdsløsheden og fremmer livslang læring, og initiativer, der sigter mod at øge konkurrenceevnen på arbejdsmarkedet, styrke uddannelsessystemet, og sikre lige muligheder på flere områder samt andre tiltag, der kan forbedre borgernes færdigheder og muligheder. Blandt disse tiltag bør man sikre arbejdstagernes mobilitet og yde mikrolån til dem, der ønsker at etablere eller udvide virksomhed;

9. beklager, at Kommissionens sociale investeringspakke forbigår de lokale og regionale myndigheders rolle. Lokalområder og regioner har som hjem, arbejdspladser og uddannelsessteder, og fordi de drager omsorg for handicappede og plejekrævende personer, stor indvirkning på størstedelen af Europas borgeres liv. Lokale og regionale myndigheder leverer de fleste sociale tjenesteydelser og finansierer en stor del af de sociale ydelser;

10. mener, at den integrerede gennemførelse af strategier for aktiv inklusion, som Europa-Parlamentet og Kommissionen har opfordret til, vil gavnes af, at de lokale og regionale myndigheder tildeles en stærkere rolle i beslutningsprocessen. Lokale og regionale myndigheder har et direkte kendskab til sociale problemer og spiller en afgørende rolle i koordineringen og gennemførelsen af tiltag til håndtering af disse problemer. Erfaring i forbindelse med håndteringen af sociale udfordringer er altafgørende for indfrielsen af Europa 2020-strategiens mål. Derfor er der behov for at tildele lokale og regionale myndigheder en vigtig rolle i det europæiske semester og i forhandlingerne om de nationale reformprogrammer og deres gennemførelse;

11. understreger, at det skal kunne betale sig at arbejde. Dette indebærer, at der bør garanteres en passende mindsteløn og kvalitetsbeskæftigelse. Hvis en person midlertidigt ikke (eller endnu ikke) er i stand til at arbejde, bør han sikres et passende livsgrundlag med lige adgang til grundlæggende forebyggende, kompetencefremmende og aktiverende tjenester. Regionsudvalget opfordrer derfor Kommissionen til at se på behovet for en implementering af Rådets henstilling fra 1992 om minimumsindkomst;

12. bemærker, at lokale myndigheder er nødt til at udnytte energien fra alle enkeltpersoner, civilsamfundet og virksomheder, der strømmer til byområderne. Man bør fremme innovationsånden blandt sociale iværksættere, som kan bidrage med nye løsninger på efterspørgslen efter tjenesteydelser og infrastruktur. Regioner og byer bør tilstræbe en medskabelsesproces ved at etablere produktive partnerskaber med den private sektor og civilsamfundsgrupper og samtidig fremme reel og omfattende inddragelse af borgere i alle faser af den sociale innovation (ideer, tilrettelæggelse, forvaltning, udvikling og gennemførelse);

13. mener, at deltagelse af alle borgere i de lokale og regionale politikker vedrørende social inklusion og integration er af afgørende betydning, og at der ikke bør skelnes mellem tredjelandstatsborgere og EU-borgere. Udvalget henleder opmærksomheden på, at tilstrømningen af nye borgere som følge af mobiliteten i Unionen skaber udfordringer i forbindelse med tilpasning af offentlige tjenesteydelser til borgere, f.eks. bolig, arbejde og uddannelse. De grundlæggende integrationsbehov for EU-borgere er ofte ikke anderledes end behovene for andre tilflyttere. De skal vænne sig til et nyt sprog, et nyt system og til tider også nye sociale normer;

14. beklager, at Kommissionen kun delvist har inddraget Europa-Parlamentets initiativbetænkning om en social investeringspagt (2012/2003 INI af 25. juli 2012), der opfordrer til bedre styring med henblik på virkeliggørelsen af målene for beskæftigelse og de sociale mål i Europa 2020-strategien, og ikke foreslår yderligere ressourcer. Den sociale investeringspakke bør gå længere end blot politiske henstillinger til medlemsstaterne og offentliggørelse af en række lovgivningsinitiativer.

Særlig i en krisetid bør EU's budget og de nationale budgetter sigte mod at indeholde beskæftigelsesprogrammer og sociale investeringsprogrammer;

15. bemærker, at den sociale investeringspakke indeholder omfattende oplysninger om sociale tendenser i EU. Dataene og oplysningerne herom bygger på nationale eller regionale tendenser og statistikker. Sådanne aggregerede oplysninger giver ikke et tilstrækkeligt billede af udfordringerne på lokalt niveau eller de forskellige sociale behov og mangler mellem det lokale, regionale og nationale niveau. Indhentning af beviser for, hvad der virker, og hvad der ikke virker på lokalt niveau, er afgørende for at sikre, at de gennemførte tiltag er både virkningsfulde og effektive i forhold til indfrielsen af de socialpolitiske målsætninger. Regionsudvalget opfordrer EU-institutionerne til at indsamle data og oplysninger om sociale tendenser på lokalt og regionalt niveau samt at vurdere og evaluere politikker om social inklusion fra lokale og regionale myndigheder, navnlig fra større byer;

16. henviser til den vedvarende kønsbaserede forskelsbehandling, som i endnu højere grad rammer grupper, der forskelsbehandles på flere måder (f.eks. kvinder, der også er enlige mødre), og hilser velkommen, at Kommissionen er bevidst om denne særlige udfordring og vil give den behørig opmærksomhed;

17. anerkender ikke desto mindre, at meddelelsen kan vise sig at være et vendepunkt, da den definerer socialpolitik som en investering i samfundet snarere end som en omkostning som følge af markedssvigt. Ved at beskrive socialpolitik således kan man måske medvirke til, at man går fra *korrigerende* foranstaltninger til *forebyggende* foranstaltninger og dermed håndterer problemer som social udstødelse, inden de opstår, og udsætter afhængigheden af pleje ved at fremme selvhjulpethed og aktiv aldring;

18. hilser velkommen, at Det Europæiske Råd den 27.-28. juni 2013 erkendte behovet for at styrke ØMU'ens sociale dimension. Udfordringen ligger i at udstyre EU med de relevante instrumenter for at underbygge potentialet for egentlig økonomisk konvergens og socialt fremskridt for alle medlemsstater i stedet for at forlade sig på interne devalueringsmekanismer over for asymmetriske chok. Udvalget ser derfor frem til Kommissionens meddelelse om ØMU'ens sociale dimension, der forventes først i oktober 2013;

19. mener, at ØMU'ens sociale dimension som foreslået af Europa-Parlamentet ⁽¹⁾ kunne bygge på en »social investeringspagt«, som er baseret på europuspagt-modellen. En sådan pagt

⁽¹⁾ Beslutning af 20. november 2012 om »En social investeringspagt — som svar på krisen«.

vil indeholde en række mål for medlemsstaternes sociale investeringer rettet mod at indfri Europa 2020-strategiens beskæftigelsesmæssige, sociale og uddannelsesmæssige målsætninger. Den sociale investeringspagt burde tillige suppleres af en »resultattavle«, som kunne etableres på grundlag af artikel 148 TEUF og under EPSCO-rådets ansvar, med henblik på at identificere beskæftigelsesmæssige og sociale ubalancer, der risikerer at true Den Økonomiske og Monetære Unions stabilitet;

20. opfordrer Kommissionen til videre at undersøge muligheden af at indføre en EU-ordning for arbejdsløshedsunderstøttelse, der ville kunne fungere som en automatisk stabilisator på ØMU-plan;

21. bifalder, at det i Rådets konklusioner ⁽²⁾ understreges, at »de muligheder, som EU's eksisterende finanspolitiske rammer giver for at finde balancen mellem behovene for produktive offentlige investeringer og målene vedrørende finanspolitisk disciplin«, bør udnyttes i den præventive del af stabilitets- og vækstpakten. Udvalget forventer derfor, at Kommissionen ser nærmere på kvaliteten af de offentlige udgifter, f.eks. ved at overveje en adskillelse af *nuværende udgifter* og *investeringer* i budgetunderskudsberegningerne, således at man undgår at sætte en kæp i hjulet for offentlige investeringer med langsigtede nettofordele.

Anbefalinger

22. Regionsudvalget insisterer på, at uddannelse (hvad enten formel eller uformel) bør være hjørnестenen i den sociale investeringspakke. Ulige adgang til uddannelse — navnlig uddannelse af høj kvalitet, der forbereder unge til beskæftigelsesmuligheder i et inklusivt informationssamfund og til at blive aktive borgere i komplekse, demokratiske samfund — er afgørende barrierer for bekæmpelse af fattigdom og fremme af økonomisk vækst. Medlemsstaterne bør vise engagement og investere i uddannelse og livslang læring for alle ved især at fokusere på førskoleundervisning og adgang til videregående uddannelser, samarbejde mellem virksomheder og uddannelsesinstitutioner, uddannelse på jobbet og særlig erhvervsuddannelse for sektorer med mangel på arbejdskraft (f.eks. medicinalindustrien, ren teknologi, IKT) samt en reduktion af frafaldsprocenten;

23. glæder sig over Kommissionens fokus på uddannelse og mener, at man i denne sammenhæng i højere grad bør fokusere på erhvervsuddannelse og kvaliteten af denne med konkrete foranstaltninger både i forbindelse med vejledningen og under uddannelsen. For at kunne konkurrere i en globaliseret verden har EU's økonomi brug for flere håndværkere, ingeniører og teknikere. Desværre er færre og færre mennesker i EU interesseret i erhvervsuddannelse, selv om den giver glimrende muligheder for at bekæmpe arbejdsløshed og skabe en bæredygtig økonomisk udvikling;

24. insisterer på, at efter- og videreuddannelse skal værdsættes. EU bør tilvejebringe tilstrækkelige langsigtede tiltag og afsætte tilstrækkelig finansiering fra Den Europæiske Socialfond (ESF) til at forbedre niveauet for erhvervsuddannelse;

25. understreger, at der ud over det intense fokus på udbuddet af arbejdsdygtige arbejdstagere er behov for mere fokus på arbejdsmarkedets efterspørgsel. Det er et faktum, at arbejdsløse primært er lavtuddannede, og at de ledige jobs kræver høje kvalifikationer, og i disse krisetider er vi nødt til at supplere tiltag vedrørende efterspørgslen med instrumenter på udbudssiden, som går videre end blot dereguleringen af arbejdsmarkedet, sænkning af prisen på arbejdskraft og incitamenter til de arbejdsløse til at tage dårligt betalte jobs. Vi bør højne de lavtuddannede og arbejdsløses kompetencer ved at give dem den nødvendige kapacitet til indlæring;

26. anmoder indtrængende Kommissionen, medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder om at tilskynde til en bedre foregribelse af fremtidige kompetencebehov, arbejde på et bedre samspil mellem kompetencer og arbejdsmarkedets behov og bygge bro mellem uddannelsesverdenen og arbejdslivet. Dette gør sig især gældende for arbejdsmarkedets nederste segmenter, hvor det er nødvendigt at fremme arbejdsmarkedsdeltagelsen på en fleksibel og ikke-bureaukratisk måde. I eksempelvis Nederlandene har regeringen, virksomheder og uddannelsesinstitutioner skrevet under på en teknologipagt, som har til formål at forbedre forbindelserne mellem uddannelsesverdenen og arbejdsmarkedet i teknologisektoren og dermed mindske manglen på teknisk personale. Teknologipakten er blevet indgået på nationalt niveau, men består primært af tiltag, der skal gennemføres på regionalt eller sektorielt niveau ved hjælp af allerede eksisterende strukturer, f.eks. de enkelte lokale centre for ekspertviden (»kennisserviceplaatsen«), der beskæftiger sig med talentudvikling, byer, hvor det er godt at bo, og folkesundhed i Rotterdam;

27. påpeger, at det er vigtigt at udnytte al potentiel arbejdskraft til fulde. For personer i udkanten af arbejdsmarkedet kan der indføres støtteforanstaltninger, som henhører under de nationale og/eller lokale og regionale myndigheder;

28. anbefaler, at (social) inddragelse føjes til de tre eksisterende søjler i den af Kommissionen foreslåede tilgang med henblik på at styrke aktiv integration af dem, der befinder sig længst fra arbejdsmarkedet: tilstrækkelig indkomststøtte, aktiv integration og tjenesteydelser af høj kvalitet. Social inddragelse og inklusion bør være nøglen til at indfri vores sociale ambitioner og udbygge samt bevare vores stærke velfærdsstater.

⁽²⁾ Det Europæiske Råds konklusioner af 13.-14. december 2012, I. Økonomisk Politik, pkt. 2.

Borgerne skal have mulighed for at virkeliggøre deres fulde potentiale og fuldt ud udnytte og videreudvikle deres kompetencer med økonomisk uafhængighed som mål;

29. ønsker en præcisering af *konditionalitet* i adgangen til velfærd. Konditionaliteter kan ses som acceptable i forbindelse med sociale overførsler, der både skal støtte borgere og tilskynde dem til at vende tilbage til arbejdsmarkedet eller til et uddannelsesforløb;

30. i betragtning af, at det vurderes, at omkring 56 mio. personer i EU over 15 år ikke har en bankkonto, bifalder Regionsudvalget Kommissionens forslag om at give hver enkeltperson i EU ret til en basiskonto;

31. bifalder Kommissionens intentioner om at undersøge anvendelsen af de nye finansielle instrumenter og navnlig det sociale udbytte af investeringer og sociale obligationer, der skal øge løftestangseffekten af offentlige sociale investeringer, og anmoder Kommissionen om at præsentere mere detaljerede forslag på dette område ved at sikre, at EU's udbudsregler indeholder bestemmelser om socialt udbytte. Udvalget støtter i denne sammenhæng den foreslåede indførelse af en EU-opsparringskonto, der kan give yderligere midler til EU til at bidrage til Europa 2020-målsætningerne om beskæftigelse og vækst på lokalt og regionalt niveau;

32. understreger, at medlemsstater, regioner og lokale myndigheder bør udnytte mangfoldigheden blandt deres borgere. En inklusiv kultur, hvor man trygt kan være unik og skabe kontakt til andre gennem mangfoldighed, er en forudsætning for innovation;

33. bemærker, at mange lokale og regionale myndigheder allerede udformer og gennemfører vellykkede programmer til håndtering af de udfordringer, der nævnes i den sociale investeringspakke, herunder kvikskranker (ungeskranker), regionale unge- og familiecentre, boligforholds- og forebyggende strategier for hjemløse, et socialt udbytte af investeringer, sociale obligationer, talentfabrikker, børnevenlige kvarterer og fuld inddragelse. Derfor bør man fremme den indbyrdes udveksling af bedste praksis mellem lokale og regionale myndigheder. Partnerskaber og samarbejde mellem lokale myndigheder giver dem mulighed for at drage nytte af flere ressourcer og mere erfaring, samtidig med at man fremmer en bred deltagelse i udviklingsprocessen med deres partnere fra forskellige sektorer. Man bør i høj grad tage disse erfaringer i betragtning i udviklingen af den vidensbank, som foreslås i den sociale investeringspakke, og i fremme af disse udvekslinger inden for EU's program for social udvikling og innovation;

34. påpeger, at både Den Europæiske Fond for Integration af Tredjelandstatsborgere (INTI) og ESF har finansieret integrationsprogrammer. Dog har finansieringskilden i for mange tilfælde begrænset, hvilke tjenesteydelser der er blevet leveret. Med den stigende EU-mobilitet for øje bør det understreges, at den næste budgetperiode bør målrette finansiering til støtte for mobile EU-borgere ved at sammenlægge prioriteter fra begge fonde og skabe et finansieringsprogram for alle statsborgere, uanset hjemland. Disse nye finansieringsbudgetter kan anvendes til at give EU-borgere adgang til sprog- og oplysningsprogrammer i tæt samarbejde med andre aktører, såsom ngo'er og navnlig den private sektor. Kommissionen bør bruge sin indflydelse til at opfordre lokale og regionale myndigheder i afsenderlande til at bruge ESF og Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til at investere kraftigt i den sociale og økonomiske udvikling af deres befolkninger;

35. bemærker, at selv om migration inden for og mellem medlemsstater har givet personer mulighed for at reagere på den økonomiske nedgang, kan mere omfattende og langsigtede sociale investeringer i regioner og kommuner (som har de bedste forudsætninger for at forstå deres områdes og lokalsamfunds forhold) håndtere krisen på en mere bæredygtig måde ved at lette presset på personer, der i deres jagt på arbejde forlader deres hjem, familier og lokalsamfund. Desuden kan borgernes muligheder for at migrere til andre medlemsstater med henblik på arbejde eller uddannelse etc. blive hindret af utilstrækkelige sprogfærdigheder. Der kan være brug for nye tiltag til at styrke sprogundervisning til støtte for kortvarig migration, indtil man finder mere langsigtede løsninger. Dette vil ligeledes yderligere fremme social inklusion;

36. er enig i Kommissionens holdning til de lokale konsekvenser af demografiske ændringer og en aldrende befolkning, som skaber ny efterspørgsel efter social infrastruktur og adgang til offentlige områder. Det stigende problem med fattigdom blandt ældre har skabt et behov for bæredygtige sociale sikrings-systemer og -tjenester, som skal være tilgængelige og økonomisk overkommelige for alle. Forsorgsmodellen bør skrottes til fordel for en forebyggende model, som gør det muligt at sikre, at befolkningen kan forblive selvhjulpne og integrerede i samfundet. Man bør vie særlig opmærksomhed til fremme af aktiv og sund aldring blandt EU-borgere og skifte fra et institutionelt fokus til en strategi, der tager udgangspunkt i lokalsamfundet;

37. beklager, at arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene »Long-Term Care in Ageing Societies« ikke beskæftiger sig med fattigdom, social udstødelse og en anstændig indtægt for ældre mennesker, hvilket på den anden side kan føre til øget behov for langvarig pleje. Udvalget savner også en mere tilbundsående analyse af, hvordan strukturfondene kan støtte investeringer i langvarig pleje;

38. mener, at den sociale investeringspakke bør ledsages af en større anerkendelse af socialøkonomiens rolle i betragtning af, at socialøkonomien på EU-plan udgøres af 2 mio. virksomheder (dvs. 10 % af alle europæiske virksomheder) og beskæftiger mere end 11 mio. lønnede arbejdstagere (svarende til 6 % af arbejdsstyrken i EU). Opfordrer derfor igen til indførelsen af en statut for europæiske gensidige selskaber, hvilket også blev godkendt af Europa-Parlamentet i marts;

39. påpeger betydningen af tværfagligt samarbejde mellem social- og sundhedsområdet og mellem lokalsamfundenes formelle og uformelle netværk. Der er behov for viden om forskellige former for nabohjælp og den supplerende støtte, som ydes af frivillige, fagfolk og naboer. Fagfolk bør i højere grad identificere sig med lokalsamfundet, hvor en samarbejdsorienteret og formidlende rolle kan styrke og bidrage til nabohjælp og frivilligt arbejde. Denne nye forvaltningstilgang, som har været en succes i visse europæiske byer, bør støttes med instrumenter på europæisk niveau med henblik på at udbrede bedste praksis i hele EU. Det forekommer hensigtsmæssigt at indføre systemer, som kombinerer oplysninger om borgeren (social og sundhedsmæssig baggrund) og adgangen til oplysninger om tilgængelige ressourcer og ydelser (katalog eller portefølje over ydelser og ressourcer, anvendelige innovative teknologier, f.eks. avancerede teleplejesystemer, fjernovervågning osv.);

40. opfordrer EU til i enighed med medlemsstaterne at overveje muligheden af at etablere en europæisk ramme for sociale boliger, hvilket udvalget anmodede om i sin udtalelse fra oktober 2011 og Europa-Parlamentet i sin resolution af 11. juni 2013. Selv om sociale boliger ikke hører under EU's formelle kompetencer, har mange EU-politikker (konkurrencepolitik, det indre marked, strukturfondene, energieffektivitetspolitik, miljønormer etc.) en direkte indvirkning på sociale boliger. Derfor er der behov for en koordinerende ramme, der kan sikre, at de grundlæggende rettigheder respekteres, og at der er sammenhæng mellem EU-politikker med relevans for boligområdet. I denne sammenhæng minder udvalget om, at offentlige myndigheder ifølge EU-traktaten selv kan beslutte, hvordan sociale boliger skal forvaltes, og hvilke husholdninger der er berettigede til disse. Det mener desuden, at sociale boliger er nøglen til samhørighed, og at de ikke udelukkende bør begrænses til dårligt stillede for at fremme en social blanding;

41. minder medlemsstaterne og Kommissionen om, at udgifter til sociale boliger bidrager til at opfylde presserende sociale behov som basis for strategiske sociale investeringer. Desuden kan de bidrage til at skabe bæredygtige lokale jobs, som ikke kan udliciteres, stabilisere økonomien ved at forhindre boligbobler, modvirke klimaændringer og bekæmpe energifattigdom. Regionsudvalget understreger derudover, at sociale boliger spiller en afgørende rolle i bekæmpelsen af hjemløshed, da de er et resultat af de boligforholds- og forebyggende strategier rettet mod hjemløse, som Kommissionen har opfordret til;

42. bifalder, at man har tilføjet hjemløshed som en tematisk prioritet i den sociale investeringspakke, og at man opfordrer medlemsstater til at »bekæmpe hjemløshed ved hjælp af omfattende strategier, der er baseret på forebyggelses- og boligforholdstiltag og en gennemgang af regler og praksis for udsættelse, idet der tages højde for denne pakkes vigtigste konklusioner vedrørende bekæmpelse af hjemløshed«. I denne sammenhæng tilskynder Regionsudvalget Kommissionen til at udvikle en konkret EU-ramme til støtte for interesserede parter, og navnlig de relevante nationale, regionale og lokale myndigheder til at gøre fremskridt i kampen mod hjemløshed under hensyntagen til Regionsudvalgets initiativudtalelse om emnet;

43. betoner, at vi for at indfri vores sociale mål er nødt til at ændre vores tilgange med henblik på at forbedre kvaliteten af resultaterne for modtagerne og opnå en højere virkningsgrad og effektivitet. Der er behov for social innovation til bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse, som ikke alene bør omfattes af forordningerne om strukturfondene, men også tildeles en fremtrædende rolle i Horisont 2020 og bakkes effektivt op af EU-programmet for social udvikling og innovation. Med henblik derpå bør Europa 2020-flagskibsinitiativerne og navnlig den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse være referencerammen for opfyldelsen af de fastlagte mål;

44. påpeger, at det moderne samfund sætter sin lid til videnskab og teknologi, ikke blot i forbindelse med økonomisk vækst, men også for så vidt angår social velfærd og udvikling. Samspillet mellem videnskab/forskning og samfund/borgere er imidlertid ofte utilstrækkelig og, i visse tilfælde, ikkeeksisterende. Fremtidig europæisk finansiering af forskning bør derfor ikke blot tage teknologisk videnskab i betragtning, men også socialvidenskab og humaniora med henblik på at udvinde praktisk relevant viden og forskning om problemer og boligforhold i bykvarterer og tyndt befolkede områder og udbrede denne viden til dem, der ansvaret for politikkerne for by- og fysisk planlægning. Det anbefales især at anvende avanceret evaluerende forskningsdesign til at opbygge systematisk viden om virkningen af politiske tiltag, om hvorfor de »virker«, for hvilke sociale grupper og under hvilke omstændigheder. Udvalget bifalder Kommissionens tiltag til støtte for social innovation og bestræbelser på at dele oplysninger om erfaringer med innovation;

45. henleder opmærksomheden på, at EU's regionalpolitik har fremmet bæredygtig byudvikling siden 1989. Igenennem strukturfondene investerer regionalpolitikken i projekter, der fremmer god lokal forvaltning, sikrer bæredygtig byudvikling, fremmer social integration og lighed, fornyer byområder og sætter skub i væksten og jobskabelsen. Set i lyset af, at de lokale og regionale myndigheder er tæt på deres borgere og har ekspertise i at kortlægge lokale behov og ønsker, bør det

understreges, at den nuværende finansieringsstruktur i højere grad bør tilpasses til lokale behov og give byer og byområder mulighed for at påtage sig et større ansvar og lederskab i forbindelse med koordinering af integrerede strategier på by- eller storbyniveau. Desuden bør ESF- og EFRU-koordineringen forbedres med henblik på at støtte territorial samhørighed og integrerede områdebaserede strategier;

46. bifalder forslaget om at øremærke mindst 20 % af ESF-midlerne i hver medlemsstat til fremme af social inklusion og fattigdomsbekæmpelse. Regionsudvalget ser gerne flere tilsagn på dette område for at sikre, at midlerne forvaltes korrekt og hjælper dem, der har mest brug for det. Dette kan betyde, at der i de enkelte medlemsstater på regionalt, snarere end centralt niveau, skal øremærkes midler ud fra en kombination af faktorer, som tilsammen afgør, hvor behovet for støtte er størst (fattigdomsindikatorer, BNP pr. indbygger, beskæftigelse, uddannelsesniveau, indvandring osv.);

47. opfordrer til, at ungdomsbeskæftigelsesinitiativet implementeres omgående, og at der i initiativet indgår ungdomsgarantiordninger for unge under 30 år. Udvalget støtter Kommissionens henstilling om en ungdomsgaranti, som sigter mod tidlig indgriben over for unge, der risikerer at havne uden for såvel arbejde som uddannelse og erhvervsuddannelse. Udvalget understreger den centrale rolle, de lokale og regionale myndigheder spiller for, at ungdomsgarantien kan virkeliggøres. Udvalget er stærkt bekymret over manglen på tilstrækkelig finansiering for ungdomsgarantien for den kommende programperiode (6 mia. euro for hele perioden) og opfordrer indtrængende til, at der sker en betydelig fremrykning af ungdomsgarantimidler i de første år af den flerårige finansielle ramme. Udvælgelseskriterierne for NUTS II bør ikke blot tage udgangspunkt i kriteriet om en ungdomsarbejdsløshed på 25 %, men bør også tage højde for betragtelige regionale afvigelser fra den gennemsnitlige ungdomsarbejdsløshed på nationalt niveau;

48. påpeger, at ESF derfor i højere grad bør tage hånd om borgernes egentlige behov ved at give lokale og regionale myndigheder større fleksibilitet til at fastlægge målsætninger på lokalt niveau. Lokale og regionale myndigheder bør deltage i udformningen af ESF-prioriteter og forvaltningen af ESF-midler. Hvad lovgivningen angår, bør forordningen om den fremtidige ESF tildele lokale og regionale myndigheder en større rolle i den strategiske forvaltning af fonden. Regionsudvalget anmoder desuden om, at der indføres en forpligtelse for de myndigheder, der forvalter ESF, til at dokumentere, at lokale og regionale myndigheder har deltaget i fastlæggelsen af de operationelle programmets prioriteter og i den efterfølgende strategiske forvaltning af ESF;

49. Med henvisning til dets tidligere udtalelser om EU's dagsorden for byer og topmødet i 2012 i København mener udvalget, at der er en række muligheder, der vil styrke den praktiske

inddragelse af byer: operationelle programmer med et klart fokus på byer, deres deltagelse som formidlende organer og i udvalg, forvaltningsudvalg og rådgivningsgrupper vedrørende ESF samt et samarbejde mellem ESF's forvaltende myndigheder og byer om udformning og gennemførelse af programmerne. Det kunne være hensigtsmæssigt for nogle byer at have deres egne operationelle programmer;

50. ser gerne, at ESF fremmer innovative tjenestemodeller, og at den nye juridiske ramme letter og finansierer udviklingen af lokale tjenester; til støtte for arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger;

51. bemærker, at budgettet for EU's fælles landbrugspolitik er fem gange større end ESF-budgettet. Dette hænger naturligvis sammen med, at den fælles landbrugspolitik udelukkende er en fælles EU-politik, mens finansiering af socialpolitikken i høj grad finder sted via nationale og subnationale budgetter. Denne ubalance kan imidlertid også tolkes af befolkningen som en manglende prioritering af EU's socialpolitik. Derfor insisterer udvalget på, at det fornyede fokus på EU's sociale politikker ledsages af en stigning i ESF's ressourcer;

52. bifalder Kommissionens strategi med integrerede territoriale investeringer i den nye strukturfondsperiode til konsolidering af den sociale, økonomiske og fysiske udvikling. Set i lyset af byernes afgørende betydning for den sociale, økonomiske og territoriale samhørighed bør EU-støtten udgøre langt mere end det hidtil foreslåede mindstemål på 5 %;

53. bemærker, at den strenge EU-lovgivning om offentlige indkøb og statsstøtte bør afstemmes bedre med de sociale politikker, så disse kan udformes og gennemføres på en mere virkningsfuld måde. Med henblik på udformningen af denne tilpasning anmoder Regionsudvalget Kommissionen om at fremsætte et forslag til forbedring af kvaliteten og tilgængeligheden af sociale tjenesteydelser af almen interesse på grundlag af artikel 14 i TEUF;

54. anbefaler, at pakken gennemføres i tæt synergi med de andre arbejdsdokumenter fra Kommissionens tjenestegrene, som ledsager meddelelsen, for at sikre en mere ensartet og effektiv gennemførelse. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at anvende en helhedsorienteret tilgang samt til at samarbejde direkte med lokale og regionale myndigheder i denne proces;

55. anmoder Kommissionen om at udarbejde en konkret gennemførelsesplan for den sociale investeringspakke. Planen bør omfatte ordninger til overvågning, koordinering, tværnational udveksling og gensidig læring om tematiske prioriteter såsom ungdomsarbejdsløshed, uddannelse, hjemløshed, børnefattigdom og omsorg for handicappede og plejekrævende personer. Inden for rammerne af det europæiske semester bør man gennemføre høringer af lokale og regionale myndigheder vedrørende udarbejdelsen af årlige vækstundersøgelser, og disse myndigheder bør også spille en større rolle i overvågningen. Medlemsstater bør tilskyndes til i højere grad at konsultere lokale og regionale myndigheder, til at informere disse og inddrage dem i beslutningstagningen, da mange sociale investeringer er rettet mod de lokale og regionale myndigheds kerneområder.

Bruxelles, den 9. oktober 2013.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »2020-handlingsplanen for iværksætterkultur«

(2013/C 356/12)

REGIONSUDVALGET

- anerkender handlingsplanens betydning og understreger, at det er vigtigt, at myndighederne samordner deres indsats på supranationalt, nationalt og frem for alt regionalt og lokalt plan, hvis det skal lykkes at gennemføre målene for planen;
- understreger, at inddragelse af lokale og regionale myndigheder og interessenter i gennemførelsen af handlingsplanen er afgørende, da de lokale og regionale myndigheder er det forvaltningsniveau, der er tættest på SMV'erne og udbydere af virksomhedstjenester, og da de fleste SMV'er er rodfæstede i og opererer inden for regionale og lokale markeder;
- fremhæver, at den europæiske iværksætterregionspris, som Regionsudvalget har uddelt siden 2010, kan tjene som en europæisk målestok for udvikling og gennemførelse af iværksættervenlige politikker og for skræddersyet SMV-støtte og fremsynede strategier;
- understreger, at der bør lægges større vægt på selvstændig beskæftigelse og erhvervsudvikling, som bør ses som realistiske og velkomne alternativer; henleder opmærksomheden på, at det er vigtigt yderligere at fremme socialt iværksætteri som et værdifuldt alternativ til traditionelle forretningsmetoder i såvel profitorienteret og ikke-profitorienteret sammenhæng;
- understreger, at Europa er nødt til at have held til at fremstille iværksætteri over for unge mennesker som en holdbar og lovende fremtidig karrierevej, hvorved det kan styrke iværksætterånden; understreger, at de lokale og regionale myndigheder har et mandat til at arbejde for en styrkelse af uddannelsesniveaue og inddrage et element af iværksætteri i den forbindelse;

Ordfører	Paweł ADAMOWICZ (PL/PPE), borgmester i Gdańsk
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »2020-handlingsplanen for iværksætterkultur. En saltvandsindsprøjtning til iværksætterånden i Europa«
	COM(2012) 795 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. Regionsudvalget bifalder Kommissionens meddelelse om 2020-handlingsplanen for iværksætteri, som sigter mod at fremme en iværksætterkultur i Europa, give bedre adgang til finansiering, levere virksomhedstjenester af høj kvalitet, udvikle rollemodeller og skabe kontakt til specifikke grupper;

2. gentager sin fulde støtte til foranstaltninger, der sigter mod at fremme iværksætteri og fjerne hindringer for udvikling af SMV'er, og anerkender dermed SMV'ernes centrale rolle i at gøre Den Europæiske Union mere konkurrencedygtig;

3. mener, at myndigheder på alle niveauer bør arbejde på at effektivisere deres procedurer for udstedelse af tilladelser, tilsyn og anden myndighedsudøvelse. Myndighederne bør stræbe efter forenklet indberetning, standardiserede begreber og virksomhedssystemer, som automatisk kan indhente eksisterende oplysninger fra andre virksomhedssystemer og databaser;

4. fremhæver vigtigheden af en hurtig gennemførelse af de allerede trufne beslutninger. Yderligere teoretiske diskussioner ville ikke bidrage til udviklingen af erhvervsmiljøet;

5. understreger, at den nylige økonomiske afmatning har været meget vanskelig for de europæiske små og mellemstore iværksættere, især i perifere regioner, som har oplevet en betydelig stigning i antallet af virksomheder, der har måttet dreje nøglen om;

6. anerkender, at et passende iværksætermiljø spiller en afgørende rolle for Europas økonomiske genopretning og vækst samt en større grad af social samhørighed;

7. understreger, at det lokale og regionale erhvervsmiljø er en afgørende faktor for succes: der bør træffes foranstaltninger til at udvikle innovationskapaciteten og fremme en mentalitet, der bidrager til åben innovation, hvis hjørnestene omfatter effektiv

brug af viden fra forskellige kilder og motiverende dialog, samarbejde og fælles kreativitet;

8. ser handlingsplanen som et nødvendigt skridt i at fremme tilvejebringelsen af et gunstigt miljø for iværksættere på det indre marked og dermed bidrage til økonomisk genopretning i hele EU;

9. støtter valget af prioriteter for handlingsplanen, der er repræsenteret ved de tre søjler (dvs. udvikling af iværksætteruddannelse, etablering af det rette erhvervsklima samt rollemodeller og kontakt med specifikke grupper), og bifalder de forventede resultater af denne handlingsplan;

10. understreger, at der bør lægges større vægt på selvstændig beskæftigelse og erhvervsudvikling, som bør ses som realistiske og velkomne alternativer. De er nødvendige for at øge den europæiske økonomis konkurrenceevne, og der er derfor behov for integreret støtte fra flere niveauer til de aspekter. Heri ligger, at alle myndighedsniveauer iværksætter foranstaltninger for at få skåret kraftigt ned på bureaukratiet for selvstændige, sikre dem bedre social beskyttelse og pensionsrettigheder og nedsætte skattetryk;

11. erkender, at kvinder er underrepræsenteret i erhvervslivet, idet kun 30 % af iværksættere er kvinder, og den store betydning af kønsspecifik uddannelse og støtte til at øge antallet af kvindelige iværksættere, og opfordrer til, at der etableres erhvervscentre, der er særligt rettet mod kvinder;

12. gentager sin anmodning til Kommissionen, fremsat i udvalgets nylige udtalelser om industripolitikken ⁽¹⁾ og om statsstøtte med regionalt sigte ⁽²⁾, om at tage »tærskelproblematikken« knyttet til definitionen af virksomhedskategorier op og tage definitionen af SMV'er op til fornyet overvejelse. Mere konkret bør Kommissionen forbedre såvel sin analytiske kapacitet som støtteredskaberne til virksomhederne ved at undersøge muligheden for — ligesom man har gjort det for levnedsmiddelindustrien — at oprette en ny kategori af virksomheder, der størrelsesmæssigt befinder sig imellem SMV'er og større virksomheder, og som har mellem 250 og 750 ansatte og en omsætning på under 200 mio. EUR. Regionsudvalget opfordrer

⁽¹⁾ RU's udtalelse af 11. april 2013, CDR2255-2012_00_00_TRA_AC, punkt 18.

⁽²⁾ RU's udtalelse af 31. januar 2013, CDR2232-2012_00_00_TRA_AC, punkt 45.

til på samme måde at overveje en særskilt behandling af virksomheder af middelstor størrelse, der er vokset fra at være SMV'er og fremover vil skabe Europas rigdom, og hvor antallet af ansatte ligger på mellem 250 og 5 000. Sådanne nye kategorier af virksomheder kan drage fordel af tilpassede støttesatser, der er højere end dem, der tildeles større virksomheder, og lavere end dem, der ydes SMV'er;

13. betoner, at håndværk, som er en del af SMV-sektoren, har spillet og stadig spiller en vigtig rolle i den europæiske økonomiske vækst som et grundlag for industriel udvikling, og håndværkets særlige behov bør i højere grad tages med i betragtning. Det gælder særligt udvikling og forbedring af erhvervsskoler;

14. ønsker desuden at understrege den særlige rolle, som virksomheder i udvikling spiller i sektoren for social og solidarisk økonomi. Sådanne virksomheder bidrager til den økonomiske aktivitet og den sociale forbindelse i ugunstigt stillede områder og udfører opgaver af almen interesse, som berettiger en særskilt behandling, navnlig med hensyn til regulering af satserne for offentlig intervention;

15. understreger, at yderligere afindustrialisering kan påvirke den europæiske beskæftigelse og velstand, og EU bør derfor arbejde for strukturelle reformer, som styrker den internationale konkurrenceevne, især når det gælder det industrielle potentiale;

16. er enig i, at iværksætternes rolle i samfundet fortjener større anerkendelse og bør styrkes væsentligt;

17. bifalder den åbne og inkluderende tilgang i handlingsplanen, som er rettet mod en bred gruppe af interessenter, og som sigter mod at komme i dialog med en bred vifte af etablerede SMV'er, spirende iværksættere og potentielle nye iværksættere;

18. er fast besluttet på at fremme mere iværksætteri i Europa og fuld gennemførelse af 2020-handlingsplanen for iværksætteri samt Small Business Act for Europe på lokalt og regionalt plan;

19. er skuffet over, at de lokale og regionale myndigheders rolle ikke har fået den fortjente anerkendelse i handlingsplanen, til trods for at lokale og regionale myndigheder har fået en betydelig og helt nødvendig rolle i opfyldelsen af alle målene under de tre søjler i handlingsplanen;

20. fremhæver de lokale og regionale myndigheders afgørende rolle på væsentlige områder af 2020-handlingsplanen

for iværksætteri, dvs. almen og faglig uddannelse, tilvejebringelse af gennemsigtig administrativ praksis, etablering af et gunstigt miljø for iværksættere og fremme af iværksætteri;

21. understreger, at de lokale og regionale myndigheder i alle medlemsstaterne allerede har iværksat mange vigtige foranstaltninger og initiativer på handlingsplanens områder;

22. er skuffet over, at de lokale og regionale myndigheders rolle i gennemførelsen af handlingsplanen ikke er taget tilstrækkeligt med i betragtning, og at den regionale dimension kun nævnes som en del af et horisontalt støttenetværk for virksomheder;

23. understreger, at inddragelse af lokale og regionale myndigheder og interessenter i gennemførelsen af handlingsplanen er afgørende, da de lokale og regionale myndigheder er det forvaltningsniveau, der er tættest på SMV'erne og udbydere af virksomhedstjenester, og da de fleste SMV'er er rodfæstede i og opererer inden for regionale og lokale markeder;

24. fremhæver den centrale rolle, som lokale og regionale myndigheder spiller med at skabe den organisatoriske og politiske fremdrift, som frigør samarbejdssynergier blandt regionalt rodfæstede aktører såsom handelskamre eller håndværk, faglige organisationer, teknologicentre, teknologiparker, virksomhedsvæksthuse, universiteter, klyngeinitiativer og andre, der er egnede partnere til at hjælpe små og mellemstore virksomheder, spirende iværksættere, nystartede højvækstvirksomheder og andre med deres projekter;

25. betoner, at de lokale og regionale aktører har ansvaret for at udforme de regionale iværksætterstrategier, som nu kan støttes bedre end nogensinde tidligere i EU's kommende finansielle overslag, især gennem strukturfondene;

26. fremhæver, at der er behov for mere offentlig intervention og støtte i leveringen af offentlige goder og tjenesteydelser, information, ekspertise og finansiering til innovative SMV'er og nyetablerede virksomheder, herunder ledelsesudvikling og -uddannelse primært inden for finansiel planlægning, strategi og markedsføring for progressive iværksættere;

27. mener, at der i mange banker er behov for en anden indstilling til og andre procedurer for risikovurderingen af iværksættere og finansieringen af nystartede virksomheder og SMV'er. Dette bør være en prioritet i de tilfælde, hvor de offentlige myndigheder fortsat yder støtte til banker;

28. fremhæver, at den europæiske iværksætterregionspris, som Regionsudvalget har uddelt siden 2010, kan tjene som en europæisk målestok for udvikling og gennemførelse af iværksættervenlige politikker og for skræddersyet SMV-støtte og fremsynede strategier. Den europæiske iværksætterregionspris kan også fremme udviklingen af lokale og regionale Small Business Act-partnerskaber med henblik på iværksætterpartnerskaber og dermed bidrage til at nå målene for handlingsplanen og programmet til fremme af erhvervslivets konkurrenceevne og for små og mellemstore virksomheder (COSME-programmet);

29. anerkender SMV'ernes afgørende rolle som den væsentligste drivkraft for skabelse af job og vækst i Europa (85 % af nettotilvæksten af job i EU i perioden 2002-2010 blev skabt af SMV'er), men understreger samtidig den udfordring, de lokale og regionale myndigheder står over for, når de skal forsøge at nå SMV'erne, skræddersy støtte til mange forskellige typer SMV'er — herunder navnlig mikrovirksomheder — og tilvejebringe førsteklases støtteforanstaltninger;

30. anerkender, at skønt de lokale og regionale myndigheder spiller en afgørende rolle i at fjerne hindringer for iværksætteri, så spiller EU en større rolle i processen med at få det indre marked til at fungere gnidningsløst og forbedre erhvervsklimaet;

31. anerkender handlingsplanens betydning og understreger, at det er vigtigt, at myndighederne samordner deres indsats på supranationalt, nationalt og frem for alt regionalt og lokalt plan, hvis det skal lykkes at gennemføre målene for planen;

32. understreger behovet for øget samarbejde mellem Kommissionens forskellige generaldirektorater under hensyntagen til den horisontale, tværgående karakter af projekter til fremme af iværksætterkultur;

33. opfordrer i betragtning af ovenstående Kommissionen til at sikre fuld komplementaritet mellem EU's forskellige programmer for virksomhedsfinansiering, navnlig mellem COSME-programmet, strukturfondene og Horisont 2020-programmet med henblik på at udnytte synergierne maksimalt og undgå ineffektive overlapninger;

34. understreger, at potentielle overlapninger kan vise sig at være ineffektive og virkningsløse, og opfordrer derfor til strømlining og koordinering mellem de politiske foranstaltninger, der gennemføres på forskellige forvaltningsniveauer;

35. anmoder under hensyntagen til problemets betydning om, at der gøres nærmere rede for de særlige midler, der er afsat til at gennemføre de forskellige foreslåede foranstaltninger;

36. er skuffet over, at meddelelsen ikke tager hensyn til specificiteten af de forskellige iværksætterkulturer og -økosystemer, der findes i EU's regioner, hvor der specielt er store

forskelle mellem de »gamle« og »nye« medlemsstater, storbyområder og ikke-storbyområder samt centrale områder og randområder;

37. opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at øge interessen for at fremme erhvervsdynamikken og stimulere bæredygtig vækst gennem innovative virksomheder i deres regioner;

38. fremhæver foranstaltninger til at udnytte iværksætterpotentialet, som anses for at være en grundpille for anvendelsen af strukturfondene og intelligent specialisering;

39. opfordrer det regionale og lokale niveau til at udforme deres operationelle programmer på en sådan måde, at de foregriber skræddersyede foranstaltninger til fremme af målene i handlingsplanen og sørge for, at mangfoldighed og ligestilling mellem kønnene afspejles i strukturfondspartnerskaberne;

40. understreger, at Regionsudvalgets europæiske iværksætterregionpris er et godt eksempel, der viser, at regioner kan udarbejde fremadrettede strategier med særligt fokus på iværksætteri og skræddersyet SMV-støtte med henblik på bedre at imødekomme de fælles og regionsspecifikke udfordringer, de står over for;

41. understreger, at de prisbelønnede europæiske iværksætterregioner (2011-2013) alle har iværksat interessante nye foranstaltninger eller videreført de eksisterende med henblik på at forme deres regionale økonomipolitiske beslutningsproces;

42. opfordrer til en udvikling af netværket af europæiske iværksætterregioner ved hjælp af Kommissionens flagskibsprogram COSME (2014-2020) som en af de relevante kanaler;

43. opfordrer til gennemførelse af de mål, der er skitseret i COSME-programmet (Program for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder), som har til formål at lette SMV'ers adgang til finansiering, skabe et gunstigt miljø for etablering af virksomheder og vækst, fremme en iværksætterkultur i Europa, øge europæiske virksomheders bæredygtige konkurrenceevne, hjælpe mindre virksomheder til at operere uden for deres hjemlande og forbedre deres adgang til markederne;

44. bifalder Kommissionens hensigt om at forenkle forvaltningen af COSME-programmet i forhold til dets forgængere som f.eks. rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation (2007-2013) med det sigte at mindske de administrative omkostninger og i stedet fokusere på at levere bedre støtteforanstaltninger til virksomhederne;

45. kræver, at Regionsudvalget bliver indbudt til de fremtidige møder i COSME's forvaltningsudvalg;

46. understreger, at handlingsplanen bør fokusere på de overordnede politiske rammer, og er skuffet over, at Kommissionen først og fremmest synes at opfatte dilemmaet om iværksætteri som en kvantitativ udfordring (øgning af antallet af virksomheder);

47. fremhæver foranstaltninger, der i betydelig grad øger opstartsaktiviteter med tilknytning til universiteter og andre uddannelsesinstitutioner. Et vigtigt redskab er udarbejdelse af modeller på grundlag af dokumenterede gode eksempler, som kan kopieres i hele EU;

48. understreger, at innovative og konkurrencedygtige virksomheder er afgørende for den økonomiske vækst. Endvidere er der behov for særligt at stræbe efter vækst på de globale markeder og på at blive internationalt konkurrencedygtige. Hvis tilbagestående regioner skal indhente deres efterslæb (konvergere), og andre skal opretholde deres internationale konkurrenceevne, kommer man ikke uden om at fremme effektive virksomheders vækst;

49. ser med bekymring på de demografiske ændringer, som betyder, at mange iværksættere i familievirksomheder når pensionsalderen i de kommende år og ikke altid vil kunne finde en efterfølger, der kan overtage virksomheden, hvilket kan bringe virksomhedens fremtid og arbejdspladserne i fare;

50. påpeger, at for at fremme virksomhedernes internationalisering bør sprogkundskaberne styrkes både blandt iværksættere, studerende og skoleelever. Endvidere bør de bibringes større viden om mulighederne på Den Europæiske Unions indre marked og om de globale markedsforhold;

51. gør opmærksom på, at EU-midler også bør anvendes til at få indført mester-lærlingemodellen inden for iværksætteri. Overførsel af viden mellem generationer skaber en betydelig merværdi, da ældre arbejdstagere kan videregive måder at tænke på og knowhow, mens yngre arbejdstagere har nye idéer og entusiasme. Mester-lærlingemodellen virker derfor begge veje ⁽³⁾;

52. understreger, at lokale og regionale udbydere af virksomhedstjenester bør gøre en større indsats, så SMV'erne kan drage fuld nytte af potentialet i EU's indre marked, og understreger i den forbindelse, at Enterprise Europe-netværkets aktiviteter bør videreføres;

53. understreger, at andre regionale aktører såsom udbydere af virksomhedstjenester, universiteter, teknologioverførselscentre, klynger osv. bør ændre deres engagement i den regionale

udvikling for derved at finde frem til den bedst mulige samarbejdsformel, som giver deres regionale virksomheder mulighed for at modtage professionel og omfattende hjælp til at erobre nye markeder;

54. er enig i, at uanset stærkt samarbejde og partnerskaber skal EU's regioner være i stand til selv at fastlægge deres eget vækstpotentiale og sætte gang i innovation i såvel lavteknologiske som højteknologiske sektorer og bl.a. udvikle strategier for intelligent specialisering i overensstemmelse med regionspecifikke forudsætninger;

55. erkender, at centrale støtteteknologier (avancerede materialer, nanoteknologi, mikro- og nanoelektronik, bioteknologi og fotonik) for nogle europæiske regioner kan være af allerstørste betydning som drivkraft for vækst og nye arbejdspladser. Disse sektorer er en del af overgangen til en kulstoffattig, vidensbaseret økonomi. Iværksættere, der er aktive inden for disse teknologier, vil kunne bidrage væsentligt til at løse nutidens samfundsproblemer og modernisere EU's industri;

56. understreger som sidestykke til den konventionelle iværksætterkultur betydningen af fremskyndende foranstaltninger, der i væsentlig grad kan fremme en akademisk iværksætterkultur blandt PhD-uddannede og PhD-studerende i alle medlemsstater;

57. understreger, at EU med forbehold af nærhedsprincippet har komplementær kompetence på de områder, der er omfattet af handlingsplanen. Understreger, at handlingsplanen indeholder en frivillig ordning for regionale og lokale myndigheder;

58. erkender, at de foreslåede foranstaltninger særligt er rettet mod politiske svigt og markedssvigt såsom informationsasymmetrier, der kun kan håndteres på EU-plan, og er således i overensstemmelse med Lissabontraktaten;

59. anerkender, at handlingsplanen falder i tråd med proportionalitetsprincippet. Størrelsen og omfanget af EU's planlagte foranstaltninger forventes at få positiv indflydelse i form af tilstrømning og multiplikation rettet mod specifikke markeds-
svigt.

Fremme af iværksætteruddannelse og -læring

60. Regionsudvalget understreger, at Europa er nødt til at have held til at fremstille iværksætteri over for unge mennesker som en holdbar og lovende fremtidig karrierevej, hvorved det kan styrke iværksætterånden;

⁽³⁾ Cdr 14/2012 fin, ECOS-V-025, punkt 64.

61. understreger, at de lokale og regionale myndigheder har et mandat til at arbejde for en styrkelse af uddannelsesniveaue og inddrage et element af iværksætteri i den forbindelse;

62. understreger, at de lokale og regionale myndigheders evne til at fremme iværksætteri bør anerkendes;

63. opfordrer lokale og regionale uddannelsesorganisationer og uddannelsessystemer til at udbyde flere skræddersyede formelle og uformelle uddannelsesmuligheder inden for iværksætteri og uddannelse i virksomhedsudvikling til bestemte målgrupper;

64. understreger betydningen af den europæiske ramme for nøglekompetencer, i hvilken forbindelse iværksætteruddannelse er blevet indkredset som meget vigtig på lige fod med matematik, problemløsningsteknikker, kommunikation, sprog og andre færdigheder;

65. opfordrer Kommissionen til at støtte iværksætteruddannelse i almen undervisning og de videregående uddannelser med vægt på erhvervelse af praktiske færdigheder og uformel læring mellem iværksættere og henholdsvis skoleelever og studerende;

66. opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at indføre eller forbedre kvaliteten af de iværksætteruddannelser eller -træningsprogrammer, der i øjeblikket udbydes;

67. understreger betydningen af programmer til at øge bevidstheden om iværksætteri og iværksætterfærdigheder allerede i grundskolen for at fremelske og pleje den unge generations innovative potentiale og naturlige talent for at eksperimentere;

68. mener, at de lokale og regionale myndigheder kan iværksætte uddannelsesprogrammer, som øger de unges interesse for iværksætteri inden for regionsspecifikke økonomiske sektorer og således bidrage til udviklingen af en bestemt økonomisk sektor og tillige hele regionen;

69. betoner vigtigheden af dialog mellem spirende og potentielle iværksættere i stil med den, der fremmes via EU-programmet »Erasmus for unge iværksættere«;

70. fremhæver, at nogle regioner, der er blevet tildelt den europæiske iværksætterregionspris, for alvor har engageret sig i dette program, og at resultaterne for deres iværksættere har været meget opmuntrende. Programmet tilbyder kommende iværksættere erhvervstræning i etablerede SMV'er, hvor erfarne iværksættere samtidig nyder gavn af unge, motiverede (komende) iværksættere, der kan give et nyt syn på nogle af deres daglige udfordringer (produktion eller eksisterende processer). Der er således store muligheder for at øge innovationskapaciteten i de virksomheder, der deltager i denne udveksling;

71. henleder opmærksomheden på, at det er vigtigt yderligere at fremme socialt iværksætteri som et værdifuldt alternativ til traditionelle forretningsmetoder i såvel profitorienteret og ikke-profitorienteret sammenhæng. Socialt iværksætteri kan være en særdeles udbytterig forretningsaktivitet, især eftersom den vedvarende finansielle og økonomiske krise gør det nødvendigt at iværksætte flere bæredygtige iværksætteraktiviteter.

Etablering af et klima, hvor iværksættere kan blomstre og vokse

72. Regionsudvalget erkender, at virksomheder og kommende iværksættere i højere grad bør gøres opmærksomme på at gribe de muligheder, der ligger i det indre marked;

73. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til effektivt at fjerne de hindringer, der fortsat ligger i vejen for iværksætteri, og som er anført i den anden søjle af handlingsplanen. Desuden bør de sociale sikringssystemer ikke stille iværksættere og selvstændige dårligere;

74. påpeger, at de offentlige myndigheder skal investere i kvalitetsinfrastrukturer såvel på transport- som på digitaliseringsområdet for at skabe et gunstigt miljø for virksomhedsudvikling, og at de i den forbindelse har behov for EU-støtte;

75. erkender navnlig, at flere hundrede tusinde ældre virksomhedsejere i EU i løbet af de kommende år enten vil skulle overdrage deres virksomheder til den næste generation eller dreje nøglen om. Det er derfor nødvendigt at indføre strategier for generationsskifte, og der bør skabes større bevidsthed om problemet. I den forbindelse gentager Regionsudvalget anmodningen i sin udtalelse om statsstøtte med regionalt sigte⁽⁴⁾ om, at overtagelse af en virksomhed bliver støtteberettiget i retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte;

76. er enig i, at konkursprocedurerne bør forenkles for at give iværksættere endnu en chance.

Fremme af rollemodeller og iværksætteri blandt særlige målgrupper

77. Regionsudvalget anser det for vigtigt, at bureaukratiet i forbindelse med opstart eller udvidelse af en virksomhed eller oprettelse af en filial løbende reduceres;

78. støtter idéen om at fremme iværksætteri blandt særlige målgrupper og samtidig tage hensyn til deres specifikke udfordringer;

79. understreger ældre iværksætteres afgørende rolle i EU's økonomi, og fremhæver, at deres rolle i betragtning af den kendte demografiske udvikling sandsynligvis vil blive større;

⁽⁴⁾ Regionsudvalgets udtalelse af 31. januar 2013, CDR2232-2012_00_00TRA_AC, punkt 49

80. sætter pris på, at handlingsplanen behandler seniorernes rolle som en værdifuld kilde til iværksætteri i EU og som sådan baner vej for potentielle synergier med de socialpolitiske, der sigter mod at øge den økonomiske aktivitet blandt 50+-generationen;

81. fremhæver, at ældre medarbejdere takket være deres lange erhvervs erfaring er en rig kilde til viden og kan have afgørende betydning, når det gælder at hjælpe nye generationer af erhvervsfolk med at etablere eller konsolidere virksomheder;

82. er enig i, at udbydere af virksomhedstjenester på lokalt og regionalt plan i højere grad bør finde arbejdsmodeller, der giver ældre arbejdstagere mulighed for efter eget ønske at forblive aktive og hjælpe med til at gøre både studerende og spirende iværksættere mere beskæftigelsesegnede (gennem mentorprogrammer);

83. anbefaler i den sammenhæng at fremme en positiv holdning i samfundet til aktiv aldring. Aktiv aldring er ikke kun til gavn for dem, der er direkte berørt, men kan også være en kilde til vækst og innovation. På lokalt og regionalt plan kunne beslutningstagerne yderligere undersøge og fremme de »gyldne muligheder«, der frembydes af det grå guld, og som vil hænge nøje sammen med en ændret holdning til nye aldersbevidste politikker;

84. understreger, at visse europæiske regioner allerede har arbejdet målrettet med specifikke grupper for at øge deres iværksætterpotentiale, og opfordrer andre til at trække på de indhøstede erfaringer. Et godt eksempel i den forbindelse er *Principi Attivi*-programmet, som regionen Apulien har gennemført.

Øgning af Europas innovationspotentiale ved hjælp af iværksætteri

85. Regionsudvalget er enig i, at den grønne økonomi indeholder et betydeligt innovationspotentiale, og at de europæiske SMV'er kunne udnytte dette på en mere målrettet og effektiv måde;

86. henviser til, at virksomhedsvæksthuse, klyngeinitiativer og klynger kan spille en vigtig rolle i forbindelse med fremme af en mere gnidningsløs overførsel af videnskabelig knowhow og formidling af anvendelig viden til realøkonomien samt styrkelse af de regionale økonomiers konkurrencegrundlag og deres gennemslagskraft. Udvalget opfordrer til kommerciel udnyttelse af videnskabelig viden;

87. henleder opmærksomheden på, at der er lovende eksempler blandt de regioner, der har fået tildelt det europæiske iværksætterregionsmærke, hvor klyngeinitiativer og væksthuse for nye iværksættere har resulteret i nye produkter og tjenesteydelser med vækstpotentiale. Eksempler på sådanne succeser er Eco World i Steiermark (europæisk iværksætterregion i 2013), videnskabsparken Golm i Brandenburg (europæisk iværksætterregion i 2011) og videnskabsparken med væksthuse i Murcia-regionen (europæisk iværksætterregion i 2011);

88. bifalder styrkelsen af Enterprise Europe-netværket og det øgede budget til det specifikke mål om »Bedre adgang til markederne«, som understøttes af netværket;

89. opfordrer alle relevante regionale aktører til at være repræsenteret i Enterprise Europe-netværket med det sigte at nå ud til alle forskellige typer SMV'er og opbygge stærkere relationer.

Bruxelles, den 9. oktober 2013.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »Grønbog — Langsigtet finansiering af den europæiske økonomi«

(2013/C 356/13)

REGIONSUDVALGET

- støtter Kommissionens rettidige initiativ »Grønbog — Langsigtet finansiering af den europæiske økonomi« og bifalder, at der med henblik på EU's fremtidige udvikling iværksættes en bred debat i form af en høring, som skal klarlægge, hvordan udbuddet af langsigtet finansiering kan forbedres, og hvordan systemet til finansiering af langsigtede investeringer i Europa kan styrkes og diversificeres;
- er enig med Kommissionen i, at den europæiske finanssektor siden finanskrisen har haft sværere ved at omsætte opsparing til langsigtede investeringer. Først og fremmest har finanskrisen og de aktuelle vanskelige økonomiske vilkår skabt usikkerhed og risikoaversion, som i særlig grad rammer medlemsstater, der er under finansielt pres;
- er bekymret over, at der ikke i tilstrækkeligt omfang tages højde for særprægene på lokalt og regionalt niveau i forbindelse med udbuddet af langsigtet finansiering og de foranstaltninger, der karakteriserer langsigtede investeringer;
- beklager, at EU på bestemte investeringsområder, som har særlig betydning for de lokale og regionale myndigheder, har begrænset konkurrencen og regeringernes råderum. Koordineringsprocesser og tilladelsesprocedurer er for langsommelige og komplicerede, hvilket skader Europas konkurrenceevne på verdensmarkedet og gør andre verdensdele mere attraktive for investorerne.

Ordfører	Uno SILBERG (EE/AE), Medlem af kommunalbestyrelsen i Kose
Basisdokument	Kommissionens initiativ: »Grønbog — Langsigtet finansiering af den europæiske økonomi« COM(2013) 150 final

I. GENERELLE BEMÆRKNINGER

REGIONSUDVALGET

Intelligent og inklusiv vækst

1. støtter Kommissionens rettidige initiativ »Grønbog — Langsigtet finansiering af den europæiske økonomi« og bifalder, at der med henblik på EU's fremtidige udvikling iværksættes en bred debat i form af en høring, som skal klarlægge, hvordan udbuddet af langsigtet finansiering kan forbedres, og hvordan systemet til finansiering af langsigtede investeringer i Europa kan styrkes og diversificeres;

2. er enig med Kommissionen i, at den europæiske finanssektor siden finanskrisen har haft sværere ved at omsætte opsparring til langsigtede investeringer. Først og fremmest har finanskrisen og de aktuelle vanskelige økonomiske vilkår skabt usikkerhed og risikoaversion, som i særlig grad rammer medlemsstater, der er under finansielt pres;

3. støtter Kommissionen, når den fastslår, at den presserende udfordring for Europa består i at bringe EU tilbage på sporet mod intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Samtidig må det sikres, at der i højere grad tages højde for lokale og regionale særpræg, og de udfordringer, SMV'er står over for;

4. understreger, at det først og fremmest er det alsidige og vidtrækkende samarbejde mellem EU-institutioner, medlemsstater, byer, regioner, lokale og regionale myndigheder samt interessegrupper, baseret på nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, som er afgørende for mulighederne for at overvinde den økonomiske krise, imødegå nye udfordringer og opstille samt realisere fælles mål;

5. har den holdning, at en forøgelse af den gennemsnitlige værditilvækst i virksomheder i den produktive økonomi, der befinder sig i arbejdskraftintensive erhvervssektorer, kunne skabe effektive vækstincitamenter i økonomien. Støtte til disse virksomheder i form af innovationer og forenklede betingelser for adgang til kapital kan have betydelige konsekvenser for hele økonomien;

6. gør opmærksom på, at de videnskabelige aktiver i verdens største virksomheder (de børsnoterede selskaber i aktieindekset S&P 500) allerede i dag udgør 80 % af virksomhedernes værdi.

Vækstmotorer findes først og fremmest i de erhvervssektorer, som globalt set har det største vækstpotentiale: grøn økonomi, landbrug (bl.a. en mere effektiv udnyttelse af lokale biologiske ressourcer og bioøkonomi), seniormarkedet, produkter og tjenester på det sundhedsrelaterede og sociale område, udnyttelse af it-løsninger samt bidrag fra de kreative erhverv til bestemte økonomiske sektorer og livsområder. I f.eks. USA kan det tænkes, at en stor del (næsten 60 %) af de nye arbejdspladser, der skabes i løbet af de næste 10 år, vil opstå i forbindelse med fremkomsten af produkter eller tjenester, som slet ikke findes i dag. Ved hjælp af it-løsninger kunne det økonomiske udbytte af anvendelsen eller genanvendelsen af den offentlige sektors informationer beløbe sig til op mod 140 mia. EUR om året, som ville bidrage til BNP ⁽¹⁾.

7. minder om de tidligere tematisk relaterede udtalelser fra udvalget: *Synergier mellem private investeringer og offentlig finansiering på lokalt og regionalt niveau* ⁽²⁾; *Private og offentlige investeringer til fordel for genopretningen og langsigtede strukturændringer: udvikling af offentlig-private partnerskaber* ⁽³⁾; *Et program for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (2014-2020)* ⁽⁴⁾; *Større synergi mellem EU's, de nationale og subnationale budgetter* ⁽⁵⁾; *De regionale og lokale myndigheders rolle i forbindelse med fremme af vækst og jobskabelse* ⁽⁶⁾;

II. REGIONSUDVALGETS SYNSPUNKTER

Udbud af langsigtet finansiering og karakteristika for langsigtede investeringer

8. Regionsudvalget er enig i Kommissionens analyse, som kommer frem til en væsentlig pointe: investorerne har ingen retssikkerhed og er meget forsigtige med deres investeringer. De foretrækker kortsigtede og mere likvide investeringsformer, navnlig investeringer i private aktiver. De finansielle institutioner fokuserer ofte på de nye vækstlande, der udvikler sig hurtigt, og som har et lavt lønniveau;

9. er samtidig bekymret over, at den internationale konkurrence om udenlandsk kapital hurtigt skærpes, idet de forgældede lande har hårdt brug for nye kapitalkilder for at kunne gennemføre vækstfremmende investeringer og afdrage på den akkumulerede gæld. Opmærksomheden bør ikke kun rettes mod långivning, men også mod andre kapitalkilder;

⁽¹⁾ Kommissionen, Public Sector Information — Raw Data for New Services and Products (<http://bit.ly/wa4AR>).

⁽²⁾ CdR 272/2013.

⁽³⁾ CdR 21/2010.

⁽⁴⁾ CdR 98/2012.

⁽⁵⁾ CdR 1778/2012.

⁽⁶⁾ CdR 1186/2012.

10. gør opmærksom på, at kommuner og regioner spiller mange forskellige roller på finansmarkederne, idet de foretager langsigtede investeringer og i større eller mindre grad investerer på egen regning, f.eks. via kommunale selskaber eller af industripolitiske årsager. Kommuner og regioner er også selv genstand for investeringer på finansmarkederne;

11. pointerer, at den offentlige sektor opererer i et andet miljø og med andre mål på finansmarkederne end den private sektor. Behovet for udbytte af investeringer, investeringshorisonten og risikovilligheden er f.eks. meget forskellig for henholdsvis offentlige og private investorer. Kommissionen bør derfor være særlig opmærksom på den offentlige sektors aktiviteter, når det gælder langsigtet finansiering;

12. er bekymret over, at der ikke i tilstrækkeligt omfang tages højde for særprægene på lokalt og regionalt niveau i forbindelse med udbuddet af langsigtet finansiering og de foranstaltninger, der karakteriserer langsigtede investeringer;

13. beklager, at EU på bestemte investeringsområder, som har særlig betydning for de lokale og regionale myndigheder, har begrænset konkurrencen og regeringernes råderum. Koordineringsprocesser og tilladelsesprocedurer er for langsomme og komplicerede, hvilket skader Europas konkurrenceevne på verdensmarkedet og gør andre verdensdele mere attraktive for investorerne;

14. tilskynder til at fremme og opmuntre de kommunale og regionale myndigheder til at foretage langsigtede investeringer, der skaber job, fremmer teknologisk innovation og grøn vækst og udvikler energi-, transport- og kommunikationsinfrastruktur — også i perioder med økonomiske vanskeligheder.

Forbedring af den langsigtede finansiering af den europæiske økonomi. De finansielle institutioners kapacitet til at kanalisere langsigtet finansiering. Forretningsbanker

15. Regionsudvalget minder om konklusionerne af Det Europæiske Råd i december 2012 ⁽⁷⁾ og understreger, at »de muligheder, som EU's eksisterende finanspolitiske rammer giver for at finde balancen mellem behovene for produktive offentlige investeringer og målene vedrørende finanspolitisk disciplin« bør udnyttes yderligere i den præventive del af stabilitets- og vækstpakten. Gentager på den baggrund sit ønske om, at stabilitetspakten revideres, så der sondres mellem løbende udgifter og investeringsudgifter i forbindelse med beregningen af budgetunderskuddene med det formål at undgå en begrænsning af de offentlige investeringer, der er rentable på lang sigt;

16. er tilfreds med, at bankerne gradvist genvinder evnen til at finde midler til langsigtet finansiering. Hvad angår lokale investeringer stilles midlerne hidtil kun til rådighed under ganske urimelige betingelser.

⁽⁷⁾ Det Europæiske Råds konklusioner af 13.-14. december 2012, I. Økonomisk politik, punkt 2.

Nationale og multilaterale udviklingsbanker og finansielle incitamenter

17. Regionsudvalget anser det for vigtigt, at de nationale og multilaterale udviklingsbanker a) støtter strategisk vigtige investeringer inden for navnlig infrastruktur og energiforsyning og b) fører en anticyklisk finanspolitik, dvs. at der i perioder med økonomisk vækst sættes midler til side, mens investeringsniveauet øges betydeligt i forbindelse med en økonomisk krise;

18. er enig i, at EU bør forhindre, at der gennemføres en overdreven konsolidering af bankerne. På den anden side anbefales en yderligere udvidelse af samarbejdet med det formål at samle ledige midler til investeringer på lokalt og regionalt niveau.

19. er fortalende for, at kontrolforanstaltninger kobles med længere løbetider i forbindelse med investeringer til fordel for bæredygtig økonomisk vækst og opfordrer til, at foreløbige investeringsplaner videreføres. Projektobligationer ville på lang sigt sikre bæredygtighed på lokalt og regionalt niveau.

20. har den holdning, at de langsigtede investeringer på lokalt og regionalt niveau også kan støttes ved, at der, ud over de politiske instrumenter og rammevilkår, sættes på en reduktion af bureaukratiet, en udbygning af onlinekommunikationen og en væsentlig fremskyndelse af beslutningsprocessen.

Institutionelle investorer

21. Regionsudvalget er enig i, at de institutionelle investorer spiller en vigtig rolle for den langsigtede finansiering, og at Solvens II-direktivet skal overholdes. Disse investorers betydning stiger uden tvivl i takt med investeringernes omfang. I den forbindelse skal det sikres, at de tilgængelige midler investeres i den europæiske økonomi og ikke i Asien eller andre verdensdele.

Den kombinerede virkning af en lovgivningsreform på finansielle institutioner

22. Regionsudvalget fremhæver, at de aktuelle og fremtidige reformer af tilsynsbestemmelserne vil resultere i akkumulerede virkninger på lang sigt. Reguleringssystemet skal være nøje gennemtænkt og i løbet af årene skal de mulige konsekvenser — også på lokalt og regionalt niveau — følges nøje.

De finansielle markeders effektivitet og resultater med hensyn til at tilbyde langsigtede finansieringsinstrumenter

23. Regionsudvalget bemærker, at kapitalmarkedsfinansieringen af langsigtede investeringer i Europa kan forbedres gennem en styrkelse af EU's indre marked for kapital, udvikling af en infrastruktur, der understøtter de lokale og regionale finansielle institutioner, samt ved at sikre en effektiv investorbeskyttelse. De pensionsfonde, som investerer i lokal og regional udvikling, bør inddrages;

24. mener, at der er behov for at videreudvikle investeringsprodukter eller pakker af potentielle investeringer (såsom vejprojekter/forsyningsprojekter), som kunne gøre dem bedre egnede til direkte investeringer gennem pensionsfonde;

25. anser det for yderst nødvendigt at øge arbejdsproduktiviteten. Den må kontinuerligt tilpasses en økonomi i konstant udvikling. I et sådant klima kan det være nyttigt, hvis arbejdstageren også kan og vil fungere som aktionær eller investor, som har en interesse i, at der på lang sigt investeres i de virksomheder, hvor vedkommende er ansat. Når det gælder lokale investeringer, navnlig i energi- og miljøsektorerne, er der behov for at etablere investeringsstrukturer, hvor borgerne i lokalsamfundet eller regionen kan optræde som investorer, og ikke kun som forbrugere;

26. fremhæver, at det i givet fald kan være nødvendigt for omstilling og lokal udvikling, at arbejdstagere samtidig er aktionærer og investorer, i det omfang de er interesserede, og deltagelse overhovedet er muligt inden for rammerne af den eksisterende markedsstruktur. En ændring af regnskabsreglerne og større gennemsigtighed kan i den forbindelse muligvis virke befordrende for arbejdstagernes vilje til at deltage i virksomheden;

27. er overbevist om, at det er nødvendigt at styrke inddragelsen af mikrovirksomheder og SMV'er, forbedre gennemsigtigheden på handelsstederne og inddrage investorerne. Markedsandelen for obligationer uden for den finansielle sektor bør forhøjes, og adgangen til markedet for SMV-obligationer bør lettes;

28. understreger, at securitiseringsmarkedet i EU kan gøres mere dynamisk, hvis det kontrolleres, hvordan de finansielle institutioner anvender kapitalen, og hvis det vha. ensartede og gennemsigtige evalueringsmetoder sikres, at der kun tages højde for kapital, som der er stillet sikkerhed for. Anvendelsen af disse foranstaltninger vil sandsynligvis frigøre kapital, som kan investeres. Samtidig skal det likvide projektobligationsmarked for SMV'er sikres.

Tværgående faktorer, der understøtter langsigtet opsparing og finansiering

29. Regionsudvalget har den holdning, at etableringen af forskellige modeller for særlige opsparingskonti i EU og de mulige fordele ved disse modeller afhænger af, om forrentningen af de opsparede midler kan garanteres;

30. frygter, at en obligatorisk eller delvis obligatorisk EU-opsparingskonto kunne møde modstand i adskillige medlemsstater, og at der i tilfælde af en model baseret på frivillighed næppe ville være tale om stor offentlig interesse. Ved valget af en model for en særlig EU-opsparingskonto bør der uden tvivl sættes på de modeller, som egner sig bedst til at genoprette den svækkede tillid og bidrage til, at Europa 2020-strategiens mål for vækst og beskæftigelse kan realiseres på lokalt og regionalt niveau.

Beskatning

31. Regionsudvalget mener, at det ville være hensigtsmæssigt at koordinere den europæiske tilgang til lavere skattesatser i forbindelse med kapitalinvesteringer;

32. har den holdning, at det, med henblik på at skabe de rigtige incitament til langsigtet opsparing, skal overvejes, om det vil være gavnligt at indføre skattefordele på nationalt niveau, som fremmer geninvesteringer af overskud, langsigtede investeringer og kapitalinvesteringer i mikrovirksomheder og SMV'er. I den forbindelse ville det være en fordel at sondre mellem indtægter fra kapitalaktiver og andre kilder. Derudover kunne en differentiering af skattesatserne og en skattefritagelse for langsigtet opsparing indgå i overvejelserne;

33. foreslår, at der ved evalueringen af nytteværdien ved nedsættelser af selskabsskatten tages udgangspunkt i de hidtidige positive eller negative erfaringer. Det er eksempelvis tilfældet i enkelte medlemsstater, at det samlede overskud ikke beskattes, uanset om det geninvesteres eller ej. Kun i enkelte tilfælde, hvor midler forlader virksomheden, beskattes overskuddet, dvs. i forbindelse med udbytte, særlige fordele eller naturalieydelser (natural benefits) m.m. Alt i alt vurderes det, at den effektive skattesats ligger på 4-5 %. Et sådant system fremmer ikke lokale investeringer;

34. henviser til, at skattesystemet først nævnes på 4. — 6. pladsen i flere undersøgelser vedrørende investeringsafgørelser. Ifølge disse undersøgelser findes der andre og vigtigere faktorer, som f.eks. udbuddet af arbejdskraft med et passende uddannelsesniveau, forsyningsinfrastruktur for energi, vand mm., et lavt omkostningsniveau for virksomheder eller andre faktorer som korruption og lignende, der på direkte eller indirekte vis kan hæmme erhvervsaktiviteterne;

35. anbefaler, at man overvejer muligheden for ikke at beskatte den geninvesterede del af et overskud og renteindtægterne fra investeringer samt at indføre skattefritagelser for forsknings-, udviklings- og miljøprojekter;

36. støtter derudover en øget koordination med det formål at forenkle selskabsskattesystemet, udvide beskatningsgrundlaget og nedsætte skattesatserne. Statslig indblanding i økonomien og borgernes liv skal begrænses, mens virksomhedernes og borgernes eget ansvar for deres økonomiske situation skal øges, samtidig med at forskellige kollektive initiativer fremmes.

Regnskabsprincipper

37. Regionsudvalget konstaterer, at principperne for regnskabsføring på grundlag af dagsværdi ikke anvendes i alle medlemsstater. De anvendes af virksomheder, der opererer samtidigt inden for flere medlemsstater. Hidtil har principperne for regnskabsføring på grundlag af dagsværdi ikke ført til nogen ændring i investorernes adfærd;

38. I forbindelse med lange finansieringsperioder må der sikres stabilitet i regnskabsprincipper, der er baseret på markedsværdien af aktiver, og der må indføres alternative foranstaltninger for med henblik på aktiverne og deres kilders markedsværdi at gøre gennemførelsen af langsigtet finansiering risikofri.

Ordninger for corporate governance

39. Regionsudvalget mener, at aktionærer vil kunne tilskyndes til et langsigtet engagement, hvis der ydes skattefordele i forbindelse med udbytte. Det samme gælder, hvis en større del af udbyttet udbetales til aktionærer, som foretager langsigtede investeringer af udbyttebeløbet. Endvidere bør der indrømmes skattefordele ved langsigtede investeringer i lokal- og regionaludvikling;

40. er af den opfattelse, at det i tilfælde, hvor incitamenter til formueforvaltere viser sig at være kontraproduktive, klart er nødvendigt at gøre regnskabsføringen mere gennemsigtig for at sikre tilliden mellem offentligheden, virksomhedsejerne, virksomhedsledelsen og medarbejderne.

Oplysninger og rapportering

41. Regionsudvalget mener, at øget integration af finansielle og ikkefinansielle oplysninger kan bidrage til, at virksomhederne får et bedre overblik over deres økonomiske situation på længere sigt og dermed kan træffe bedre beslutninger, men at det i betragtning af det moderne livstempo og de muligheder, den digitale tidsalder byder på, ikke ville være fornuftigt at give afkald på kvartalsrapporteringen. Hertil kommer, at kvartalsrapportering gør det muligt at vurdere en ændret situation, inden problemerne hober sig op, og inden omkostningerne ved at afbøde konsekvenserne af den ændrede situation bliver for omfattende;

42. opfordrer til nærmere at undersøge omfanget og rækkevidden af kvartalsindikatorerne og i den forbindelse tage højde for alle de muligheder, den digitale tidsalder byder på. Det er samtidig vigtigt at undgå tendentøse data. Offentliggørelsen af oplysninger bør være objektiv og pålidelig og omfatte en letforståelig sammenfatning i fagpressen, om nødvendigt under inddragelse af eksperter og ledsaget af en kortfattet analyse;

43. mener, at den økonomiske videnskab og statistikken allerede rummer tilstrækkeligt med langsigtede sammenlignelige indikatorer. Selv disse er det et vanskeligt og byrdefuldt forehavende at anvende, kontrollere og analysere, og det forekommer derfor lidet hensigtsmæssigt at anvende nye indikatorer. Dette

kan ganske vist ændre sig, hvis man finder en indikator eller median af sammenlignelige indikatorer med særlig høj informationsværdi.

De små og mellemstore virksomheders mulighed for at få adgang til bankfinansiering og andre former for finansiering

44. Regionsudvalget er enig i, at SMV'er har ringere adgang til finansiering end store virksomheder. Hertil kommer, at SMV'ers aktiviteter i adskillige medlemsstater hæmmes af en lovgivning, der på mange områder er diskriminerende;

45. foreslår, at man overvejer muligheden for en offentlig børs eller oprettelse af et internetbaseret obligationsmarked, hvor alle frit og uden mæglers mellemkomst kan investere i den lokale og regionale udvikling;

46. opfordrer SMV'er til at anvende andelskasser, byggesparekasser og lignende små finansieringsinstitutter som supplerende långivere. Disse finansieringsinstitutters markedandel er desværre meget lille i de fleste østeuropæiske lande, og de modtager ofte ingen statslig støtte til deres udvikling. I nogle medlemsstater findes der f.eks. en indskudsgaranti for indestående på bankkonti, som andelskasser imidlertid ikke er omfattet af;

47. foreslår, at lokale og regionale myndigheder, økonomiske interesseorganisationer, organisationer med rådgighedsbeføjelser over offentlige ressourcer og pengemarkedsorganisationer skaber lokale og regionale kooperativer, som kan levere alternative kilder til langsigtet finansiering på lokalt og regionalt plan;

48. opfordrer til at undersøge, hvilke lovændringer der er nødvendige og relevante for, at andelskasser kan fungere effektivt, og til at fremsætte forslag herom;

49. mener, at et sådant netværk af små finansieringsinstitutter kan være løsningen på mange problemer på lokalt og regionalt plan, og at det garanteres, at SMV'er modtager en vis andel af risikokapitalen. Det bør endvidere overvejes, hvordan der kan gøres mere omfattende brug af støtte til långivning;

50. understreger, at udvikling af EU-rammebestemmelser for alternative former for finansiering for SMV'er, der foregår uden for banksektorens rammer, under visse betingelser klart vil gavne den lokale og regionale udvikling, da de nuværende retlige rammer snarere hæmmer end begunstiger SMV'er.

Bruxelles, den 9. oktober 2013.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse: »Bæredygtig udvikling af landdistrikterne«

(2013/C 356/14)

REGIONSUDVALGET

- bekræfter, at selv om regioner, der primært består af landdistrikter, i nogen grad har indhentet efterslæbet, ligger deres udviklingsniveau stadig væsentligt lavere end EU-gennemsnittet;
- beklager, at bevillingerne til udvikling af landdistrikterne i forhold til de finansielle overslag for 2007-2013 er blevet væsentligt reduceret;
- bemærker også, at man overvejer at udvide anvendelsesområdet for den anden søjle af den fælles landbrugspolitik, og beklager denne udvikling, eftersom det kun vil yderligere svække tildelingen af midler til forbedring af teknisk og social infrastruktur på landet;
- mener ikke, at øremærkningen af en mindstekvote på 5 % af ELFUL-midlerne til Leader-programmet er tilstrækkelig til at stimulere landdistrikternes økonomi;
- mener, at et bredt, direkte samarbejde mellem landkommuner beliggende i funktionelle områder er berettiget, navnlig når der skal lægges forhandlingsstrategier i forhold til byer beliggende i disse områder;
- erkender, at udviklingsstrategierne for disse områder bør opstille en flerårig ramme, som mindst dækker en periode på omkring 12-14 år;
- opfordrer til systematisk og fuldstændig kortlægning af fattigdomsområder i landdistrikterne (mindst på NUTS 3-niveau) med det sigte at sikre en mere effektiv brug af ressourcerne til bekæmpelse af social udstødelse;
- mener, at fremtidens EU-politik for udvikling af landdistrikter skal:
 - være kompatibel med landdistrikternes bæredygtighed,
 - anerkende, at landdistrikterne har gode udviklingsmuligheder og spiller en vigtig rolle i håndteringen af Europas udfordringer,
 - anerkende, at mangfoldigheden i EU's landdistrikter er en vigtig faktor for tackling af fremtidige udfordringer,
 - være gennemsigtig og klar for at sikre en bredere accept,
 - udnytte den regionale mangfoldighed til at nå et fælles EU-mål og sikre, at ingen regioner lades i stikken.

Ordfører

Jerzy ZAJĄKAŁA (PL/AE), Borgmester i Łubianka

I. POLITISKE ANBEFALINGER**REGIONSUDVALGET****Vigtigheden af vitalitet i landdistrikterne**

1. Regionsudvalget minder om, at ifølge Eurostats aktuelle klassificering bor mere end 23 % af EU's befolkning i rene landdistrikter, og yderligere 35 % i regioner i mellemgruppen. Udvalget påpeger også, at i nogle medlemsstater er der en væsentlig større del af befolkningen, der bor i rene landdistrikter. Det er tilfældet i 17 af de 27 medlemsstater, bl.a. Irland (73 %), Slovakiet (50 %), Estland (48 %), Rumænien (46 %), Finland, Grækenland, Litauen og Danmark (43 %);

2. understreger, at landdistrikterne har et stort potentiale i form af deres menneskelige (kulturelle og sociale) ressourcer, naturlige miljø biodiversitet og råstoffer samt andre økonomiske ressourcer, der er særligt vigtige for samfundslivet i Den Europæiske Union og udviklingen heraf. I lyset heraf anerkender udvalget den særlige betydning af foranstaltninger til at bevare vitaliteten i landdistrikterne på det sociale, kulturelle, natur-, miljømæssige og økonomiske område;

3. bemærker, at landdistrikterne er kendetegnet ved at være meget forskelligartede. Medens nogle landdistrikter er blevet ramt af problemet med affolkning og i den forbindelse slås med alvorlige problemer, står andre, primært dem tæt på byerne, over for en stigende efterspørgsel efter jord og et stigende befolkningspres. Nogle af dem slås stadig med en alvorlig recession, som skyldes den generelle økonomiske krise, der også har ramt landbruget, mens andre nyder stigende succes takket være turisme og kvaliteten af deres naturomgivelser;

4. udtrykker bekymring over den drastiske affolkning og den stigende befolkningsaldring i store dele af de europæiske landdistrikter. For at sikre de berørte regioners vitalitet er det nødvendigt at stabilisere landdistrikterne som et hjemsted for mennesker og virksomheder med et tilstrækkeligt erhvervsgrundlag. Hertil kræves en generel samfundsindsats og regions-specifikke planer, der tager udgangspunkt i det regionale potentiale;

5. understreger, at livskvaliteten i landdistrikterne har stor indflydelse på beslutningsprocessen hos landbrugerne, deres familier, de øvrige faggrupper, der udnytter de andre primærressourcer, og dem, der udnytter og forarbejder dem, og de beboere i landområderne, der ikke driver landbrug, når de skal beslutte, om de skal fortsætte med at bo og arbejde i de

områder. Disse beslutninger har følgelig indvirkning på befolkningens størrelse og den demografiske sammensætning samt på opretholdelsen af vitalitet i landdistrikterne;

6. understreger behovet for at bevare og puste nyt liv i landdistrikternes traditionelle kulturelle karakteristika som et vigtigt aspekt af vor lokale, regionale, nationale og europæiske identitet;

7. anerkender landbrugets vigtige rolle med at sørge for så væsentlige offentlige goder som vores landskaber og fødevarer-sikkerhed. Udvalget går derfor ind for fortsat EU-støtte til landbrug, der er med til at sørge for disse goder. Desuden mener Regionsudvalget, at landdistrikterne er blandt de områder, som vil være mest sårbare over for fremtidige ændringer i klimascenariet som følge af klimaændringen. Derfor bør der medtages såvel afbødende foranstaltninger som tilpasning af instrumenterne for territorial planlægning, forvaltning og budgetlægning, således at deltagelsesmekanismer og landbrugspraksis kan tages i anvendelse for at gøre en bæredygtig udvikling mulig;

8. ser et behov for at uddanne samfundet som helhed, navnlig de yngre generationer, til at forstå og værdsætte de positive aspekter ved landdistrikterne og vigtigheden af at bevare deres vitalitet for den brede befolkning.

Den finansielle dimension af bæredygtig udvikling af landdistrikterne

9. Regionsudvalget anerkender, at det er nødvendigt fortsat at gennemføre og forbedre den fælles landbrugspolitik, der er et vigtigt fællesskabsinstrument til at opnå både kortsigtede og langsigtede mål, som sigter mod at skabe gode resultater, når det gælder den nationale økonomi og konkurrence på de globale markeder, og mod at skabe territorial samhørighed i alle medlemsstaternes regioner;

10. mener, at landdistrikterne vil gennemgå en kraftig udvikling i lyset af energi- og klimapolitikken og politikken for mere effektiv råstofudnyttelse, som kan give dem en større rolle i den økonomiske primærsektor, og at den udvikling allerede nu skal medtænkes, således at det sikres, at den bliver bæredygtig og på harmonisk vis tager højde for de økonomiske, sociale og miljømæssige udfordringer. Det bør i øvrigt anføres, at afgrøderotation fortsat er meget nyttigt for landdistrikterne, fordi dette kan mindske afhængigheden af sojaimport, forbedre jordbundskvaliteten, mindske brugen af gødning, genskabe en stabil

økonomisk aktivitet i landdistrikterne og genoprette EU's handelsbalance. Udvalget beklager samtidig, at Regionsudvalgets udtalelse om lofter og grøn økonomi ikke er medtaget i stats- og regeringschefernes beslutninger af 26. juni 2013, for de truer miljøet i landdistrikterne, både hvad diversitet og bæredygtighed angår;

11. støtter samtidig Den Europæiske Unions omfattende finansiering af effektive incitamentsordninger for unge landmænd såvel som den finansielle støtte til delvist selvforsynende landbrug og bedrifter beliggende i ugunstigt stillede områder, som er vigtige redskaber til at opretholde vitaliteten i landdistrikterne. Ligeledes peger Regionsudvalget på nødvendigheden af at øge støtten og tilskuddene til foranstaltninger i forbindelse med genopretning, pleje og forbedring af beskyttede områder med det mål at forene naturbevaring med bæredygtig udvikling af landdistrikterne, som bærer ansvaret for hovedparten af de beskyttede områder;

12. henleder opmærksomheden på, at landmændenes indtægter fra såvel landbrugsaktiviteterne som de subventionsækvivalenter og den støtte, de modtager under de to søjler i den fælles landbrugspolitik, har betydelig indvirkning på de landdistrikter, hvor de bor og driver deres landbrug. Disse indtægter har ikke alene indflydelse på effektiviteten af landbrugsaktiviteterne og landbrugernes og deres familiers levestandard, men også på skatteindtægterne i de kommuner, hvor de bor. Indkomstniveauet har også stor betydning for, i hvor høj grad landbrugerne kan forbedre levestandarden i landdistrikterne og deres personlige engagement i denne proces;

13. udtrykker bekymring over den forventede nedskæring af bevillingerne til udvikling af landdistrikterne i de finansielle overslag for 2014-2020. Udvalget beklager, at bevillingerne til udvikling af landdistrikterne i forhold til de finansielle overslag for 2007-2013 er blevet væsentligt reduceret fra 95,7 mia. til mindre end 85 mia. euro. Den pulje af finansielle midler, der reelt er til rådighed for landkommunerne, bliver måske yderligere udhulet som følge af planerne om at give medlemsstaterne ret til at overføre op til 15 % af midlerne fra den anden søjle til den første søjle af den fælles landbrugspolitik (og endda op til 25 % i visse EU-regioner);

14. bemærker også, at man for øjeblikket overvejer at udvide anvendelsesområdet for den anden søjle af den fælles landbrugspolitik til at omfatte fonde, der dækker økonomiske tab som følge af dyre- eller plantesygdomme, miljøhændelser eller et markant fald i landbrugets indtjening, dvs. fonde, der traditionelt set har hørt ind under den fælles landbrugspolitik's første søjle. Udvalget beklager denne udvikling, eftersom det kun vil yderligere svække tildelingen af midler til forbedring af teknisk og social infrastruktur på landet;

15. bifalder, at den fælles strategiske ramme og partnerskabsaftalerne skaber de betingelser, der skal til for at fremme koordinering og integration og støtte en bæredygtig udvikling af landdistrikterne. Med øremærkningen af en mindstekvote på 5 % af ELFUL-midlerne til Leader-programmet er der givet en vigtig impuls til understøttelse af den lokale udvikling, men denne procent er efter udvalgets opfattelse ikke stor nok til at stimulere landdistrikternes økonomi;

16. støtter indlemmelsen af lokaludvikling styret af lokalsamfundet i strukturfondsprogrammer i form af en lokal udviklingsstrategi, der skal gennemføres af lokale aktører. Udvalget mener dog, at en flerfondsstrategi skal ledsages af den nødvendige samordning af de respektive fondes forordninger. Kommissionens forslag om at lade formidlere løse dette er utilstrækkeligt. Det placerer ansvaret på én myndighed i stedet for at fordele det på flere myndigheder, mens de egentlige administrative opgaver ikke forenkles. Bestemmelserne er ikke konsistente, og der er en klar risiko for, at man kommer til at bruge mere tid og flere ressourcer på at afværge revisionsanmærkninger end på at fremme udviklingen;

17. beklager, at brugen af Leader-initiativet har frivillig karakter for de operationelle programmer, EFRU og ESF, og kun kan finansieres under det 9. tematiske mål »fremme af social integration og fattigdomsbekæmpelse«. Denne regel vil begrænse lokale aktionsgruppers potentielle manøvrerum såvel som deres mulighed for at inddrage forskellige fonde i udformningen af lokale udviklingsstrategier;

18. påpeger, at opretholdelsen af offentlige og private tjenester af høj kvalitet ofte kræver en stor politisk, borgerlig og økonomisk indsats med en mere resolut udligning, hvilket medfører et behov for en højere grad af solidaritet mellem landdistrikter og byområder;

19. forventer, at den planlagte yderligere liberalisering af de europæiske landbrugsmarkeder vil give mere svingende landbrugspriser, hvilket primært er en trussel for små og mellemstore familiebrug. Udvalget henleder også opmærksomheden på, at liberaliseringen af mælkekvoterne kan føre til øget industrialisering og koncentration af mælkeproduktionen, hvilket yderligere vil accelerere klimaændringerne og affolkningen af landdistrikterne. Det mener, at det fortsat er vigtigt, at landbrugerne får godtgørelse for de offentlige goder, de bidrager med, bl.a. de natur- og kulturværdier, som græsarealer og åbne landskaber giver, hvilket der ikke er et kommercielt marked for. Hvis det viser sig, at afskaffelsen af mælkekvotesystemet fører til uønskede former for dyreavl, er der brug for politiske foranstaltninger for at forbedre forbrugeroplysningen og styrke markedet generelt samt at sikre standarderne for dyrevelfærd i hele EU;

20. peger på mulighederne for at forbinde aktiviteter, der støttes af landdistriktudviklingsprogrammerne (anden søjle) med aktiviteter inden for regional-, social- og fiskerifondene. Biogasproduktion, jordbaseret infrastruktur til it, innovation, kompetenceudvikling, virksomhedsudvikling og lokaludvikling styret af lokalsamfundet er foranstaltninger, der omfattes af landdistriktudviklingsprogrammerne, men som også har forbindelse til de andre fonde, hvor de forskellige sektorer kan drage nytte af hinanden, og hvor byerne og landdistrikterne har sammenfaldende behov og ressourcer.

Betydningen af funktionelle forbindelser mellem land- og byområder

21. Regionsudvalget er klar over de særlige udfordringer, som landbosamfund beliggende i områder, hvor mellemstore og store byer har en direkte indflydelse, står over for, og anbefaler, at man vælger en funktionel tilgang til at indkredse udviklingsstrategier for disse områder;

22. udvalget mener, at såvel byer som landbokommuner beliggende i funktionelle områder rummer værdifulde og særdeles nyttige sociale og økonomiske ressourcer. Når der udarbejdes en udviklingsstrategi for et funktionelt område, anbefaler Regionsudvalget, at man analyserer alle eksisterende ressourcer i hele det funktionelle område og sikrer, at udviklingsstrategien tager højde for potentialet i såvel landkommunerne som i byerne og fuldt ud udnytter dette potentiale i et bæredygtighedsperspektiv. Udvalget henleder også opmærksomheden på de potentielle farer for landdistrikterne, der kan opstå som følge af en manglende afbalanceret udvikling mellem byer og landkommuner, og som kan forekomme i situationer, hvor en by udnytter sin dominerende stilling, hvad angår befolkning og økonomi;

23. mener, at et bredt, direkte samarbejde mellem landkommuner beliggende i funktionelle områder er berettiget, navnlig når der skal lægges forhandlingsstrategier i forhold til byer beliggende i disse områder;

24. finder det ønskeligt at anvende en metode, der sikrer inddragelse af de lokale myndigheder og beboerne i både byerne og landdistrikterne i udarbejdelsen af strategier for bæredygtig udvikling for funktionelle områder. Denne deltagelse bør sikres såvel under det forberedende arbejde (forskning og analytisk arbejde), som når der træffes beslutninger, der bestemmer den endelige udformning af strategien;

25. fremhæver også, at det i landkommuner beliggende i bynære områder kun er en del af befolkningen, der faktisk driver landbrug. Folk, der er flyttet til disse områder fra byerne, forventer ofte, at der bliver sat en stopper for visse

typer landbrugsaktiviteter, som de finder generende, såsom brugen af naturlige eller kunstige gødningsstoffer og landbrugsudstyr, husdyrbrug og græsning osv. Udvalget anbefaler at foregribe og takle disse problemer som led i den fysiske planlægning navnlig via en strategi for bæredygtig udvikling, der får de forskellige økonomiske, sociale og miljømæssige interesser til at gå op i en højere enhed, f.eks. ved at identificere områder øremærket til landbrugsproduktion for dermed at minimere eventuelle sociale konflikter;

26. understreger, at sociale integrationsprogrammer i landdistrikter, der oplever en lind tilstrømning af personer fra byerne, giver mulighed for at tackle de sociale konflikter, der kan opstå, hvor der er kontakt mellem de forskellige livsstile, værdier og sociale normer;

27. henleder opmærksomheden på behovet for en rimelig fordeling af omkostningerne ved at fjerne de økonomiske, miljømæssige og sociale konsekvenser af såkaldt »urban sprawl« mellem by- og landområder.

Udfordringerne for de fjerntliggende landdistrikter

28. Regionsudvalget bemærker, at langt størstedelen af landkommunerne ligger uden for de områder, hvor store og mellemstore byer har en direkte indvirkning. Denne situation kræver, at der anvendes særlige instrumenter til at støtte disse områder. Udvalget anbefaler derfor, at både den fælles landbrugspolitik og samhörighedspolitikken, som også gennemføres ved hjælp af regionale udviklingsinstrumenter, også skal omfatte løsninger, der virkelig vil bidrage til at opnå territorial samhörighed og sikre lige og bæredygtige udviklingsmuligheder;

29. anerkender, at det er vigtigt at bevare landdistrikterne og opfordrer til øget støtte til de lokale myndigheder for at hjælpe dem med at skabe og vedligeholde såvel teknisk som social infrastruktur, som kan spille en rolle for at bevare vitaliteten i disse områder;

30. understreger de funktionelle forbindelser, der findes mellem fjerntliggende landdistrikter og mindre byer, og opfordrer til, at der skabes passende mekanismer til at stimulere en fælles indsats for at forbedre livskvaliteten i disse områder, navnlig ved at sikre, at mindre byer leverer alle de lokale tjenester, der er nødvendige for, at sådanne områder fungerer ordentligt;

31. bemærker, at de strategiske dokumenter, der opstiller udviklingspolitikken for disse områder, bør være resultatet af både et tværkommunalt (bilateralt og bredt) samarbejde og aftaler mellem nabokommuner og frugten af et samarbejde på det regionalpolitiske område.

Forbindelser mellem land og by og deres væsentlige indvirkning på regionaludviklingen

32. Regionsudvalget understreger endnu en gang den særlige betydning af og behovet for, at landdistrikter og byer samarbejder inden for rammerne af de funktionelle områder. Udvalget erkender ligeledes, at udviklingsstrategierne for disse områder bør opstille en flerårig ramme, som mindst dækker en periode på omkring 12-14 år;

33. anbefaler, at samarbejdet mellem land- og bykommuner har form af territoriale partnerskaber;

34. mener, at der forud for ethvert fælles tiltag i et funktionelt område bør afholdes en bred offentlig debat, som skal føre til, at de involverede lokale myndigheder træffer en suveræn beslutning. En given lokalmyndigheds eventuelle efterfølgende udtræden af et sådant samarbejde i et funktionelt område bør dog være underlagt godkendelse af alle de byer og landkommuner, der deltager i samarbejdet i det pågældende funktionelle område, pga. det eksisterende netværk af infrastruktur og sociale forbindelser;

35. henleder opmærksomheden på den indbyrdes afhængighed mellem byer og landkommuner, som findes i funktionelle områder, og som er baseret på fælles brug af menneskelige, naturmæssige og økonomiske ressourcer og fælles drift af offentlige tjenester;

36. foreslår i betragtning af de nuværende livsstilstendenser i bysamfund, at disse tendenser bliver brugt til at promovere fordelene ved at bo i landdistrikterne. Udvalget understreger, at netværkssamarbejde giver en hidtil uset mulighed for at skabe tætte forbindelser mellem landmænd og fødevarerforbrugere. Udvalget bemærker, at denne slags initiativer i høj grad kan bidrage til at udvikle en ny form for forbindelser mellem land og by;

37. understreger, at korte forsyningskæder for landbrugsprodukter bidrager til at udvikle en bæredygtig produktion og et ansvarligt forbrug. De imødekommer forbrugernes stigende efterspørgsel efter autentiske sæsonprodukter, der er produceret lokalt og har et lokalt tilhørsforhold. Dette er også et socialt bevidst forbrugsmønster, der tager hensyn til miljøet, skærer ned på mængden af emballage, begrænser CO₂-udledningen og støtter bæredygtige produktionsmetoder. Støtten til korte forsyningskæder bør eksistere side om side med støtten til fremme af kooperativ integration som et middel til at styrke landbrugernes position på markedet. Koncentration af udbuddet er et effektivt middel til at sikre landbrugerne rimelige priser og dække den stigende efterspørgsel efter fødevarer;

38. understreger dog, at producenter, der ønsker at iværksætte sådanne initiativer, konfronteres med utallige problemer. Ofte er det vanskeligt at sikre en stabil og regelmæssig forsyning

af varer til forbrugerne, der generelt kræver en konstant forsyning af fødevarer i tilstrækkelige mængder og udvalg. Denne type aktiviteter kræver generelt dyrt udstyr (f.eks. særligt tilpassede køretøjer, køleanlæg, salgssteder og forarbejdningsfaciliteter osv.). Udvalget anbefaler derfor, at denne slags aktiviteter bør være berettiget til støtte;

39. bemærker, at adgangen til landdistrikterne, deres afsides beliggenhed i forhold til beslutnings- og forskningscentre samt deres begrænsede adgang til nye teknologier er vanskeligheder, som mange områder finder det svært at overvinde, men som er forhold af væsentlig betydning for udviklingsmuligheder, lige muligheder og livskvalitet. Dertil kommer, at erhvervsfrekvensen er lavere i landdistrikterne end i byområderne, og at der skabes færre job på landet;

40. bemærker, at der oveni de hidtidige problemer nu kommer nye udfordringer som f.eks. konsekvenserne af klimaændringer, tab af biodiversitet og andre miljøproblemer, mindskelsen af landområderne, herunder især landbrugsarealet, og befolkningens aldring. Regionsudvalget understreger, at det er nødvendigt at gøre en stor indsats for at forstå denne problematik og stille de nødvendige midler til rådighed for at afhjælpe den gennem aktive politikker, som forebygger affolkning;

41. beklager, at landdistrikterne er i færd med at miste deres dynamik sammenlignet med byområderne. Udvalget fremhæver også, at den femte rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed, som blev offentliggjort i november 2010, understregede de sociale og økonomiske uligheder mellem Europas regioner;

42. bekræfter, at selv om regioner, der primært består af landdistrikter, i nogen grad har indhentet efterslæbet, ligger deres udviklingsniveau stadig væsentligt lavere end EU-gennemsnittet. Udvalget bemærker, at forskellen er særligt tydelig i sammenligning med regioner, der primært består af byområder. I EU-12 er det gennemsnitlige BNP i landdistrikterne 73 % lavere end i byområderne. Skævheden mellem by- og landområderne er særligt markant i Central- og Østeuropa og i Sydeuropa;

43. opfordrer til systematisk og fuldstændig kortlægning af fattigdomsområder i landdistrikterne (mindst på NUTS 3-niveau) med det sigte at sikre en mere effektiv brug af ressourcerne til bekæmpelse af social udstødelse;

44. bemærker endnu en gang, at etableringen af en ramme for forvaltning på flere niveauer er en forudsætning for en effektiv omsætning af de europæiske og nationale politikker, herunder den fælles landbrugspolitik, efter 2013. I den forbindelse opstår der en række tvivlsspørgsmål, som skal takles hurtigst muligt. Selv om dette princip var klart anerkendt i forslaget til den generelle forordning, er de lokale og regionale myndigheders rolle i partnerskabsaftalerne fortsat uklare.

Regioner og lokalsamfund i landdistrikterne kan ikke længere være tilfredse med at have status som medfinansierende enheder, som ikke er med til at vælge prioriteter eller gennemførelses- og forvaltningsmetoder. Den vejledning, som Kommissionen har udarbejdet om udfærdigelse af partnerskabsaftaler, bør klart fremhæve, hvor vigtigt det er at inddrage repræsentanter for landdistrikterne i udarbejdelsen af disse aftaler.

EU's strategi og politikker for landdistrikterne frem til 2030

45. Regionsudvalget mener, at fremtidens EU-politik for udvikling af landdistrikter skal:

- være kompatibel med landdistrikternes bæredygtighed,
- anerkende, at landdistrikterne har gode udviklingsmuligheder og spiller en vigtig rolle i håndteringen af Europas udfordringer,

- anerkende, at mangfoldigheden i EU's landdistrikter er en vigtig faktor for tackling af fremtidige udfordringer,
- være gennemsigtig og klar for at sikre en bredere accept,
- udnytte den regionale mangfoldighed til at nå et fælles EU-mål og sikre, at ingen regioner lades i stikken;

46. mener, at fremtidens politik for udvikling af landdistrikter bliver nødt til at sikre en større inddragelse af landmændene i leveringen af offentlige tjenester, hvis disse mål skal nås;

47. mener, at den nuværende tendens til at koncentrere finansiering af landdistriktsudvikling på landbrugssektoren nødvendigvis skal afbalanceres bedre i den næste programmeringsperiode for at sikre en reel økonomisk udvikling i landdistrikterne.

Bruxelles, den 9. oktober 2013.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »Styrkelse af lokale myndigheder i partnerlande for bedre regeringsførelse og mere effektive udviklingsresultater«

(2013/C 356/15)

REGIONSUDVALGET

- støtter fuldt ud Kommissionens tilgang i denne nye meddelelse, som anerkender de lokale og regionale myndigheders rolle som politiske beslutningstagere, der skal have en tilstrækkelig grad af autonomi, kapacitetsopbygning og økonomiske ressourcer;
- bifalder tanken om, at den støtte, der i partnerlande ydes til den offentlige sektor med henblik på en mere effektiv og produktiv udformning og gennemførelse af nationale udviklingspolitiske initiativer og planer, også bør tage den lokale offentlige sektors vigtige rolle med i betragtning;
- anmoder Kommissionen om at vedtage reglerne om fuld finansiering (Finansforordningernes gennemførelsesbestemmelser), »når det er i Fællesskabets interesse at være den eneste donor til en aktion« i programmer som ikkestatslige aktører og lokale myndigheder;
- er enig med Kommissionen i, at EU med henblik på at gå fra bistandseffektivitet til udviklings-effektivitet bør tilpasse sin støtte til den voksende rolle og det større potentiale og behov, som partnerlandenes lokale og regionale myndigheder samt sammenslutninger af lokale og regionale myndigheder oplever, og understreger, at dette indebærer øgede økonomiske ressourcer til aktiviteter til støtte for decentralisering og styrkelse af lokale og regionale myndigheder og disses sammenslutninger;
- udtrykker sin vilje til med Kommissionens tekniske og økonomiske støtte at bidrage til udviklingen af midler til vurdering og overvågning af decentraliseringsaspekter i partnerlandene i samarbejde med alle berørte parter;
- anfører, at der med henblik på at sikre bred inddragelse af de lokale myndigheder i dagsordenen efter 2015 er behov for en reel partcipatorisk proces, og at myndighederne i modsætning til processen omkring fastsættelsen af 2015-målene skal inddrages tidligt i post-2015-dagsordenens udviklingsfase ved hjælp af de nødvendige økonomiske ressourcer;
- gentager sin støtte til at gøre 2015 til det europæiske udviklingsår og anmoder derfor om, at der på budgettet afsættes tilstrækkelig finansiel støtte til lokale og regionale myndigheders initiativer;
- bekræfter sin vilje til at give de europæiske lokale og regionale myndigheder politisk råderum til at udvikle deres internationale og grænseoverskridende samarbejde.

Ordfører	Hans JANSSEN (NL/PPE), borgmester i Oisterwijk
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Styrkelse af lokale myndigheder i partnerlande for bedre regeringsførelse og mere effektive udviklingsresultater, COM(2013) 280 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

GENERELLE BEMÆRKNINGER

Regionsudvalget

1. glæder sig over Kommissionens nye meddelelse om styrkelse af lokale myndigheder i partnerlande for bedre regeringsførelse og mere effektive udviklingsresultater. Dette er et vigtigt næste skridt i den eksplicitte anerkendelse og præcisering af lokale og regionale myndigheders særlige position som partnere i EU's udviklingspolitik, ved siden af og adskilt fra andre partnere og aktører, såsom centralregeringer og civilsamfundsorganisationer;

2. minder om, at Kommissionen i 2008 offentliggjorde sin første meddelelse ⁽¹⁾ om lokale og regionale myndigheders rolle i udviklingspolitikken. Meddelelsen var et vigtigt skridt i retning af at anerkende lokale og regionale myndigheders position, rolle og betydning i udviklingspolitikken og samarbejdet;

3. henviser til tidligere udtalelser fra Regionsudvalget, navnlig de nyeste vedrørende meddelelsen om *Det globale Europa: en ny strategi for finansieringen af EU's optræden udadtil* og meddelelsen om *Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik: en dagsorden for forandring*, som understregede lokale og regionale myndigheders særlige position og rolle i EU's optræden udadtil;

4. støtter fuldt ud Kommissionens tilgang i denne nye meddelelse, som anerkender de lokale og regionale myndigheders rolle som politiske beslutningstagere, der skal have en tilstrækkelig grad af autonomi, kapacitetsopbygning og økonomiske ressourcer;

5. minder om, at alle typer »lokale myndigheder« — regioner, provinser, amter, distrikter, kommuner, landsbyer osv. — spiller en strategisk rolle med hensyn til at fremme en demokratisk forvaltning og bidrage til en mere effektiv udvikling. Udvalget

forstår derfor ikke Kommissionens beslutning om at lade meddelelsens primære fokus være det kommunale niveau, som det fremgår af fodnote 1;

6. glæder sig over, at der i meddelelsen anbefales en styrkelse af lokale og regionale myndigheder i partnerlandene, således at de bliver bedre i stand til at udfylde den funktion, de har i medfør af bl.a. dagsordenen for forandring, for så vidt angår menneskerettigheder, demokrati og andre vigtige aspekter af god regeringsførelse samt inklusiv og bæredygtig vækst til støtte for menneskelig udvikling;

7. gentager, at de europæiske lokale og regionale myndigheder har stor erfaring på mange af de områder, hvor de lokale og regionale myndigheder i partnerlandene har behov for at opbygge kapacitet. Dette bør anerkendes mere udtrykkeligt i meddelelsen, som også bør fokusere på, hvordan disse erfaringer kan udveksles mellem ligeværdige parter og kan overføres til og anvendes på lokalt plan;

8. mener på baggrund af analysen i meddelelsen, at lokale og regionale myndigheder bør inddrages tæt i udarbejdelsen af udviklingsdagsordenen efter 2015. Nok spiller lokale og regionale myndigheder en afgørende rolle i forbindelse med bæredygtig udvikling, men de har også en vigtig rolle at spille inden for beslægtede områder, såsom inkluderende byudvikling, social samhørighed, tilpasning til klimaændringer, menneskers sikkerhed mv. I denne sammenhæng:

— hilser Regionsudvalget rapporten fra FN's generalsekretærs panel på højt niveau vedrørende udviklingsdagsordenen for perioden efter 2015 velkommen;

— bifalder det, at HABITAT III ⁽²⁾ i 2016 primært vil omhandle en ny dagsorden for byområder;

⁽¹⁾ COM(2008) 626 final.

⁽²⁾ FN's tredje konference om boliger og bæredygtig byudvikling.

— understreger det behovet for, at de lokale og regionale myndigheder inddrages fuldt ud i fastlæggelsen af EU's bidrag og holdninger, blandt andet i forberedelsesprocessen;

9. anerkender den åbne proces, der blev fulgt under meddelelsens forberedelsesfase. Lokale og regionale myndigheder havde mulighed for at komme med bidrag og ideer, og der blev udvekslet synspunkter ved flere lejligheder, herunder på et møde i Regionsudvalgets CIVEX-underudvalg;

10. noterer sig meddelelsens anerkendelse af Regionsudvalgets centrale rolle med hensyn til at stimulere og koordinere lokale og regionale myndigheders udviklingsindsats og giver tilsagn om et fortsat samarbejde i den videre udformning og gennemførelse af EU's udviklingspolitik. Der findes gode fora til dette formål, herunder konferencer om decentraliseret samarbejde, der fremmer dialogen mellem lokale og regionale myndigheder fra EU og udviklingslandene samt med de europæiske institutioner, og — navnlig når det gælder samarbejde om EU-indsatsen for at støtte udviklingen i nabolandene — ARLEM og CORLEAP, hvor lokale og regionale repræsentanter fra EU samt (nabo-)partnerlandene mødes.

Baggrund

Regionsudvalget

11. er enig med Kommissionen i, at centralt ledede, topstyrede politikker og programmer ikke i sig selv kan løse de komplekse problemer i forbindelse med bæredygtig udvikling og bekæmpelse af fattigdom, og at offentlige og private aktører har en rolle at spille, ikke mindst på lokalt plan;

12. deler Kommissionens afbalancerede holdning til de lokale og regionale myndigheders centrale rolle, idet myndighederne på den ene side kan udøve deres rolle uafhængigt af de centrale myndigheder (eksempelvis i svagt funderede stater) og på den anden side få undermineret deres rolle af negative faktorer, herunder på lokalt plan;

13. glæder sig over, at Kommissionen foreslår en mere strategisk indsats for at styrke bemyndigelsen af lokale og regionale myndigheder i partnerlandene og opfylde udviklingsmål;

14. deler Kommissionens synspunkt om, at den politiske anerkendelse af lokale og regionale myndigheders rolle i udviklingsprocessen skal følges op af en tilstrækkelig grad af autonomi, kapacitetsopbygning og økonomiske ressourcer med

henblik på at sikre dem tilstrækkelig bemyndigelse, som harmonerer med ansvarsfordelingen mellem de forskellige niveauer;

15. opfordrer Kommissionen til at udmønte disse helt korrekte bemærkninger i de prioriteter, som Kommissionen i samråd med partnerlandene fastlægger i sine samarbejdsprogrammer. Lokale og regionale myndigheder bør som følge af deres centrale rolle inddrages fuldt ud, herunder via deres repræsentative sammenslutninger, i udarbejdelsen og gennemførelsen af disse programmer.

Frigørelse af lokale myndigheders udviklingspotentiale

Regionsudvalget

16. bifalder tanken om, at den støtte, der i partnerlande ydes til den offentlige sektor med henblik på en mere effektiv og produktiv udformning og gennemførelse af nationale udviklingspolitiske initiativer og planer, også bør tage den vigtige rolle med i betragtning, som den offentlige sektor på lokalt og regionalt plan spiller. Dette er i overensstemmelse med Regionsudvalgets opfordring til at øge inddragelsen af lokale og regionale myndigheder i såvel EU som partnerlandene i udviklingspolitikken;

17. støtter, at Kommissionen lægger vægt på interessentpartnerskaber og dialogordninger på modtagerniveau med henblik på gennem dialog at sikre, at relevante centrale myndigheders behov og bekymringer bliver hørt og taget i betragtning. Dette er i overensstemmelse med metoden med flerniveaustyring. Desuden stiller flerniveaustyringen krav om, at de centrale myndigheder går i dialog med de lokale og regionale myndigheder for at få kendskab til de specifikke behov og bekymringer på lokalt plan.

18. Kravet om medfinansiering forhindrer visse aktører både i EU's medlemsstater og partnerlande i at deltage. For partnerlande kan begrænsede finansielle ressourcer forhindre lokale aktører i at deltage, mens lokale og regionale myndigheder i visse medlemsstater som Sverige ikke kan deltage i programmer som »ikkestatslige aktører og lokale myndigheder«, da de ikke har tilladelse til at anvende lokale skatteindtægter til at finansiere internationalt udviklingssamarbejde. På grund af programmets særlige mål og de vidt forskellige erfaringer i de enkelte europæiske lande (velfærd, decentralisering, sundhedspleje etc.) synes dette hverken at være i EU's eller dets eksterne samarbejdsprogramms interesse. For at undgå denne situation anmoder Regionsudvalget Kommissionen om at vedtage reglerne om fuld finansiering (Finansforordningernes gennemførelsesbestemmelser), »når det er i Fællesskabets interesse at være den eneste donor til en aktion« (artikel 253, stk. 1, litra e);

19. understreger vigtigheden af den territoriale tilgang til udvikling, der omtales i meddelelsen, og opfordrer EU til at konkretisere og gennemføre denne tilgang i samarbejde med andre udviklingspartnere. Endvidere bør EU gennem incitamenter, såsom yderligere økonomisk støtte, belønne de partnerlande, som gennem dialog med de lokale og regionale myndigheder og disses hjemlige sammenslutning(er) gør reelle bestræbelser på at anvende en territorial tilgang inden for deres nationale udviklingsplan(er).

EU-støtte, der bidrager til bedre regeringsførelse og mere effektive udviklingsresultater på lokalt niveau

Regionsudvalget

20. bemærker, at Kommissionens forslag om at arbejde for legitime myndigheder er relevant, men at henvisningen i første stykke til »mulighederne for koordination med regionale myndigheder« i udvalgets optik ikke er forståelig i betragtning af præmissen i fodnote 1 i meddelelsen om, at både kommuner, byer, distrikter, provinser og regioner omfattes af begrebet »lokale myndigheder«;

21. er enig med Kommissionen i, at politisk vilje er en forudsætning for en vellykket decentralisering. Dog bør den politiske vilje i overensstemmelse med meddelelsen fremmes, f.eks. i den politiske dialog, og når denne vilje kommer til udtryk, skal det belønnes via incitamenter i samarbejdet med EU;

22. deler den opfattelse, at EU-støtten til decentralisering primært bør fokusere på at skabe et gunstigt juridisk og politisk klima og på at udvikle institutioner og kapaciteter. Regionsudvalget støtter også flere af de øvrige identificerede prioriteter, såsom et stærkt fokus på decentralisering af skatteforvaltningen, offentlig forsvarlig økonomisk forvaltning samt en langsigtet og efterspørgselsbaseret tilgang til kapacitetsopbygning;

23. gentager, at EU's lokale og regionale myndigheder har stor viden og erfaring på mange af de områder, hvor de lokale og regionale myndigheder i partnerlandene har behov for at udvikle kapacitet, og mener, at deres sammenslutninger som supplement til det bilaterale samarbejde mellem lokale og regionale myndigheder i EU og partnerlandene bør betragtes som strategiske partnere i forvaltningen af kapacitetsopbyggende programmer for lokale og regionale myndigheder;

24. er enig med Kommissionen i, at sammenslutninger af lokale og regionale myndigheder kan være afgørende for god regeringsførelse og udviklingsresultater på lokalt plan, og påpeger, at de ud over de i meddelelsen fremhævede seks hovedopgaver også bør have til opgave at levere tjenesteydelser til

deres medlemmer. Sammenslutninger af lokale og regionale myndigheder bliver ofte af medlemmerne opfordret til at yde kapacitetsopbygning og uddannelse, navnlig i forbindelse med udvikling. Disse tjenesteydelser har vist sig afgørende for sammenslutningernes synlighed, medlemstilslutning og dermed også bæredygtighed. Medlemmerne erhverver derigennem viden og indsigt, som de kan anvende i sammenslutningernes lobby- og støtteaktiviteter;

25. deler Kommissionens synspunkt om, at mange af partnerlandenes sammenslutninger af lokale og regionale myndigheder stadig er svage. Der er behov for omfattende langsigtet støtte for at sikre, at sammenslutningerne kan udnytte deres fulde potentiale i varetagelsen af deres opgaver. Støtten kan tage forskellige former. Den kan eksempelvis ydes i form af direkte midler i de budgetter, der forvaltes af EU-delegationerne, og ved at iværksætte eller videreføre større, sammenhængende programmer, såsom ARIAL, der omtales i meddelelsen. Under alle omstændigheder er det helt afgørende at gøre brug af den viden og erfaring, som europæiske sammenslutninger af lokale og regionale myndigheder har oparbejdet, via peer-to-peer-uddannelse og erfaringsudveksling.

Vejen frem: mere produktive og fleksible støtteformer

Regionsudvalget

26. er enig med Kommissionen i, at EU med henblik på at gå fra bistandseffektivitet til udviklingseffektivitet bør tilpasse sin støtte til den voksende rolle og det større potentiale og behov, som partnerlandenes lokale og regionale myndigheder samt sammenslutninger af lokale og regionale myndigheder oplever;

27. understreger, at dette indebærer øgede økonomiske ressourcer til aktiviteter til støtte for decentralisering og styrkelse af lokale og regionale myndigheder og disses sammenslutninger. Her ved begyndelsen af den nye finansieringsperiode er tidspunktet det helt rigtige. Lokale og regionale myndigheder bør være berettiget til støtte fra alle instrumenter i pakken *Det globale Europa*. Endvidere er der behov for et markant skift inden for Den Europæiske Udviklingsfond. *Thematic global evaluation of the Commission support to decentralisation processes* ⁽³⁾ fra februar 2012 viser, at de direkte bidrag til decentralisering af Kommissionens samlede finansielle bidrag (alle sektorer og lande) kun udgjorde 1 % i perioden 2000-2004, 2,5 % i perioden 2004-2008 og endnu mindre igen i de sidste år af evalueringen (2008-2009). Styrkelse af lokale myndigheder for bedre regeringsførelse og mere effektive udviklingsresultater er et mål, der fortjener flere midler;

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/europaid/how/evaluation/evaluation_reports/2012/1300_docs_en.htm

28. glæder sig over Kommissionens hensigt om at undersøge mulighederne for at anvende innovative finansieringsformer og tanken om, at dette kan baseres på vurderingen af de lokale og regionale myndigheders institutionelle resultater. Desværre er sådanne vurderinger alt for ofte topstyrede øvelser, som medfører sanktioner for de mindre effektive myndigheder. Dette fører som regel til mindre åbenhed hos deltagerne. Under hensyntagen til behovet for kapacitetsopbygning hos lokale og regionale myndigheder opfordrer udvalget til brug af horisontale læreprocesser ved hjælp af instrumenter som benchmarking og åbne sammenligninger, hvor de lokale og regionale myndigheders sammenslutninger styrkes i deres effektivitetsskabende rolle og lettere kan knyttes til positive økonomiske incitamenter, og er mere hensigtsmæssige og udbytterige på lang sigt;

29. mener, at EU i sine programmer bør sikre en tilstrækkelig fleksibilitet til at støtte initiativer fra lokale og regionale myndigheder og disses sammenslutninger. Dette er faktisk en væsentlig del af den strategiske indsats for at styrke myndighederne. Flexibiliteten bør derfor omfatte muligheden for direkte at finansiere de lokale og regionale myndigheders samt deres sammenslutningers »egne initiativer«, og at initiativerne kan finansieres sammen med eller via deres lokale og regionale partnermyndigheder og partnersammenslutninger i Europa;

30. deler Kommissionens opfattelse af, at EU i forbindelse med budgetstøtte bør støtte systemer til kontrol af økonomiske overførsler mellem centralregeringen og de lokale og regionale myndigheder. Dette bør også medvirke til udviklingen på regionalt og globalt plan af mere omfattende retningsgivende instrumenter til decentraliseringsprocesser og en procedure for kontrol af processtatus i lighed med det europæiske charter om lokalt selvstyre, som anvendes på europæisk plan;

31. udtrykker sin vilje til med Kommissionens tekniske og økonomiske støtte at bidrage til udviklingen af midler til vurdering og overvågning af decentraliseringsaspekter i partnerlandene i samarbejde med alle berørte parter, navnlig sammenslutninger af lokale og regionale myndigheder og andre organisationer (UN-Habitat, UNDP) og enheder, herunder i udviklingslandene (f.eks. UEMOA's FTT);

32. mener, at sådanne omfattende instrumenter giver et værdifuldt input til den politiske dialog mellem EU og partnerlandene. De sikrer, at dialogen kan omfatte politisk koordinering, komplementaritet og sammenhæng mellem et lands

forskellige forvaltningsniveauer. Den politiske dialog kan styrkes med økonomiske incitamenter i forbindelse med disse spørgsmål i overensstemmelse med hensigten om at undersøge mulighederne for at anvende innovative finansieringsformer;

33. er enig med Kommissionen i, at EU bør støtte det decentraliserede og grænseoverskridende samarbejde mellem lokale og regionale myndigheder i Europa og partnerlande, som bygger på et langsigtet og ligeværdigt institutionelt partnerskab. Fra et europæisk perspektiv bør koordinering af partnerskaber i større netværk eller inden for fælles programmer fremmes og lettes. Udvalget påpeger, at portalen for decentralt samarbejde om udvikling letter denne koordinering, da den indeholder oplysninger om eksisterende projekter og giver mulighed for at koordinere iværksættelsen af nye. Regionsudvalget er villig til fortsat at varetage sin rolle i denne henseende, f.eks. sammen med sammenslutninger af lokale og regionale myndigheder. Da bedre koordinerede tilgange forventes at forbedre resultaterne, bør de fremmes ved at stille flere EU-midler til rådighed for sådanne tiltag;

34. glæder sig over Kommissionens synspunkt om, at EU bør støtte den rolle, som lokale og regionale myndigheder og sammenslutninger af lokale og regionale myndigheder spiller i udformningen af udviklingsdagsordenen efter 2015. Det konstaterer med tilfredshed, at dette synspunkt støttes af Rådet⁽⁴⁾, som opfordrer EU og medlemsstaterne til, hvor dette er hensigtsmæssigt, i samarbejde med Regionsudvalget at tage de lokale myndigheders holdninger og erfaringer i betragtning og at støtte deres repræsentation under de politiske drøftelser på nationalt og internationalt plan, herunder i forbindelse med fastsættelsen af udviklingsdagsordenen efter 2015 og forberedelsen af Habitat III;

35. anfører, at der med henblik på at sikre bred inddragelse af de lokale myndigheder i dagsordenen efter 2015 er behov for en reel partcipatorisk proces, og at myndighederne i modsætning til processen omkring fastsættelsen af 2015-målene skal inddrages tidligt i post-2015-dagsordenens udviklingsfase. Der skal frigøres de nødvendige økonomiske ressourcer til at sikre denne inddragelse;

⁽⁴⁾ Se Rådets konklusioner om lokale myndigheder i udvikling, møde i Rådet (Udenrigsanliggender) i Bruxelles den 22. juli 2013, og den overordnede udviklingsdagsorden efter 2015 — Rådets konklusioner, møde i Rådet (Almindelige anliggender) i Luxembourg den 25. juni 2013.

36. gentager sin støtte til at gøre 2015 til det europæiske udviklingsår ⁽⁵⁾ og betragter det som en god anledning til at iværksætte og støtte, også finansielt, aktiviteter på lokalt og regional plan. Det anmoder derfor om, at der på budgettet afsættes tilstrækkelig finansiell støtte til lokale og regionale myndigheders initiativer;

37. bekræfter sin vilje til at give de europæiske lokale og regionale myndigheder politisk råderum til at udvikle deres internationale og grænseoverskridende samarbejde;

38. bekræfter sit tilsagn om at bidrage til den videre udformning af politikker og nyskabelser bl.a. med udgangspunkt i meddelelsen og erfaringerne fra det decentrale samarbejde om udvikling og i samarbejde med netværk og sammenslutninger af lokale og regionale myndigheder. Alt dette har til formål at styrke lokale og regionale myndigheder i partnerlande for bedre regeringsførelse og mere effektive udviklingsresultater.

Bruxelles, den 9. oktober 2013.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

*Formand for
Regionsudvalget*

⁽⁵⁾ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om det europæiske udviklingsår (2015), COM(2013) 509 final.

III

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

103. PLENARFORSAMLING DEN 7.-9. OKTOBER 2013

Regionsudvalgets udtalelse: »Fjerde jernbanepakke«

(2013/C 356/16)

REGIONSUDVALGET

- bifalder Kommissionens vilje til at komplettere de retlige rammer, der er nødvendige for et fælles europæisk jernbaneområde;
- mener, at liberalisering ikke er et mål i sig selv, men at målet bør at forbedre udbuddet og tjenesternes kvalitet. Åbningen for konkurrence kan ikke værdsættes uden et blik på investeringerne i infrastruktur, de reelle betingelser for markedets funktion og de tekniske aspekter af interoperabilitet;
- minder om, at princippet om forvaltningsmæssig frihed giver de lokale myndigheder mulighed for at vælge, hvordan de ønsker at organisere deres offentlige transporttjenester; mener, at indførelsen af for lave maksimumlofter for den direkte tildeling af kontrakter på dramatisk vis indskrænker princippet om forvaltningsmæssig frihed for myndighederne;
- bifalder infrastrukturforvalternes styrkede rolle og oprettelsen af koordinationsudvalg, der skal føre tilsyn med infrastrukturforvalternes udførelse af deres styrkede rolle, og føre tilsyn med effektiviteten i hele systemet. De lokale myndigheder bør inddrages systematisk og ikke kun, »hvor det er relevant«;
- opfordrer til en hurtig oprettelse af netværk af europæiske infrastrukturforvaltere, da det er nødvendigt for det europæiske jernbaneområdes virke og for den tværnationale koordinering;
- går ind for en styrkelse af Det Europæiske Jernbaneagentur, som sigter mod at fremme den tekniske interoperabilitet og harmoniseringen af sikkerhedsprocedurerne, med henblik på at undgå de store problemer, der opstår, når 26 nationale myndigheder se forskelligt på tingene.

Ordfører

Pascal MANGIN (FR/PPE) Medlem af regionalrådet i Alsace.

Basisdokumenter:

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om Fjerde jernbanepakke — færdigetablering af det fælles europæiske jernbaneområde for at fremme europæisk konkurrenceevne og vækst

COM(2013) 25 final;

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1192/69 om fælles regler for normaliseringen af jernbanevirksomhedernes regnskaber

COM(2013) 26 final;

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Unions Jernbaneagentur og om ophævelse af forordning (EF) nr. 881/2004

COM(2013) 27 final;

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1370/2007 for så vidt angår åbning af de nationale markeder for personbefordring med jernbane

COM(2013) 28 final;

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21. november 2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde, for så vidt angår åbning af markedet for indenlandsk passagertransport med jernbane og forvaltning af jernbaneinfrastrukturen

COM(2013) 29 final;

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om interoperabilitet i jernbanesystemet i Den Europæiske Union (omarbejdning)

COM(2013) 30 final;

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om jernbanesikkerhed (omarbejdning)

COM(2013) 31 final;

Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om fremskridt i arbejdet med at opnå interoperabilitet i jernbanesystemet

COM(2013) 32 final;

Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om profil og opgaver for andet togpersonale

COM(2013) 33 final;

Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om gennemførelsen af bestemmelserne i direktiv 2007/58/EF om åbning af markedet for international personbefordring med jernbane, der ledsager meddelelsen til Rådet og Europa-Parlamentet om den fjerde jernbanepakke

COM(2013) 34 final.

I. POLITISKE ANBEFALINGER

A. Forpligtelser til offentlig tjeneste

REGIONSUDVALGET

Generelle bemærkninger

1. bifalder Kommissionens vilje til at komplettere de retlige rammer, der er nødvendige for et fælles europæisk jernbaneområde;

2. minder om, at udvalget flere gange, f.eks. i udtalelsen »En grønnere transportsektor« har påpeget, at ét af de vigtigste formål med EU's transportpolitik er at flytte personbefordringen og varetransporten, herunder navnlig den grænseoverskridende godstransport og den tunge godstransport, fra veje til jernbaner, der er den mest miljøvenlige transportform. EU er forpligtet til at nå denne målsætning ved hjælp af passende foranstaltninger, forudsat at der kan frigøres tilstrækkelig kapacitet hertil;

3. mener, at liberalisering ikke er et mål i sig selv, men at målet bør være at forbedre udbuddet og tjenesternes kvalitet. Åbningen for konkurrence kan ikke værdsættes uden et blik på investeringerne i infrastruktur, de reelle betingelser for markedets funktion og de tekniske aspekter af interoperabilitet;

4. ser samlet på tingene og ser gerne en situation, hvor proportionalitets- og nærhedsprincippet overholdes, og hvor en stærk myndighed fører tilsyn med markedet. Regionsudvalget ind for de betingelser om proportionalitet vedrørende offentlige tjenesteydelser, som Kommissionen har indført, og for myndighedskontrollen af vilkårene for kommercielle tjenester og offentlige tjenester;

5. ønsker, at de lokale og regionale myndigheder bliver fuldt ud inddraget i udarbejdelsen og iværksættelsen af de jernbanepolitiske foranstaltninger, der direkte har betydning for brugerne og for de kompetente myndigheder;

6. mener, at en bedre effektivitet i jernbanesystemet og navnlig vedrørende kontrakterne om offentlig tjeneste er til gavn for de lokale og territoriale myndigheder i betragtning af de store budgetmæssige og finansielle begrænsninger, de er underlagt;

7. minder om, at princippet om forvaltningsmæssig frihed giver de lokale myndigheder mulighed for at vælge, hvordan de ønsker at organisere deres offentlige transporttjenester. I denne forstand bør der ikke skabes tvivl om artikel 5.2, da

den giver mulighed for at benytte en intern operatør; Regionsudvalget mener, at indførelsen af for lave maksimumlofter for den direkte tildeling af kontrakter på dramatisk vis indskrænker princippet om forvaltningsmæssig frihed for myndighederne;

8. betoner, at prisen for offentlig trafik bør være overkommelig.

Lovgivningsmæssige rammer

Offentlige transportplaner

9. Regionsudvalget ser gerne, at der i de offentlige transportplaner udstikkes klare perspektiver, så det giver operatørerne og brugerne af alle transportformerne tilstrækkelig sikkerhed, og så intermodaliteten fremmes. Der bør i planerne tages højde for social og territorial samhørighed og bæredygtig udvikling;

10. støtter Kommissionen, der ønsker at transportplanerne skal dække alle transportmåder. Det bør være nemt for de kompetente lokale myndigheder at tilpasse dem, da forskellige forhold kan føre til ændringer af dem. Det er desuden hensigtsmæssigt at tilskynde til og sikre et effektivt tværnationalt samarbejde, navnlig via EGTS, mellem de kompetente myndigheder, således at de samordner deres transportplaner for de forskellige transportmåder;

11. opfordrer til, at de forpligtelser, der pålægges de lokale myndigheder i forbindelse med gennemførelse af transportplaner, ikke medfører uforholdsmæssigt store organisatoriske og finansielle byrder.

Sociale rammer

12. Regionsudvalget bifalder henvisningerne til de sociale rammer. De bør dog præciseres for at begrænse risikoen for social dumping. Modsat bør de dog ikke udgøre en hindring for en forbedring af jernbanesektorens konkurrenceevne, og de bør fremme personalets alsidighed.

Udvælgelse af leverandører

13. Regionsudvalget bemærker, at tildelingen af kontrakter om offentlige tjenester via udbud under visse betingelser kan tilvejebringe større effektivitet og give de kompetente myndigheder besparelser, samtidig med at ydelserne er af samme kvalitet eller bedre;

14. ser dog gerne, at de kompetente lokale myndigheder bevarer muligheden for at vælge mellem udbud (delvis eller fuld åbning af kontrakten om offentlig tjenesteydelse), regi og direkte tildeling af kontrakter. For at undgå monopollignende tendenser bør der være strikse krav til den direkte tildeling af kontrakter, navnlig krav til kvaliteten af ydelserne og ikke blot

til prisen for dem. Udfordringen for de myndigheder, der tilrettelægger transporten, består i at sikre gennemsligtige priser for de leverede tjenester takket være konkurrencen;

15. understreger, at en fleksibel tilgang til valget af transportoperatør fra de kompetente lokale myndigheders, herunder regionernes, side, bør tage hensyn til det regionale transportmarkeds udviklingsgrad i de enkelte medlemsstater;

16. stiller sig tvivlende over for realiteten af konkurrencefordelene ved udbud, da det i forbindelse med mange udbud sker, at konkurrencen for at vinde dem er ringe. Opfordrer Kommissionen til at afklare kriterierne for reel konkurrence på grundlag af navnlig de administrative omkostninger i forbindelse med afgivelse af bud eller længden af de kontrakter, som de kompetente myndigheder foreslår;

17. insisterer på, at de jernbaneoperatører, der har ydet en offentlig tjeneste, ligeledes bør være ansvarlig for rigtigheden af de oplysninger, de afgiver i forbindelse med udbuddet om forlængelse eller nyindgåelse af kontrakterne, inden for de begrænsninger, der beskytter forretningshemmeligheder.

Adgang til markedet for rullende materiel

18. Regionsudvalget konstaterer, at erhvervelsen af rullende materiel kan udgøre en hindring for at komme ind på markedet;

19. ønsker ikke at udelukke nogen metode til at dække restværdirisikoen af dette materiel.

Statsstøtte

20. Regionsudvalget minder om, at Parlamentet og Rådet allerede har bekendtgjort, at de nægter at ophæve artikel 9 i den nuværende forordning;

21. tilslutter sig Parlamentets og Rådets afvisning af systematisk at anmelde alle bidrag til de offentlige transportsystemer under henvisning til transportsektorens specificitet.

B. Åbning for markederne og forvaltning

22. Regionsudvalget går ind for, at alle europæiske jernbaneselskaber nøje sikres et marked med lige konkurrencevilkår og adgang uden konkurrenceforvridning. Medlemsstaterne bør have en vis frihed til at tilrettelægge og udvikle deres jernbanesystemer et sted mellem modellen med adskilte selskaber og modellen med integrerede selskaber;

23. glæder sig over, at infrastrukturforvalternes rolle styrkes med henblik på at rationalisere jernbanesystemet. Infrastrukturforvalteren bør oprette et enkelt kontaktpunkt for adgang til nettet og navnlig for de organiserende myndigheder. Der bør derfor være repræsentanter for de regionale organiserende myndigheder i infrastrukturforvalterens bestyrelse eller tilsynsråd;

24. bifalder oprettelsen af koordinationsudvalg, der skal føre tilsyn med infrastrukturforvalternes udførelse af deres styrkede rolle, og føre tilsyn med effektiviteten i hele systemet. De lokale myndigheder bør inddrages systematisk og ikke kun, »hvor det er relevant«;

25. ser gerne, at der udpeges kontaktpersoner hos infrastrukturforvalterne, der særligt skal tage sig af kontakterne til de lokale og regionale myndigheder;

26. minder om forpligtelsen til at overholde proportionalitets- og nærhedsprincipperne, navnlig når Kommissionen ønsker at give sig selv nye beslutningskompetencer;

27. opfordrer til en hurtig oprettelse af netværk af europæiske infrastrukturforvaltere, da det er nødvendigt for det europæiske jernbaneområdes virke og for den tværnationale koordinering;

28. understreger nødvendigheden af at gøre forvalterne af stationerne ansvarlige over for de lokale og regionale myndigheder. Stationerne kan faktisk spille en betydningsfuld rolle med hensyn til at gøre et område attraktivt;

29. minder om, at liberalisering ikke er et mål i sig selv, men at målet bør være at forbedre udbuddet og tjenesternes kvalitet. Erfaringerne med at åbne mellembysspassagertransporten for konkurrence er dog stadig for begrænsede i Europa. Denne transportform bør tilskyndes, samtidig med at de offentlige tjenester bibeholdes, og de bør reguleres med brug af begrebet om ubalance i den økonomiske ligevægt med hensyn til disse tjenester;

30. understreger, at det vil være hensigtsmæssigt at bevare de nuværende regler, der tillader virksomheder, som er infrastrukturforvaltere og operatører, og som sikrer lokale tjenester på en specifik jernbaneinfrastruktur af begrænset størrelse, at fortsætte deres aktiviteter under de gældende betingelser. En sådan lokal infrastruktur må ikke strække sig over mere end 150 km;

31. bifalder henvisningerne til de sociale rammer. De bør dog præciseres for at begrænse risikoen for social dumping. Modsat bør de dog ikke udgøre en hindring for en forbedring af jernbanesektorens konkurrenceevne, og de bør fremme personalets alsidighed;

32. støtter, at tilsynsorganerne får større betydning, og ser gerne samarbejde på europæisk plan, navnlig hvad angår evalueringen af, om der i forbindelse med en tjeneste vil opstå ubalance i den økonomiske ligevægt. De lokale og regionale myndigheder bør desuden råde over en tilstrækkelig tidsfrist til at forelægge en sag for tilsynsorganet, hvis de tvivler på, om denne balance er til stede;

33. minder om, at billetsalg er en integreret del af åbningen af markederne. En bedre samordning mellem jernbanevirksomhederne og lokale og regionale myndigheder på dette område er nødvendig;

34. mener, at kravet om, at de virksomheder, der udfører indenlandsk passagertransport, skal deltage i en national informationssystem om salg og udstedelse af billetter (intermodale) bør gøres obligatorisk, da udviklingen af tilknyttede tjenester er en betydningsfuld faktor med hensyn til at gøre offentlig transport attraktiv, navnlig transport ad jernbane.

C. Den tekniske søjle

35. Regionsudvalget deler Kommissionens konstateringer af de største problemer og af begrænsningerne i den gældende europæiske lovgivning, hvad angår de tekniske spørgsmål;

36. går ind for en styrkelse af Det Europæiske Jernbaneagentur, der er beliggende i Valenciennes, som navnlig sigter mod at

fremme den tekniske interoperabilitet og harmoniseringen af sikkerhedsprocedurerne, fremskynde indførelsen af en ordning for fælles køretøjstilladelser og styrke Det Europæiske Jernbaneagenturs beføjelser med henblik på at undgå de store problemer, der opstår, når 26 nationale myndigheder se forskelligt på tingene. Køretøjer, der kun er beregnet til kørsel inden for en medlemsstat, kan stadig opnå tilladelse gennem nationale sikkerhedsmyndigheder;

37. ser dog gerne, at der tages hensyn til, at Det Europæiske Jernbaneagentur har behov for en overgangsperiode, før det fuldt ud kan varetage sine nye opgaver;

38. bakker op om Kommissionens målsætning om at begrænse antallet af nationale reguleringer ved at ophæve regler, der er overflødige eller i modstrid med EU-retten eller de tekniske interoperabilitetsspecifikationer;

39. bifalder visse af Kommissionens forslag vedrørende Det Europæiske Jernbaneagenturs rolle og om oprettelsen af en klageinstans i detteagentur. Kommissionen foreslår at styrke agenturets rolle og at omdanne det til et one-stop-shop, hvad angår beslutninger om køretøjerne og sikkerhedscertifikater til jernbanevirksomhederne. Det er også nødvendigt at styrke og afklare agenturets beføjelser, midler (finansielle og menneskelige) og ansvar. Det samme gælder for klagenævnet;

40. anmoder om, at Regionsudvalget inddrages i udarbejdelsen af jernbaneagenturets programmer;

41. opfordrer til, at cost/benefit-analyserne om interoperabilitetsforanstaltningerne ikke forbigås, navnlig hvad angår deres betydning for de lokale og regionale myndigheder.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændringsforslag 1

COM(2013) 28 final

Ny betragtning efter betragtning 9

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<u>Princippet om gensidighed er et vigtigt middel til at modvirke konkurrencefordrejning. Dette princip bør finde anvendelse på selskaber fra tredjelande, der ønsker at deltage i udbudsprocedurer inden for EU.</u>

Begrundelse

Man bør ikke give operatører fra tredjelande mulighed for at deltage i udbudsprocedurer i EU's medlemsstater, hvis de pågældende tredjelande endnu ikke har åbnet deres egne markeder for operatører fra EU's medlemsstater.

Ændringsforslag 2

COM(2013) 28 final

Betragtning 15

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Jernbaneselskaber, der tidligere har fået tildelt kontrakter om offentlig trafikbetjening uden forudgående udbud, har brug for ekstra tid til at forberede sig på kravet om udbud af sådanne kontrakter, således at de kan foretage en effektiv og rentabel intern omstrukturering. Der er derfor behov for overgangsforanstaltninger for kontrakter, der er tildelt direkte fra datoen for denne forordnings ikrafttræden og indtil den 3. december 2019.	Jernbaneselskaber, der tidligere har fået tildelt kontrakter om offentlig trafikbetjening uden forudgående udbud, har brug for ekstra tid til at forberede sig på kravet om udbuddet af sådanne kontrakter, således at de kan foretage en effektiv og rentabel intern omstrukturering. Der er derfor behov for overgangsforanstaltninger for kontrakter, der er tildelt direkte fra datoen for denne forordnings ikrafttræden og indtil den 3. december 2019.

Ændringsforslag 3

COM(2013) 28 final

Betragtning 18

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
18. I forbindelse med ændringerne af forordning (EF) nr. 994/98 (bemyndigelsesforordningen) foreslog Kommissionen ligeledes en ændring af forordning (EF) nr. 1370/2007 (COM(2012) 730/3). For at harmonisere tilgangen til gruppefritagelsesforordninger på statsstøtteområdet og i overensstemmelse med procedurerne i traktatens artikel 108, stk. 4, og artikel 109 bør støtte til samordning af transportvæsenet eller støtte, som udgør godtgørelse for visse forpligtelser, der har sammenhæng med begrebet offentlig tjenesteydelse, jf. traktatens artikel 93, være omfattet af bemyndigelsesforordningens anvendelsesområde.	18. I forbindelse med ændringerne af forordning (EF) nr. 994/98 (bemyndigelsesforordningen) foreslog Kommissionen ligeledes en ændring af forordning (EF) nr. 1370/2007 (COM(2012) 730/3). For at harmonisere tilgangen til gruppefritagelsesforordninger på statsstøtteområdet og i overensstemmelse med procedurerne i traktatens artikel 108, stk. 4, og artikel 109 bør støtte til samordning af transportvæsenet eller støtte, som udgør godtgørelse for visse forpligtelser, der har sammenhæng med begrebet offentlig tjenesteydelse, jf. traktatens artikel 93, være omfattet af bemyndigelsesforordningens anvendelsesområde.

Begrundelse

Hvis princippet om fritagelse fra anmeldelsespligten af kompensationer skal til at findes i en anden tekst, vil det ændre hele økonomien i public service-forordningen og skabe en stor risiko for retlig usikkerhed, hvad angår offentlig passagertransport.

Ændringsforslag 4

COM(2013) 28 final

Artikel 2, litra c)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
c) »kompetent lokal myndighed«: en kompetent myndighed, hvis geografiske kompetenceområde ikke dækker hele medlemsstaten, og som dækker transportbehovet i et byområde eller et landdistrikt	c) »kompetent lokal myndighed«: en kompetent myndighed, hvis geografiske kompetenceområde ikke dækker hele medlemsstaten, og <u>eller</u> som dækker transportbehovet <u>i en region eller</u> et byområde eller et landdistrikt, <u>herunder på tværs af grænserne</u>

Begrundelse

»Is not national« could have two meanings: not covering the entire territory of a Member State, or a competent local authority which may have its territory in two or more Member States. Definitionen skal gøres tydeligere, så den også er dækkende, hvis der oprettes organiserende myndigheder med kompetence på tværs af grænserne.

Regionerne skal desuden være omfattet af denne forordning, uden at der hersker nogen form for tvivl.

Ændringsforslag 5

COM(2013) 28 final

Artikel 2, litra e)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
e) Offentlige serviceforpligtelser omfatter ikke offentlig personbefordring, der er mere vidtgående end, hvad der er nødvendigt for at udnytte netværkseffekterne på lokalt, regionalt eller subnationalt plan.	e) »Offentlige serviceforpligtelser omfatter ikke offentlig personbefordring, der er mere vidtgående end, hvad der er nødvendigt for at udnytte netværkseffekterne på lokalt, regionalt eller subnationalt plan.« e) Offentlige serviceforpligtelser omfatter offentlig personbefordring, der er nødvendigt for at tilvejebringe netværkseffekterne på lokalt, regionalt eller subnationalt plan. Disse netværkseffekter kan fremkomme med en kombination af overskudsgivende og underskudsgivende linjer.

Begrundelse

Hvis en regional transportrute økonomisk er i balance eller giver overskud, bør den kunne integreres i en kontrakt om offentlig tjeneste med andre underskudsgivende ruter, så overskuddet bidrager til finansieringen af disse, og så at man eventuelt kan optimere de tekniske midler, der er nødvendige for driften.

Ændringsforslag 6

COM(2013) 28 final

Artikel 2a, stk.1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. De kompetente myndigheder opstiller og ajourfører regelmæssigt planer for offentlig personbefordring, der dækker alle relevante transportmåder for det område, som de er ansvarlige for.	1. De kompetente myndigheder opstiller og ajourfører regelmæssigt planer for offentlig personbefordring, der dækker alle relevante transportmåder for det område, som de er ansvarlige for. <u>Disse forpligtelser gælder kun i byområder med mere end 100 000 indbyggere.</u>
I disse planer fastsættes der mål for den offentlige transportpolitik, og det angives, hvordan disse mål nås for alle relevante transportmåder for det område, som de er ansvarlige for. Planerne indeholder mindst:	I disse planer fastsættes der mål for den offentlige transportpolitik, og det angives, hvordan disse mål nås for alle relevante transportmåder for det område, som de er ansvarlige for. Planerne indeholder mindst:
a) nettet eller ruternes struktur	a) nettet eller ruternes struktur
b) de grundlæggende krav til det offentlige trafikudbud, herunder tilgængelighed, territorial sammenhæng, sikkerhed, omstigningsmuligheder inden for og mellem transportmåderne ved de vigtigste knudepunkter og krav om f.eks. driftstider, forbindelseshyppighed og mindstekapacitetsudnyttelse	b) de grundlæggende krav til det offentlige trafikudbud, herunder tilgængelighed, territorial sammenhæng, sikkerhed, omstigningsmuligheder inden for og mellem transportmåderne ved de vigtigste knudepunkter og krav om f.eks. <u>et grundlag for</u> driftstider, forbindelseshyppighed og <u>mindstekapacitetsudnyttelse</u>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
c) kvalitetsstandarder vedrørende f.eks. faciliteterne ved stoppestederne og i det rullende materiel, punktlighed og driftssikkerhed, hygiejneforhold, kundeservice og -information, klagebehandling og erstatningsmuligheder og overvågning af tjenesternes kvalitet	c) kvalitetsstandarder vedrørende f.eks. faciliteterne ved stoppestederne og i det rullende materiel, punktlighed og driftssikkerhed, hygiejneforhold, kundeservice og -information, klagebehandling og erstatningsmuligheder og overvågning af tjenesternes kvalitet
d) principperne for fastsættelsen af takster	d) principperne for fastsættelsen af takster
e) driftsmæssige krav, som f.eks. transport af cykler, trafikregulering og beredskabsplaner i tilfælde af forstyrrelser.	e) driftsmæssige krav, som f.eks. transport af cykler, trafikregulering og beredskabsplaner i tilfælde af forstyrrelser.;
	<u>f) krav til social og territorial samhörighed.</u>
I forbindelse med udarbejdelsen af planer for offentlig personbefordring tager de kompetente myndigheder navnlig hensyn til de gældende regler om passagerrettigheder, social beskyttelse, sikkerhed på arbejdspladsen og miljøbeskyttelse.	I forbindelse med udarbejdelsen af planer for offentlig personbefordring tager de kompetente myndigheder navnlig hensyn til de gældende regler om passagerrettigheder, social beskyttelse, sikkerhed på arbejdspladsen og miljøbeskyttelse <u>for at forebygge social dumping på disse forskellige områder.</u>
	<u>Planerne for offentlig personbefordring skal forelægges tilsynsorganet til almindelig høring en måned før offentliggørelsen af dem.</u>
	<u>De kompetente myndigheder samarbejder indbyrdes for at koordinere oplysningerne i deres transportplaner og udarbejde fælles transportplaner for de regionale transporttjenester på tværs af grænserne.</u>
De kompetente myndigheder vedtager planerne for offentlig personbefordring efter høring af de relevante berørte parter og offentliggør dem. De relevante berørte parter, der skal høres med henblik på denne forordning, er som et minimum transportvirksomheder, infrastrukturforvaltere i givet fald og repræsentative passager- og arbejdstagerorganisationer.	De kompetente myndigheder vedtager planerne for offentlig personbefordring efter høring af de relevante berørte parter og offentliggør dem. De relevante berørte parter, der skal høres med henblik på denne forordning, er som et minimum transportvirksomheder, infrastrukturforvaltere i givet fald og repræsentative passager- og arbejdstagerorganisationer.
	<u>Leverandørerne af tidligere eller eksisterende offentlige tjenester skal inden for en måned efter de kompetente myndigheders anmodning give disse de nødvendige oplysninger, også når det drejer sig om myndighederne i en nabostat.</u>

Begrundelse

Udarbejdelsen af planerne for planerne for offentlig personbefordring kan være en tung ekstrabyrde, men de er uden betydning, hvad angår de meget lange togstrækninger, der er omfattet af særaftaler i forbindelse med fysisk planlægning. I ændringsforslaget foreslås det at begrænse forpligtelsen til kun at gælde for byområder af en vis størrelse.

Da driftstiderne er komplekse og kan undergå hurtige og store forandringer (der for de kompetente myndigheder skyldes ydre faktorer) er det mere realistisk at nævne principperne for driftstiderne i en transportplan.

På strækninger med få passagerer kan en forpligtelse om en mindstekapacitetsudnyttelse have mulige negative følger for den berørte offentlige tjeneste, hvilket altså vil stride imod den kompetente myndigheds interesser

Der bør tilskyndes til intermodalitet og koordinering på tværs af grænserne.

Til udarbejdelsen af de offentlige transportplaner kræves præcise oplysninger om udviklingen af de forskellige transportformer. Markedsaktørerne sidder inde med de vigtigste oplysninger, og de bør ele disse med de offentlige myndigheder.

Ændringsforslag 7

COM(2013) 28 final

Artikel 2a, stk. 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
De offentlige serviceforpligtelser og den dermed forbundne kompensation for den finansielle nettovirkning af disse forpligtelser skal:	De offentlige serviceforpligtelser og den dermed forbundne kompensation for den finansielle nettovirkning af disse forpligtelser skal:
a) realisere de mål, der er opstillet i planen for offentlig personbefordring, på den mest omkostningseffektive måde	a) realisere de mål, der er opstillet i planen for offentlig personbefordring, på <u>en</u> den mest omkostningseffektive måde

Ændringsforslag 8

COM(2013) 28 final

Artikel 4, stk. 8

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
8. De kompetente myndigheder stiller relevante informationer med henblik på udarbejdelsen af bud inden for rammerne af en konkurrencebaseret udbudsprocedure til rådighed for alle interesserede parter.	8. De kompetente myndigheder stiller relevante informationer med henblik på udarbejdelsen af bud inden for rammerne af en konkurrencebaseret udbudsprocedure til rådighed for alle interesserede parter. <u>Forvalterne af jernbaneinfrastrukturer og de jernbanevirksomheder, der kontraktuelt varetager eller har varetaget offentlig trafikbetjening, skal hjælpe de kompetente myndigheder med at tilvejebringe alle relevante oplysninger. De er ansvarlige for nøjagtigheden af de oplysninger, de giver til den kompetente myndighed.</u>
Disse informationer omfatter oplysninger om passager efterspørgsel, billetpriser, de udgifter og indtægter, der er forbundet med den offentlige personbefordring, som budet omfatter, og specifikationerne for den infrastruktur, der er nødvendig for driften af køretøjer eller rullende materiel, således at de er i stand til at udarbejde veldokumenterede forretningsplaner. Forvaltere af jernbaneinfrastruktur bistår de kompetente myndigheder med at tilvejebringe de relevante infrastrukturspecifikationer.	Disse informationer omfatter oplysninger om passager efterspørgsel, billetpriser, de udgifter og indtægter, der er forbundet med den offentlige personbefordring, som budet omfatter, og specifikationerne for den infrastruktur, der er nødvendig for driften af køretøjer eller rullende materiel, således at de er i stand til at udarbejde veldokumenterede forretningsplaner. Forvaltere af jernbaneinfrastruktur bistår de kompetente myndigheder med at tilvejebringe de relevante infrastrukturspecifikationer.
Ved manglende overholdelse af ovenstående bestemmelser vil der blive foretaget en retslig kontrol som omhandlet i artikel 5, stk. 7.	Ved manglende overholdelse af ovenstående bestemmelser vil der blive foretaget en retslig kontrol som omhandlet i artikel 5, stk. 7. <u>Operatøren af en rute eller et net, der er omfattet af udbud, skal, inden for de begrænsninger, der beskytter forretningshemmeligheder, gratis, fyldestgørende og præcist give alle de nødvendige oplysninger til den kompetente myndighed til udarbejdelse af udbuddet, navnlig hvad angår omfanget af og indtægterne fra passagerbefordringen, inden for de begrænsninger, der beskytter forretningshemmeligheder;</u> <u>Den tidligere operatør og infrastrukturforvalteren kompenserer de andre operatører for ethvert tab, der måtte følge af tilbud afgivet på grundlag af forkerte eller manglende oplysninger.</u>

Begrundelse

De oplysninger, som infrastrukturforvalteren råder over, er ikke tilstrækkelige, for de omfatter ikke jernbaneoperatørens kommercielle oplysninger. De tidligere og/eller nuværende operatører skal give disse oplysninger, navnlig de traditionelle operatører, så der sikres lige adgang til oplysningerne. Dette er nødvendigt, da det ellers vil pålægge de kompetente myndigheder forpligtelser, som de ikke kan opfylde.

Ændringsforslag 9

COM(2013) 28 final

Artikel 5, nyt stykke efter stk. 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<u>Den kompetente myndighed kan udelukke operatører fra tredjelande fra den konkurrencebaserede udbudsprocedure, hvis der i disse tredjelande ikke findes nogen konkurrence-baseret udbudsprocedure med adgang for selskaber fra EU's medlemsstater.</u>

Begrundelse

Tredjelande bør ikke få mulighed for at deltage i konkurrencebaserede udbudsprocedurer i EU's medlemsstater, så længe de ikke har åbnet deres eget marked for EU-medlemsstater.

Ændringsforslag 10

COM(2013) 28 final

Artikel 5, stk. 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
4. Medmindre national ret forbyder det, kan de kompetente myndigheder indgå kontrakter om offentlig trafikbetjening uden forudgående bud: a) hvis den årlige gennemsnitsværdi anslås til: mindre end 1 000 000 EUR eller mindre end 5 000 000 EUR, når der er tale om en kontrakt om offentlig trafikbetjening, som omfatter offentlig personbefordring med jernbane, eller b) hvis det årlige transportarbejde i forbindelse med offentlig personbefordring er mindre end 300 000 vognkilometer eller mindre end 150 000 vognkilometer, når der er tale om en kontrakt om offentlig trafikbetjening, der omfatter offentlig personbefordring med jernbane.	4. Medmindre national ret forbyder det, kan de kompetente myndigheder indgå kontrakter om offentlig trafikbetjening uden forudgående bud: a) hvis den årlige gennemsnitsværdi anslås til: mindre end 1 000 000 EUR eller mindre end 5 000 000 EUR, når der er tale om en kontrakt om offentlig trafikbetjening, som omfatter offentlig personbefordring med jernbane, eller b) hvis det årlige transportarbejde i forbindelse med offentlig personbefordring er mindre end 300 000 vognkilometer eller mindre end 150 000 500 000 vognkilometer, når der er tale om en kontrakt om offentlig trafikbetjening, der omfatter offentlig personbefordring med jernbane.

Begrundelse

Den tærskel på 150 000 km årligt for offentlig trafikbetjening med jernbane, som Kommissionen foreslår, udelukker i realiteten enhver form for jernbanedrift på strækninger hvor denne transportform ellers kunne være passende. Med tærsklen på 500 000 km begrænses undtagelserne fra reglen om udbudsprocedurer til enkeltsporsstrækninger af en passende længde for transport ad jernbane og med tilstrækkelige afgange til, at jernbanedrift kan være levedygtig.

Ændringsforslag 11

COM(2013) 28 final

Artikel 5, nyt stykke efter stk. 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<u>Afgørelserne om direkte tildeling af kontrakter skal inden for 2 måneder til høring i det tilsynsorgan, der er omhandlet i artikel 55 i direktiv 2012/34/EF.</u>

Begrundelse

I dette nye stykke gives der mulighed for at inddrage det kompetente tilsynsorgan i tilrettelæggelsen af jernbanetransporten, uden at de kompetente lokale myndigheders beføjelser til at tildele kontrakter direkte til interne udbydere af tjenesteudbydere begrænses. Samtidig opstilles der rammer for direkte tildeling af kontrakter, så risikoen for oligopoler mindskes.

Ændringsforslag 12

COM(2013) 28 final

Artikel 5, nyt stykke efter stk. 6

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<u>Medmindre national ret forbyder det, kan kompetente myndigheder indgå kontrakter uden forudgående udbud om offentlig trafikbetjening med jernbane med undtagelse af andre skinnekøretøjer som f.eks. metro eller sporvogne. Uanset artikel 4, stk. 3, må sådanne kontrakter ikke løbe længere end ti år, bortset fra tilfælde, hvor artikel 4, stk. 4, finder anvendelse.</u>
	<u>Hvis en kontrakt allerede har været tildelt direkte, og kvalitetsindikatorerne falder med mere end 10 % i snit over hele kontraktperioden af årsager, som det organ, der leverer offentlige tjenesteydelser, er herre over, sættes kontrakten i udbud, når den løber ud. Seks måneder efter vedtagelse af dette direktiv fastlægger Kommissionen med delegerede retsakter kvaliteten ud fra en række resultatindikatorer, der omfatter regelmæssighed.</u>

Begrundelse

Det er hensigtsmæssigt igen at give mulighed for direkte tildelinger, men de skal begrænses tidsmæssigt. Hvis opfyldelsen af kontrakten ikke er tilfredsstillende, bør den kompetente myndighed automatisk sende den i udbud efterfølgende.

Ændringsforslag 13

COM(2013) 28 final

Artikel 5a, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
[...]	[...]

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
De kompetente myndigheder kan opfylde kravet i første afsnit på en af følgende måder:	De kompetente myndigheder kan opfylde kravet i første afsnit på en af følgende forskellige måder, <u>der fremmer stor-</u> <u>driftsbesparelser, såsom:</u>
a) ved selv at erhverve det rullende materiel, der skal bruges til gennemførelsen af en kontrakt om offentlig trafikbetjening, med henblik på at stille det til rådighed for den udvalgte operatør af offentlig trafikbetjening til markedspriser eller som led i en kontrakt om offentlig trafikbetjening indgået i henhold til artikel 4, stk. 1, litra b), artikel 6 og, i givet fald, bilaget	a) ved selv at erhverve det rullende materiel, der skal bruges til gennemførelsen af en kontrakt om offentlig trafikbetjening, med henblik på at stille det til rådighed for den udvalgte operatør af offentlig trafikbetjening til markedspriser eller som led i en kontrakt om offentlig trafikbetjening indgået i henhold til artikel 4, stk. 1, litra b), artikel 6 og, i givet fald, bilaget
b) ved at stille sikkerhed for finansieringen af rullende materiel, der skal bruges til gennemførelsen af en kontrakt om offentlig trafikbetjening, til markedspriser eller som led i en kontrakt om offentlig trafikbetjening indgået i henhold til artikel 4, stk. 1, litra b), artikel 6 og, i givet fald, bilaget. En sådan sikkerhed kan dække restværdirisikoen, i givet fald under overholdelse af de relevante statsstøtteregler	b) ved at stille sikkerhed for finansieringen af rullende materiel, der skal bruges til gennemførelsen af en kontrakt om offentlig trafikbetjening, til markedspriser eller som led i en kontrakt om offentlig trafikbetjening indgået i henhold til artikel 4, stk. 1, litra b), artikel 6 og, i givet fald, bilaget. En sådan sikkerhed kan dække restværdirisikoen, i givet fald under overholdelse af de relevante statsstøtteregler
c) ved i kontrakten om offentlig trafikbetjening at forpligte sig til at overtage det rullende materiel til markedspriser ved kontraktens ophør.	c) ved i kontrakten om offentlig trafikbetjening at forpligte sig til at overtage det rullende materiel til markedspriser ved kontraktens ophør
	d) <u>ved at samarbejde med de nærmeste lokale myndigheder for at råde over mere rullende materiel</u>
	e) <u>ved at anmode deres medlemsstat om et bidrag til at bære restværdirisikoen i forbindelse med rullende materiel.</u>
[...]	[...]

Begrundelse

Ingen lokale finansieringsmetoder bør udelukkes (garanti, køb af brugte materiel, direkte køb eller andre). Men det skal dog ikke være sådan, at medlemsstaterne kan fralægge sig deres ansvar og uretmæssigt overføre byrder til de lokale myndigheder. De juridiske og lovgivningsmæssige rammer bør være af en sådan art, at de stimulerer markedet for rullende materiel, navnlig ved at fremme stordrift og egnede finansieringsordninger.

Ændringsforslag 14

COM(2013) 28 final

Artikel 8, stk. 2a

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
2a. Kontrakter om offentlig personbefordring med jernbane, som er indgået uden forudgående udbud i perioden fra den 1. januar 2013 og til den 2. december 2019, kan fortsætte, indtil de udløber. De kan dog under alle omstændigheder kun fortsætte indtil den 31. december 2022.	2a. Kontrakter om offentlig personbefordring med jernbane, som er indgået uden forudgående udbud i perioden fra <u>denne forordnings ikrafttræden</u> den 1. januar 2013 og til den 2. december 2019, kan fortsætte, indtil de udløber. De kan dog under alle omstændigheder kun fortsætte indtil den 31. december 2022. <u>Dette skal ikke gælde for kontrakter indgået inden denne forordnings ikrafttræden.</u>

Begrundelse

Det bør være på datoen for den reviderede forordnings ikrafttræden, at de foreslåede ændringer træder i kraft. Denne bestemmelse må ikke gælde kontrakter, som er indgået tidligere.

Ændringsforslag 15

COM(2013) 29 final

Betragtning 10

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
De gældende krav i direktiv 2012/34/EU omfatter kun retlig, organisatorisk og beslutningsmæssig uafhængighed. Dermed udelukkes det ikke fuldstændigt, at der er mulighed for at opretholde en integreret virksomhed, så længe de tre former for uafhængighed sikres. For så vidt angår den beslutningsmæssig uafhængighed skal det sikres, at de passende beskyttelsesforanstaltninger udelukker, at en integreret virksomhed kontrollerer en infrastrukturforvalters beslutningstagning. Men selv en fuldstændig anvendelse af sådanne beskyttelsesforanstaltninger fjerner ikke helt alle de muligheder for diskriminerende adfærd over for konkurrenter, der findes i en vertikalt integreret virksomhed. Især findes muligheden for krydssubsidiering fortsat i integrerede strukturer, eller det er i hvert fald meget vanskeligt for tilsynsorganer at kontrollere og håndhæve beskyttelsesforanstaltninger, der skal forhindre en sådan krydssubsidiering. Disse problemer løses mest effektivt ved at der sikres institutionel adskillelse mellem infrastrukturforvaltning og transportvirksomhed.	De gældende krav i direktiv 2012/34/EU omfatter kun retlig, organisatorisk og beslutningsmæssig uafhængighed. Dermed udelukkes det ikke fuldstændigt, at der er mulighed for at opretholde en integreret virksomhed, så længe de tre former for uafhængighed <u>uafhængigheden mellem forvaltere og operatører inden for de væsentlige funktioner, som er beslutningstagning i forbindelse med kanaltildeling og i forbindelse med infrastrukturafgifter, banegårde, investeringer og vedligeholdelse</u> sikres. For så vidt angår den beslutningsmæssig uafhængighed skal det sikres, at de passende beskyttelsesforanstaltninger udelukker, at en integreret virksomhed kontrollerer en infrastrukturforvalters beslutningstagning. <u>Men selv en fuldstændig anvendelse af sådanne beskyttelsesforanstaltninger fjerner ikke helt alle de muligheder for diskriminerende adfærd over for konkurrenter, der findes i en vertikalt integreret virksomhed. Især findes muligheden for krydssubsidiering fortsat i integrerede strukturer, eller det er i hvert fald meget vanskeligt for tilsynsorganer at kontrollere og håndhæve beskyttelsesforanstaltninger, der skal forhindre en sådan krydssubsidiering. Disse problemer løses mest effektivt ved at der sikres institutionel adskillelse mellem infrastrukturforvaltning og transportvirksomhed.</u>

Begrundelse

Kommissionen støtter sig på det ideologiske postulat, at den fuldstændige adskillelse af aktiviteterne er den bedste løsning. Det er blot et ideologisk postulat, som ikke hører hjemme i et direktivforslag, der skal være neutralt i denne henseende.

Ændringsforslag 16

COM(2013) 29 final

Artikel 6, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Kommissionen foreslår at slette artikel 6, stk. 2, i direktiv 2012/34/EU	Ændring af artikel 6, stk. 2, i direktiv 2012/34/EU, som følgende: <u>For at undgå for store transaktionsudgifter kan medlemsstaterne desuden bestemme, at adskillelsen skal indebære, at der skal være særskilte organisatoriske afdelinger i samme virksomhed, under den forudsætning, at virksomheden beskæftiger mindre end 3 000 personer og dens aktivitet er begrænset til lokal transport på en infrastruktur, der ikke overstiger 300 km.</u>

Begrundelse

Hvad angår den institutionelle adskillelse af infrastrukturforvaltning fra driften af transporttjenester, anbefales det, at de nuværende regler bibeholdes for virksomheder, hvis aktiviteter er begrænset til levering af regionale tjenester. Det bør gøres klart, at i tilfælde af mindre enheder, der leverer tjenester på specifik infrastruktur, kunne denne institutionelle adskillelse føre til en betydelig fragmentering af virksomheder og en stigning i driftsomkostningerne, og dermed en stigning i de godtgørelser, der betales med offentlige midler.

Ændringsforslag 17

COM(2013) 29 final

Artikel 7, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Medlemsstaterne sikrer, at infrastrukturforvalteren varetager alle de funktioner, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, og er uafhængig af alle jernbanevirksomheder.	Medlemsstaterne sikrer, at infrastrukturforvalteren varetager alle de funktioner, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, og er uafhængig af alle jernbanevirksomheder <u>for så vidt angår de væsentlige funktioner, som er beslutningstagning i forbindelse med kanaltildeling og i forbindelse med infrastrukturafgifter.</u>
For at sikre infrastrukturforvalterens uafhængighed skal medlemsstaterne sørge for, at infrastrukturforvalterne er organiseret i en enhed, som er retligt adskilt fra alle jernbanevirksomheder.	For at sikre infrastrukturforvalterens uafhængighed skal kan medlemsstaterne <u>i henhold til nærhedsprincippet indrette sig, som de ønsker sørge for, at infrastrukturforvalterne er organiseret i en enhed, som er retligt adskilt fra alle jernbanevirksomheder.</u>

Ændringsforslag 18

COM(2013) 29 final

Artikel 7, stk. 5

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Hvis infrastrukturforvalteren på datoen for dette direktivs ikrafttræden tilhører en vertikalt integreret virksomhed, kan medlemsstaterne beslutte ikke at anvende stk. 2, 3 og 4 i denne artikel. I så tilfælde skal den pågældende medlemsstat sikre, at infrastrukturforvalteren varetager alle de funktioner, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, og reelt er organisatorisk og beslutningsmæssigt uafhængig af alle jernbanevirksomheder i overensstemmelse med kravene i artikel 7a til 7c.	Hvis infrastrukturforvalteren på datoen for dette direktivs ikrafttræden tilhører en vertikalt integreret virksomhed, kan Medlemsstaterne <u>kan</u> beslutte ikke at anvende stk. 2, 3 og 4 i denne artikel. I så tilfælde skal den pågældende medlemsstat sikre, at infrastrukturforvalteren varetager alle de funktioner, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, og reelt er organisatorisk og beslutningsmæssigt uafhængig af alle jernbanevirksomheder i overensstemmelse med kravene i artikel 7a til 7c.

Begrundelse

Dette giver mulighed for at vende tilbage en integreret model uanset situationen ved direktivets ikrafttræden.

Ændringsforslag 19

COM(2013) 29 final

Artikel 7b, stk. 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
3. Infrastrukturforvalteren skal have en bestyrelse, som er sammensat af repræsentanter for de endelige ejere for den vertikalt integrerede virksomhed.	3. Infrastrukturforvalteren skal have en bestyrelse, som er sammensat af repræsentanter for de endelige ejere for den vertikalt integrerede virksomhed <u>og af repræsentanter fra de lokale og regionale kompetente myndigheder, hvis disse ikke allerede har sæde i infrastrukturforvalterens bestyrelse.</u>
[...]	[...]

Begrundelse

De lokale og regionale myndigheder er fuldgældende aktører i jernbanesystemet. Derfor bør de have indflydelse i infrastrukturforvalternes beslutningsorganer eller tilsynsorganer, da infrastrukturforvalterne er naturlige monopoler. De lokale og regionale myndigheder er forbindelsesleddet mellem operatørerne og slutbrugerne, og de kender slutbrugernes behov.

Ændringsforslag 20

COM(2013) 29 final

Artikel 7b, stk. 5

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
5. [...]Overførsler af andre medarbejdere end dem, der er omhandlet under littera c), mellem infrastrukturforvalteren og andre retlige enheder i den vertikalt integrerede virksomhed kan kun ske, hvis det kan sikres, at de ikke udveksler følsomme oplysninger.	5. [...] Overførsler af andre medarbejdere end dem, der er omhandlet under littera c), mellem infrastrukturforvalteren og andre retlige enheder i den vertikalt integrerede virksomhed kan kun ske, hvis det kan sikres, at de ikke udveksler følsomme oplysninger er mulig. Det berørte personale er dog forpligtet til ikke at videregive forretningshemmeligheder vedrørende deres tidligere aktivitet i henhold til gængs handelsret.

Begrundelse

Anvendelse af proportionalitetsprincippet: Begrebet følsomme oplysninger er for vagt til at forhindre intern mobilitet i jernbanegrupperne. Karensperioder og andre »kinesiske mure« vil være tilstrækkelige til at sikre, at følsomme oplysninger ikke udveksles mellem filialerne i samme jernbanegruppe. Som det er normalt i handelsret, bør disse personer dog underlægges et krav om ikke at videregive forretningshemmeligheder.

Ændringsforslag 21

COM(2013) 29 final

Artikel 5, nyt stykke efter stk. 7

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<u>Kommissionen fastlægger inden den 1. januar 2019 præcise bestemmelser om arbejdstagernes mobilitet for at forebygge dumping og konkurrence på løn og tager heri en særlig procedure til certificering af togpersonalet op til overvejelse.</u>

Begrundelse

Det er nødvendigt at undgå dumping og konkurrence på løn i jernbanesektoren, sådan som det er konstateret i vej- og søtransportsektoren.

Ændringsforslag 22

COM(2013) 29 final

Artikel 7c

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Procedure for kontrol af overholdelse	Procedure for kontrol af overholdelse
1. Kommissionen skal efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ træffe afgørelse om, hvorvidt infrastrukturforvaltere, der indgår i en vertikalt integreret virksomhed, opfylder kravene i artikel 7a og artikel 7b,	1. Kommissionen skal efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ træffe afgørelse om, hvorvidt infrastrukturforvaltere, der indgår i en vertikalt integreret virksomhed, opfylder kravene i artikel 7, 7a og artikel 7b,

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
og om, hvorvidt gennemførelsen af disse krav er hensigtsmæssig til at sikre, at der for alle jernbanevirksomheder gælder lige vilkår, og at der ikke forekommer konkurrenceforvridning på det relevante marked.	og om, hvorvidt gennemførelsen af disse krav er hensigtsmæssig til at sikre, at der for alle jernbanevirksomheder gælder lige vilkår, og at der ikke forekommer konkurrenceforvridning på det relevante marked.
2. Kommissionen har ret til at forlange, at alle de nødvendige oplysninger forelægges inden for en rimelig frist af den medlemsstat, hvor den vertikalt integrerede virksomhed er etableret. Kommissionen hører det eller de berørte tilsynsorganer og, hvis det er relevant, netværket for tilsynsorganer, jf. artikel 57.	2. Kommissionen har ret til at forlange, at alle de nødvendige oplysninger forelægges inden for en rimelig frist af den <u>pågældende</u> medlemsstat, hvor den vertikalt integrerede virksomhed er etableret . Kommissionen hører det eller de berørte tilsynsorganer, <u>de berørte kompetente myndigheder</u> og, hvis det er relevant , netværket for tilsynsorganer, jf. artikel 57.
3. Medlemsstaterne kan begrænse adgangsrettighederne i artikel 10 til kun at gælde for jernbanevirksomheder, der indgår i den vertikalt integrerede virksomhed, som den pågældende infrastrukturforvalter tilhører, hvis Kommissionen meddeler medlemsstaterne, at der ikke er indgivet anmodning i overensstemmelse med stk. 1, eller hvis Kommissionens behandling af anmodningen afventes, eller hvis Kommissionen efter proceduren i artikel 62, stk. 2, bestemmer, at:	3. Medlemsstaterne kan begrænse adgangsrettighederne i artikel 10 til kun at gælde for jernbanevirksomheder, der indgår i den vertikalt integrerede virksomhed, som den pågældende infrastrukturforvalter tilhører , hvis Kommissionen meddeler medlemsstaterne, at der ikke er indgivet anmodning i overensstemmelse med stk. 1, eller hvis Kommissionens behandling af anmodningen afventes, eller hvis Kommissionen efter proceduren i artikel 62, stk. 2, bestemmer, at:
a) der ikke er afgivet hensigtsmæssige svar på Kommissionens anmodninger om oplysninger, jf. stk. 2, eller	a) der ikke er afgivet hensigtsmæssige svar på Kommissionens anmodninger om oplysninger, jf. stk. 2, eller
b) den pågældende infrastrukturforvalter ikke opfylder kravene i artikel 7a og 7b, eller	b) den pågældende infrastrukturforvalter ikke opfylder kravene i artikel <u>7</u> , 7a og 7b, eller
c) gennemførelsen af kravene i artikel 7a og 7b ikke er tilstrækkelig til at sikre, at der for alle jernbanevirksomheder gælder lige vilkår, og at der ikke forekommer konkurrenceforvridning i den medlemsstat, hvor den pågældende infrastrukturforvalter er etableret.	c) gennemførelsen af kravene i artikel <u>7</u> , 7a og 7b ikke er tilstrækkelig til at sikre, at der for alle jernbanevirksomheder gælder lige vilkår, og at der ikke forekommer konkurrenceforvridning i den medlemsstat, hvor den pågældende infrastrukturforvalter er etableret.
Kommissionen træffer afgørelse inden for en rimelig frist.	Kommissionen træffer afgørelse inden for en rimelig frist <u>30 arbejdsdage</u> .
4. Den pågældende medlemsstat kan anmode Kommissionen om at ophæve sin afgørelse, jf. stk. 3, efter proceduren i artikel 62, stk. 2, når den pågældende medlemsstat over for Kommissionen fyldestgørende godtgør, at de begrundelser, der lå til grund for afgørelsen, ikke længere findes. Kommissionen træffer afgørelse inden for en rimelig frist.	4. Den pågældende medlemsstat kan anmode Kommissionen om at ophæve sin afgørelse, jf. stk. 3, efter proceduren i artikel 62, stk. 2, når den pågældende medlemsstat over for Kommissionen fyldestgørende godtgør, at de begrundelser, der lå til grund for afgørelsen, ikke længere findes. Kommissionen træffer afgørelse inden for en rimelig frist <u>30 arbejdsdage</u> .
5. Med forbehold af stk. 1 til 4 overvåger det i artikel 55 omhandlede tilsynsorgan løbende overholdelsen af de krav, der er fastsat i artikel 7a og 7b. Enhver ansøger kan indgive klage til tilsynsorganet, hvis han mener, at disse krav ikke er opfyldt. Ved en sådan klage træffer tilsynsorganet inden for de frister, der er angivet i artikel 56, stk. 9, afgørelse om alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at afhjælpe situationen.	5. Med forbehold af stk. 1 til 4 overvåger det i artikel 55 omhandlede tilsynsorgan løbende overholdelsen af de krav, der er fastsat i artikel <u>7</u> , 7a og 7b. Enhver ansøger kan indgive klage til tilsynsorganet, hvis han mener, at disse krav ikke er opfyldt. Ved en sådan klage træffer tilsynsorganet inden for de frister, der er angivet i artikel 56, stk. 9, afgørelse om alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at afhjælpe situationen.

Begrundelse

Kommissionen diskriminerer de vertikalt integrerede virksomheder. Omfanget af de kontrolforanstaltninger, som gennemføres af Kommissionen, bør være det samme for de hhv. integrerede og adskilte virksomheder. Som det er tilfældet for alle tilsynsorganer, bør der sættes præcise tidsfrister for Kommissionen for at styrke den retlige sikkerhed for alle aktører.

Ændringsforslag 23

COM(2013) 29 final

Artikel 7d, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Koordinationsudvalg	Koordinationsudvalg
1. Medlemsstaterne skal sikre, at infrastrukturforvalterne opretter og organiserer koordinationsudvalg for hvert net. Medlemskab af dette udvalg skal i det mindste stå åbent for infrastrukturforvalteren, kendte ansøgere som omhandlet i artikel 8, stk. 3, og, efter anmodning, potentielle ansøgere, deres repræsentative organisationer, repræsentanter for brugerne af jernbanegodstransport og -passagertransport og, hvor det er relevant, regionale og lokale myndigheder. Medlemsstaternes repræsentanter og det berørte tilsynsorgan indbydes til koordinationsudvalgets møder som observatører.	1. Medlemsstaterne skal sikre, at infrastrukturforvalterne opretter og organiserer koordinationsudvalg for hvert net, uanset om det er nationalt, regionalt eller lokalt, <u>uanset om det er nationalt, regionalt eller lokalt</u>. Medlemskab af dette udvalg skal i det mindste stå åbent for infrastrukturforvalteren, kendte ansøgere som omhandlet i artikel 8, stk. 3, og, efter anmodning, potentielle ansøgere, deres repræsentative organisationer, repræsentanter for brugerne af jernbanegodstransport og -passagertransport og, hvor det er relevant, de berørte regionale og lokale myndigheder. Medlemsstaternes repræsentanter og det berørte tilsynsorgan indbydes til koordinationsudvalgets møder som observatører.

Begrundelse

Da de regionale og lokale myndigheder er centrale aktører i transportpolitikken, bør de nødvendigvis være medlemmer af koordinationsudvalgene.

Ændringsforslag 24

COM(2013) 29 final

Artikel 7e, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Europæisk netværk af infrastrukturforvaltere	Europæisk netværk af infrastrukturforvaltere
1. Medlemsstaterne skal sikre, at infrastrukturforvalterne deltager og samarbejder i et netværk for at udvikle EU's jernbaneinfrastruktur, især for at sikre en rettidig og effektiv gennemførelse af det transeuropæiske transportnet, herunder hovednetkorridorer, godstogskorridorer i henhold til forordning (EU) nr. 913/2010 og udbygningsplanen for European Rail Traffic Management System (ERTMS) som fastlagt i afgørelse 2012/88/EU. Kommissionen skal være medlem af netværket. Den skal koordinere og støtte netværkets arbejde og, hvis det er hensigtsmæssigt, fremsætte henstillinger til netværket. Den skal sikre et aktivt samarbejde mellem de relevante infrastrukturforvaltere.	1. <u>Senest to år efter gennemførelsen af dette direktiv kræver</u> Medlemsstaterne skal sikre, at infrastrukturforvalterne deltager og samarbejder i et netværk for at udvikle EU's jernbaneinfrastruktur, især for at sikre en rettidig og effektiv gennemførelse af det transeuropæiske transportnet, herunder hovednetkorridorer, godstogskorridorer i henhold til forordning (EU) nr. 913/2010 og udbygningsplanen for European Rail Traffic Management System (ERTMS) som fastlagt i afgørelse 2012/88/EU <u>og effektiviteten i det regionale jernbanesamarbejde på tværs af grænserne.</u> Kommissionen skal være medlem af netværket. Den skal koordinere og støtte netværkets arbejde og, hvis det er hensigtsmæssigt, fremsætte henstillinger til netværket. Den skal sikre et aktivt samarbejde mellem de relevante infrastrukturforvaltere. <u>Den aflægger rapport om fremskridtene til Regionsudvalget og til netværket af tilsynsorganer, jf. artikel 57, i det mindste hvert andet år.</u>

Begrundelse

Det europæiske netværk af infrastrukturforvaltere er en god mulighed for at løse problemer vedrørende drift på tværs af grænserne på rette niveau. De lokale myndigheder bør inddrages heri. Netværket af infrastrukturforvaltere bør ligeledes holdes netværket for tilsynsorganer orienteret om udviklingen.

Ændringsforslag 25

COM(2013) 29 final

Ny artikel efter artikel 7e

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<u>Infrastrukturforvalteren udpeger sin egen repræsentant, der får ansvaret for forbindelserne til de lokale og regionale myndigheder. Denne repræsentant skal være i stand til på infrastrukturforvalterens egne at besvare de lokale og regionale myndigheders anmodninger inden for 5 dage.</u>

Begrundelse

Med styrkelsen af infrastrukturforvalternes beføjelser bør de også i højeste grad gøres ansvarlige både på internationalt niveau takket være netværket af infrastrukturforvaltere og på lokalt niveau. De lokale og regionale myndigheders samtalepartner, skal være en one-shop-stop, der er i stand til hurtigt at besvare alle de spørgsmål, han/hun får stillet.

Ændringsforslag 26

COM(2013) 29 final

Artikel 10, nyt stykke efter stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<u>For at garantere en ikke-diskriminerende adgang til stationerne stiller forvalterne af stationerne og perronerne online en klageformular til rådighed for operatørerne og enhver anden ansøger. De berørte tilsynsorganer og kompetente myndigheder modtager årligt en rapport om disse klager.</u>

Begrundelse

Den ikke-diskriminerende adgang bør regelmæssigt evalueres, navnlig af de lokale og regionale myndigheder, der har interesse i, at de rejsende nyder godt af et transportudbud af høj kvalitet.

Ændringsforslag 27

COM(2013) 29 final

Artikel 11, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
For at vurdere, om der vil opstå ubalance i den økonomiske ligevægt i en kontrakt om offentlig tjeneste, skal det eller de relevante tilsynsorganer, jf. artikel 55, foretage en objektiv økonomisk analyse og basere sin afgørelse på forud fastlagte kriterier. De træffer afgørelse, efter at der inden for en måned efter underretningen om den planlagte passagertransport, jf. artikel 38, stk. 4, er indgivet en ansøgning fra:	For at vurdere, om der vil opstå ubalance i den økonomiske ligevægt i en kontrakt om offentlig tjeneste, skal det eller de relevante tilsynsorganer, jf. artikel 55, foretage en objektiv økonomisk analyse og basere sin afgørelse på forud fastlagte kriterier. De træffer afgørelse, efter at der inden for en <u>to måneder</u> efter underretningen om den planlagte passagertransport, jf. artikel 38, stk. 4, er indgivet en ansøgning fra:

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
a) den eller de kompetente myndigheder, som indgik kontrakten om offentlig tjeneste	a) den eller de kompetente myndigheder, som indgik kontrakten om offentlig tjeneste
b) enhver anden berørt kompetent myndighed, som har ret til at begrænse adgangen i henhold til denne artikel	b) enhver anden berørt kompetent myndighed, som har ret til at begrænse adgangen i henhold til denne artikel
c) infrastrukturforvalteren	c) infrastrukturforvalteren
d) den jernbanevirksomhed, der opfylder kontrakten om offentlig tjeneste.	d) den jernbanevirksomhed, der opfylder kontrakten om offentlig tjeneste.

Begrundelse

En måned er for kort til at gøre indvending mod en ny transportforbindelse, der påvirker den økonomiske balance i en kontrakt om offentlig tjeneste.

Ændringsforslag 28

COM(2013) 29 final

Artikel 13a, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Fælles information og integrerede billetsystemer	Fælles information og integrerede billetsystemer
1. Medlemsstaterne kan pålægge jernbanevirksomheder, der udfører indenlandsk passagertransport, at deltage i en ordning med fælles information og integrerede billetsystemer i forbindelse med billetudstedelse, gennemgående billetter og reservationer, eller beslutte at beføje kompetente myndigheder til at etablere en sådan ordning, jf. dog bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1371/2007 og direktiv 2010/40/EU. Hvis der etableres en sådan ordning, sikrer medlemsstaterne, at den ikke skaber markedsforvridning eller forskelsbehandling mellem jernbanevirksomheder, og at den forvaltes af en offentlig eller privat retlig enhed, eller en sammenslutning af alle jernbanevirksomheder, der udfører passagertransport.	1. Medlemsstaterne kan pålægger jernbanevirksomheder, der udfører indenlandsk passagertransport, at deltage i en ordning med fælles information og integrerede billetsystemer i forbindelse med billetudstedelse, gennemgående billetter og reservationer, eller beslutte at beføje kompetente myndigheder til at etablere en sådan ordning, jf. dog bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1371/2007 og direktiv 2010/40/EU. Hvis <u>Når</u> der etableres en sådan ordning, sikrer medlemsstaterne, at den ikke skaber markedsforvridning eller forskelsbehandling mellem jernbanevirksomheder, og at den forvaltes af en offentlig eller privat retlig enhed, eller en sammenslutning af alle jernbanevirksomheder, der udfører passagertransport.
	<u>Repræsentationen for de lokale og regionale myndigheder har sæde i denne retlige enhed eller i denne sammenslutning og deltager fuldt ud i beslutningstagningen.</u>

Begrundelse

Denne artikel er det retlige grundlag for målsætningen om at harmonisere billetsystemerne på et konkurrencepræget marked. Den gør det muligt at behandle de forskellige problemer omkring billetsystemerne på de stationer, der forvaltes af de traditionelle operatører.

Kravet om, at de virksomheder, der varetager national transport, skal deltage i et nationalt informations-system bør gøres obligatorisk, da udviklingen af tilknyttede tjenester er en betydningsfuld faktor med hensyn til at gøre offentlige transportmåder attraktiv, navnlig transport ad jernbane. Derfor bør de lokale myndigheder have sæde i systemets styringsorganer.

Ændringsforslag 29

COM(2013) 29 final

Artikel 59, nyt stykke efter stk. 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	Med forbehold af artikel 13, stk. 3 i dette direktiv og direktivet om fragtttransport, er de integrerede virksomheder, der forvalter infrastrukturer på mindre end 150 km, eller som kun varetager jernbanetjenester i nærområder, ikke underlagt artikel 7, 7a og 7c, når disse tjenester består i sekundær forvaltning af søhavneinfrastrukturer eller strukturer ved havne ad indre vandveje.

Begrundelse

Dette ændringsforslag sigter mod at undtage små jernbanenet og lokale jernbanenet, der opfylder lokale behov og er af meget begrænset størrelse, fra anvendelsesområdet for artikel 7, 7a og 7c. Der mindes desuden om den ikke-diskriminerende adgang til tjenestefaciliteterne.

Ændringsforslag 30

COM(2013) 29 final

Artikel 59, nyt stykke efter stk. 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	De vertikalt integrerede virksomheder, der forvalter de specifikke investeringsprojekter, der er omhandlet i artikel 32, stk. 3 i dette direktiv, og som er i direkte konkurrence med andre transportformer, er ikke omfattet af artikel 7, 7a og 7c.

Begrundelse

Dette ændringsforslag, der er på linje med andre bestemmelser i direktiv 2012/34/EU, sigter mod at undtage fra artikel 7, 7a og 7c de »særlige investeringsprojekter«, hvis rentabilitet kun er sikret på meget lang sigt.

Ændringsforslag 31

COM(2013) 27 final

Betragtning 29

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(29) For effektivt at sikre at agenturet løser sine opgaver, bør medlemsstaterne og Kommissionen være repræsenteret i en bestyrelse, som har beføjelse til at fastlægge budgettet og godkende agenturets årlige og flerårige arbejdsprogrammer.	(29) For effektivt at sikre at agenturet løser sine opgaver, bør medlemsstaterne og Kommissionen være repræsenteret i en bestyrelse, som har beføjelse til at fastlægge budgettet og godkende agenturets årlige og flerårige arbejdsprogrammer, og Regionsudvalget og de repræsentative organer skal høres om disse.

Begrundelse

Netværket af repræsentative organer i jernbanesektoren og Regionsudvalget bør høres inden for rammerne af Det Europæiske Jernbaneagenturs årlige og flerårige arbejdsprogram, da de berøres af Det Europæiske Jernbaneagenturs resultater og arbejdsprioriteter.

Ændringsforslag 32

COM(2013) 27 final

Artikel 33, stk. 5

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
De nationale myndigheder, som er ansvarlige for udstedelsen af de i stk. 2, litra c) og d), nævnte licenser og certifikater, giver inden en måned agenturet meddelelse om enhver individuel beslutning om udstedelse, fornyelse, ændring eller tilbagekaldelse af disse licenser og certifikater.	De nationale myndigheder, som er ansvarlige for udstedelsen af de i stk. 2, litra c) og d), nævnte licenser og certifikater, giver inden en måned agenturet meddelelse om enhver individuel beslutning om udstedelse, fornyelse, ændring, <u>afslag på</u> eller tilbagekaldelse af disse licenser og certifikater <u>med behørig begrundelse herfor. Agenturet ratificerer eller tilbagekalder de enkelte beslutninger inden en måned og hører de berørte parter.</u>

Begrundelse

Sigtet er at forhindre, at de nationale myndigheder udtømmer mulighederne for at klage over deres beslutninger ved instanser, der ligger forud for EU-Domstolen, og derfor bør Det Europæiske Jernbaneagentur inddrages i ratifikationen eller tilbagekaldelsen af de nationale beslutninger, som er i modstrid med tanken bag det fælles europæiske jernbaneområde.

Ændringsforslag 33

COM(2013) 27 final

Artikel 48, stk. 5

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
5. Bestyrelsen vedtager desuden senest den 30. november hvert år et strategisk flerårigt arbejdsprogram, der revideres jævnligt. Der tages hensyn til Kommissionens udtalelse. Europa-Parlamentet og de i artikel 34 omhandlede netværk høres om udkastet hertil. Det vedtagne flerårige arbejdsprogram sendes til medlemsstaterne, Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og de netværk, der er omhandlet i artikel 34.	5. Bestyrelsen vedtager desuden senest den 30. november hvert år et strategisk flerårigt arbejdsprogram, der revideres jævnligt. Der tages hensyn til Kommissionens udtalelse. Europa-Parlamentet, <u>Regionsudvalget</u> og de i artikel 34 omhandlede netværk høres om udkastet hertil. Det vedtagne flerårige arbejdsprogram sendes til medlemsstaterne, Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, <u>Regionsudvalget</u> og de netværk, der er omhandlet i artikel 34.

Begrundelse

Regionsudvalget bør ligeledes høres inden for rammerne af Det Europæiske Jernbaneagenturs flerårige arbejdsprogram, da de lokale og regionale myndigheder bidrager til finansieringen af det rullende materiel og har en direkte interesse i forbedret interoperabilitet og sikkerhed.

Ændringsforslag 34

COM(2013) 27 final

Artikel 54, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. Der kan indbringes appelsager for klagenævnene vedrørende afgørelser vedtaget af agenturet i henhold til artikel 12, 16, 17 og 18.	1. Der kan indbringes appelsager for klagenævnene vedrørende afgørelser vedtaget af agenturet i henhold til artikel 12, 16, 17 og 18, <u>eller hvis agenturet ikke træffer afgørelse inden for de fastlagte frister.</u>

Begrundelse

Det bør være muligt at indbringe appelsager, hvis agenturet ikke træffer en afgørelse inden for en fastlagt frist.

Ændringsforslag 35

COM(2013) 27 final

Artikel 56, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. Klagenævnet skal ved behandlingen af klagen handle hurtigt. Det skal, så ofte det er påkrævet, opfordre klagesagens parter til inden for en fastsat frist at fremsætte deres bemærkninger til dets meddelelser eller til meddelelser fra de øvrige parter i klagesagen. Klagesagens parter har ret til at komme med mundtlige indlæg.	1. Klagenævnet skal ved behandlingen af klagen handle hurtigt. Det skal, så ofte det er påkrævet, opfordre klagesagens parter til inden for en fastsat frist at fremsætte deres bemærkninger til dets meddelelser eller til meddelelser fra de øvrige parter i klagesagen. Klagesagens parter har ret til at komme med mundtlige indlæg. <u>Klagenævnet behandler alle klager og anmoder i givet fald om relevante oplysninger og tager initiativ til høring af alle relevante parter senest en måned efter modtagelse af klagen. Det behandler alle klager og træffer de fornødne foranstaltninger der kan afhjælpe situationen, og underretter de relevante parter om sin begrundede afgørelse inden for en forud fastsat rimelig frist og under alle omstændigheder senest to måneder efter at have modtaget alle relevante oplysninger. Hvis agenturet ikke reagerer på klagen inden for de fastlagte frister, kan klagenævnet give et påbud, og om nødvendigt også bøder.</u>

Begrundelse

Det er vigtigt at præcisere de procedurer og frister, som klagenævnet følger under behandlingen af de klager, der fremsendes til det (f.eks. bør det øjeblik, hvor anmodningen betragtes som modtaget, defineres, så det er muligt at beregne fristen, når proceduren er iværksat).

Klagenævnet bør have særlige beføjelser, så dets afgørelser følges, såsom påbud eller bøder (tvangsbøder), navnlig hvis der ikke foretages noget inden for fristerne.

Ændringsforslag 36

COM(2013) 27 final

Ny artikel efter artikel 77

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<u>1. Agenturet træffer sine afgørelser i henhold til artikel 12, 16, 17 og 18 fra og med [2 år efter ikrafttræden af denne forordning]. Indtil dette tidspunkt anvender medlemsstaterne fortsat gældende lovgivning og regler.</u>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<u>2. Uanset artikel 12, 16, 17 og 18 kan medlemsstaterne fortsat i en yderligere overgangsperiode på 42 måneder fra datoen i stk. 1 udstede certifikater og tilladelser på de betingelser, som Kommissionen fastsætter i gennemførelsesbestemmelserne til disse artikler, jf. artikel 75. Før agenturet træffer sine afgørelser, evaluerer det, om</u> — <u>det vil sænke jernbanesikkerhedsniveauet og/eller</u> — <u>det vil udgøre en tilfældig forskelsbehandling eller en uforholdsmæssig begrænsning af en jernbanetransport-tjeneste.</u> <u>Agenturet kan anmode de berørte nationale sikkerhedsmyndigheder om at omgøre afgørelsen, suspendere den eller trække den tilbage. Hvis det nationale sikkerhedsagentur afviser at skride til handling, kan agenturet forelægge spørgsmålet for Kommissionen og for det udvalg, der er omhandlet i artikel 75.</u>

Begrundelse

På samme måde som det er tilfældet i Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagenturs overgangsperiode, hvad angår ansvaret for godkendelse af fly, bør der fastlægges en mekanisme for Det Europæiske Jernbaneagentur, så der gradvist kan ansættes ekstrapersonale, og så dette kan oplæres til at udføre de nye opgaver.

Ændringsforslag 37

COM(2013) 30 final

Bilag I, 4.2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<u>3. Garantier vedrørende omkostninger</u> <u>Ved costbenefitanalyse af de foreslåede foranstaltninger skal der navnlig tages hensyn til følgende forhold:</u> — <u>omkostningerne ved den foreslåede foranstaltning</u> — <u>fordele for interoperabiliteten ved en udvidelse af anvendelsesområdet til særlige underkategorier af net og køretøjer</u> — <u>reduktion af finansieringsomkostninger på grund af stordrift og bedre udnyttelse af køretøjerne</u> — <u>reduktion af investerings- og vedligeholdelses/drifts-omkostninger, fordi fremstillings- og vedligeholdelses-virksomhederne udsættes for øget konkurrence</u> — <u>miljømæssige fordele på grund af tekniske forbedringer af jernbanesystemet</u> — <u>øget sikkerhed i drift.</u> <u>Denne vurdering angiver desuden de sandsynlige virkninger for alle berørte operatører og økonomiske agenter</u>

Begrundelse

Denne del af direktivet (bilag I.2) bør indføres igen, for at der kan udføres en evaluering af de skønnede omkostninger og fordele ved alle tekniske løsninger, der har været genstand for overvejelse, og for hver »teknisk specifikation for interoperabilitet«, så de bedste løsninger kan indføres, navnlig til gavn for de lokale og regionale myndigheder.

Bruxelles, den 8. oktober 2013.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »Retningslinjer for transeuropæiske telenet«

(2013/C 356/17)

REGIONSUDVALGET

- noterer sig Kommissionens ændrede forslag til forordning om retningslinjer for transeuropæiske telenet og fremhæver, at prioriteterne i dokumentet — højhastighedsnet, grænseoverskridende offentlige tjenester, adgang til offentlig information (PSI), der kan bruges igen, og flersprogede tjenester, tjenesteinfrastruktur, der gør internettet sikrere — alle er områder, hvor byer og regioner på samme tid er aktører, tjenesteudbydere og modtagere;
- understreger vigtigheden af transeuropæiske telenet i såvel kommerciel som ikke-kommerciel henseende og betydningen af investeringer i forskning med det formål at støtte bestemte aktiviteter og udviklingen af fremtidige applikationer for at forøge værdien af telekommunikationssektoren;
- anbefaler, at EU's fulde potentiale for udvikling af it-tjenester i den offentlige og private sektor udnyttes, og at itt anvendes som en metode til forbedring af de lokale og regionale myndigheders tjenester inden for sygesikring, uddannelse, offentlige indkøb, sikkerhed og sociale ydelser såvel som til støttefunktioner for beslutningstagningen i det lokale og regionale selvstyre;
- fremhæver betydningen af at fremme offentlige og private investeringer i et gensidigt stimulerende samarbejde i landdistrikter og tyndt befolkede områder samt i byområder med sociale og økonomiske problemer, og henleder i den forbindelse opmærksomheden på, at bredbåndsadgang skal koordineres mellem offentlig forvaltning, offentlig sikkerhed, lokale skoler og sundhedsfaciliteter.

Ordfører	Alin Adrian NICA (RO/ALDE), borgmester i Dudeștii Noi
Basisdokument	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om retningslinjer for transeuropæiske telenet og om ophævelse af beslutning nr. 1336/97/EF COM(2013) 329 final

I. REGIONSUDVALGETS SYNSPUNKTER

1. Regionsudvalget noterer sig Kommissionens ændrede forslag til forordning om retningslinjer for transeuropæiske telenet og fremhæver, at prioriteterne i dokumentet — højhastighedsnet, grænseoverskridende offentlige tjenester, adgang til offentlig information (PSI), der kan bruges igen, og flersprogede tjenester, tjenesteinfrastruktur, der gør internettet sikrere — alle er områder, hvor byer og regioner på samme tid er aktører, tjenesteudbydere og modtagere;

2. anerkender det vigtige i at foretage en omhyggelig revision af de eksisterende EU-bestemmelser, som krævet af Europa-Parlamentet, og at tilpasse dem til de aktuelle behov;

3. konstaterer med bekymring, at tildelingen til telekommunikationsdelen af Connecting Europe-faciliteten (CEF) er blevet beskåret kraftigt fra 9,2 mia. EUR til 1 mia. EUR, og påpeger, at negligering af telenettene vil kunne skabe alvorlige problemer for gennemførelsen og udviklingen af de fremtidige digitale tjenester og for den digitale økonomi. I den forbindelse beklager udvalget, at to tjenester — transeuropæiske højhastighedsbasisforbindelser til offentlige administrationer og ikt-løsninger til intelligente energinet og udbredelse af intelligente energitjenester — af budgetmæssige grunde er udgået, da de ikke længere betragtes som projekter af fælles interesse;

4. understreger vigtigheden af transeuropæiske telenet i såvel kommerciel som ikke-kommerciel henseende og betydningen af investeringer i forskning med det formål at støtte bestemte aktiviteter og udviklingen af fremtidige applikationer for at forøge værdien af telekommunikationssektoren;

5. noterer, at disse teknologier vil kunne blive værdifulde aktiver for borgere, virksomheder og forvaltninger og kunne bidrage til forbedring af produkter og af kvaliteten af de offentlige tjenester;

6. bekræfter betydningen af investeringer i forskning i ikt for at sikre vækst og etablering af nye virksomheder og påpeger, at centrale socioøkonomiske udfordringer kan håndteres med innovativ IKT;

7. minder om, at ikt som fundament for et informations-samfund, der er åbent for alle, bør opfylde behovene for alle samfundets borgere, herunder personer, der risikerer social udstødelse;

8. fremhæver, at forslaget ikke blot bør se de lokale og regionale myndigheder som brugere af paneuropæiske e-tjenester, men ligeledes som vigtige tjenesteudbydere;

9. anmoder om, at der skabes incitamenter for private investeringer samt investeringer fra andre offentlige kilder end Connecting Europe-faciliteten (CEF), herunder større bidrag fra erhvervslivet og institutionelle aktører som Den Europæiske Investeringsbank (EIB);

10. bekræfter betydningen af synergier mellem Horisont 2020, strukturfondene og de nationale politikker set i forhold til EU's bredere mål om konkurrenceevne og samhørighed;

11. fremhæver, at de lokale og regionale myndigheder spiller en nøglerolle med hensyn til at fremme en kvalificeret dialog med den brede offentlighed, og når det drejer sig om at tage hånd om offentlige problemstillinger tæt på borgerne samt fremme samarbejdet mellem brugere og producenter af ikt-innovationer på forskellige regerings- og forvaltningsområder;

12. påpeger, at udvekslingen af bedste praksis mellem regionale og lokale myndigheder ikke blot vil være nyttig, men bør indgå som en vigtig bestanddel af forslaget.

II. REGIONSUDVALGETS ANBEFALINGER

13. Regionsudvalget opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at indgå i et bredt samarbejde med det formål at forbedre den offentlige forvaltnings interoperabilitet og øge effektiviteten af de offentlige tjenester;

14. understreger de lokale og regionale myndigheders vigtige rolle i at fremme ibrugtagningen af grænseoverskridende tjenester, både fysiske og digitale. Det insisterer derfor på, at disse myndigheder fuldt ud inddrages i forvaltningen af programmet;

15. anerkender, at det ud over løbende at have opmærksomheden rettet mod bestemte sektors konkurrenceevne er vigtigt at være klar over, at Europas fremtidige velstand i stigende grad vil være afhængig af tværsektorielle aktiviteter ⁽¹⁾;

II.1 Bredbånd

16. Regionsudvalget bekræfter den nøglerolle og det ansvar, som de lokale og regionale myndigheder har for at sikre bredbåndsforbindelser til en overkommelig pris i de regioner, hvor markedet svigter, for at gå i spidsen med projekter til nedbringelse af e-adgangskløften og for at udvikle nye tilgange, hvor de offentlige onlinetjenester sætter borgeren i centrum ⁽²⁾;

17. anbefaler, at EU's fulde potentiale for udvikling af it-tjenester i den offentlige og private sektor udnyttes, og at it anvendes som en metode til forbedring af de lokale og regionale myndigheders tjenester inden for sygesikring, uddannelse, offentlige indkøb, sikkerhed og sociale ydelser såvel som til støttefunktioner for beslutningstagningen i det lokale og regionale selvstyre;

18. minder om, at de EU-støttede offentlig-private partnerskaber (OPP) mellem lokale og regionale myndigheder og SMV'er, som udvikler offentlige it-tjenester, kan være et udmærket fundament for opbygning af færdigheder og viden på lokalt niveau i hele EU ⁽³⁾;

19. påpeger, at investeringer i ultrahurtige bredbåndsnet godt nok kan opfattes som risikable set fra investorernes side, men ikke desto mindre er en fornuftig løsning, idet højhastighedsinternet giver bedre adgang til digitale tjenester. Udvalget foreslår, at disse foranstaltninger ledsages af planer, som opmuntrer til og letter borgernes tilslutning til disse tjenester, hvilket vil være i overensstemmelse med målene i EU's digitale dagsorden;

20. minder om, at finansiering og andre støtteforanstaltninger bør favorisere gennemførelsen af bredbåndsnet med åben adgang, som er baseret på en horisontal netarkitektur, og fremhæver behovet for en forretningsmodel, der adskiller fysisk adgang til nettet fra serviceydelser med moderne optiske fibernet, der er åben for konkurrence. Konkret betyder det, at der for såkaldt sort fiber, der er en form for passiv infrastruktur, bør gøres en aktiv indsats for at fremme en forretningsmodel baseret på åben adgang;

21. fremhæver betydningen af at fremme offentlige og private investeringer i et gensidigt stimulerende samarbejde i landdistrikter og tyndt befolkede områder samt i byområder med sociale og økonomiske problemer, og henleder i den forbindelse opmærksomheden på, at bredbåndsadgang skal koordineres mellem offentlig forvaltning, offentlig sikkerhed, lokale skoler og sundhedsfaciliteter ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ CdR 39/2006.

⁽²⁾ CdR 5/2008 fin.

⁽³⁾ CdR 156/2009 fin.

⁽⁴⁾ CdR 10/2009 fin.

II.2 »Forvaltning og interoperabilitet«

22. Regionsudvalget opfordrer til, at der lægges større vægt på bevidstgørelse på regionalt og lokalt plan om vigtigheden af interoperabiliteten af infrastrukturen til digitale tjenester for reelt at kunne gennemføre projekter af fælles interesse inden for og over landegrænser. Derudover betoner udvalget behovet for at fremme en opgradering af infrastrukturen med henblik på udviklingen og gennemførelsen af transeuropæiske telenet;

23. anerkender behovet for at udvikle en ramme på europæisk plan, som skal sikre, at forskningsinfrastrukturer fungerer mere effektivt, og at hindringer for international forskning fjernes;

24. mener, at der skal sikres en effektiv infrastruktur for alle befolkningsgrupper i informationssamfundet, uanset hvor de bor, og erkender, at hurtige og operationelt pålidelige kommunikationsforbindelser suppleret med effektive trådløse mobile tjenester spiller en nøglerolle for fremme af regional konkurrenceevne, tilgængelighed og ligebehandling ⁽⁵⁾;

25. støtter udviklingen af grænseoverskridende offentlige tjenester, ved at der tages højde for aspekter som interoperabilitet og e-identifikation af borgere, e-signaturer, elektronisk forkyndelse af dokumenter og andre elementer af e-forvaltning.

II.3 Adgang til digitale ressourcer

26. Regionsudvalget bekræfter, at det digitale indre marked er en hjørnesten i den digitale dagsorden for Europa, som gør det muligt at skabe et voksende, vellykket og dynamisk fælles europæisk marked for levering af adgang til elektroniske tjenester ⁽⁶⁾.

27. fremhæver behovet for en koordineret indsats på digitaliseringsområdet og bemærker, at onlineadgangen til kulturelt materiale vil gøre det muligt for borgerne i hele Europa at få adgang til materialet og bruge det til fritids-, studie- eller arbejdsformål;

28. tilskynder til skabelse og distribution af lovligt digitalt indhold og onlinetjenester og til at give forbrugerne let, sikker og fleksibel adgang til digitalt indhold og markeder for tjenesteydelser;

29. glæder sig over, at digitale europæiske kulturarvsressourcer uden videre anses som støtteberettigede under programmet og bemærker i den forbindelse, at onlineadgang til kulturelt materiale har betydning for borgere i hele Europa og understreger, at denne proces bidrager til at give Europas forskelligartede og flersprogede arv en tydelig profil på internettet. Det bifalder derfor den fortsatte støtte til den eksisterende Europeana-portal, Europas onlinebibliotek, -museum og -arkiv;

⁽⁵⁾ CdR 104/2010 fin.

⁽⁶⁾ CdR 104/2010 fin.

30. mener, at det digitaliserede materiale kan genbruges — både kommercielt og ikke-kommercielt — til f.eks. udvikling af uddannelsesmateriale, dokumentarer, turistapplikationer, spil, animationer og designværktøjer, forudsat at dette gøres under fuld overholdelse af bestemmelserne om ophavsret og beslægtede rettigheder;

31. minder om, at det er af allerstørste vigtighed, at de offentlige institutioner på regionalt og lokalt niveau har den interne kapacitet til og råder over de økonomiske midler, der kræves til digitalisering, hvis de skal have gavn af betydelige omkostningsreduktioner.

II.4 Adgang til PSI, der kan videreanvendes

32. Regionsudvalget anser det for nødvendigt, at der skelnes mellem den af medlemsstaterne regulerede adgang til offentlige informationer og videreanvendelse heraf i fuld overensstemmelse med reglerne om databeskyttelse for at øge fordelene for informationsproducenten, som muligvis ikke helt får dækket sine omkostninger til produktion af informationerne, og nedbringe risikoen for, at forbrugerne skuffes i de tilfælde, hvor der gives begrænset adgang til offentlige informationer ⁽⁷⁾;

33. understreger igen betydningen af og behovet for fælles regler og praksis for videreanvendelse og udnyttelse af informationer fra den offentlige sektor for at sikre, at de samme grundlæggende betingelser finder anvendelse for alle aktører på det europæiske informationsmarked, at betingelserne for videreanvendelse af disse informationer bliver mere gennemsigtige, og at skævheder i det indre marked fjernes som fastlagt i direktiv 2013/37/EU ⁽⁸⁾;

34. bemærker, at let adgang til information fra den offentlige sektor, der kan videreanvendes fremmer økonomisk vækst og skaber nye forretningsmuligheder, herunder for mindre virksomheder, uanset hvor de befinder sig og påpeger, at man navnlig bør fremme SMV'ernes deltagelse i videreanvendelsen og sikre den refinansiering, som er nødvendig for produktion, vedligeholdelse og opdatering af den offentlige sektors dokumenter ⁽⁹⁾;

35. understreger, at man kunne opnå fuld udnyttelse af potentialet ved at videreanvende informationer fra den offentlige sektor gennem et tættere samarbejde med lokale og regionale myndigheder, idet disse i høj grad kunne være med til at fremme videreanvendelsen af disse informationer for at øge konkurrenceevnen og skabe arbejdspladser ⁽¹⁰⁾.

II.5 Sikkerhed og sikring

36. Regionsudvalget opfordrer kraftigt til, at alle sikkerhedskrav på alle niveauer bør opfyldes i forbindelse med videreudviklingen af infrastrukturer og tjenester under den digitale dagsorden for Europa for at sikre den bedst mulige beskyttelse

af privatlivets fred og personoplysninger og forhindre uretmæssig sporing af alle former for persondata og profilanalyse med bl.a. indkøbspræferencer, helbredstilstand, patientjournaler osv. ⁽¹¹⁾;

37. anbefaler, at organisationer, herunder offentlige myndigheder, erkender, at kampen mod cyberkriminalitet fortsætter, og opfordrer til, at truslen fra cyberangreb og -sammenbrud prioriteres ved at kortlægge risici og udvikle organisatorisk kapacitet til styring af brud på sikkerheden;

38. bemærker, at cyberkriminalitet, i alle dens afskygninger, udgør en hurtigt voksende, avanceret ny trussel mod medlemsstater, organisationer og EU-borgere i det 21. århundrede, og der er tale om en grænseoverskridende trussel, hvis hyppighed og kompleksitet er støt stigende;

39. fremhæver, at lokale og regionale myndigheder, der anvender og ejer mange digitale informationsprodukter og -tjenester, kan spille en central rolle for bekæmpelsen af cyberkriminalitet, indsamlingen af cyberrelaterede data og beskyttelsen af datasikkerheden, idet brud på sikkerheden udgør en trussel mod almenyttige offentlige tjenester som f.eks. lokal vandforsyning og energi;

40. anmoder om, at partnerskaber mellem alle relevante aktører bør støttes og udvikles med henblik på iværksættelse af koordinerede foranstaltninger til forbedring af cybersikkerheden, der kan bidrage til cybersikkerhedsforanstaltninger på nationalt og EU-niveau med det formål at bekæmpe e-kriminalitet og minimere følgevirkningerne af direkte finansielt tyveri eller tyveri af intellektuel ejendom, kommunikationsafbrydelser eller beskadigelse af afgørende virksomhedsrelevante data ⁽¹²⁾.

II.6 Afsluttende bemærkninger

41. Regionsudvalget mener ikke, at de aktuelle forslag til foranstaltninger i forslaget til ændring af forordningen giver anledning til betænkeligheder med hensyn til overholdelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet;

42. fremhæver de lokale og regionale myndigheders rolle med hensyn til fremme af fælles forskningsprogrammer, idet de lokale og regionale myndigheder er nøgleaktører i udviklingen af regionale forsknings- og innovationsstrategier, og de ofte forvalter forskningsinstitutioner og støtter innovative miljøer;

43. understreger, at de regionale og lokale myndigheder systematisk bør høres i forbindelse med udarbejdelsen, gennemførelsen og forvaltningen af de foranstaltninger, der skal sikre finansieringen af de transeuropæiske telenet (navnlig når der er tale om aspekter vedrørende udbredelse af bredbånd i tyndt befolkede områder, levering af grænseoverskridende tjenester mm.).

⁽⁷⁾ CdR 247/2009 fin.

⁽⁸⁾ CdR 247/2009 fin.

⁽⁹⁾ CdR 626/2012 fin.

⁽¹⁰⁾ CdR 247/2009 fin.

⁽¹¹⁾ CdR 247/2009 fin.

⁽¹²⁾ CDR1646-2013.

III. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændringsforslag 1

Præambel

Nyt	Regionsudvalgets ændringsforslag
	(10) I forbindelse med videreudviklingen af infrastrukturer til digitale tjenester er det yderst vigtigt at sikre, at alle sikkerhedskrav på alle niveauer opfyldes for at sikre den bedst mulige en passende beskyttelse af privatlivets fred og personoplysninger og forhindre uretmæssig sporing af alle former for persondata og profilanalyse.

Begrundelse

Det er vigtigt at beskytte personoplysninger og anvende standarder for privatlivets fred som sikkerhedskriterier på grund af de risici, der kan være forbundet med adgang til persondata, herunder indblik i indkøbspræferencer, helbredstilstand, patientjournaler mm.

Ændringsforslag 2

Præambel, punkt 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Telenet og -tjenester er infrastrukturer, der i stigende grad er internetbaseret, idet der er tæt tilknytning mellem bredbåndsnet og digitale tjenester. Internettet er ved at blive den dominerende platform til at kommunikere, yde service og drive forretning på. Derfor er det afgørende for den økonomiske vækst og det indre marked, at der overalt i Europa er hurtig internetadgang og digitale tjenester af offentlig interesse til rådighed.	Telenet og -tjenester er infrastrukturer, der i stigende grad er internetbaseret, idet der er tæt tilknytning mellem bredbåndsnet og digitale tjenester. Internettet er ved at blive den dominerende platform til at kommunikere, yde service og drive forretning på. Derfor er det afgørende for <u>konkurrenceevnen</u> , den økonomiske vækst, <u>den sociale inklusion</u> og det indre marked, at der overalt i alle regioner i EU <u>Europa</u> er hurtig internetadgang <u>til overkommelige priser</u> og digitale tjenester af offentlig interesse til rådighed.

Begrundelse

Konkurrenceevne og social inklusion er to vigtige områder, der bør medtages.

Ændringsforslag 3

Præambel, punkt 7

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Hvad angår digitaltjenesteinfrastrukturer må byggesten gives højere prioritet end andre digitaltjenesteinfrastrukturer, da det ene er forudsætningen for det andet. Digitaltjenesteinfrastrukturer bør bl.a. skabe merværdi for Europa og opfylde påviste behov. De bør være tilstrækkelig modne, såvel teknisk som driftsmæssigt, til at kunne indføres, hvilket navnlig bør være beviset ved vellykkede pilotprojekter. De bør understøttes af en konkret bæredygtighedsplan, således at centrale tjenesteplatforme sikres lang tids drift, der rækker videre end CEF. Finansiell støtte i henhold	Hvad angår digitaltjenesteinfrastrukturer må byggesten <u>og infrastrukturer til digitale tjenester med elementer, der kan bruges af andre tjenesteudbydere</u> , gives højere prioritet end andre digitaltjenesteinfrastrukturer, da det ene er forudsætningen for det andet <u>udgør et grundlag, som det andet kan bygge videre på</u> . Digitaltjenesteinfrastrukturer bør bl.a. skabe merværdi for Europa og opfylde påviste behov. De bør være tilstrækkelig modne, såvel teknisk som driftsmæssigt, til at kunne indføres, hvilket navnlig bør være beviset ved vellykkede pilotprojekter. De bør understøttes af

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
til denne forordning bør derfor gradvis udfases, hvis det overhovedet er muligt, og der bør mobiliseres finansiering fra andre kilder end CEF.	en konkret bæredygtighedsplan, således at centrale tjenesteplatforme sikres lang tids drift, der rækker videre end CEF. Finansiell støtte i henhold til denne forordning bør derfor gradvis udfases, hvis det overhovedet er muligt, og der bør mobiliseres finansiering fra andre kilder end CEF.

Ændringsforslag 4

Præambel, punkt 22

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Kommissionen bør bistås af en ekspertgruppe, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som skal høres ved og bidrage til bl.a. overvågning af implementeringen af disse retningslinjer, planlægning, evaluering og løsning af implementeringsproblemer.	Kommissionen bør bistås af en ekspertgruppe, der består af repræsentanter for medlemsstaterne <u>og én repræsentant for lokale og regionale myndigheder</u> , og som skal høres ved og bidrage til bl.a. overvågning af implementeringen af disse retningslinjer, planlægning, evaluering og løsning af implementeringsproblemer.

Begrundelse

Det kan være nyttigt med deltagelse af repræsentanter for de lokale og regionale myndigheder i høringsprocessen, da de er vigtige for implementeringen af tjenesterne.

Ændringsforslag 5

Artikel 3, stk. 2, litra b)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
3.2(b) de skal bidrage til at forbedre hverdagen for borgere, virksomheder og offentlige instanser ved at fremme indbyrdes sammenkobling af og interoperabilitet for nationale, regionale og lokale telenet samt give bedre adgang til sådanne net.	3.2(b) de skal bidrage til at forbedre hverdagen <u>og de sociale og økonomiske aktiviteter</u> for borgere, virksomheder og offentlige instanser ved at fremme indbyrdes sammenkobling af og interoperabilitet for nationale, regionale og lokale telenet samt give bedre adgang til sådanne net.

Begrundelse

Sociale og økonomiske aktiviteter er tilknyttet hverdagslivet og indgår i de lokale og regionale prioriteter. Til sammen kan de bidrage til at fremme udvikling og mere effektive offentlige tjenester samt erhvervsaktiviteter.

Ændringsforslag 6

Artikel 3, stk. 3, litra b)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
3.3(b) effektive strømme af private og offentlige investeringer til fremme af udbredelse og modernisering af bredbåndnet med henblik på virkeliggørelse af bredbåndsmålene i »En digital dagsorden for Europa«.	3.3(b) effektive strømme af private og offentlige investeringer <u>og udvikling af e-læring</u> til fremme af udbredelse og modernisering af bredbåndnet med henblik på virkeliggørelse af bredbåndsmålene i »En digital dagsorden for Europa«.

Begrundelse

Udviklingen af markeder for e-læring repræsenterer alternativer med hensyn til finansieringen af indholds-digitalisering.

Ændringsforslag 7

Artikel 4. stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Projekter af fælles interesse kan omfatte hele deres projekt-forløb, herunder gennemførlighedsundersøgelser, imple- mentering, kontinuerlig drift, koordinering og evaluering.	Projekter af fælles interesse kan omfatte hele deres projekt- forløb, herunder gennemførlighedsundersøgelser, imple- mentering, kontinuerlig drift, koordinering og evaluering, <u>og bør overholde princippet om teknologineutralitet, som udgør grundlaget for EU's elektroniske kommunikations- struktur.</u>

Begrundelse

Det er vigtigt at præcisere principperne for den elektroniske kommunikationsstruktur, særligt her hvor det drejer sig om projekter af fælles interesse.

Ændringsforslag 8

Artikel 7

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Unionen kan etablere kontakt, føre drøftelser, udveksle oplysninger og samarbejde med offentlige myndigheder og andre organisationer i tredjelande for at nå et eller flere af målene i disse retningslinjer. Samarbejdet skal bl.a. tilstræbe at fremme interoperabiliteten mellem telenet i EU og tredjelandes telenet.	Unionen kan etablere kontakt, føre drøftelser, udveksle oplysninger og samarbejde med offentlige myndigheder og andre organisationer i tredjelande, <u>hvor dette måtte være i offentlighedens interesse,</u> for at nå et eller flere af målene i disse retningslinjer. Samarbejdet skal bl.a. tilstræbe at fremme interoperabiliteten mellem telenet i EU og tred- jelandes telenet. <u>Dette samarbejde skal koordineres med de strategier, der udarbejdes som led i Unionens eksterne poli- tikker, først og fremmest dem, der er omfattet af makro- regionale strategier, der er ved at blive gennemført eller udviklet.</u>

Begrundelse

Offentlighedens interesse bør være en prioritet i beslutningstagningen. Derudover er det tilrådeligt at følge de eksisterende politikker og strategier, når der etableres eksterne samarbejdsmekanismer.

Ændringsforslag 9

Artikel 8. stk.1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
På grundlag af information, der modtages i henhold til artikel 21 i forordning (EU) nr. XXX om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten, udveksler medlemsstaterne og Kommissionen information om, hvorledes implemente- ringen af disse retningslinjer skrider frem.	På grundlag af information, der modtages i henhold til artikel 21 i forordning (EU) nr. XXX om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten, udveksler medlemsstaterne og Kommissionen information <u>og bedste praksis</u> om, hvor- ledes implementeringen af disse retningslinjer skrider frem. <u>Europa-Parlamentet tilsendes en årlig oversigt over denne information. Medlemsstaterne skal inddrage de lokale og regionale myndigheder i processen.</u>

Begrundelse

Et forslag til, hvordan gennemsigtigheden kan forbedres.

Ændringsforslag 10

Artikel 8, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
8.2 Kommissionen hører og bistås af en ekspertgruppe, der består af en repræsentant for hver medlemsstat.	8.2 Kommissionen hører og bistås af en ekspertgruppe, der består af en repræsentant for hver medlemsstat <u>og en repræsentant for en regional myndighed og en repræsentant for en lokal myndighed.</u>

Begrundelse

Lokale og regionale myndigheders deltagelse er hensigtsmæssig, idet de offentlige tjenester i Europa hovedsageligt leveres af lokale og regionale myndigheder. Hvad angår dagligdagen og den fri bevægelighed for virksomheder og borgere er det disse tjenesteydelser, som har betydning.

Ændringsforslag 11

Bilag — Afsnit 1-2(g)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Tjenesteinfrastruktur, der gør internettet sikrere: platform for anskaffelse, drift og vedligehold af fælles databehandlingsfaciliteter, databaser og softwareværktøjer til medlemsstaternes Safer Internet-centre (SIC). Der indgår også backoffice-håndtering af indberetninger om indhold, der vedrører seksuelt misbrug, samt forbindelse til politimyndighederne, bl.a. også internationale organisationer såsom Interpol, og i de relevante tilfælde håndteringen af fjernelse af dette indhold fra de pågældende websteder. Dette skal understøttes af fælles databaser.	Tjenesteinfrastruktur, der gør internettet sikrere: platform for anskaffelse, drift og vedligehold af fælles databehandlingsfaciliteter, databaser og softwareværktøjer <u>og udveksling af bedste praksis for til medlemsstaternes Safer Internet-centre (SIC) i medlemsstaterne. SIC'erne i medlemsstaterne sørger for merværdien for EU og er det væsentligste element i tjenesteinfrastrukturen for et sikrere internet, hvor nationale hjælpetjenester, hotlines, oplysningsknudepunkter og andre bevidstgørelsesaktiviteter er særligt vigtige.</u> Der indgår også backoffice-håndtering af indberetninger om indhold, der vedrører seksuelt misbrug, samt forbindelse til politimyndighederne, bl.a. også internationale organisationer såsom Interpol, og i de relevante tilfælde håndteringen af fjernelse af dette indhold fra de pågældende websteder. Dette skal understøttes af fælles databaser <u>og fælles softwaresystemer.</u>

Begrundelse

Eksempler på bedste praksis kan være en betydelig hjælp for SIC-aktiviteterne.

Bruxelles, den 8. oktober 2013.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse: »Forslag til direktiv om maritim fysisk planlægning og integreret kystzoneforvaltning«

(2013/C 356/18)

REGIONSUDVALGET

- fremhæver, at direktivforslaget skal ses i relation til, at en række medlemsstater allerede har MFP- og ICM-politikker, hvor de lokale og regionale myndigheder er vigtige interessenter; påpeger, at forslaget ikke må påvirke medlemsstaternes kompetencer inden for fysisk planlægning;
- mener, at spørgsmålet om, hvorvidt EU bør lovgive fortsat er ubesvaret, og at spørgsmålet om, hvordan EU bør lovgive, ligeledes må overvejes nærmere; mener i den henseende at forslaget i sin nuværende form overtræder proportionalitetsprincippet;
- mener ikke, at direktivforslaget giver tilstrækkelig fleksibilitet med hensyn til gennemførelsen, idet a) det lægger sig på tværs af veletablerede uformelle procedurer for ICM i nogle medlemsstater og b) navnlig forslagene vedrørende ICM griber direkte ind i eksisterende kompetencer for fysisk planlægning og praksis på regionalt og/eller lokalt niveau;
- understreger, at et rammedirektiv ikke skal beskæftige sig med indholdet i de fysiske planer for det maritime rum;
- mener, at et rammedirektiv bør opstille fælles principper og fremme det grænseoverskridende samarbejde, og samarbejdet mellem nationale myndigheder med kompetence vedrørende kystzoneforvaltning, men overlade definitionen af »kystzoner« til medlemsstaternes myndigheder;
- fremhæver, at direktivforslaget, i sin nuværende form, vil få negative konsekvenser for de lokale/regionale planlægningspolitikker og procedurer, idet forslaget stiller minimumskrav vedrørende sektorspecifikt indhold til fysiske planer med en kystdimension, hvilket er en alvorlig underminering af planlægningsmyndighedernes ret til at afbalancere alle retmæssige brugeres behov.

Ordfører	Paul O'DONOGHUE (IE/ALDE), Medlem af Kerry County Council og South West Regional Authority
Basisdokument	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om rammerne for maritim fysisk planlægning og integreret kystzoneforvaltning COM(2013) 133 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

Generelle bemærkninger

1. Regionsudvalget støtter det generelle formål med direktivforslaget: en mere effektiv forvaltning af maritime aktiviteter og effektiv udnyttelse af de maritime ressourcer, udvikling af en sammenhængende og evidensbaseret beslutningsproces, et styrket samarbejde mellem kyst- og havforvaltning, støtte til en sammenhængende gennemførelse af vigtige mål for EU's politikker ⁽¹⁾ og bidrag til bæredygtig vækst og udvikling af en »blå økonomi«;

2. bifalder indsatsen for at opnå en bedre koordinering mellem landbaserede og havbaserede aktiviteter; bakker op om en sammenhængende europæisk politik baseret på international bedste praksis under hensyntagen til etableret national praksis og støtter udviklingen af fælles principper for maritim fysisk planlægning (MFP) og integreret kystzoneforvaltning (ICM);

3. fremhæver, at direktivforslaget skal ses i relation til, at en række medlemsstater allerede har MFP- og ICM-politikker, eller er i færd med at udforme sådanne politikker, hvor de lokale og regionale myndigheder er vigtige interessenter; påpeger, at forslaget ikke må påvirke medlemsstaternes kompetencer inden for fysisk planlægning;

4. mener på baggrund af, at »maritim fysisk planlægning« kræver regelmæssige samråd mellem staterne, at EU's rolle på området bør begrænse sig til at fastlægge proceduremæssige rammer eller procedurerregler;

5. beklager, at konsekvensanalysen ikke er gjort til genstand for en målrettet høring af lokale og regionale myndigheder, der varetager rollen som planlægningsmyndigheder og vigtige aktører i forbindelse med gennemførelsen af direktivforslaget;

Retsgrundlag

6. Regionsudvalget anerkender, at forslaget til direktiv følger af iværksættelsen af den integrerede havpolitik i 2007 og af vedtagelsen af en dagsorden for Blå Vækst i 2012; men forstår dog en række af de bekymringer, som der er givet udtryk for vedrørende direktivets forskellige retsgrundlag;

⁽¹⁾ Navnlig havstrategi-rammedirektivet, fugle- og habitatsdirektiverne og den reformerede fælles fiskeripolitik.

7. minder i den henseende om udtalelsen fra Rådets Juridiske Tjeneste ⁽²⁾ vedrørende forskellige retsgrundlag som basis for direktivforslaget; mener, at der er behov for større klarhed, når Kommissionen fremsætter kommende forslag baseret på forskellige retsgrundlag eller ved brug af artikel 3 (TEU-territorial samhørighed), som kan have direkte og/eller indirekte konsekvenser for politikken for fysisk planlægning og praksis i medlemsstaterne.

Nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet

8. Regionsudvalget fremhæver, at den kontrol af nærhedsprincippets overholdelse, som blev foretaget af nationale (og regionale) parlamenter, resulterede i ni negative begrundede udtalelser ⁽³⁾; er enig i, at elementer i direktivforslaget ikke på tilstrækkelig vis lever op til kriterierne om nødvendighed og merværdi for lovgivning på EU-niveau;

9. erkender, at der er grund til bekymring vedrørende: a) kompetence — manglen på en klar EU-kompetence, samtidig med at MFP og ICM allerede er nationale, regionale og/eller lokale kompetencer i nogle medlemsstater; b) direktivforslagets manglende hensyntagen til kystområders regionale/lokale karakteristika og eksisterende planlægnings- og forvaltningspraksis og c) det hensigtsmæssige i at anvende EU-lovgivning til at håndtere specifikke grænseoverskridende problemstillinger og EU's evne til at opstille rammer for samarbejdet med tredjelande i de tilfælde, hvor der allerede findes internationale havkonventioner;

10. mener, at spørgsmålet om, hvorvidt EU bør lovgive fortsat er ubesvaret, og at spørgsmålet om, hvordan EU bør lovgive, ligeledes må overvejes nærmere; mener i den henseende at forslaget i sin nuværende form overtræder proportionalitetsprincippet;

11. har den holdning, at direktivforslaget er for restriktivt; er uenigt i opstillingen af minimumskrav i artikel 6-8, idet disse begrænser råderummet for regional og lokal prioritering og er i modstrid med direktivets erklærede mål om kun at beskæftige sig med procedurer og ikke gribe ind i selve planlægningen;

⁽²⁾ Udtalelse fra Rådets juridiske tjeneste offentliggjort den 12. juli 2013 (12283/13).

⁽³⁾ Følgende lande afgav negative begrundede udtalelser: BE, DE, FI, IE, LT, NL, PL, SV, mens to lande var positive: PT og RO.

12. mener ikke, at direktivforslaget giver tilstrækkelig fleksibilitet med hensyn til gennemførelsen, idet a) det lægger sig på tværs af veletablerede uformelle procedurer for ICM i nogle medlemsstater og b) navnlig forslagene vedrørende ICM griber direkte ind i eksisterende kompetencer for fysisk planlægning og praksis på regionalt og/eller lokalt niveau;

13. sætter derudover spørgsmålstejn ved den præskriptive tilgang i forbindelse med andre aspekter i forslaget såsom fastsættelsen af tidsfrister for evalueringen af planer og strategier (artikel 6) og kravene vedrørende rapportering (artikel 15); mener, at den dermed forbundne forøgelse af bureaukrati, administrative byrder og yderligere omkostninger i forbindelse med direktivets gennemførelse, navnlig på lokalt niveau, undergraver direktivets merværdi yderligere;

14. har forbehold over for den foreslåede brug af gennemførelsesretsakter i operationelle faser til etablering af planer og strategier (artikel 16); mener, at dette går ud over, hvad der er nødvendigt til at støtte gennemførelsen af direktivets forpligtelser og giver det indtryk, at Kommissionen har den holdning, at direktivet i sin nuværende form må skærpes yderligere; anmoder om, at den foreslåede brug af gennemførelsesretsakter tages op til genovervejning, så akterne kun fokuserer på procedurerede aspekter.

Maritim fysisk planlægning (MFP)

15. Regionsudvalget støtter fuldt ud udviklingen af MFP som et tværsektorielt værktøj, der kan fremme gennemførelsen af en økosystembaseret tilgang, understøtte en rationel udnyttelse af de maritime ressourcer, skabe balance i de menneskelige aktiviteter, minimere følgevirkningerne for havmiljøet samt sikre, at kyst- og havområderne er robuste over for klimaændringer; støtter derudover en planbaseret tilgang, som opstiller klare regler, der kan fremme langsigtede investeringer og dermed øge det bidrag, som maritime aktiviteter yder til opfyldelsen af Europa 2020-strategiens mål;

16. understreger, at MFP skal udvikles som et neutralt planlægningsværktøj, som omfatter en vis fleksibilitet, der gør det muligt at tage højde for hensigtsmæssige politiske processer for forskellige havmiljøer; opfordrer desuden til, at der skabes klarhed om anvendelsesområdet for den økosystembaserede tilgang i direktivforslaget, idet der må skabes en balance mellem økonomisk udvikling og miljøbeskyttelse; afviser derfor fastsættelsen af »top-down«-prioriteter og minimumskrav til forvaltningsplaner samt brugen af MFP som et instrument, der skal sikre gennemførelsen af sektorspecifikke politiske mål;

17. mener, at direktivforslaget i sin nuværende form er for detaljeret og ufleksibelt til, at det i fuldt omfang kan tage højde for: eksisterende MFP-praksis, behovet for at forvaltningsprioriteter fortsat skal fastsættes på nationalt eller subnationalt niveau og de regionale karakteristika ved de maritime ressourcer;

18. støtter imidlertid vedtagelsen af et rammedirektiv for etablering af MFP i Den Europæiske Union, som under hensyntagen til eksisterende praksis i nogle medlemsstater bør: opstille en forpligtelse til at udarbejde fysiske planer for det maritime rum, opstille fælles principper, etablere minimumskrav for grænseoverskridende samarbejde og koordinering af planerne for det maritime rum samt opstille principper for afstemningen af konkurrerende anvendelser i det maritime rum og konkurrerende mål i forskellige fysiske planer for det maritime rum;

19. understreger, at et rammedirektiv ikke skal beskæftige sig med indholdet i de fysiske planer for det maritime rum;

20. fremhæver i forbindelse med støtten til MFP, at udviklingen af en »blå økonomi« kræver en integreret forvaltning, hvor MFP udgør en del af løsningen, men ikke hele løsningen, samt at den maritime forvaltning må forbedres;

21. er derfor overrasket over, at direktivet, set på baggrund af dets præskriptive karakter, ikke udtaler sig om de påkrævede forvaltningsprincipper; mener, at maritim politik og især MFP, kræver en tværsektoriel forvaltningstilgang på flere niveauer; anerkender, at det er medlemsstaterne, som har ansvaret for at forvalte territorialfarvandene og de eksklusive økonomiske zoner, men påpeger, at de regionale og lokale myndigheder som følge af deres kompetencer inden for fysisk planlægning og forvaltning kan sikre sammenhæng og koordination mellem tilgangen til fysisk planlægning på land og til havs.

Integreret kystzoneforvaltning (ICM)

22. Regionsudvalget understreger, at det længe har været en fortaler for ICM (tidligere ICZM) og anerkender, at ICM kan spille en betydelig rolle i realiseringen af synergier mellem planlægningsrammer for de maritime og landbaserede miljøer og skabelsen af konsensus blandt de berørte aktører;

23. gør opmærksom på definitionen af »kystzone« (artikel 3.1) og navnlig de konsekvenser, som denne definition har for de lokale/regionale planlægningsmyndigheder; mener især, at definitionen af zonens havside, der inkluderer hele territorialfarvandet, er en meget vidtrækkende afgrænsning, som går ud over de eksisterende planlægningsmyndigheders ansvarsområde (også set i lyset af deres menneskelige og finansielle ressourcer) i en række medlemsstater, og at definitionen af zonens landside er uklar og har direkte konsekvenser for eksisterende planer og praksis;

24. mener, at et rammedirektiv bør opstille fælles principper og fremme det grænseoverskridende samarbejde, og samarbejdet mellem nationale myndigheder med kompetence vedrørende kystzoneforvaltning, men overlade definitionen af »kystzoner« til medlemsstaternes myndigheder, der om nødvendigt opstiller en sådan definition i tråd med planlægningspolitikker og praksis på deres ansvarsområder;

25. mener, at samspillet mellem planlægningen af hav- og landbaserede aktiviteter skal baseres på en mere holistisk tilgang set i lyset af at forbindelserne mellem hav og land vedrører mere end »kystzonen« (f.eks. flodbækkens betydning længere inde i landet, havnes rolle som regionale udviklingsknudepunkter, sammenhængen mellem transportruter og energifremstilling samt transmissionssystemer mm.) og tilskynder til at give medlemsstaterne større fleksibilitet til at vælge, hvilke værktøjer der skal anvendes til at skabe bedre koordinering af hav- og landbaserede aktiviteter;

26. sætter derfor spørgsmålstegn ved nytteværdien af at omdanne det, der for øjeblikket er en uformel forvaltningstilgang, til endnu et formelt planlægningsværktøj; er ikke tilfreds med artikel 2.3: »Bestemmelserne i dette direktiv griber ikke ind i medlemsstaternes kompetencer inden for fysisk planlægning«, idet lovgivning for ICM anses for at være landbaseret planlægningslovgivning, hvilket primært er en medlemsstatskompetence, om end det i nogle medlemsstater er regionerne, der har lovgivningsbeføjelse på dette område; mener, at gennemførelsen af direktivet vil få direkte indvirkning på planlægningspraksis på nationalt, regionalt og lokalt niveau og har derfor store betænkeligheder ved at gøre udarbejdelsen af ICM-strategier til en forpligtelse i alle kystmedlemsstater⁽⁴⁾;

27. minder om ICZW-henstillingen (2002), som fastslog at »i betragtning af mangfoldigheden i kystzonernes vilkår og de retlige og institutionelle rammer i medlemsstaterne kan målene for denne handling (*gennemførelse af ICZM i Europa*) bedst nås ved retningslinjer på fællesskabsplan«⁽⁵⁾; mener ikke, at der er sket ændringer siden og beklager, at Kommissionen ikke har gennemgået samtlige ikke-bindende alternativer for at styrke gennemførelsen af ICM;

28. mener imidlertid, at ICM fortsat skal spille en vigtig rolle som supplement til MFP og yde støtte til forvaltningen af kystressourcer og inddragelsen af de berørte aktører; kræver, at Kommissionen på ny overvejer, hvordan processen kan gøres mere dynamisk gennem udvikling af mere hensigtsmæssige ikke-bindende foranstaltninger; foreslår, at medlemsstaterne vurderer, hvilke specifikke foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre en bedre sammenhæng mellem land- og havbaserede planer for fysisk planlægning.

Lokale og regionale konsekvenser

29. Regionsudvalget understreger den rolle, som de lokale og regionale myndigheder spiller i politikken for fysisk planlægning, herunder i den eksisterende MFP- og ICM-praksis; fremhæver også, at de lokale og regionale myndigheder allerede deltager i en grænseoverskridende koordinering på området fysisk planlægning;

⁽⁴⁾ Barcelonakonventionen pålægger allerede medlemsstaterne i Middelhavsområdet visse forpligtelser.

⁽⁵⁾ Henstilling om gennemførelse af integreret kystzoneforvaltning i Europa (2002/413/EC), betragtning 17.

30. støtter eksisterende regionale samarbejdsinitiativer på makroregionalt eller havområdeniveau; beklager, at direktivforslaget ikke specifikt tager højde for havmiljøernes mangfoldighed og potentialet i et tættere samarbejde, der kan tage højde for sådanne regionale karakteristika; mener derudover, at der må tages hensyn til uforudsigeligheden i relationerne til visse tredjelande og de komplekse vilkår for regionerne i den yderste periferi;

31. mener, at de potentielle tilsigtede og utilsigtede konsekvenser af direktivforslaget på lokalt/regionalt niveau vil være betydelige, navnlig med hensyn til a) følgevirkningerne for det lokale/regionale niveau eksisterende kompetencer i planlægningspolitik og -praksis og b) pålæggelse af yderligere forvaltningsmæssige og finansielle byrder;

32. fremhæver, at direktivforslaget, i sin nuværende form, vil få negative konsekvenser for de lokale/regionale planlægningspolitikker og procedurer, idet forslaget stiller minimumskrav vedrørende sektorspecifikt indhold til fysiske planer med en kystdimension, hvilket er en alvorlig underminering af planlægningsmyndighedernes ret til at afbalancere alle retmæssige brugeres behov;

33. mener, at den foreslåede tidsplan, hvor der skal fastlægges fysiske planer for det maritime rum og kyststrategier inden for en periode på 36 måneder fra direktivets ikrafttræden, er meget ambitiøs; fremhæver, at sådanne tidsplaner vil være umulige at efterleve i de tilfælde, hvor MFP og ICM befinder sig i opstartsfasen; foreslår derfor, at tidsfristerne forlænges;

34. sætter mere specifikt spørgsmålstegn ved logikken i at kræve en revision af fysiske planer for det maritime rum og strategier for integreret kystzoneforvaltning mindst hvert 6. år, idet dette vil være en vanskelig og dyr øvelse for de ansvarlige myndigheder, og dette ikke nødvendigvis vil være i tråd med veletablerede revisionscyklusser i medlemsstaterne;

35. fremhæver, at gennemførelsen vil pålægge planlægningsmyndighederne på lokalt og regionalt niveau betydelige ekstra byrder samt kræve, at disse myndigheder, i en tid med budgetmæssige begrænsninger, skal finde yderligere finansielle og menneskelige ressourcer, herunder kvalificerede maritime planlæggere, som der er mangel på, for at efterleve direktivet;

36. er bekymret for, at Kommissionen ikke har foretaget en detaljeret vurdering af omfanget af den ekstra forvaltningsmæssige byrde og omkostningerne ved gennemførelsen, som i høj grad vil skulle bæres af de lokale og regionale myndigheder; peger på, at disse følgevirkninger underminerer merværdien ved direktivet for disse myndigheder;

37. foreslår derfor, at Kommissionen foretager en detaljeret forudgående evaluering af a) direktivets indvirkning på eksisterende planlægningspolitik og -praksis i kystregioner og b) ekstraomkostningerne forbundet med gennemførelse af direktivet, navnlig på lokalt og regionalt niveau.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændringsforslag 1

Betragtning 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
I den integrerede havpolitik udpeges maritim fysisk planlægning og integreret kystzoneforvaltning som horisontale politiske værktøjer, der giver de offentlige myndigheder og de berørte parter mulighed for at anvende en koordineret og integreret strategi. En økosystembaseret tilgang vil bidrage til at fremme en bæredygtig vækst i de maritime erhverv og kystsamfundene og en bæredygtig udnyttelse af hav- og kystressourcerne.	I den integrerede havpolitik udpeges maritim fysisk planlægning og integreret kystzoneforvaltning som horisontale politiske værktøjer, der giver de offentlige myndigheder og de berørte parter mulighed for at anvende en koordineret, og integreret <u>og tværnational</u> strategi. En økosystembaseret tilgang vil bidrage til at fremme en bæredygtig vækst i de maritime erhverv og kystsamfundene og en bæredygtig udnyttelse af hav- og kystressourcerne.

Begrundelse

Styrkelsen af det grænseoverskridende samarbejde er en absolut forudsætning for den integrerede maritime politik, især når det gælder maritim fysisk planlægning og integreret kystzoneforvaltning (ICZM).

Ændringsforslag 2

Betragtning 12

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Selvom det er hensigtsmæssigt, at det er Unionen, der fastsætter reglerne for den maritime fysiske planlægning og strategierne for integreret kystzoneforvaltning, er det medlemsstaterne og deres ansvarlige myndigheder, der for deres farvande og kystzoner har ansvaret for at udarbejde og fastlægge indholdet af sådanne planer og strategier, herunder fordelingen af det maritime rum på de forskellige sektoraktiviteter.	Selvom det er hensigtsmæssigt, at det er Unionen, der fastsætter reglerne <u>rammer</u> for den maritime fysiske planlægning og strategierne for integreret kystzoneforvaltning, er det medlemsstaterne og deres ansvarlige myndigheder, der for deres farvande og kystzoner har ansvaret for at udarbejde og fastlægge indholdet af sådanne planer og strategier, herunder fordelingen af det maritime rum på de forskellige sektoraktiviteter <u>og udnyttelse af havområderne</u> .

Ændringsforslag 3

Artikel 3, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
2. »Integreret havpolitik«: en EU-politik, som har til formål at fremme en koordineret og sammenhængende beslutningstagning med henblik på at maksimere den bæredygtige udvikling, økonomiske vækst og sociale samhørighed i medlemsstaterne, navnlig Unionens kystområder, ømråder og regioner i den yderste periferi, samt maritime sektorer, gennem sammenhængende og koordinerede havrelaterede politikker og relevant internationalt samarbejde.	2. »Integreret havpolitik« en EU-politik, som har til formål at fremme en koordineret og sammenhængende beslutningstagning <u>havforvaltning på tværs af sektorer og nationale grænser</u> med henblik på at maksimere den bæredygtige udvikling, økonomiske vækst og sociale samhørighed i medlemsstaterne, navnlig Unionens kystområder, ømråder og regioner i den yderste periferi, samt maritime sektorer, gennem sammenhængende og koordinerede havrelaterede politikker og relevant internationalt samarbejde.

Ændringsforslag 4

Artikel 5

Målene for de fysiske planer for det maritime rum og strategierne for integreret kystzoneforvaltning

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
De fysiske planer for det maritime rum og strategierne for integreret kystzoneforvaltning skal bygge på en økosystem-baseret tilgang, der letter sameksistensen og hindrer konflikter mellem konkurrerende sektoraktiviteter i de marine farvande og kystzonerne, og som tager sigte på at bidrage til at:	De fysiske planer for det maritime rum og strategierne for integreret kystzoneforvaltning skal bygge på en økosystem-baseret tilgang, der letter sameksistensen og hindrer konflikter mellem konkurrerende sektoraktiviteter i de marine farvande og kystzonerne, og som <u>opstiller mål, der kan bidrage til at</u> tager sigte på at bidrage til at:
a) ...	a) ...
b) ...	b) ...

Begrundelse

Det bør stå klart, at målene i den foreslåede lovtekst er illustrative. Der må være tilstrækkelig fleksibilitet til, at de ansvarlige myndigheder kan opstille prioriteter, der er hensigtsmæssige for deres havmiljø, og tage stilling til gennemførelsen.

Ændringsforslag 5

Artikel 6

Fælles minimumskrav til de fysiske planer for det maritime rum og strategierne for integreret kystzoneforvaltning

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. De fysiske planer for det maritime rum og strategierne for integreret kystzoneforvaltning skal indeholde de operationelle etaper, der skal gennemføres for at nå målene i artikel 5, idet der tages hensyn til alle de relevante aktiviteter og foranstaltninger, der finder anvendelse på dem. 2. Planerne og strategierne skal som et minimum: a) koordineres indbyrdes, hvis de ikke allerede er integreret med hinanden b) sikre et effektivt grænseoverskridende samarbejde medlemsstaterne imellem og mellem de nationale myndigheder og de interessenter, der er berørt af de relevante sektorpolitikker c) identificere planernes og strategiernes grænseoverskridende virkninger på de marine farvande og kystzoner, der henhører under tredjelandes højhedsområde eller jurisdiktion i samme havregion eller subregion og berørte kystzoner og håndtere disse virkninger i samarbejde med disse landes ansvarlige myndigheder, jf. artikel 12 og 13. 3. Planerne og strategierne skal mindst tages op til revision hvert 6. år.	1. De fysiske planer for det maritime rum og strategierne for integreret kystzoneforvaltning skal indeholde de operationelle etaper, der skal gennemføres for at nå målene i artikel 5, idet der tages hensyn til alle de relevante aktiviteter og foranstaltninger, der finder anvendelse på dem. 2. Planerne og strategierne skal som et minimum: a) koordineres indbyrdes, hvis de ikke allerede er integreret med hinanden b) sikre et effektivt grænseoverskridende samarbejde medlemsstaterne imellem og mellem de nationale myndigheder og de interessenter, der er berørt af de relevante sektorpolitikker c) identificere planernes og strategiernes grænseoverskridende virkninger på de marine farvande og kystzoner, der henhører under tredjelandes højhedsområde eller jurisdiktion i samme havregion eller subregion og berørte kystzoner og håndtere disse virkninger i samarbejde med disse landes ansvarlige myndigheder, jf. artikel 12 og 13. 3. Planerne og strategierne skal mindst tages op til revision <u>i tråd med nationale revisionscyklusser</u> hvert 6. år.

Begrundelse

Gennemførelsescyklusser må variere fra medlemsstat til medlemsstat med henblik på at reducere den forvaltningsmæssige byrde og sikre, at gennemførelsen af direktivet stemmer overens med eksisterende og veletableret praksis i medlemsstaterne.

Ændringsforslag 6

Artikel 7

Specifikke minimumskrav til de fysiske planer for det maritime rum

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. De fysiske planer for det maritime rum skal som et minimum indeholde en kortlægning af de marine farvande, som fastlægger den faktiske og potentielle rumlige og tidsmæssige fordeling af alle relevante maritime aktiviteter med henblik på at nå målene i artikel 5. 2. Ved udarbejdelsen af de fysiske planer for det maritime rum skal medlemsstaterne mindst tage følgende aktiviteter i betragtning: a) anlæg til udvinding af energi og produktion af vedvarende energi b) anlæg til udvinding af olie og gas og infrastrukturer i forbindelse hermed c) skibsruter d) undersøiske kabel- og rørforbindelser e) fiskepladser f) havbrug g) naturbeskyttelsesområder.	1. De fysiske planer for det maritime rum skal som et minimum indeholde en kortlægning af de marine farvande, som fastlægger den faktiske og potentielle rumlige og tidsmæssige fordeling af alle relevante maritime aktiviteter med henblik på at nå målene i artikel 5. 2. Ved udarbejdelsen af de fysiske planer for det maritime rum skal medlemsstaterne mindst tage følgende aktiviteter <u>tage relevante aktiviteter</u> i betragtning. <u>Disse kan omfatte:</u> a) anlæg til udvinding af energi og produktion af vedvarende energi b) anlæg til udvinding af olie og gas og infrastrukturer i forbindelse hermed c) skibsruter <u>og fritidssejlsområder</u> d) undersøiske kabel- og rørforbindelser e) fiskepladser f) havbrug g) naturbeskyttelsesområder. <u>h) havneområder (trafik, fiskeri og lystbåde).</u>

Begrundelse

Der skal være tilstrækkelig fleksibilitet til, at de ansvarlige myndigheder kan opstille prioriteter, der er hensigtsmæssige for deres havmiljø, og tage stilling til gennemførelsen.

Fritidssejls er meget udbredt i visse regioner i Europa, og denne aktivitet skal der tages hensyn til i den fysiske planlægning. Det samme gælder havneområder, som er en nøgelfaktor i den maritime fysiske planlægning, men også i forbindelse med planlægning på land (vej- og jernbanenet osv.).

Ændringsforslag 7

Artikel 8

Specifikke minimumskrav til strategierne for integreret kystzoneforvaltning

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. Strategierne for integreret kystzoneforvaltning skal som et minimum indeholde en liste over eksisterende foranstaltninger, der anvendes på kystzoner, og en analyse af, om der er behov for yderligere tiltag for at nå målene i artikel 5. Der skal i forbindelse med disse strategier fastlægges en integreret gennemførelse af de tværsektorielle politikker, og der skal tages højde for samspillet mellem land- og havbaserede aktiviteter.	1. Strategierne for integreret kystzoneforvaltning skal som et minimum indeholde en liste over eksisterende foranstaltninger, der anvendes på kystzoner, og en analyse af, om der er behov for yderligere tiltag for at nå målene i artikel 5. Der skal i forbindelse med disse strategier fastlægges en integreret gennemførelse af de tværsektorielle politikker, og der skal tages højde for samspillet mellem land- og havbaserede aktiviteter.

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
2. Ved udarbejdelsen af strategierne for integreret kystzoneforvaltning skal medlemsstaterne mindst tage følgende aktiviteter i betragtning:	2. Ved udarbejdelsen af strategierne for integreret kystzoneforvaltning skal medlemsstaterne mindst tage følgende aktiviteter i betragtning:
a) udnyttelsen af specifikke naturressourcer, herunder anlæg til udvinding af energi og produktion af vedvarende energi	a) udnyttelsen af specifikke naturressourcer, herunder anlæg til udvinding af energi og produktion af vedvarende energi
b) udviklingen af infrastruktur, energifaciliteter, transport, havne, maritime anlæg og andre strukturer, også grøn infrastruktur	b) udviklingen af infrastruktur, energifaciliteter, transport, havne, maritime anlæg og andre strukturer, også grøn infrastruktur
c) landbrug og industri	c) landbrug og industri
d) fiskeri og akvakultur	d) fiskeri og akvakultur
e) bevarelse, genopretning og forvaltning af kystøkosystemer, økosystemtjenester og naturen, kystlandskaber og øer	e) bevarelse, genopretning og forvaltning af kystøkosystemer, økosystemtjenester og naturen, kystlandskaber og øer
f) afbødning af og tilpasning til klimaændringerne.	f) afbødning af og tilpasning til klimaændringerne.

Begrundelse

Regionsudvalget har den holdning, at lovgivning vedrørende ICM svarer til lovgivning for fysisk planlægning, hvilket er en medlemsstats kompetence. Udvalget mener derudover ikke, at der er nogen stor merværdi forbundet med at formalisere et eksisterende uformelt forvaltningsværktøj.

Ændringsforslag 8

Artikel 14

Ansvarlige myndigheder

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. Hver medlemsstat udpeger for hver kystzone og havregion eller subregion den eller de myndigheder, der er ansvarlige for gennemførelsen af dette direktiv, herunder for at sikre samarbejdet med andre medlemsstater som omhandlet i artikel 12 og samarbejdet med tredjelande som omhandlet i artikel 13.	1. <u>Med udgangspunkt i behovet for en stærk flerniveaustyring og en tværsektoriel tilgang</u> Hver medlemsstat udpeger <u>hver medlemsstat</u> for hver kystzone og havregion eller subregion den eller de myndigheder, der er ansvarlige for gennemførelsen af dette direktiv, herunder for at sikre samarbejdet med andre medlemsstater som omhandlet i artikel 12 og samarbejdet med tredjelande som omhandlet i artikel 13.
2. Hver medlemsstat sender Kommissionen en liste over de ansvarlige myndigheder sammen med de oplysninger, der er anført i bilag I til dette direktiv.	2. Hver medlemsstat sender Kommissionen en liste over de ansvarlige myndigheder sammen med de oplysninger, der er anført i bilag I til dette direktiv.
3. Samtidig sender hver medlemsstat Kommissionen en liste over deres ansvarlige myndigheder i de internationale organer, som de deltager i, og som er relevante for gennemførelsen af dette direktiv.	3. Samtidig sender hver medlemsstat Kommissionen en liste over deres ansvarlige myndigheder i de internationale organer, som de deltager i, og som er relevante for gennemførelsen af dette direktiv.
4. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om enhver ændring i de oplysninger, der er meddelt i henhold til stk. 1, senest seks måneder efter at en sådan ændring er trådt i kraft.	4. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om enhver ændring i de oplysninger, der er meddelt i henhold til stk. 1, senest seks måneder efter at en sådan ændring er trådt i kraft.

Begrundelse

I lovtæksten understreges behovet for en tilgang baseret på flerniveaustyring, hvad angår direktivets gennemførelse.

Ændringsforslag 9

Artikel 16

Gennemførelsesretsakter

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtage bestemmelser om: a) de operationelle specifikationer for forvaltningen af oplysningerne i artikel 10, forudsat at sådanne specifikationer ikke er fastsat ved anden EU-lovgivning, som f.eks. direktiv 2007/2/EF eller 2008/56/EF, for så vidt angår — udveksling af data og samkøring med eksisterende procedurer for dataforvaltning og -indsamling og b) de operationelle skridt i udarbejdelsen af fysiske planer for det maritime rum og strategier for integreret kystzoneforvaltning og rapporteringen herom, for så vidt angår: — sammenhængen mellem rapporteringsforpligtelserne i henhold til dette direktiv og anden relevant EU-lovgivning — overvågnings og rapporteringscykluser — reglerne for samarbejdet på tværs af grænserne — offentlig høring. 2. Gennemførelsesretsakterne i stk. 1 skal vedtages efter proceduren i artikel 17, stk. 2.	1. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtage bestemmelser om: ↯ de operationelle specifikationer for forvaltningen af oplysningerne i artikel 10, forudsat at sådanne specifikationer ikke er fastsat ved anden EU-lovgivning, som f.eks. direktiv 2007/2/EF eller 2008/56/EF, for så vidt angår — udveksling af data og samkøring med eksisterende procedurer for dataforvaltning og -indsamling og b) de operationelle skridt i udarbejdelsen af fysiske planer for det maritime rum og strategier for integreret kystzoneforvaltning og rapporteringen herom, for så vidt angår: — sammenhængen mellem rapporteringsforpligtelserne i henhold til dette direktiv og anden relevant EU-lovgivning — overvågnings og rapporteringscykluser — reglerne for samarbejdet på tværs af grænserne — offentlig høring. 2. Gennemførelsesretsakterne i stk. 1 skal vedtages efter proceduren i artikel 17, stk. 2.

Begrundelse

Der er betydelige begrænsninger på brugen af gennemførelsesretsakter, især i forbindelse med operationelle aspekter ved opstilling af planer og strategier, der går ud over, hvad der er nødvendigt til at støtte gennemførelsen af direktivets forpligtelser.

Bruxelles, den 9. oktober 2013.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
Formand for
Regionsudvalget

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA